

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΔΟΓΜΑΤΑ και ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ

ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΕΣ

ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ

ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΕΣ

JESUS ONLY

**ΔΙΑΦΟΡΕΣ και
ΚΟΙΝΑ ΣΗΜΕΙΑ**

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΔΟΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ και ΕΝΟΤΗΤΑ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ

**ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

2^η έκδοση - έτος **2021** μ.Χ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΔΟΓΜΑΤΑ
και
ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ
στην Ελλάδα

ΔΟΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ και ΕΝΟΤΗΤΑ

Β' έκδοση: 2021
Ανατύπωση: 2024

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2012

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:

ALKIVIADIS TZELEPIS

www.AlkiviadisFiladelfos.com

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 06/2012
ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: 03/2021
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

Επιμέλεια έκδοσης, κειμένων

ΗΥ, Μοντάζ, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ.επικοινωνίας - Viber - WharsApp:

694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 37 - 1

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	07
----------------	----

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ.....	19
1. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ - ανάλυση.....	19
2. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ - πίνακας.....	29
3. ΟΙ 3 ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ - σχεδιάγραμμα	30

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.....	31
1. ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ	31
2. ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ	32

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ: ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ - ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΚΟΙ ΒΑΠΤΙΣΤΕΣ - ΚΑΛΒΙΝΙΣΤΕΣ	39
1. ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ και ΘΕΟΛΟΓΙΑ	39
2. ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.....	42
3. «ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ»	44

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ.....	47
A. ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΩΝ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ.....	47
B. ΠΕΡΙ ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ	51

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΕΣ της ΕΒΔΟΜΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.....	59
A. ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ	59
B. ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΠΟΥ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ	62

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ "ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ" (1η κατηγορία)	67
1. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ (διακρίσεις - κατηγορίες)	67
2. ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ	69
3. ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛ.ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.....	70
4. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ	75

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ "ΜΗ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ" (2η κατηγορία) 79

Κεφάλαιο ΟΓΔΩΟ

«JESUS ONLY» και «AZUSA STREET»	87
1. «JESUS ONLY»	87
2. «AZUSA STREET»	89
3. ΜΙΑ ΛΑΘΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ	92

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ

ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ

ΤΡΙΑΔΙΚΩΝ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΩΝ	97
- ΓΕΝΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ	97
1. Η ΠΡΟΫΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ.....	99
2. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ	100

3. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ	106
4. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ	109
- Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ	115

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ

ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ:

ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ και ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ	117
1. ΙΕΧΩΒΑ ή ΓΙΑΧΒΕ ή ΙΗΣΟΥΣ;	117
2. ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ ΕΙΝΑΙ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ;	120
3. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΚΤΙΣΜΑ;	123

Κεφάλαιο ΕΝΔΕΚΑΤΟ

ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ «JESUS ONLY»

Γκρεμίστε τα δογματικά τείχη	129
---	------------

Κεφάλαιο ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ και ΤΑ ΔΟΓΜΑΤΑ (επίλογος)	139
--	------------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: «ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ - SITE».....	141
---	------------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2: ΟΡΘΟΔΟΞΗ και ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ....	143
--	------------

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «Αλκιβιάδης Τζελέπης»	145
--	------------

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ".....	150
---	------------

... /// ...

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Το περιεχόμενο του παρόντος βιβλίου, περιέχεται ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ και ως «**Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ**» στο βιβλίο με τίτλο «**ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**» (18 σελίδες συνολικά). Κρίθηκε απαραίτητο να υπάρξει μια ξεχωριστή έκδοσή του, καθόσον έχουν προστεθεί αρκετά νέα και σημαντικά στοιχεία και σε κάθε νεότερη επανέκδοσή του θα βελτιώνεται η ύλη του και θα εμπλουτίζεται με περισσότερες πληροφορίες που αφορούν τις διάφορες δογματικές ομολογίες, κινήσεις και ομάδες που υπάρχουν και δραστηριοποιούνται μέσα στον Ελλαδικό χώρο.

Η πορεία της συγγραφής του εν λόγω βιβλίου έχει ως εξής: Τον Μάιο του έτους 2011 δημοσίευσα ένα άρθρο στο facebook με τίτλο «**Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**» και στο οποίο είχα χρησιμοποιήσει μερικές ορολογίες, που τότε προβλημάτισαν μερικούς αναγνώστες (χρήστες του διαδικτύου), γιατί πιθανόν να μη γνώριζαν τις ορολογίες αυτές και κατά συνέπεια κρίθηκε επιβεβλημένο να ακολουθήσει και ένα δεύτερο άρθρο, στο οποίο να γίνονται οι αναγκαίες διευκρινίσεις και να δίνονται απαντήσεις στις απορίες των αναγνωστών, ώστε να αρθούν τυχόν προβληματισμοί και παρεξηγήσεις μεταξύ όλων, όσων είχαν διαβάσει στο πρώτο άρθρο με τίτλο «**Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ**». Οι διευκρινίσεις αυτές αφορούσαν κυρίως τους όρους «ευαγγελικοί», «πεντηκοστιανοί», «τριαδικοί», «αντιτριαδικοί» και «μονοθεϊστές», καθώς και διάφορες άλλες σχετικές ονομασίες (γνωστές ή άγνωστες στο ευρύ κοινό) χριστιανικών κινήσεων και ομάδων.

Το δεύτερο άρθρο με τις σχετικές διευκρινίσεις **δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά** στο facebook στις **20.06.2011**, με τίτλο «**ΔΟΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ και ΕΝΟΤΗΤΑ**». Το άρθρο αυτό βρήκε μεγάλη απήχηση και θετική ανταπόκριση από το σύνολο των αναγνωστών και θα έλεγα ότι τα θετικά σχόλια ήταν σε μερικές περιπτώσεις και απρόσμενα από συγκεκριμένη κατηγορία ατόμων. Πολλοί ήταν αυ-

τοί που ομολογούσαν ότι είχαν ευλογηθεί από τη δημοσίευση του άρθρου, με αποτέλεσμα στη συνέχεια να ζητούν να γίνει και νέα (δεύτερη) δημοσίευση του ίδιου άρθρου με ακόμα περισσότερες πληροφορίες, διατυπώνοντας ταυτόχρονα συγκεκριμένες απορίες ή ερωτήσεις, για τις οποίες ζητούσαν απάντηση. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι περισσότεροι εστίαζαν το ενδιαφέρον τους να μάθουν συγκεκριμένα για το δογματικό «πιστεύω» των **«Jesus Only»**, γιατί σύμφωνα με τα λεγόμενά τους είχαν ασαφή γνώση και συγκεκριμένες πληροφορίες, οι οποίες κατά βάση στηριζόντουσαν περισσότερο σε φήμες, παρά σε συγκεκριμένα επίσημα στοιχεία. Αρκετοί επίσης ενδιαφέρθηκαν να μάθουν τι είναι οι επονομαζόμενοι **«Αντβεντιστές της Έβδομης Ημέρας»** (γνωστοί και ως "Σαββατιστές") και οι **«Ευαγγελιστές»**, τους οποίους συνέχεαν με τους "Ευαγγελικούς".

2. Μετά από τις παραπάνω προτροπές των χρηστών του διαδικτύου στις **22 Μαρτίου 2012** το εν λόγω άρθρο **επαναδημοσιεύεται** με διπλάσια ύλη, αλλά με νέο τίτλο **«ΔΟΓΜΑΤΑ και ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ στην ΕΛΛΑΔΑ»**, ενώ ο προηγούμενος τίτλος έμεινε ως υπότιτλος. Η ανταπόκριση των αναγνωστών και τα θετικά τους σχόλια ήταν περισσότερο από τα αναμενόμενα. Αίτημα όλων ήταν να εκδοθούν όλα αυτά τα στοιχεία σε βιβλίο, κάτι που σε πρώτη φάση έγινε με την έκδοση του βιβλίου **«ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ»** (κωδικός 33) και σε δεύτερη φάση με την έκδοση του παρόντος βιβλίου.

Το βιβλίο αυτό, επειδή έχει το κύριο χαρακτηριστικό να απευθύνεται **σε συγκεκριμένη κατηγορία αναγνωστών**, σε συνειδητά αναγεννημένους πιστούς και όχι σε άτομα που δεν γνωρίζουν τον Λόγο του Θεού, γι' αυτό και δεν γίνεται ιδιαίτερη δογματική ανάλυση του «πιστεύω» της κάθε κίνησης, ή ομάδας, ή ομολογίας, που αναφέρεται μέσα σε αυτό, καθόσον είναι γνωστό στους αναγνώστες. Για παράδειγμα, η βασική διδασκαλία όλων των αναφερομένων δογματικών αποχρώσεων και ομολογιών είναι η **ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ** του πιστού. Στην παρούσα λοιπόν μελέτη δεν γίνεται ανάλυση, **τι είναι και τι σημαίνει «αναγέννηση»**, αφού οι αναγνώστες είναι «αναγεννημένοι» και έχουν επίγνωση περί αυτού.

Επίσης, οι πεντηκοστιανές ομάδες μετά την αναγέννηση δέ-

χονται, σαν δεύτερη εμπειρία το **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ**, συνοδευόμενο απαραίτητα από το υπερφυσικό χάρισμα της ομιλίας ξένων γλωσσών, όπως αυτό περιγράφεται στο Β΄ κεφάλαιο του βιβλίου των Πράξεων των Αποστόλων. Κατά συνέπεια, στην παρούσα μελέτη, δεν γίνεται αναφορά και δογματική ανάλυση τι είναι το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα, αφού η ερμηνεία του μεταξύ των αναγνωστών θεωρείται πλέον γνωστή, ανεξάρτητα εάν μια ικανή μερίδα δέχεται ότι η εμπειρία αυτή ήταν μόνο για την πρώτη αποστολική περίοδο.

Συμπερασματικά η σειρά των άρθρων, για τις υπάρχουσες στην Ελλάδα ομολογίες, κινήσεις, κλπ, τα οποία δημοσιεύτηκαν αρχικά στο facebook και που στη συνέχεια συνέβαλαν στη συγγραφή του παρόντος βιβλίου ήσαν, κατά σειρά:

- (1) «**Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**»,
- (2) «**ΔΟΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΑ**» και
- (3) «**ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**».

Είναι αυτονόητο ότι μπορεί ένα οποιοδήποτε βιβλίο να απευθύνεται **ΕΙΔΙΚΑ** σε μια συγκεκριμένη κατηγορία ανθρώπων, λόγω θέματος, αλλά το κάθε βιβλίο απευθύνεται πάντα και **ΓΕΝΙΚΑ** σε όλους τους ανθρώπους, δεν εξαιρείται κανένας και ιδιαίτερα όταν το θέμα του βιβλίου αποκαλύπτει τον άγιο Θεό και τον Λόγο Του. Η ειδοποιός διαφορά είναι ο τρόπος, με τον οποίο η κάθε κατηγορία προσεγγίζει το θέμα και πως ανταποκρίνεται σε αυτό.

3. Σαν «Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ» του παρόντος βιβλίου, γίνεται μια σύντομη αναδρομή της **ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, από την Πεντηκοστή μέχρι σήμερα, όπως αυτή περιγράφεται στα κεφάλαια Β΄ και Γ΄ της Αποκάλυψης, τα οποία σημειωτέον ιστορικά έχουν εκπληρωθεί. Στα κεφάλαια αυτά περιγράφεται η πορεία της εκκλησίας του Ιησού Χριστού μέσα από την περιγραφή των «**επτά εκκλησιών της Ασίας**», οι οποίες αντιπροσωπεύουν επτά χρονικές περιόδους. Το περιεχόμενο του κεφαλαίου αυτού περιέχεται ως «**Κεφάλαιο ΕΚΤΟ**» στο βιβλίο με τίτλο «**Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**». Κρίθηκε απαραίτητο να συμπεριληφθεί και στο βιβλίο αυτό, καθόσον έχει άμεση σχέση με το θέμα του παρόντος βιβλίου,

αφού γίνεται αναφορά πως επικράτησαν ιστορικά οι ορολογίες «ευαγγελικοί», «πεντηκοστιανοί», «τριαδικοί», «αντιτριαδικοί», κλπ.

4. Στο «Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ» (τελευταίο) γίνεται και μία αναφορά για τους «Μάρτυρες του Ιεχωβά». Βασικά δεν γίνεται ειδική δογματική ανάλυση του δογματικού «πιστεύω» της οργάνωσης αυτής, καθόσον θα χρειαζόταν ξεχωριστή μελέτη για το θέμα αυτό. Αν και κατά την άποψή μου τα μέλη της οργάνωσης αυτής δεν έχουν την εμπειρία της «αναγέννησης», όπως αυτή διδάσκεται από την πλειοψηφία των ευαγγελικών, πεντηκοστιανών και λοιπών ομολογιών και κατά συνέπεια δεν μπορούν να συμπεριληφθούν οι «Μάρτυρες του Ιεχωβά» ως παρακλάδι των γνωστών χριστιανικών ομολογιών, κρίθηκε όμως αναγκαίο να δοθούν μερικές διευκρινίσεις για **συγκεκριμένες διδασκαλίες τους**, επειδή από πολλούς πιστούς γίνεται σύγχυση για μερικά πιστεύω τους, στα οποία έχουν την ίδια δογματική τοποθέτηση, ή κάποια μικρή απόκλιση από τους Μάρτυρες του Ιεχωβά.

Αναφέρω σαν παράδειγμα την περίπτωση της χρήσης του ονόματος «**Ιεχωβά**», που πάρα πολλοί αναγεννημένοι πιστοί στην Ελλάδα δέχονται ότι είναι το σωστό, ως το κατεξοχήν όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη, σημειωτέον ότι αυτή η ορολογία έχει καθιερωθεί και χρησιμοποιείται και από την παγκόσμια Διαμαρτυρόμενη κίνηση ως “Jehovah” στην Αγγλική γλώσσα. Επίσης οι «Μάρτυρες του Ιεχωβά» παρουσιάζονται ως «αντιτριαδικοί» (μη τριαδικοί). Το ερώτημα που προκύπτει είναι: Οι μη τριαδικές ομολογίες που επίσημα ανήκουν, ή τις έχουν κατατάξει στην Διαμαρτυρόμενη κίνηση, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό, έχουν ταυτόσημες απόψεις για το θέμα αυτό ή η διδασκαλία τους διαφέρει ριζικά και δεν υπάρχουν κοινά σημεία προσέγγισης, παρά μόνο στο ότι χρησιμοποιούν τον όρο «αντιτριαδικός; Ποια είναι η πραγματικότητα;».

Πιστεύω ότι η απάντηση για τα παραπάνω, καθώς και για άλλα σημαντικά ερωτήματα, που προβληματίζουν πολλούς αναγνώστες, βρίσκεται μέσα στις σελίδες του βιβλίου αυτού και ειδικά από το συγκεκριμένο κεφάλαιο, που ασχολείται με το θέμα αυτό,

ώστε ο αναγνώστης θα μπορεί να αποκτήσει μια δική του αντικειμενική γνώμη.

5. Από άτομα, που ανήκουν στην κατεστημένη Ελλαδική εκκλησία, έχουν γραφτεί διάφορα βιβλία και μελέτες για τις υπάρχουσες στην Ελλάδα **ετερόδοξες** (όπως τις αποκαλούν) **κινήσεις**, βιβλία τα οποία αποκαλούν **«αντιαιρετικά εγχειρίδια»** και τα οποία περιέχουν πολλές ανακρίβειες και πολλές φορές περιέχουν και κατηγορίες, που συνήθως οφείλονται σε φανατισμό. **"Μη αναγεννημένοι" άνθρωποι, χωρίς να έχουν το φως του Κυρίου Ιησού κρίνουν και κατακρίνουν "αναγεννημένους"**.

Στο παρόν βιβλίο, γίνεται το εντελώς αντίθετο, έχει γραφτεί από "αναγεννημένο" και απευθύνεται αποκλειστικά σε "αναγεννημένους" πιστούς, όχι για να υπάρξει κατάκριση για τη δογματική τους τοποθέτηση, αλλά για να υπάρχει σωστή πληροφόρηση για τη θέση της κάθε αναγεννημένης ομολογίας ή κίνησης στην Ελλάδα, ανεξάρτητα εάν ο κάθε αναγνώστης συμφωνεί ή όχι.

Για τον λόγο αυτό έχει γίνει στο τέλος μία καταγραφή των πιο βασικών **ιστοσελίδων** (site) όλων των δογματικών ομολογιών (ευαγγελικών, πεντηκοστιανών, τριαδικών, μη τριαδικών, κλπ), παρ' όλο που μεταξύ τους έχουν βασικές διαφορές, ώστε ο κάθε ενδιαφερόμενος να ανατρέξει στα site για περισσότερες πληροφορίες και για να αποκτήσει δική του προσωπική γνώμη και άποψη. Η καταγραφή είχε γίνει στην 1η έκδοση του βιβλίου. Πιθανόν στην παρούσα 2η έκδοση μερικές ιστοσελίδες να έχουν απενεργοποιηθεί και να μην ισχύουν πλέον.

6. Για την εύκολη κατανόηση της γλώσσας της Αγίας Γραφής στη μελέτη μας αυτή, έχει χρησιμοποιηθεί το κείμενο της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη Ν.Βάμβα (έκδοση "ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ"), που είναι σε απλή και κατανοητή καθαρεύουσα. Πολλά εδάφια έχουν τεθεί όπως αναφέρονται στο πρωτότυπο **αρχαίο Ελληνικό** κείμενο της Καινής Διαθήκης ή στη μετάφραση **των Ο´** (Εβδομήκοντα) της Παλαιάς Διαθήκης και στις περιπτώσεις αυτές υπάρχει η ανάλογη ένδειξη. Όσες λέξεις βρίσκονται **μέσα σε παρένθεση**, δεν υπάρχουν στο

αρχαίο κείμενο.

Για τις παραπομπές των εδαφίων χρησιμοποιούνται και ΓΡΑΜΜΑΤΑ (Α,Β,Γ, ...κλπ) και ΑΡΙΘΜΟΙ (1,2,3,κλπ). Για παράδειγμα «βλ. Ματθαίος Ε/5:8 και Αποκάλυψη ΙΒ/12:9», δηλαδή, Ματθαίος, 5^ο κεφάλαιο (Ε΄) και εδάφιο 8 και Αποκάλυψη, 12^ο κεφάλαιο (ΙΒ΄) και εδάφιο 9. Αυτό κρίθηκε απαραίτητο για τους αναγνώστες που χρησιμοποιούν Αγία Γραφή σε νεοΕλληνική μετάφραση, όπου στα εδάφια και στις παραπομπές χρησιμοποιούνται μόνον ΑΡΙΘΜΟΙ (Αραβικοί αριθμοί) και καθόλου ΓΡΑΜΜΑΤΑ (Ελληνικοί αριθμοί).

7. Στη μελέτη μας αυτή χρησιμοποιούνται πολλές ονομασίες και ορολογίες, τις οποίες οι άνθρωποι έχουν υιοθετήσει με την πάροδο των αιώνων και οι οποίες **δεν αναφέρονται** μέσα στην Αγία Γραφή. Τέτοιες πολύ γνωστές ονομασίες είναι: Ορθόδοξοι, καθολικοί, διαμαρτυρόμενοι, ευαγγελικοί, πεντηκοστιανοί, σαββατιστές, χαρισματικοί, τριαδικοί, αντιτριαδικοί, τριαδιστές, δυαδικοί, Jesus Only, μονοθεϊστές και πολλές άλλες ονομασίες λιγότερες γνωστές.

Εφόσον οι παραπάνω ονομασίες είναι αντιΒιβλικές, προσωπικά, **δεν υιοθετώ καμία**. Όταν με ρωτούν "που ανήκω δογματικά", συνειδητά απαντώ "ότι ανήκω μόνον στον Ιησού, που πέθανε για μένα και απορρίπτω κάθε ονομασία που είναι ξένη προς την Βίβλο". Επειδή όμως η μελέτη μας αυτή αναφέρεται σε αυτό ακριβώς το θέμα, ως διάκριση μεταξύ των διαφόρων χριστιανικών ομάδων εκ των πραγμάτων χρησιμοποίησα στη μελέτη μου τις ορολογίες αυτές, που στις περισσότερες των περιπτώσεων οι ίδιοι οι ανήκοντες στις ομάδες αυτές τις έχουν υιοθετήσει ως ορθές.

Εκεί όμως που δημιουργείται σοβαρό πρόβλημα διάκρισης είναι μεταξύ των "**τριαδικών**" και των "**μη τριαδικών**" ομάδων. Επειδή οι πιστοί και των δύο κατηγοριών είναι στην πράξη μονοθεϊστές, οι χρησιμοποιούμενες ορολογίες δημιουργούν σύγχυση, καθόσον οι μη τριαδικοί, τουλάχιστον στη χώρα μας (χωρίς να αναφερόμαι στο εξωτερικό), επίσημα **δεν έχουν υιοθετήσει κάποια κοινή ορολογία ή τίτλο** για να διακρίνονται από τους τριαδικούς. Όταν τους ρωτούν «τι είστε και τι πιστεύετε», η πιο συνηθισμένη απάντησή τους είναι ότι "δεν δέχονται την τριαδικότητα του Θεού", ενώ

οι τριαδικοί τους έχουν προσάψει πολλές ονομασίες, που είναι άσχετες με τις καθαρά δογματικές θέσεις τους και διδασκαλίες, γεγονός που ο αναγνώστης θα το διαπιστώσει στη συνέχεια, όπου παρατίθεται το δογματικό πιστεύω των κινήσεων αυτών.

Αντίθετα, οι ακολουθούντες την τριαδική διδασκαλία, οι ίδιοι ομολογούν ότι στο πιστεύω τους είναι **"τριαδικοί"** και αυτό το καταγράφουν προς επιβεβαίωση στα διάφορα γραπτά τους (βιβλία, άρθρα, σχόλια, κλπ). Είναι ένας τίτλος, τον οποίο δεν τους τον έδωσαν οι μη ακολουθούντες το τριαδικό δόγμα, αλλά μόνοι τους, μέσα στην πάροδο των αιώνων, τον έχουν υιοθετήσει και τον έχουν αποδεχτεί πλήρως ως τον απολύτως ορθό όρο. Κατά την άποψή μου, η δόκιμη διάκριση είναι σε "τριαδικός" και "μη τριαδικός", πλην όμως στην παρούσα μελέτη χρησιμοποιείται η διάκριση "τριαδικός" και "μονοθεϊστής" **για την εύκολη κατανόηση** των 2 κατηγοριών και **για την αποφυγή** τυχόν συγχύσεων, σημειωτέον ότι και οι δύο ορολογίες (τριαδικός - μονοθεϊστής) δεν αναφέρονται ρητά μέσα στην Βίβλο.

8. Τόσο στο βιβλίο αυτό, όσο και σε όλα τα βιβλία των εκδόσεων «ΦΙΛΑΦΕΛΦΟΣ», ο αναγνώστης θα έχει παρατηρήσει ότι η μορφοποίηση του κειμένου δεν ακολουθεί τον γενικό κανόνα που ακολουθούν όλοι οι συγγραφείς και οι εκδότες. Οι εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» έχουν εισάγει μια **καινοτομία** στο χώρο του βιβλίου (ίσως μοναδική), που διαφοροποιούνται ριζικά στην επιμέλεια και στην παρουσίαση του κειμένου.

Η διαφοροποίηση έγκειται στο γεγονός ότι πάρα πολύ συχνά, σχεδόν σε όλες τις παραγράφους, λέξεις ή προτάσεις να είναι με **έντονα γράμματα** (bold γραφή), ή με **πλάγια γράμματα** (italic γραφή), ή να έχουν **υπογράμμιση**, ή να έχουν κάποιο άλλο χαρακτηριστικό, όπως αλλαγή γραμματοσειράς ή κεφαλαία γράμματα, ή εισαγωγικά, κλπ. Αυτό γίνεται για να δοθεί έμφαση στη συγκεκριμένη λέξη ή πρόταση, ώστε να την προσέξει ιδιαίτερα ο αναγνώστης. Στην πράξη έχει παρατηρηθεί ότι με αυτόν τον τρόπο η ανάγνωση είναι ευχάριστη, δεν είναι καθόλου κουραστική και ότι τα νοήματα συγκρατούνται πολύ πιο εύκολα.

9. Βασικός στόχος στη μελέτη μας αυτή είναι τετραπλός:

(1) Να ξεκαθαρίσει το θολό τοπίο που υπάρχει ανάμεσα στους αναγεννημένους πιστούς, όσον αφορά τη δογματική θέση που ακολουθεί η κάθε μία επί μέρους ομολογία, ή κίνηση, ή ομάδα, που δραστηριοποιείται στη χώρα μας και να μην αποδίδονται σε πνευματικά αδέλφια, που έχουν λυτρωθεί με το αίμα του Κυρίου Ιησού, θέσεις και διδασκαλίες, τις οποίες όχι μόνο δεν ακολουθούν, αλλά στην πορεία διαπιστώνεται ότι έχουν παντελή άγνοια και γίνεται διαστρέβλωση της πραγματικότητας.

(2) Να μπορέσει το σώμα του Χριστού, να φθάσει σ' ένα πνευματικό επίπεδο, ώστε ο κάθε πιστός **να εκφράζει σπλάχνα αγάπης, ενότητας και φιλαδέλφειας** προς τον αδελφό του, όταν αυτός *"φρονεί άλλως πως"*, όταν σε διδασκαλίες του Λόγου του Θεού ακολουθεί διαφορετική θέση από τη δική του. Αυτό θα έχει σαν ευλογημένο αποτέλεσμα να σεβόμαστε την όποια θέση του αδελφού μας και σαν άγιοι που επαγγελλόμαστε θεοσέβεια, να έχουμε κοινή πορεία και κοινό στόχο, αφού έχουμε την ίδια κεφαλή, τον Κύριο Ιησού και αφού είμαστε μέλη του ίδιου σώματος.

(3) Να σταματήσει ο εμφύλιος πόλεμος της εκκλησίας και με συνδέσμους αληθινής ενότητας, οι διάφορες ομολογίες και κινήσεις να συνεργαστούν για να καταστρέψουν ολοσχερώς τα έργα του κοινού εχθρού τους, του Διαβόλου. Ο Ιησούς δεν πέθανε για να ΧΩΡΙΣΕΙ το σώμα Του, αλλά για να το ΣΥΝΔΕΣΕΙ. **Δεν πρέπει να ξεχνούμε το γεγονός πως, όποιος χύσει αδελφικό αίμα, δεν θα χρησιμοποιηθεί για να χτίσει τον πνευματικό οίκο του Κυρίου Ιησού στους έσχατους καιρούς.** Πνευματικό παράδειγμα έχουμε τον Δαβίδ, ο οποίος ενώ ήταν ο εκλεκτός, ο χρισμένος και ο «ανήρ κατά την καρδιά του Κυρίου», επειδή έχυσε αίμα και ονομάσθηκε **«ανήρ αιμάτων»**, δεν επέτρεψε ο Κύριος να οικοδομήσει τον (χειροποίητο) οίκο Του, κάτι που έκανε στη συνέχεια ο γιος του Σολομώντας.

(4) Να φανεί η δόξα του Ιησού επάνω στο σώμα Του μέσα από την διαφορετικότητα. Τα μέλη του σώματος, δεν θα συνδέονται πλέον, γιατί θα έχουν μια κοινή θέση και διδασκαλία, ούτε θα

συνασπίζονται κάτω από έναν λαοφιλή πνευματικό ηγέτη, αλλά η σύνδεσή τους θα έχει ένα κέντρο, που θα είναι η **κοινή κεφαλή τους**, ο Κύριος Ιησούς. Εάν μιλούν για ενότητα και συνδέονται οι ευαγγελικοί με τους ευαγγελικούς, οι πεντηκοστιανοί με τους πεντηκοστιανούς, οι τριαδικοί με τους τριαδικούς, οι μονοθεϊστές (μη τριαδικοί) με τους ομοίους τους, αυτό δεν είναι ενότητα, αλλά είναι συντεχνία. Είναι αυτό που είχε πει ο Ιησούς ότι είναι "οι τελώνες με τους τελώνες και οι φαρισαίοι με τους φαρισαίους".

Αυτός είναι ο στόχος της μελέτης αυτής και μέσα από το σεβασμό της διαφορετικότητας, οι πιστοί, σαν ένας ισχυρός πολεμιστής, να βρεθούν στις πρώτες γραμμές της μάχης του πνευματικού αγώνα κατά των πονηρών δυνάμεων. Γι' αυτό τελειώνοντας με την παρουσίαση των δογματικών θεολογικών θέσεων των χριστιανικών κινήσεων και ομάδων που υπάρχουν στη χώρας μας, σαν **ΕΠΙΛΟΓΟ** παρουσιάζουμε μία όμορφη **πνευματική ανθοδέσμη** που είναι ο σύνδεσμος της ενότητας όλων των αναγεννημένων πιστών, που μέσα από τη διαφορετικότητα θα δούμε να σχηματίζεται η *ένδοξη **νόμφη εκκλησία*** και να ετοιμάζεται να δεχτεί τον ερχόμενο δοξασμένο της ***νομφίο Ιησού***.

10. Το παρόν βιβλίο επανεκδόθηκε αρχές του 2021 με την προσθήκη περισσότερων πληροφοριών, σχετικά με τις δογματικές θέσεις των επιμέρους ομολογιών, καθώς και με διευκρινιστικά σχόλια, απαραίτητα για την αντικειμενική παρουσίαση του όλου θέματος.

Μαζί με τα βιβλία «**ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ**» (κωδικός 33) και «**ΘΕΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ**» (κωδικός 38), αποτελούν μια θαυμαστή **τριλογία**, που δίνει απαντήσεις σε πολλές ερωτήσεις που απασχολούν τον κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας. Επειδή το περιεχόμενο των βιβλίων αυτών ταυτίζεται, πολλά ίδια θέματα περιλαμβάνονται και στα 3 βιβλία, είτε συνοπτικά, είτε με λεπτομέρειες, ώστε διαβάζοντας ο αναγνώστης κάποιο απ' αυτά, να μην χρειάζεται να ανατρέχει και στις σελίδες των άλλων δύο βιβλίων. Έχοντας όμως τελειώσει τη μελέτη και των τριών βιβλίων, πιστεύω ότι θα έχει σχηματίσει μια προσωπική και αντικειμενική εικόνα για όλα τα θέματα που θίγο-

νται, ερμηνεύονται και παρουσιάζονται μέσα στα βιβλία αυτά.

10. Εύχομαι το βιβλίο αυτό να γίνει μια πηγή ευλογίας για τον κάθε αναγνώστη και να γίνει επίσης η αιτία το σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού να έρθει σε **πραγματική ενότητα**, έστω και «**εάν τις φρονεί άλλως πως**» (διαφορετικά). Ο Κύριος θέλει ο λαός Του (η εκκλησία) να γκρεμίσει τα οχυρά του Διαβόλου και να ελευθερώσει τους πνευματικά δέσμιους, να γκρεμίσει τα οχυρά της διχόνοιας, της πνευματικής υπερηφάνειας και του φανατισμού και να χτίσει ένα πνευματικό οικοδόμημα με θεμέλιο την ενότητα και τη συνεργασία και με συνδέσμους τη φιλαδέλφεια και την αγάπη.

Όλοι γνωρίζουμε ότι στον ουρανό δεν θα πάει κανένας ορθόδοξος, κανένας καθολικός, κανένας ευαγγελικός, κανένας πεντηκοστιανός, κανένας τριαδικός, κανένας μονοθεϊστής, κανένας αντιβεντιστής, κανένας που θα έχει υψώσει κάποια δογματική ταμπέλα και θα την έχει κάνει σημαία φανατισμού και αντιπαλότητας. Οι διαχωριστικές ταμπέλες είναι τα ακάνθινα συρματοπλέγματα, που χωρίζουν το λαό του Θεού. Στον ουρανό θα πάνε απλά μόνο άγιοι, θα πάνε μόνο οι λυτρωμένοι με το αίμα του Ιησού Χριστού και θα έχουν μόνο μία ταμπέλα, που θα γράφει "**ΙΗΣΟΥΣ, ο προσωπικός μου σωτήρας**".

Η καταγραφή, στα κεφάλαια που ακολουθούν, του διαφορετικού πιστεύω της κάθε χριστιανικής κίνησης, είναι για να το σεβόμαστε και όχι για να το κατακρίνουμε. Άλλος έχει περισσότερο φως και άλλος έχει λιγότερο φως. Στόχος όλων είναι να μπουν μέσα στη θαυμαστή παρουσία του Ιησού, που ακτινοβολεί με το δικό Του πλούσιο φως.

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ
Ιούνιος 2012 - Μάρτιος 2021

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για πρακτικούς και τεχνικούς λόγους όταν γίνεται αναφορά για **συγκεκριμένη** τοπική εκκλησία ή δόγμα, κλπ, το αρχικό γράμμα της ονομασίας αναγράφεται με κεφαλαίο, όπως "Α' Ευαγγελική Εκκλησία" ή "Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής". Όταν όμως γίνεται **γενική** αναφορά, τα αρχικά γράμματα αναγράφονται με μικρά (πεζά), όπως "ευαγγελικές εκκλησίες" ή "πεντηκοστιανές εκκλησίες".

Κεφάλαιο ΠΡΩΤΟ

«Η ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ της ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ»

ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

Στο Α΄ κεφάλαιο του βιβλίου της Αποκάλυψης περιγράφεται η περίπτωση που ο Ιωάννης βλέπει σε όραση τον ένδοξο Ιησού να περπατά ανάμεσα σε **7** τοπικές εκκλησίες στην περιοχή της Ασίας, οι οποίες όπως αναφέρονται στα κεφάλαια Β/2 και Γ/3 είναι κατά σειρά: **ΕΦΕΣΟΣ, ΣΜΥΡΝΗ, ΠΕΡΓΑΜΟΣ, ΘΥΑΤΕΙΡΑ, ΣΑΡΔΕΙΣ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ και ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ**. Αναφέρει στο εδ.Α/1:12-13: *«Και εστράφην να ίδω την φωνήν, η οποία ελάλησε μετ' εμού, και στραφεῖς εἶδον ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΑΣ, και εν μέσω των επτά λυχνιών (εἶδον ένα) ὁμοιον με ἰὸν ἀνθρώπου»*. Στο εδ.Α/1:20 εξηγεί ότι **«ΑΙ ΕΠΤΑ ΛΥΧΝΙΑΙ τα ὁποίας εἶδες, εἶναι ΑΙ ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ»**. Η αναφορά όμως της Βίβλου στις «επτά εκκλησίες» είναι καθαρά **τυπολογική** (συμβολική) και αναφέρεται στη χρονική πληρότητα της περιόδου της εκκλησίας του Ιησού Χριστού (περίοδος χάριτος), η οποία αρχίζει από την ημέρα της Πεντηκοστής, όπου εκπληρώθηκε τυπολογικά η **4^η** κατά σειρά από τις **7** εορτές του Κυρίου και θα τελειώσει σε πρώτο στάδιο με την αρπαγή της «εκκλησίας της Φιλαδέλφειας» και σε δεύτερο στάδιο με την αρπαγή *«του λοιπού σπέρματος της γυναικός»*, της «εκκλησίας της Λαοδίκειας» στο μέσον της επταετίας του Αντίχριστου (βλ. Αποκάλυψη ΙΑ/11:11, ΙΒ/12:17).

Η ιστορία του κόσμου, από τη δημιουργία του Αδάμ μέχρι τη συντέλεια του κόσμου, χωρίζεται σε **7** μεγάλες **περιόδους**, που αποκαλούνται **οικονομίες**. Οι 4 πρώτες δεν αναφέρονται ρητά μέσα στην Αγία Γραφή, αλλά συνάγονται από τα μεγάλα ιστορικής σημασίας γεγονότα που τις χωρίζουν μεταξύ τους και κατά σειρά είναι: **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ** (τελειώνει με την εκδίωξη των πρωτοπλάστων από τον κήπο της Εδέμ - βλ. Γένεσις Γ/3:23), **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ** (τελειώνει με το κατακλυσμό του Νώε, το 2500

π.Χ. περίπου - βλ. Γένεσις Ζ/7), **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΩΝ** (τελειώνει με την κρίση της Βαβέλ, το 1900 π.Χ. - βλ. Γένεσις ΙΑ/11), και **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ** (τελειώνει με το «πάσχα» των Ισραηλιτών, το 1450 π.Χ. περίπου - βλέπε: Έξοδος ΙΒ/12).

Οι 3 τελευταίες περιόδους αναφέρονται ρητά μέσα στην Αγία Γραφή και είναι: **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ**, η οποία αρχίζει με την έξοδο του λαού Ισραήλ από την Αίγυπτο («πάσχα») και τελειώνει με το αληθινό «πάσχα», που είναι η θυσία του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ**, στην οποία βρισκόμαστε τώρα και η οποία αρχίζει από τη θυσία του Ιησού και ειδικότερα από την ημέρα της Πεντηκοστής και θα τελειώσει με την αρπαγή της εκκλησίας. Τελευταία είναι **Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ**, η οποία θα αρχίσει με τη δεύτερη ένδοξη έλευση του Ιησού και θα τελειώσει με την καταστροφή του κόσμου (βλ. ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑ).

Στο κεφάλαιο αυτό, θα ασχοληθούμε αποκλειστικά με την παρούσα 6^η οικονομία, την «περίοδο της χάριτος», η οποία τυπολογικά περιγράφεται και αναλύεται μέσα από τις 7 εκκλησίες της Αποκάλυψης και οι οποίες **αντιπροσωπεύουν** 7 χρονικές περιόδους της εκκλησίας. Η συγκεκριμένη ονομασία της κάθε εκκλησίας, φανερώνει και το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της γνώρισμα:

(1) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΦΕΣΟΥ (Αποκάλυψη Β/2:1-7) **Αποστολική Εκκλησία (33 μ.Χ. – 64 μ.Χ.)**

«**ΕΦΕΣΟΣ**» σημαίνει έφεση (αγάπη) για τον Ιησού Χριστό και είναι **Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΩΝ ΧΡΟΝΩΝ**. Είναι η χρονική περίοδος που αρχίζει με την ημέρα της Πεντηκοστής (βλ. Πράξεις κεφ. Β/2) και τελειώνει με την έναρξη των διωγμών το έτος **64 μ.Χ.** από τον Ρωμαίο αυτοκράτορα Νέρωνα και οι οποίοι κορυφώθηκαν αργότερα το έτος **161 μ.Χ.** επί αυτοκρατορίας του Μάρκου Αυρήλιου. Οι πιστοί της περιόδου αυτής, αλλά και της επόμενης, δεν είχαν κάποια ιδιαίτερη ονομασία ή τίτλους, απλά ονομάζονταν «μαθητές», ή «άγιοι», ή «παιδιά του Θεού».

Οι πιστοί ονομάσθηκαν για πρώτη φορά στην Αντιόχεια «**Χριστιανοί**», χωρίς να έχουν δίπλα και κάποιο κοσμικό επίθετο (δηλ.

χριστιανοί ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ, χριστιανοί ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ, χριστιανοί ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΟΙ, κλπ). Στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων ΙΑ/11:25 γράφει: «*Και συνελθόντες εις την εκκλησία (ο Παύλος και ο Βαρνάβας) έν ολόκληρον έτος, εδίδαξαν πλήθος ικανόν, και πρώτον εν Αντιοχεια ΟΝΟΜΑΣΘΗΚΑΝ οι μαθηταί Χριστιανοί*» (Α΄ Πέτρου Δ/4:16 και Πράξεις Ις΄/16:28). Οι εχθροί των χριστιανών τους ονόμαζαν «**πλάνους**» (Β΄ Κορινθίους ς΄/6:8, Ματθαίος ΚΖ/27:63), «**επαναστάτες**» (Πράξεις Ις΄/16:20, ΙΖ/17:6) και «**αιρετικούς**» (Πράξεις ΚΔ/24:14-17, ΚΗ/28:22) και μάλιστα τον απόστολο Παύλο τον αποκαλούσαν φθοροποιό και πρωτοστάτη της «**αίρεσης των Ναζωραίων**». Αυτούς τους τίτλους είχε η εκκλησία των πρώτων αποστολικών χρόνων, η εκκλησία της Εφέσου, αλλά και η μετέπειτα η εκκλησία της Σμύρνης.

(2) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΜΥΡΝΗΣ (Αποκάλυψη Β/2:8-11) **Διωκόμενη Εκκλησία (64 μ.Χ. – 313 μ.Χ.)**

«**ΣΜΥΡΝΗ**»: Προέρχεται από τα «σμύρνα», τα οποία έβαζαν στους νεκρούς. Είναι η χρονική περίοδος **ΤΗΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**, της εκκλησίας των διωγμών και των κατακομβών. Η περίοδος αυτή αρχίζει με τους διωγμούς (64 μ.Χ.) και τελειώνει το έτος 313 μ.Χ. με την έκδοση του Διατάγματος των Μεδιολάνων «περί ανεξιθρησκείας» από τον Μεγάλο Κωνσταντίνο. Η περίοδος αυτή χαρακτηρίζεται από λαμπρές και ένδοξες σελίδες αμέτρητων χιλιάδων μαρτύρων, που προτίμησαν το θάνατο μέσα στις Ρωμαϊκές αρένες, παρά να αρνηθούν την πίστη τους στον Ιησού. Το μεγαλείο της ψυχής τους ήταν τέτοιο, που λύγιζε και τους βασανιστές τους, δεκάδες από τους οποίους ακολούθησαν τη «νέα πίστη», ακολούθησαν την «αίρεση των Ναζωραίων» και έγιναν στη συνέχεια και οι ίδιοι μάρτυρες του Ιησού Χριστού. Η εκκλησία της Σμύρνης είναι η εκκλησία των χιλιάδων ανώνυμων και επώνυμων μαρτύρων της πίστης.

(3) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ (Αποκάλυψη Β/2:12-17) **Συμβιβαζόμενη Εκκλησία (313 μ.Χ. – 606 μ.Χ.)**

«**ΠΕΡΓΑΜΟΣ**», σύμφωνα με τα λεξικά δεν είναι σύνθετη λέξη, αλλά σε ελεύθερη απόδοση σημαίνει «**πολλοί γάμοι**». Η μία εκκλη-

σία που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός και που υπήρχε μέχρι τότε, «παντρεύτηκε» και συμβιβάστηκε με το σύστημα του κόσμου, κυρίως μετά το έτος 313 μ.Χ., με αποτέλεσμα να χάσει την απλότητά της, την αλήθεια, φως της και τη δύναμή της, το Πνεύμα του Θεού να φύγει από μέσα της και τέλος να καταντήσει μια νεκρή εκκλησία, μια εκκλησία ξερών πνευματικών τύπων. Η εκκλησία της Περγάμου είναι **Η ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΜΕΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**. Η εκκλησία της περιόδου αυτής και των μετέπειτα περιόδων, δεν έχει καμιά σχέση και ομοιότητα με την εκκλησία των δύο προηγούμενων περιόδων. Από τον 3^ο αιώνα μ.Χ. αρχίζει μια αυξανόμενη αποστασία, η οποία κορυφώνεται κυρίως από τον 6^ο αιώνα και μετά, οπότε αρχίζουν οι σκοτεινοί αιώνες της εκκλησίας.

(4) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ (Αποκάλυψη Β/2:18-29) **Εκκλησία των Σκοτεινών Αιώνων (606 μ.Χ. – 1517 μ.Χ.)**

«ΘΥΑΤΕΙΡΑ» σημαίνει «θυγάτηρ της Τύρου» και αναφέρεται στην Αποκάλυψη Β/2:20-25 όπου η εκκλησία την περίοδο αυτή θα αρχίσει να λατρεύει τον Βάαλ και την Ιεζάβελ, την τότε σύγχρονη «χριστιανή» κόρη της Τύρου. Η εκκλησία αποστατεί και φθάνει στο έσχατο σημείο της ειδωλολατρίας και όλα αυτά με χριστιανικό περίβλημα. Είναι η περίοδος **ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΑΙΩΝΩΝ**, είναι η χειρότερη περίοδος που πέρασε ποτέ η εκκλησία του Ιησού Χριστού και θεωρητικά αρχίζει από τον 6^ο αιώνα (όπου αρχίζει να βασιλεύει πνευματικό σκοτάδι σε Ανατολή και Δύση) και τελειώνει τον 15^ο αιώνα.

Η εκκλησία δεν είχε ακόμα διασπασθεί σε Δύση και Ανατολή, αλλά η στάση της απέναντι στο αληθινό φως του ευαγγελίου του Ιησού ήταν μισητή και ιδιαίτερα στη Δύση. Εάν κάποιος πιστός ήταν αντίθετος με το θρησκευτικό κατεστημένο, τον θεωρούσαν αιρετικό και μάγο και με συνοπτικές θεατρinίστικες διαδικασίες τον οδηγούσαν κατευθείαν στο θάνατο, στη μεν Δύση διά της πυράς από την «Ιερά Εξέταση», στην δε Ανατολή με βασανισμούς, φυλακές και εξορία (π.χ. Ιωάννης Χρυσόστομος). Αμέτρητες χιλιάδες τέτοιους «αιρετικούς» πιστούς είχε στείλει στο θάνατο ανά τους αιώνες η «...αγία» εκκλησία. Αποτελεί μια μελανή σελίδα στην ανθρώπινη

ιστορία ότι τα πιο ειδεχθή εγκλήματα έχουν γίνει στο «...όνομα» του Ιησού, στο όνομα Εκείνου που δίδαξε «να αγαπάτε τους εχθρούς σας» και «να μην ανταποδίδετε το κακό σε κανένα».

Όταν ο χριστιανισμός απέκτησε κρατική προστασία, επί Μεγάλου Κωνσταντίνου και μετά, άρχισε ο σκληρός ανταγωνισμός των ομόδοξων Πατριαρχείων Κωνσταντινούπολης και Ρώμης, με αποτέλεσμα να αρχίζουν σταδιακά να αποχωρίζονται και να εμφανίζονται οι όροι «**Ανατολική εκκλησία**» και «**Δυτική εκκλησία**», αλλά όμως (όπως ήδη αναφέραμε) αποτελούσαν ακόμα **ΜΙΑ εκκλησία** για τον έξω κόσμο, μέχρι το έτος **1054 μ.Χ.**, που επήλθε η οριστική ρήξη στις σχέσεις των εκκλησιών.

(5) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΣΑΡΔΕΩΝ (Αποκάλυψη Γ/3:1-6)

Εκκλησία της Μεταρρύθμισης (1517 μ.Χ. – 1906 μ.Χ.)

«**ΣΑΡΔΕΙΣ**», σε ελεύθερη μετάφραση σημαίνει «**λίγοι που ξέφυγαν**». Ξέφυγαν δηλαδή μέσα από το πνευματικό (θρησκευτικό) σκοτάδι της κατεστημένης Ορθόδοξης και Καθολικής εκκλησίας, που είχαν αποστατήσει από την αλήθεια και είχαν πέσει στον τυπικισμό και την ειδωλολατρία. Η εκκλησία των Σάρδεων είναι **Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ**, ή «**η Διαμαρτυρόμενη εκκλησία**», όπως την ονόμασαν οι εχθροί της, ενώ οι ίδιοι αποκαλούσαν τους εαυτούς τους «**ευαγγελικούς**».

Το γεγονός που πρέπει να θίξουμε και να προσέξει ιδιαίτερα ο αναγνώστης για την περίοδο αυτή είναι το εξής: Ο Μαρτίνος Λούθηρος (τον οποίο χρησιμοποίησε ο Θεός το έτος **1517 μ.Χ.** για να βγάλει την εκκλησία Του από την πλάνη των σκοτεινών αιώνων και να την φέρει και πάλι στο φως και την αλήθεια), είχε **μερική αποκάλυψη** από τον Θεό, είχε δηλαδή αποκάλυψη μικρού μέρους της αλήθειας από τον Λόγο του Θεού. Δίδασκε θεμελιώδεις σωτηριακές αλήθειες, όπως δικαίωση διά της πίστης στη λυτρωτική θυσία του Ιησού Χριστού, αναγέννηση του ανθρώπου, τη μοναδικότητα της μεσιτείας του Ιησού, κλπ..

Για παράδειγμα, εάν υποθέσουμε ότι η Καθολική εκκλησία (από την οποία προερχόταν ο Λούθηρος) είχε **100 πλάνες**, ο Λούθη-

ρος ξεκίνησε τη μεταρρύθμιση με **20 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** και **80 ΠΛΑΝΕΣ** που πήρε από την Καθολική εκκλησία. Αργότερα, άλλοι πιστοί μέσα από την ομάδα του Λούθηρου είδαν, μελετώντας τις Γραφές, ότι ο Λούθηρος δεν ορθοτομούσε όλο τον Λόγο του Θεού. Το αποτέλεσμα ήταν να αποσπασθούν και να δημιουργήσουν μια άλλη πνευματική ομάδα που είχε περισσότερες αλήθειες, που είχε π.χ. **40 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** και **60 ΠΛΑΝΕΣ** που πήραν από τον Λούθηρο. Μέσα από την καινούρια αυτή ομάδα βγήκε αργότερα μια άλλη ομάδα που είχε **50 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** της Βίβλου και **50 ΠΛΑΝΕΣ**. Μεταγενέστερα βγήκε κάποια άλλη ομάδα που είχε **60 ΑΛΗΘΕΙΕΣ** και **40 ΠΛΑΝΕΣ**, και ούτω καθεξής.

Για τον λόγο αυτό, στην περίοδο της «εκκλησίας των Σάρδεων» αναπτύχθηκαν διάφορες χριστιανικές κινήσεις, όπως Λουθηρανοί, βαπτιστές, αναβαπτιστές, επισκοπικοί, ευαγγελικοί, κλπ.. Δηλαδή ο Κύριος Ιησούς άρχισε να κάνει μια περιοδική και μερική αποκάλυψη του Λόγου Του στην εκκλησία Του, ώστε όταν θα έρθει να την παραλάβει να της έχει δώσει πλήρη αποκάλυψη της αλήθειας. Γι' αυτό η εκκλησία των Σάρδεων, εκτός του ότι ονομάζεται «**Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ**», ονομάζεται και «**Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΧΩΡΙΣΜΑΤΩΝ**», χωρίσματα (διαιρέσεις) που ο Θεός επέτρεψε για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, για να μπορέσει ο λαός Του, έχοντας στην αρχή λίγο «φως», μετά λίγο περισσότερο και πιο μετά περισσότερο, κλπ., να ξεφύγει μέσα από το βαθύ σκοτάδι που είχε τυλιχθεί.

(6) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ (Αποκάλυψη Γ/3:7-13) **Εκκλησία της Αρπαγής (1906 μ.Χ. – αρπαγή)**

«**ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ**» είναι σύνθετη λέξη και σημαίνει «*αγάπη προς τους αδελφούς*». Η εκκλησία της Φιλαδέλφειας είναι **Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΑΡΠΑΓΗΣ**. Είναι η χρονική περίοδος της εκκλησίας που ζούμε εμείς σήμερα και που ο Ιησούς δίνει μεγάλες αποκαλύψεις του Λόγου Του στους αγίους Του, όπως έκανε και με τους πιστούς της πρώτης εκκλησίας, της «Εφέσου». Την έναρξή της, την τοποθετούμε χρονικά (χωρίς να υπάρχει δέσμευση γι' αυτό) το έτος **1906** μ.Χ., όταν ο Θεός στην οδό Αζούζα στο Λος Άντζελες, μετά από 19 αιώ-

νες επανέλαβε το γεγονός της Πεντηκοστής (βλ. Πράξεις κεφ. Β/2) και βάπτισε ομαδικά με το άγιο Πνεύμα Του μια ομάδα ταπεινών και άσημων νέγων. Από τότε άρχισε και πάλι η εκκλησία να κηρύττει το ευαγγέλιο και να δίνει τη μαρτυρία της με δύναμη Πνεύματος αγίου, με θεραπείες και εκβολές δαιμονίων και με σημεία και τεράστια. Τον ίδιο καιρό, αλλά λίγο αργότερα, έδωσε ο Ιησούς στην εκκλησία Του τη θαυμαστή αποκάλυψη της «*πρώτης ΠΑΣΩΝ των εντολών*» η οποία είναι ότι «*...Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ (ένας) ΚΥΡΙΟΣ*» (βλ. Μάρκος ΙΒ/12:29-30, κλπ). Για το θέμα αυτό θα αναφερθούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στα επόμενα κεφάλαια.

Σ Υ Μ Π Ε Ρ Α Σ Μ Α

Κάνοντας μια ιστορική διαδρομή βλέπουμε ότι η **ΜΙΑ εκκλησία** (*εκκλησίες Εφέσου και Σμύρνης*), που ίδρυσε ο Ιησούς Χριστός χύνοντας το πολύτιμο αίμα Του και η οποία δεν είχε ονόματα, τίτλους και παρατσούκλια διασπάστηκε σε δύο μεγάλες αντιμαχόμενες εκκλησιαστικές παρατάξεις, τις μετέπειτα ονομασθείσες **Ορθόδοξη εκκλησία** και **Καθολική εκκλησία** (*εκκλησίες Περγάμου και Θυατείρων*), χωρίς όμως να έχουν φως Χριστού, χωρίς να κηρύττουν αναγέννηση καρδιών, καθόσον είχαν πέσει στην τήρηση ξερών θρησκευτικών τύπων.

Μέσα από την **Καθολική** εκκλησία βγήκε η **Διαμαρτυρόμενη εκκλησία** (*εκκλησία των Σάρδεων*), με τα διάφορα χωρίσματά της, η οποία είχε μερική επίγνωση των αληθειών του Λόγου του Θεού και δίδασκε σωτηρία του αμαρτωλού ανθρώπου δια του αίματος του Ιησού Χριστού (αναγέννηση).

Μέσα από την Ευαγγελική (Διαμαρτυρόμενη) εκκλησία βγήκε αργότερα η **Πεντηκοστιανή εκκλησία** (*εκκλησία της Φιλαδέλφειας*), με ακόμα περισσότερες αλήθειες και αποκαλύψεις της Αγίας Γραφής και δίδασκε εκτός από την αναγέννηση, βάπτισμα του αγίου Πνεύματος, θεραπείες από τις αρρώστιες και απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα. Η εκκλησία της Πεντηκοστής από τα πρώτα της βήματα (*που βασικά ξεκίνησε με την έκχυση του Πνεύματος του Θεού στην οδό Azusa το 1906*), διασπάστηκε σε 2 κατηγορίες. Μέσα από την αρχική Πεντηκοστιανική κίνηση που διακήρυττε την **τριαδικότητα**

του Θεού, ως φυσική συνέχεια της Διαμαρτυρόμενης κίνησης, βγήκε η Πεντηκοστιανή κίνηση που διακήρυττε την **μοναδικότητα Θεού**, με αποτέλεσμα η περίοδος της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας να χαρακτηρίζεται από την παράλληλη πορεία των δύο αυτών κινήσεων. Εφόσον το βασικό θέμα του βιβλίου είναι η παρουσίαση των δογμάτων και των ομολογιών στη χώρα μας, θα αναφερθούμε στα επόμενα κεφάλαια για την κίνηση της μοναδικότητας του Θεού, καθώς πολλοί αναγνώστες ή αγνοούν το γεγονός αυτό, ή έχουν συγκεχυμένη εικόνα.

Θα ήθελα να διευκρινίσω πως, όταν αναφερόμαστε στην «Πεντηκοστιανή εκκλησία», δεν εννοούμε το κατεστημένο Πεντηκοστιανό δόγμα, αλλά σε όσους έχουν στη ζωή τους την προσωπική εμπειρία της Πεντηκοστής, του βαπτίσματος με το άγιο Πνεύμα του Θεού, ανεξάρτητα σε ποιο δόγμα ή κίνηση (τυπικά) ανήκουν.

Αξίζει να αναφερθεί ότι ιστορικά το τριαδικό δόγμα εισήχθη από τον Μέγα Αθανάσιο στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νικαίας (325 μ.Χ.), όπου θεσπίστηκαν τα πρώτα **7 άρθρα του "Συμβόλου της Πίστεως"** και οριστικοποιήθηκε από την Β' Οικουμενική Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης-Νέας Ρώμης (381 μ.Χ.), όπου προστέθηκαν ακόμα **5 άρθρα** και έχει τη μορφή, όπως εμείς το γνωρίζουμε σήμερα. Οι όροι «τριάδα, τριαδικός» για πρώτη αναφέρθηκαν στον **Ιουστινιάνειο Κώδικα** τον 6ο μ.Χ. αιώνα και είναι γνωστό ότι οι όροι αυτοί δεν αναφέρονται ούτε μία φορά στην Καινή Διαθήκη, γεγονός που το αναφέρουν και οι ακολουθούντες την τριαδική διδασκαλία. Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο **"ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ"** (κωδικός 37).

Μέσα από την Πεντηκοστιανή εκκλησία (τριαδική και μη τριαδική) θα βγει η **ΝΥΜΦΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**, η εκκλησία που θα αρπαχθεί και αυτή θα είναι η κατεχοχήν εκκλησία της Φιλαδέλφειας, που δεν θα έχει *«κηλίδα ή ρυτίδα, ή κάτι από αυτά, αλλά θα είναι άγια και άμωμη»* (Εφεσίους Ε/5:27), θα είναι εκκλησία *«τρομερά, ως στράτευμα με σημαίας»* (Άσμα Ασμάτων ζ΄/6:4,7). Η εκκλησία της αρπαγής τυπολογικά είναι ο *«υιός ο άρσεν»*, που αναφέρεται στο βιβλίο της Απο-

κάλυψης ΙΒ/12:5 (αρχαίο κείμενο). Περισσότερες λεπτομέρειες για τον «κυίο τον άρσεν(α)», ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ**» (κωδικός 13).

Βλέπουμε ότι ο Θεός άρχισε (από την εποχή του Λούθηρου) ΜΕ ΜΕΡΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ του Λόγου Του και θα δώσει (ήδη δίνει) ΠΛΗΡΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ στις ημέρες μας, λίγο πριν την αρπαγή της νύμφης εκκλησίας Του, της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας. Επίσης, αξιοσημείωτο γεγονός είναι ότι η προηγούμενη ομάδα, συνήθως εδίωκε ως «αιρετική» και «πλανεμένη» την επόμενη ομάδα, η οποία είχε βγει μέσα από αυτήν και ούτω καθεξής. Αποτελεί πλέον κανόνα, κάθε καινούρια αποκάλυψη και ό,τι αντιβαίνει με το κατεστημένο να διώκεται.

(7) Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ (Αποκάλυψη Γ/3:14-22)

Εκκλησία της Θλίψης (τα πρώτα 3,5 χρόνια της 7ετίας Αντίχριστου)

Αυτή είναι Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΘΛΙΨΗΣ, είναι η τωρινή **χλιαρή εκκλησία** η οποία συνυπάρχει με την εκκλησία της Φιλαδέλφειας που θα αρπαχτεί, αλλά αυτή όμως θα παραμείνει κάτω στη Γη και θα δοκιμασθεί σκληρά από το σύστημα του Αντίχριστου. Η «εκκλησία της Σμύρνης» και η «εκκλησία της Λαοδίκειας» είναι οι διωκόμενες εκκλησίες, η μεν πρώτη γιατί «*άφησε την πρώτη αγάπη της για τον Ιησού*» (Αποκάλυψη Β/2:4-5), η δε δεύτερη γιατί είναι «*χλιαρή*» και βρίσκεται μεταξύ δύο φρονημάτων (Αποκάλυψη Γ/3:15-17).

Τυπολογικά στην Καινή Διαθήκη η εκκλησία της Λαοδίκειας είναι «**οι δύο μάρτυρες**» που αναφέρονται στο κεφάλαιο ΙΑ/11 της Αποκάλυψης και οι οποίοι είναι «*αι ΔΥΟ ΕΛΑΙΑΙ, και αι ΔΥΟ ΛΥΧΝΙΑΙ, αι ιστάμεναι ενώπιον του Θεού της γης*» (Αποκάλυψη ΙΑ/11:4). Είδαμε στην αρχή ότι «**λυχνία**» είναι η «**εκκλησία**», και κατά συνέπεια το πρώτο στοιχείο που μας δίνει η Αγία Γραφή για τους δύο μάρτυρες είναι ότι πρόκειται για «**ΔΥΟ ...ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ**», δηλαδή για δύο ομάδες. Στην προς Ρωμαίους επιστολή κεφ. ΙΑ/11:17-18 διαβάζουμε για την **καλήν ΕΛΑΙΑ**, που είναι οι Ισραηλίτες και για την **αγρι-ΕΛΑΙΑ**, που μπολιάστηκε με την καλή ελαία και που είναι οι εθνικοί που μπολιάστηκαν με την αλήθεια του Λόγου του Θεού. Το

δεύτερο λοιπόν στοιχείο που έχουμε για τις «δύο εκκλησίες» της περιόδου της θλίψης είναι από ποιους θα απαρτίζονται: Θα είναι η **εξ ΙΟΥΔΑΙΩΝ εκκλησία** (η καλή ελαιία) και η **εξ ΕΘΝΩΝ εκκλησία** (η αγρι-ελαιία). Μία θα είναι η εκκλησία της Λαοδικείας, αλλά θα αποτελείται από δύο ομάδες και θα έχει διπλή μαρτυρία (εξ ου και «δύο μάρτυρες»).

Ενώ οι πιστοί της εκκλησίας αυτής για τριάμισι ημέρες (χρόνια) θα ενεργούν σημεία και θαύματα, θα έχουν την εξουσία να κλείνουν και να ανοίγουν τον ουρανό (βλ. Αποκάλυψη ΙΑ /11:5-6), ο Αντίχριστος όμως θα τους πολεμήσει με λύσσα, θα τους θανατώσει και δεν θα επιστρέψει *«τα πτώματα αυτών να τεθώσιν εις ΜΝΗΜΑ»*. Το μνήμα εδώ δεν έχει την έννοια του «τάφου», αλλά της ανάμνησης. Ο Αντίχριστος θα τους *«αφανίσει εξαισίως»*, και δεν θα επιτρέψει να υπάρξει καμιά ενθύμησή τους (βλ. ΙΑ/11:9). Στο τέλος όμως των πρώτων τριάμισι ετών της επταετίας του Αντίχριστου (δηλαδή στο μέσον), θα αναστηθούν και τρόμος θα καταλάβει αυτούς που θα τους δουν. Ο Κύριος στη συνέχεια θα τους αρπάξει στον ουρανό (βλ. ΙΑ'/11:11-12). Τότε κλείνει και **τυπικά** η περίοδος (οικονομία) της χάριτος, γιατί **ουσιαστικά** θα κλείσει Η ΘΥΡΑ ΤΗΣ ΧΑΡΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ με την αρπαγή (ανάληψη) της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας, η οποία όταν θα αναληφθεί, θα περιμένει να έρθουν και οι αδελφοί της περιόδου της θλίψης *«οι μέλλοντες να φονευθώσιν»* (Αποκάλυψη ζ'/6:9-11).

Αυτή είναι σε συντομία η ιστορική πορεία της εκκλησίας του Ιησού Χριστού, που άρχισε πριν από 2.000 χρόνια περίπου, την ημέρα της Πεντηκοστής και θα τελειώσει με την αρπαγή της εκκλησίας της θλίψης, της Λαοδικείας, η οποία θα είναι «το υπόλοιπον σπέρμα» της εκκλησίας της Φιλαδέλφειας (βλ. Αποκάλυψη ΙΒ /12:17).

ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ της ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ

ιστορική διαδρομή

Α/Α	ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ
01.	ΕΦΕΣΟΣ <i>«Έφεση» = η αγάπη προς τον Ιησού</i>	ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ Εκκλησία (Αποκάλυψη Β/2:1-7)	33 μ.Χ. - 64 μ.Χ. Έτος 64 μ.Χ. Έναρξη διωγμών
02.	ΣΜΥΡΝΗ <i>«Σμύρνα» = Προσφορά προς τους νεκρούς</i>	ΔΙΩΚΟΜΕΝΗ Εκκλησία (Αποκάλυψη Β/2:8-11)	64 μ.Χ. - 313 μ.Χ. Έτος 313 μ.Χ. Διάταγμα Μεδιολάνων περί «ανεξιθρησκείας»
03.	ΠΕΡΓΑΜΟΣ <i>πολλοί γάμοι (πνευματικοί)</i>	ΣΥΜΒΙΒΑΖΟΜΕΝΗ Εκκλησία (Αποκάλυψη Β/2:12-17)	313 μ.Χ. - 606 μ.Χ.
04.	ΘΥΑΤΕΙΡΑ <i>«θυγάτηρ της Τύρου» = Ιεζάβελ = ειδωλο- λατρία</i>	Εκκλησία των ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΑΙΩΝΩΝ (Αποκάλυψη Β/2:18-29)	606 μ.Χ. - 1517 μ.Χ. Η μεγάλη δράση της ΙΕΡΑΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ στη Δύση
05.	ΣΑΡΔΕΙΣ <i>«Σάρδεις» = Λίγοι που ΞΕΦΥΓΑΝ</i>	Εκκλησία της ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ή των ΧΩΡΙΣΜΑΤΩΝ (Αποκάλυψη Γ/3:1-6)	1517 μ.Χ.- 1906 μ.Χ. Έτος 1906 μ.Χ. Αναζωπύρωση στην οδό Αζουζα (Λος Άντζελες ΗΠΑ)
06.	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ <i>Η αγάπη προς τους αδελφούς</i>	Εκκλησία ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ Εκκλησία της ΑΡΠΑΓΗΣ (Αποκάλυψη Γ/3:7-13)	1906 μ.Χ. - Αρπαγή
07.	ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ <i>Το «δίκιο» του λαού</i>	Εκκλησία της ΘΛΙΨΗΣ (Αποκάλυψη Γ/3:14-22)	Τα 3,5 πρώτα έτη της 7ετίας του Αντίχριστου (Μελλοντικό γεγονός)

οικονομίες **NOMΟΥ - ΧΑΡΙΤΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ** **περίοδοι**

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ (Αδμ - Εοδ)

- 01. οικονομία ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ (Εκδίωξη από την Εδέμ)
- 02. οικονομία ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ (Καταλυσιμός του Νοέ)
- 03. ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ από ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ (Σύγκυση στη ΒΑΒΕΛ)
- 04. οικονομία ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ (Πάσχα - Η έξοδος)
- 05. οικονομία του ΝΟΜΟΥ (Πησους - Πεντηκοστή)
- 06. οικονομία ΧΑΡΙΤΟΣ (Αρπαγή της εκκλησίας)
- 07. οικονομία ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ (Συντέλεια του κόσμου)

2 ΜΑΡΤΥΡΕΣ = 2 ΛΥΧΝΙΕΣ = 2 ΕΒΔΟΜΑΔΕΣ
ΛΥΧΝΙΑ = ΕΚΚΛΗΣΙΑ **ΕΜΙΑ = ΚΑΛΗΝ ΕΜΙΑ (Ισραήλ) & ΑΓΓΕΛΙΑ (Εκκλησία)**
"Εγένονην εν πνεύματι εν τη Κυριακή ημέρα..." (Αποκάλ. Α-10)

"ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ" = από την ΑΡΠΑΓΗ μέχρι τη ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ

copyright 2012, 2018
"ΑΛΚΥΟΝΙΔΗΣ ΤΖΕΛΕΡΟΣ"
ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ - ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Κεφάλαιο ΔΕΥΤΕΡΟ

«Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

(1) ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Στον Ελλαδικό χώρο τους **αναγεννημένους πιστούς** και γενικότερα όσους δεν ακολουθούν την κατεστημένη Ορθόδοξη εκκλησία, καθώς και την Καθολική εκκλησία, ανεξάρτητα σε ποια ομολογία ανήκουν και ποιο δογματικό πιστεύω έχουν, τους κατατάσσουν στην **Διαμαρτυρόμενη κίνηση**, ακόμα και αυτούς που ισχυρίζονται ότι δεν ανήκουν σε καμιά κατεστημένη παγκόσμια κίνηση και υπάρχει μία πολύ μεγάλη μερίδα πιστών που συνειδητά έχουν επιλέξει να μην ανήκουν σε κατεστημένα συστήματα.

Αυτή όμως η κατάταξη αφορά κυρίως την πολιτεία από νομικής πλευράς, με το αιτιολογικό ότι, εφόσον δεν ανήκουν στην κατεστημένη εκκλησία, κατατάσσονται στην ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΗ κίνηση και έτσι αντιμετωπίζονται από το αρμόδιο Υπουργείο όταν υποβάλλονται από τις κινήσεις αυτές αιτήσεις για χορήγηση άδειας χώρου συναθροίσεων και λατρείας (άδειες Ευκτηρίων Οίκων και σχετικών Σωματείων).

Για λόγους λοιπόν καθαρά σκοπιμότητας (αν και προσωπικά, όπως προανέφερα δεν αποδέχομαι αυτόν τον όρο, ούτε και θέλω να ανήκω σε κάποιο κατεστημένο δόγμα) **θα χρησιμοποιήσω εδώ τον όρο «Διαμαρτυρόμενοι»**. Οι 2 μεγάλες κατηγορίες (ή κινήσεις) Διαμαρτυρομένων στην Ελλάδα φέρουν τις ονομασίες «**ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ**» και «**ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ**».

Αμέσως παρακάτω θα γίνει μία γενική παρουσίαση όλων των ομάδων, των κινήσεων και των ομολογιών που δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα και ανήκουν στις κατηγορίες αυτές, ή τα δογματικά τους πιστεύω είναι **παραπλήσια** (συγγενεύουν) με τις παραπάνω γενικότερες κατηγορίες.

(2) ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Σύμφωνα με τα πληροφοριακά στοιχεία της ηλεκτρονικής ιστοσελίδας www.greekhelsinki.gr/greek/reports/evangel-Artos-Zois στην Ελλάδα δραστηριοποιούνται οι παρακάτω ΕΠΤΑ μεγάλες κατηγορίες ομολογιών, που κατά νόμο υπάγονται στην Διαμαρτυρόμενη τριαδική κίνηση:

1. **Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία**
2. **Κοινωνία Ελευθέρων Ευαγγελικών Εκκλησιών**
3. **Αδελφότητα των Εκκλησιών της Πεντηκοστής**
4. **Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής (ΕΑΕΠ)**
5. **Βαπτιστική Εκκλησία**
6. **Μεθοδιστική Εκκλησία**
7. **Βιβλική Αποστολική Εκκλησία**

Ο παραπάνω διαχωρισμός δεν θεωρείται αντικειμενικός, καθώς τον τελευταίο δεκαετίες έχουν δημιουργηθεί και άλλες μεγάλες ομάδες αναγεννημένων εκκλησιών, οι οποίες ανήκουν, **είτε** στον ευαγγελικό χώρο, όπως είναι οι εκκλησίες των «αντβεντιστών» και των «ευαγγελιστών», **είτε** στον πεντηκοστιανό χώρο, όπως είναι οι εκκλησίες που κηρύττουν τη **μοναδικότητα** του Θεού και δεν δέχονται την **τριαδικότητα** του Θεού.

Προσωπικά δεν θεωρώ ότι οι πεντηκοστιανές κινήσεις **πνευματικά** ανήκουν στο διαμαρτυρόμενο δόγμα, παρά μόνο **διοικητικά και νομικά**. Δεν ανήκουν πνευματικά, γιατί όπως αναφέρθηκε στον "Κεφάλαιο Πρώτο", οι διαμαρτυρόμενες (ευαγγελικές) εκκλησίες ανήκουν στην περίοδο της "εκκλησίας των Σάρδεων", ενώ οι πεντηκοστιανές κινήσεις ανήκουν στην περίοδο της "εκκλησία της Φιλαδέλφειας"

Στις κατηγορίες αυτές δεν συμπεριλαμβάνονται οι Αντβεντιστές και οι Ευαγγελιστές, για τους οποίους αναφερόμαστε σε επόμενα κεφάλαια. Στα παρακάτω αναφερόμενα στοιχεία έχουν προστεθεί περισσότερα στοιχεία από τον γράφοντα:

01. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ως κεντρική (και παλαιότερη) θεωρείται η **Α΄ Ελληνική Ευαγ-**

γελική Εκκλησία, που βρίσκεται στη Λεωφόρο Αμαλίας 50 (απέναντι από τις στήλες του Ολυμπίου Διός). Θεωρείται Καλβινιστική εκκλησία και ουσιαστικά η ιστορία της «Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας» αρχίζει από το έτος 1858 από τη διακονία του **Μιχαήλ Καλαποθάκη** (1825 -1911), ο οποίος ήταν και ο πρώτος ποιμένας της. Το κτίριο οικοδομήθηκε αργότερα και τα εγκαίνια του έγιναν το έτος 1871.

Η εκκλησία από τα πρώτα της βήματα άρχισε να εκδίδει ένα εξαιρετικό σε ύλη περιοδικό με τίτλο **«Αστήρ της Ανατολής»**, το οποίο συνεχίζει να κυκλοφορεί μέχρι σήμερα. Ως Καλβινιστική εκκλησία διακρίνεται **(1)** για το δόγμα του **«απόλυτου προορισμού του ανθρώπου»**, ότι δηλαδή ο κάθε άνθρωπος είναι προορισμένος από τον Θεό να σωθεί ή να χαθεί και **(2)** για το δόγμα του **νηπιοβαπτίσματος**, δόγματα τα οποία δεν δέχεται η επόμενη κατηγορία (Ε.Ε.Ε). Και οι δύο αυτές διδασκαλίες με την πάροδο των ετών έχουν ατονήσει και πολλά από τα μέλη τους έχουν διαφοροποιηθεί.

Η εκκλησία αυτή θεωρείται ως η πρώτη ευαγγελική εκκλησία που λειτούργησε επίσημα στην Ελλάδα και στην πορεία έλαβε και την ονομασία Α΄ Ευαγγελική, καθόσον αργότερα δημιουργήθηκαν και άλλες όμοιες, που υπάγονταν σ' αυτή και έλαβαν τις ονομασίες Β' Ευαγγελική Εκκλησία και Γ΄ Ευαγγελική Εκκλησία.

Ως πρώτη ευαγγελική εκκλησία στην Ελλάδα υπήρξε στόχος φανατικών θρησκευόμενων που ανήκαν στην κατεστημένη Ελλαδική εκκλησία, είτε μεμονωμένων περιστατικών, είτε ομάδων. Σύμφωνα με την Ελληνική Βικιπαίδεια (wikipedia.org), κατά τον 19ο αιώνα, ήταν συνηθισμένο γεγονός κάθε Μεγάλη Παρασκευή, που γινόταν η περιφορά του επιτάφιου του Ι.Ν. Αγίας Αικατερίνης στην Πλάκα, το πλήθος να σταματά μπροστά από την Α΄ Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία να την πετροβολά και μετά να συνεχίζει την πορεία του, ψάλλοντας το *"Η ζωή εν τάφω κατετέθης Χριστέ..."*.

Το 1892 κάποια Κυριακή, κατά τη διάρκεια πρωινής λειτουργίας, μία ομάδα εισέβαλε στην εκκλησία και έβαλε φωτιά, καίοντας Άγιες Γραφές και υμνολόγια, αλλά και πολλά καθίσματα.

Από τις επίσημες ευαγγελικές και πεντηκοστιανές εκκλησίες, που δραστηριοποιούνται σήμερα στην Ελλάδα, η "Α΄ Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία" είναι η μόνη που συμμετέχει στο "Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών", μαζί και με την "Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος". Σήμερα ποιμένας της εκκλησίας αυτής είναι ο Γιώτης Κανταρτζής.

Στην επίσημη ιστοσελίδα της εκκλησίας (www.gec.gr) αναγράφεται συνοπτικά το δογματικό "πιστεύω" που ακολουθεί:

«Η Ευαγγελική Εκκλησία, όπως και η Ορθόδοξη Εκκλησία, αποδέχεται το ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ όπως θεσπίστηκε από τις Οικουμενικές Συνόδους Νικαίας και Κωνσταντινουπόλεως (χωρίς την προσθήκη του filioque) και δέχεται όλα τα βασικά δόγματα του Χριστιανισμού όπως την ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ, τη θεανθρωπότητα του Ιησού Χριστού και τη ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ της Αγίας Γραφής, η οποία αποτελεί τη μοναδική πηγή πίστης για τους Χριστιανούς. Δίνει ιδιαίτερη έμφαση στο γεγονός ότι η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ στηρίζεται μόνο στην πίστη, δηλαδή την εμπιστοσύνη του στο έργο του Χριστού επάνω στον σταυρό. Αντίστοιχα τονίζει ότι ο Χριστός αποτελεί τον δρόμο της σωτηρίας και της επιστροφής μας στον Θεό και καλεί κάθε άνθρωπο σε μια προσωπική σχέση μαζί Του, και σε μια ζωή γεμάτη με καλά έργα που έρχονται ως αποτέλεσμα της σωτηρίας».

02. Κοινωνία των ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ως κεντρική θεωρείται η **Ελεύθερη Ευαγγελική Εκκλησία Αθηνών**, που βρίσκεται στην οδό Αλκιβιάδου 3, Πλατεία Βάθης. Η κίνηση ξεκίνησε το έτος 1946 και αρχικά λειτουργούσε στην οδό Λυκούργου 8, με ιδρυτή τον **Κώστα Μεταλληνό**, ο οποίος ήταν και ο πρώτος ποιμένας της εκκλησίας. Μετά το θάνατό του, τον διαδέχτηκε ο δικηγόρος **Θάνος Καρμπόνης**, το πραγματικό όνομα του οποίου ήταν Gaetano Carbone, καθόσον ήταν γόνος Ιταλικής καταγωγής (πέθανε στις 11.02.2009) και επί των ημερών του η εκκλησία είχε μια ανοδική πορεία και σε αυτό είχε συντελέσει ότι είχε πολλούς εξαιρετικούς συνεργάτες, όπως ήσαν οι Σπύρος Φίλος, Σπύρος Πορτινός, Γιάννης Κρεμμύδας και πολλοί άλλοι.

Επί χρόνια η Κοινωνία των Ε.Ε.Εκκλησιών εξέδιδε ένα μηνιαίο περιοδικό με τίτλο «**ΣΑΛΠΙΣΜΑ**», το οποίο χαρακτηριζόταν για

την ποιότητα των άρθρων του. Αργότερα το περιοδικό αυτό αντικαταστάθηκε από το περιοδικό «**ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΒΗΜΑ**» (αλλαγή επωνυμίας). Σήμερα εκδίδεται ως τριμηνιαίο περιοδικό με τον τίτλο «**ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΒΗΜΑ**». Στη διακονία των Ε.Ε.Ε. ανήκουν και οι εκδόσεις «**ΠΕΡΓΑΜΟΣ**» με εξαιρετικές εκδόσεις, ιδρυτής των οποίων ήταν ο Σπύρος ΦΙΛΟΣ (πέθανε 25.10.2019), συγγραφέας πολλών βιβλίων, μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν η μετάφραση της ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (κείμενο αρχιμ. Ν.Βάμβα) στη δημοτική, η ερμηνεία του βιβλίου της ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ και το βιβλίο με τίτλο "Το εκπληκτικό εγχειρίδιο της Βίβλου" (σελ.680). Για την κοινωνία των Ε.Ε.Ε. Ελλάδας θα αναφερθούμε στο επόμενο κεφάλαιο.

03. Αδελφότητα των ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1990 ως κεντρική εκκλησία της αδελφότητας στην Αθήνα θεωρείτο η «**ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» (Assemblies of God) στην οδό Αιόλου 70, 7^{ος} όροφος. Κατά το έτος 1990 επήλθε διάσπαση και η εν λόγω συνάθροιση άρχισε να υπολειτουργεί πλέον ως ξενόγλωσση. Η **αδελφότητα** εξέδιδε επί αρκετά χρόνια το περιοδικό «**ΕΥΑΓΓΕΛΜΑ**», με υπεύθυνο τον Τζίμη Δημήτριο Ζαχαρίου, το οποίο προ αρκετών ετών έπαυσε να εκδίδεται. Αργότερα άρχισε να κυκλοφορεί μια εφημερίδα με τίτλο «**ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ**» (με υπεύθυνο έκδοσης τον Γιάννη Ρούσσο, ποιμένα της "Αποστολικής Εκκλησίας Κορίνθου"), η οποία επίσης δεν εκδίδεται πλέον.

Οι αρχικές εκκλησίες της πεντηκοστής που δραστηριοποιήθηκαν στην Ελλάδα, μεταξύ των οποίων και η αναφερόμενη «**ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» έχουν δημιουργήσει από το έτος **1945** μία ενότητα με την επωνυμία "**ΣΥΝΟΔΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ**". Ιστορικά η πρώτη σύνοδος των εκκλησιών αυτών έγινε στις 14.10.1945 στην πόλη Κατερίνη. Εκδίδουν και ένα περιοδικό με ποικίλη ύλη και έχει τον τίτλο "**ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΣ**". Λεπτομέρειες για τη δραστηριότητα των εκκλησιών της συνόδου ο ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει στην ιστοσελίδα τους **www.pentecost.gr**. Διαθέτουν και διαδικτυακό ραδιοφωνικό σταθμό με την επωνυμία "Η φωνή της Αγάπης" (**www.thevoiceoflove.gr**).

04. ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

Ως κεντρική και πολυπληθέστερη πανελλήνια θεωρείται η **Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής ΑΘΗΝΩΝ** (ΕΑΕΠ), που βρίσκεται στη οδό Σοφοκλέους 52. Ιδρυτής είναι ο ιατρός **Λεωνίδας Φέγγος**, ο οποίος το έτος **1965** αποχώρησε από την "Σύναξη του Θεού", της οποίας ήταν από τα βασικά στελέχη. Ήταν ο πρώτος ποιμένας της κεντρικής εκκλησίας και ταυτόχρονα υπεύθυνος και όλων των υπολοίπων εκκλησιών στην Ελλάδα. Αναχώρησε για την ουράνια πατρίδα στις 25.11.2017. Οι εκκλησίες της ΕΑΕΠ δεν συμμετέχουν και δεν εκπροσωπούνται στον "Πανελλήνιο Ευαγγελικό Σύνδεσμο" (Π.Ε.Σ.). Η κεντρική εκκλησία εκδίδει εδώ και αρκετά χρόνια μια εφημεριδούλα με τίτλο «**ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ**» και έχει πάρα πολλούς ραδιοφωνικούς σταθμούς σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, καθώς τηλεοπτικό ιντερνετικό κανάλι (www.WordofGod.gr). Στο Νομό Αττικής ο ραδιοφωνικός σταθμός εκπέμπει (και εκτός διαδικτύου) στη συχνότητα 104,3 FM.

05. ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Από τις Βαπτιστικές εκκλησίες αξίζει να αναφερθεί η «Εκκλησία του Θεού», που βρίσκεται στην οδό Ζαΐμη 17 (πίσω από το Πολυτεχνείο). Διαθέτει ένα από τα καλύτερα εκκλησιαστικά κτίρια στην Ελλάδα και υπάγεται σε ιεραποστολή που έχει έδρα την Ιντιάνα Άντερσον των ΗΠΑ. Ιδρύθηκε από τον **Νίκο Ζαζάνη**, που ήταν και ο πρώτος ποιμένας της. Επί της εποχής του άρχισε να εκδίδεται και ένα εξαιρετο περιοδικό με τίτλο «**ΣΑΛΠΙΞ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ**», το δε χρησιμοποιούμενο υμνολόγιο της εκκλησίας, που περιείχε και νότες και έφερε τον τίτλο «**ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΗΣ ΣΙΩΝ**» θεωρείται ένα από τα καλύτερα υμνολόγια που έχουν κυκλοφορήσει στην Ελλάδα.

Μετά τον **Νίκο Ζαζάνη**, ποιμένες της εκκλησίας ανέλαβαν κατά σειρά οι **Παναγιώτης Δενδρινός** και **Νίκος Ιωσηφέλης**. Σήμερα η εκκλησία αυτή εξακολουθεί να δραστηριοποιείται, παρ' όλο που με την πάροδο των ετών έχει μειωθεί σημαντικά ο αριθμός των μελών της. Αξίζει να αναφερθεί για ιστορικούς λόγους ότι για το χρονικό διάστημα 1977-1986 ήμουν από τα ενεργά μέλη της. Το έ-

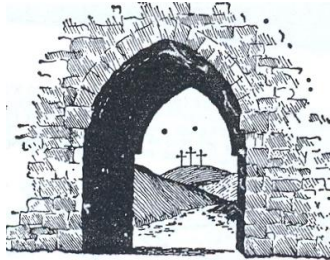
τος 1987 (ένα χρόνο μετά την αποχώρησή μου από την εκεί διακονία μου) βαπτίστηκα με το άγιο Πνεύμα και έκτοτε ακολούθησα διαφορετική πνευματική πορεία. Η εκκλησία αυτή (σαν κίνηση) θεωρείται «διαδογματική», καθόσον μέσα στους κόλπους της δέχεται όλες τις ομολογίες, με τις οποίες κατά καιρούς έχει συνεργαστεί σε άριστο βαθμό.

06. ΜΕΘΟΔΙΣΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

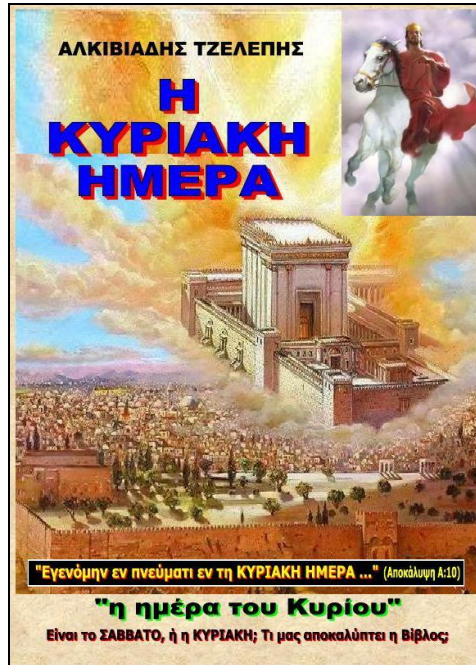
Για τις Μεθοδιστικές εκκλησίες στην Ελλάδα δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία τόσο στο διαδίκτυο, όσο και σε άλλες πηγές,, ώστε να καταγραφούν, για ενημέρωση των αναγνωστών.

07. ΒΙΒΛΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Η εκκλησία αυτή σήμερα δεν υπάρχει με αυτόν τον τίτλο. Έχει υπαχθεί σε άλλες ομολογίες ή κινήσεις με το ίδιο «πιστεύω».

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 30 - 2

A' έκδοση: 05/2018 ❖ **Σελίδες 270**
(αρχική έκδοση 80 σελίδων: 10/1993)

Ποια είναι η **ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ** την οποία αναφέρει ο Ιωάννης στην Απο-κάλυψη Α:10, πρόκειται για την "**ημέρα της Κυριακής**" ή για την μελλοντική "**ημέρα του Κυρίου**;" Όταν ο Ιωάννης έγραψε την Αποκάλυψη το 95 μ.Χ. ο όρος "**Κυριακή**" για την πρώτη ημέρα της εβδομάδας ήταν άγνωστος. Ήταν όμως γνωστός στον ειδωλατρικό κόσμο, γιατί την πρώτη ημέρα της εβδομάδας λάτρευαν τον **θεό Ήλιο** και τον Περσικό θεό **Μίθρα** και την ημέρα αυτή ονόμαζαν "**Die Dominica**", που σημαίνει "ημέρα του Κυρίου".... (Dominicus = Κύριος)

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

- Η έννοια της λέξης «**ΗΜΕΡΑ**»
- Η πρώτη αποστολική Εκκλησία τηρούσε την ημέρα του Σαββάτου;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για την «**έβδομη ημέρα ή Σάββατο**» και για την «**πρώτη ημέρα**» της εβδομάδας;
- Τι είναι τα «**δύο Σάββατα**;»
- Είναι καλό να τηρούμε σαν «**άγια ημέρα**» το Σάββατο;

Κεφάλαιο ΤΡΙΤΟ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟΙ:

ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ, ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΚΟΙ, ΒΑΠΤΙΣΤΕΣ, ΚΑΛΒΙΝΙΣΤΕΣ, κλπ

(1) ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ και ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Οι «ευαγγελικοί» χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες: (α) Σε αυτούς που ανήκουν στην «**ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ**», με έδρα την ομώνυμη εκκλησία στην οδό Αλκιβιάδου 3 στην Αθήνα και θεωρείται ότι πανελλήνια είναι η πολυπληθέστερη, και (β) στις λοιπές εκκλησίες που τους έχουν δώσει το γενικό χαρακτηρισμό «**ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΚΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ**», χωρίς όμως ο όρος αυτός να αποδίδει κατ' ανάγκη και την πραγματικότητα. Στις εκκλησίες αυτές υπάγονται η **Α'** Ευαγγελική εκκλησία, η **Β'**, η **Γ'**, κλπ όμοιες εκκλησίες (για τις οποίες αναφερθήκαμε στο προηγούμενο κεφάλαιο), οι λεγόμενες "Βαπτιστικές εκκλησίες" (οδός Ζαΐμη 17, κλπ) και όλες οι υπόλοιπες εκκλησίες, ανεξάρτητα από την ονομασία που φέρουν. Μέσα στις δύο αυτές μεγάλες κατηγορίες υπάρχουν πολλές υποκατηγορίες.

Στην «**Ελεύθερη Ευαγγελική Εκκλησία**» υπάρχουν δύο θεολογικές γραμμές, που στο παρελθόν είχαν δημιουργήσει ισχυρό ρήγμα μεταξύ των υπευθύνων και αφορούσε την αποδοχή ή μη του λεγόμενου «**κενωτικού ζητήματος**», με το οποίο θα ασχοληθούμε παρακάτω. Οι ελεύθερες ευαγγελικές εκκλησίες στην Ελλάδα, πριν από 20 έως 30 έτη και ιδιαίτερα η «**Ελεύθερη Ευαγγελική Εκκλησία Αθηνών**» εθεωρείτο αδιανόητο να συνεργαστούν με πεντηκοστιανές ομάδες και κινήσεις. Εξαίρεση αποτελούσε η "Ε.Ε.Ε. Θεσσαλονίκης", καθόσον ο επί δεκαετίες υπεύθυνος αυτής **Δημοσθένης Κατσάρκας**, είναι άνθρωπος με ευρύτητα πνεύματος και με καρδιά συνεργασίας.

Οι λεγόμενες πρεσβυτερικές εκκλησίες ήταν πιο ανοιχτές σε

συνεργασία με πεντηκοστιανές κινήσεις, αλλά πάντοτε διστακτικές. **Σήμερα αυτές οι διαφορές και αυτά τα «τείχη» που είχε κτίσει ο Διάβολος, όλοι έχουν διαπιστώσει ότι έχουν πέσει** και οι ευαγγελικές ομάδες συνεργάζονται με τις πεντηκοστιανές ομάδες και μάλιστα θα έλεγα με θαυμαστό τρόπο και επί πλέον η πλειοψηφία των ευαγγελικών και των πεντηκοστιανών εκκλησιών είναι μέλη του Π.Ε.Σ ("Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου"), ο οποίος είναι μέλος του αντίστοιχου "Ευρωπαϊκού Ευαγγελικού Συνδέσμου".

Στον Π.Ε.Σ. δεν συμμετέχουν **(1)** η Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής - ΕΑΕΠ, με απόφαση των υπευθύνων της, και **(2)** οι μη τριαδικές (μονοθεϊστικές) κινήσεις, οι οποίες μέχρι σήμερα δεν έχουν γίνει αποδεκτές από τους υπεύθυνους της Π.Ε.Σ., καθόσον το κοινό χαρακτηριστικό των μελών του Π.Ε.Σ. είναι η αποδοχή του τριαδικού δόγματος, στηριζόμενο στο Σύμβολο της Πίστεως. Αυτό θεωρείται θέμα χρόνου να αλλάξει, καθόσον στον Π.Ε.Σ. συμμετέχουν άτομα με πνεύμα φιλαδέλφειας, που επιδιώκουν την ενότητα όλων των αναγεννημένων πιστών.

Η μεγάλη και **ουσιώδη διαφορά** των ευαγγελικών εκκλησιών με τις πεντηκοστιανές εκκλησίες είναι ότι η «ευαγγελική» θεολογία δεν αποδέχεται ότι η **εμπειρία της Πεντηκοστής** (όπως αυτή περιγράφεται στο Β΄ κεφάλαιο των Πράξεων των Αποστόλων) είναι για όλες τις εποχές και κατά συνέπεια δεν είναι και για τη σημερινή εποχή.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ:

Οι ευαγγελικοί πιστοί δέχονται ότι το «βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα» και το «λαλείν ξένες γλώσσες» ήταν ΜΟΝΟ για την πρώτη αποστολική περίοδο, γιατί έπρεπε να κηρυχθεί με δύναμη το ευαγγέλιο στα γύρω ειδωλολατρικά έθνη και διδάσκουν ότι με την **ανγέννηση** ο πιστός «βαπτίζεται» ταυτόχρονα και με το άγιο Πνεύμα, χωρίς όμως να έχει το εξωτερικό σημείο του «λαλείν ξένες γλώσσες», ως **δεύτερη εμπειρία** όπως το πιστεύουν οι ανήκοντες σε πεντηκοστιανές κινήσεις. Υπάρχει όμως και μία ικανή μερίδα πιστών ευαγγελικών που δέχονται ότι ο Θεός και σήμερα βαπτίζει με το άγιο Του Πνεύμα, όπως τις πρώτες ημέρες, αλλά «όπως Αυτός θέλει». Μερικές βαπτιστικές ευαγγελικές εκκλησίες, όπως είναι η

«**Ευαγγελική Εκκλησία του Θεού**» (οδός Ζαΐμη 17), διδάσκουν το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα **σαν δεύτερη εμπειρία** μετά την αναγέννηση, ΧΩΡΙΣ όμως το εξωτερικό χαρακτηριστικό γνώρισμα της γλωσσολαλίας, δηλαδή του «λαλείν ξένες γλώσσες».

ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ:

Το βάπτισμα απεικονίζει τη σωτηρία του πιστού, είναι η εξωτερική ομολογία για το εσωτερικό έργο που έχει γίνει στην καρδιά του. Η εντολή του Ιησού είναι **«όποιος πιστέψει ΚΑΙ βαπτισθεί ΘΑ ΣΩΘΕΙ, όποιος απειθήσει ΘΑ ΚΑΤΑΚΡΙΘΕΙ»** (Μάρκος Ις/16:16). Στην πρώτη αποστολική εκκλησία για να γίνει κάποιος μέλος της εκκλησίας **έπρεπε να βαπτισθεί**, αμέσως μετά την αναγέννησή του, γιατί με το βάπτισμα συμβολικά πεθαίνει ο παλιός άνθρωπος και μέσα από τον υγρό τάφο (από το νερό) βγαίνει ένας νέος πνευματικός άνθρωπος. Γι' αυτό η πρώτη εκκλησία δεν εφάρμοζε σε καμιά περίπτωση το νηπιοβάπτισμα, αφού το ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ είναι το επόμενο δεύτερο στάδιο μετά την ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ.

Το ίδιο εφαρμόζουν και οι ευαγγελικές εκκλησίες στην Ελλάδα, ο άνθρωπος αναγεννιέται από το Πνεύμα του Θεού και μετά βαπτίζεται στο νερό, ακόμα και εάν έχει βαπτισθεί μικρός από την κατεστημένη εκκλησία. Υπάρχουν και ελάχιστες ευαγγελικές εκκλησίες, που ακολουθούν το νηπιοβάπτισμα, όπως είναι η **Α'** Ελληνική Ευαγγελική και οι υπόλοιπες που ακολουθούν την ίδια δογματική θέση, που και εκεί έχει ατονήσει, καθόσον αρκετά μέλη της απορρίπτουν το νηπιοβάπτισμα.

Το βάπτισμα γίνεται πάντοτε στους τίτλους του ονόματος του Κυρίου (Πατέρας - Υιός - άγιο Πνεύμα), δηλαδή με τη φράση **«εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού και του αγίου Πνεύματος»** και όχι στο **«όνομα του Κυρίου Ιησού»** που εφάρμοζαν οι απόστολοι, όπως αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων και που εφαρμόζουν στην Ελλάδα όλες οι μονοθεϊστικές μη τριαδικές κινήσεις. Για το βάπτισμα στο νερό θα αναφερθούμε και σε επόμενα κεφάλαια, αναφερόμενοι και στις λοιπές ομολογίες.

. . . / / / . . .

(2) ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛ. ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

1. Από τις υπάρχουσες στην Ελλάδα ευαγγελικές εκκλησίες, όλων των αποχρώσεων, η πολυπληθέστερη με πολλά παραρτήματα σε ολόκληρη την χώρα είναι η «**Ελεύθερη Ευαγγελική Εκκλησία**», για την οποία ήδη αναφερθήκαμε επιγραμματικά. Οι εκκλησίες αυτές έχουν αναπτύξει μεταξύ τους ένα σύνδεσμο πνευματικής ενότητας με τον τίτλο «**ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ**». Ιστορικά η δημιουργία του συνδέσμου των εκκλησιών αυτών χρονολογείται από το έτος **1946** και στηρίζονται στην ίδια δογματική ομολογία, με μικρές αποκλείσεις, εκτός βέβαια της διδασκαλίας του λεγομένου «**κενωτικού ζητήματος**», η οποία για ένα διάστημα είχε επιφέρει μεγάλο εσωτερικό ρήγμα. Η κοινωνία (ή ο σύνδεσμος) των εκκλησιών αυτών θεωρείται ότι είναι ένα καθαρά Ελληνικό πνευματικό κίνημα, που το Πνεύμα του Θεού φύτεψε στη χώρα μας. Οι εκκλησίες αυτές λειτουργούν αποκλειστικά από αυτόχθονες Έλληνες, χωρίς παρεμβάσεις ξένων ιεραποστολών ή εκκλησιών, τουλάχιστον αυτό υποστηρίζεται από την πλειοψηφία τους. Για περισσότερες πληροφορίες μπορεί ο ενδιαφερόμενος να επισκεφτεί την ιστοσελίδα <http://www.koinoniaeeee.gr>.

2. Επειδή η δογματική γραμμή των εκκλησιών αυτών κατά βάση είναι η ίδια, **ενδεικτικά** αναφέρω παρακάτω το δογματικό «πιστεύω», μόνο μιας περίπτωσης, όπως ακριβώς είχε αναρτηθεί στο διαδίκτυο, χωρίς να γίνει καμιά απολύτως αλλοίωση του αναρτηθέντος κειμένου και βρίσκεται στην ιστοσελίδα www.iec.gr/church_of_thessaloniki. Η επιλογή της συγκεκριμένης τοπικής εκκλησίας έγινε λόγω της ιδιαιτερότητας των όρων που χρησιμοποιεί για το «άγιο Πνεύμα», όροι που συνήθως δεν χρησιμοποιούνται από τις λοιπές εκκλησίες:

Ο ΘΕΟΣ είναι ο δημιουργός και ο κυβερνήτης του σύμπαντος. Υπάρχει αιώνια σε **τρεις υποστάσεις**: τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα (βλ. Γένεσις Α/1:1,26,27, Γ/3:22, Ψαλμοί **90:2**, Ματθαίος ΚΗ/ **28:19**, Β΄ Κορινθίους ΙΓ/13:13).

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ πλάστηκε σύμφωνα με την πνευματική εικό-

να του Θεού για να γίνει όμοιος Του στο χαρακτήρα. Είναι το υψηλότερο δημιούργημα του Θεού. Παράκουσε το θέλημα του Θεού και από τότε η αμαρτία μπήκε και κυβερνά τη ζωή του. Η αμαρτία τον χώρισε από τον Θεό και έφερε το θάνατο -φυσικό και πνευματικό- στη ζωή του (βλ. Γένεσις Α/1:27, Ψαλμοί Η/8:3-6, Ρωμαίους Γ/3:23, Ησαΐας ΝΘ/59:1-2).

Η ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ είναι η κατάσταση για την οποία δημιουργήθηκε ο άνθρωπος. Θα συνεχίσει να υπάρχει αιώνια **είτε** χωρισμένος από τον Θεό εξαιτίας της αμαρτίας, **είτε** σε κοινωνία με τον Θεό μέσω της συγχώρησης και της κατά χάρη σωτηρίας που του προσφέρει. Αιώνιος χωρισμός από τον Θεό είναι **αιώνια κόλαση**. Αιώνια κοινωνία με τον Θεό είναι **αιώνια ζωή** (βλ. Ιωάννης Γ/3:16, Α' Ιωάννου Β/2:25, Ε/5:11-13, Ρωμαίους ς'/6:23, Αποκάλυψη Κ/20:15).

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ είναι ο Γιος του Θεού. Ο Ιησούς σαν άνθρωπος έζησε μια αναμάρτητη ζωή και πρόσφερε τον εαυτό Του σαν την τέλεια θυσία για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, πεθαίνοντας σαν αμαρτωλός επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Μετά από τρεις ημέρες αναστήθηκε από τους νεκρούς, φανερώνοντας έτσι τη δύναμή Του ενάντια στην αμαρτία και στο θάνατο. Τώρα βρίσκεται στη δόξα του ουρανού και υποσχέθηκε πως θα επιστρέψει στη γη μας για να πάρει τους δικούς Του να ζήσουν αιώνια μαζί (βλ. Ματθαίος Α/1:22-23, Ιωάννης Α/1:1-5, Εβραίους Δ/4:14-15, Α Κορινθίους ΙΕ/15:3-4, Ρωμαίους Α/1:3-4, Πράξεις Α/1:9-11, Τίτος Β/2:13).

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ είναι **ίσος** με τον Πατέρα και τον Υιό **ως Θεός**. Είναι **πρόσωπο** και **όχι μια απρόσωπη δύναμη**. Είναι παρών στον κόσμο μας και εργάζεται με σκοπό να φανερώνει την ανάγκη του αμαρτωλού ανθρώπου να στραφεί στο σωτήρα Χριστό. Κατοικεί μέσα σε κάθε χριστιανό από τη στιγμή της αναγέννησής του. Γεμίζει κάθε χριστιανό με δύναμη ώστε να ζει, να καταλαβαίνει τις πνευματικές αλήθειες και να τον οδηγεί στο θέλημα του Θεού (βλ. Ιωάννης Ις'/16:7-13, ΙΔ/14:16-17, Πράξεις Α/1:8, Α Κορινθίους Β/2:12, Γ/3:16, Γαλάτας Ε/5:25).

Η ΣΩΤΗΡΙΑ είναι δώρο του Θεού προς τον αμαρτωλό άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν μπορεί από μόνος του να κάνει οτιδήποτε

ποτε για να την αποκτήσει. Τα "καλά του έργα" δεν μπορούν να την κερδίσουν σύμφωνα με την Βίβλο. Μόνο όταν ο άνθρωπος πιστέψει πως ο Ιησούς Χριστός είναι το δώρο του Θεού και πέθανε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά με σκοπό τη συγχώρησή του, μπορεί να σωθεί από την αμαρτία και τα αποτελέσματά της στη ζωή του (βλ. Ρωμαίους ζ'/6:23, Εφεσίους Β/2:8-9, Ιωάννης ΙΔ/14:6, Α/1:12, Ρωμαίους Ε/5:1).

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ είναι ο Λόγος του Θεού προς όλους τους ανθρώπους. Γράφτηκε από ανθρώπους οι οποίοι καθοδηγήθηκαν από το άγιο Πνεύμα. Είναι η μοναδική πηγή αλήθειας για τη χριστιανική πίστη και ζωή (Β' Τιμοθέου Γ/3:16, Β' Πέτρου Α/1:20-21, Ψαλμός 119:105).

(3) ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Οι ακολουθούντες τη διδασκαλία του λεγόμενου «**ΚΕΝΩΤΙΚΟΥ**», πιστεύουν ότι ο προϋπάρχων «Θεός Υιός» (ως το 2^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας), άφησε τη δόξα Του στον ουρανό και ήρθε στη Γη ως άνθρωπος και την άποψη αυτή την βασιζούν στην επιστολή Φιλιππησίους Β/2:5-8, όπου ο Παύλος γράφει: «**Το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, ΑΛΛ' ΕΑΥΤΟΝ ΕΚΕΝΩΣΕ ΛΑΒΩΝ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΡΦΗΝ, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπεινώσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού».**

Ερμηνεύουν το «**ΕΑΥΤΟΝ ΚΕΝΩΣΕ ΛΑΒΩΝ ΔΟΥΛΟΥ ΜΟΡΦΗΝ**» ότι έγινε, ενώ βρισκόταν στον ουρανό. Η ερμηνεία αυτή είναι καθαρά επιφανειακή και λανθασμένη, γιατί απλούστατα δεν γίνεται γραμματική και συντακτική ανάλυση του εδαφίου, αφού αυτό είναι γραμμένο στην αρχαία Ελληνική γλώσσα: «...**αλλ' εαυτόν εκένωσεν μορφήν δούλου ΛΑΒΩΝ εν ομοιώματι ανθρώπων ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ και σχήματι ΕΥΡΕΘΕΙΣ ως άνθρωπος εταπεινώσεν εαυτόν ...».** (αρχαίο κείμενο). Η συντακτική ερμηνεία του κειμένου μας παραπέμπει αβίαστα ότι ο Ιησούς «άδειασε» (εκένωσε) τον εαυτό Του, ενώ ήταν

εδώ στη Γη, ως άνθρωπος, ως ο "Υιός του ανθρώπου".

Το κλειδί βρίσκεται στη σωστή μετάφραση των λέξεων που είναι **μετοχή**, χρόνου ενεστώτα, δηλαδή των λέξεων «λαβών, γενόμενος, ευρεθείς», που μεταφράζονται σύμφωνα με τους κανόνες της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας **«ΑΦΟΥ ΕΛΑΒΕ δούλου μορφή... «ΑΦΟΥ ΕΓΙΝΕ όμοιος με τους ανθρώπους ..και «ΑΦΟΥ ΕΥΡΕΘΗ κατά το σχήμα ως άνθρωπος»**, τότε εταπείνωσε τον εαυτόν Του και άδειασε τη δόξα Του, γιατί μέσα Του κατοικούσε «παν το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικά» (Κολοσσαείς Α/1:19, Β/2:9) και με ένα λόγο Του υπάκουε η φύση και τα κύματα σταματούσαν και με ένα λόγο Του έβγαινε έξω από τον τάφο ο Λάζαρος που ήταν ήδη νεκρός για 4 ημέρες.

Ο Ιησούς άδειασε εδώ στη Γη (όχι στον ουρανό) τον εαυτό Του από τη δόξα του Πατέρα με την οποία ήταν ντυμένος. Ο Παύλος το λέγει καθαρά **«όστις εν μορφή Θεού ΥΠΑΡΧΩΝ»**, η λέξη «υπάρχων» είναι σε **ενεστώτα** χρόνο και όχι σε **παρελθόντα** χρόνο όπως λάθος μεταφράζεται, δηλαδή **«όστις εν μορφή Θεού ΥΠΗΡΧΕ»**, γι' αυτό ο Παύλος μας προτρέπει να έχουμε **το ίδιο φρόνημα με τον Ιησού**, **«..το αυτό δε φρόνημα έστω εν υμίν, το οποίον ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού...»**, να είμαστε ταπεινοί, όπως ο Ιησούς που δεν νόμισε ότι είναι «ίσα με τον Θεόν», αν και ήταν φορές που αυτό το φανέρωνε, λέγοντας **«όποιος είδεν Εμέ, τον Πατέρα είδε, Εγώ και ο Πατήρ ΕΝ είμεθα»**. Το «ΕΝ είμεθα» υποδηλώνει τέλεια ταύτιση και ενότητα. Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ Χριστός Ιησούς (ο ταπεινός) και ο ΘΕΟΣ Πατέρας σε μία τέλεια ενότητα (η ΘΕΙΑ με την ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ φύση).

Η γραμματική παρερμηνεία γίνεται συνήθως επειδή στη φράση «αλλ' εαυτόν εκένωσε λαβών δούλου μορφή» η μετοχή **«λαβών»**, μεταφράζεται λάθος, δηλαδή **«και έλαβε»** (όχι «αφού έλαβε»), οπότε το εδάφιο μεταφράζεται λάθος **«αλλ' εαυτόν εκένωσε ΚΑΙ ΕΛΑΒΕ δούλου μορφή»**, δηλαδή **«αφού εκένωσε τον εαυτό Του, τότε έλαβε δούλου μορφή»**, το εντελώς το αντίθετο από τη γραμματική ερμηνεία του αρχαίου κειμένου, το οποίο σε σωστή μετάφραση έχει ως εξής: **«Το αυτό δε φρόνημα ως είναι εις εσάς, το οποίο ήτο και εν τω Χριστώ Ιησού, ο οποίος εν μορφή Θεού υπάρχων,**

δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν εκένωσε αφού έλαβε δούλου μορφήν, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους, και αφού ευρέθη κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπεινώσεν εαυτόν αφού έγινε υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού».

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για λεπτομερή ανάλυση για το "Κενωτικό Ζήτημα" ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο "ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ" (κωδικός 37), όπου έχει αφιερωθεί το ολόκληρο το "Κεφάλαιο Ένατο".

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Για τη δογματική θεολογία και τοποθέτηση των ευαγγελικών εκκλησιών στην Ελλάδα δεν θα αναφερθούμε περισσότερο στο παρόν κεφάλαιο, καθόσον θα υπάρξουν πολλές αναφορές στα επόμενα κεφάλαια, όπου θα γίνεται σύγκριση μεταξύ «ευαγγελικών και πεντηκοστιανών» και μεταξύ «τριαδικών και μη τριαδικών», σημειωτέον ότι όλες οι ευαγγελικές ομολογίες και ομάδες στην Ελλάδα είναι «τριαδικές», πλην των λεγομένων «ευαγγελιστών» που αναφέρονται στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο.

Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ

«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ»

(Α) ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΩΝ και ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ

1. ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ - ΕΙΣΑΓΩΓΗ: Στην Ελλάδα, όσοι δεν είναι εξοικειωμένοι με τον Λόγο του Θεού και ανήκουν στην κατεστημένη Ορθόδοξη εκκλησία, αποκαλούν με τη γενική ονομασία «ευαγγελιστές», όλους όσους ανήκουν σε ευαγγελικές, πεντηκοστιανές και λοιπές κινήσεις αναγεννημένων πιστών. Αυτό είναι εξ' ολοκλήρου λάθος και δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, καθόσον άλλη κίνηση είναι οι "**Ευαγγελικοί**" και άλλη κίνηση είναι οι "**Ευαγγελιστές**", είναι δύο διαφορετικές χριστιανικές κινήσεις, που μεταξύ τους έχουν πολλές δογματικές διαφορές και λίγες κοινές διδασκαλίες, τις οποίες θα αναφέρουμε στη συνέχεια. Για τις ευαγγελικές κινήσεις ήδη ασχοληθήκαμε με λεπτομέρειες στα προηγούμενα κεφάλαια.

Αυτή η διάκριση μεταξύ των δύο κατηγοριών, δεν είναι γνωστή ακόμα και σε πολύ μεγάλη πλειοψηφία πιστών, που ανήκουν σε ευαγγελικές και πεντηκοστιανές κινήσεις. Πιστεύουν ότι η ονομασία αυτή αποτελεί μια μομφή για όσους δεν ανήκουν στην επίσημη Ελλαδική εκκλησία, αγνοώντας ότι υπάρχει συγκεκριμένη χριστιανική κίνηση.

"ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ" ΣΑΝ ΧΑΡΙΣΜΑ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ: Ευαγγελιστές, με την ορθή ορολογία της Αγίας Γραφής, αποκαλούνται όλοι, όσοι κηρύττουν **τα καλά νέα του ευαγγελίου**, σε οποιαδήποτε κίνηση ή ομολογία και αν ανήκουν, ακόμα και μέσα στην κατεστημένη Ορθόδοξη εκκλησία. Ευαγγελιστής είναι ένα από τα 5 χαρίσματα διακονίας που έδωσε ο Κύριος Ιησούς για να διοικείται η εκκλησία Του: *«Και αυτός έδωκεν άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε **ευαγγελιστάς**, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους, προς την τελειοποίησιν των αγίων, διά το έργον της διακονίας, διά την οικονομίαν του σώματος του Χριστού...»* (βλ. Εφεσίους Δ/4:11-13). Σήμερα ο

όρος αυτός χρησιμοποιείται καταχρηστικά από τους μη γνωρίζοντες τον Λόγο του Θεού.

2. Πολλοί (πιστοί και μη πιστοί) ακούγοντας τον όρο "ευαγγελιστής" μπορεί να τον αποδώσουν ως χαρακτηρισμό σε κάποια από τις 5 παρακάτω κατηγορίες:

(1η) Στους πιστούς που κηρύττουν το ευαγγέλιο (τα καλά νέα) της σωτηρίας του Ιησού, σε όποια κίνηση ή ομολογία και αν ανήκουν. Οι ανήκοντες στην κατηγορία αυτή είναι αναγεννημένοι, έχουν προσωπική σχέση με τον Ιησού και ενεργούν με το χάρισμα του ευαγγελιστή σύμφωνα με την Εφεσίους Δ/4:11-13.

(2η) Στους μη ανήκοντες στην κατεστημένη εκκλησία (ευαγγελικούς, πεντηκοστιανούς, κλπ) και κατά συνέπεια τους θεωρούν "αιρετικούς" και λόγω άγνοιας υπάρχουν περιπτώσεις που **τους ταυτίζουν** και με τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, παρ' όλο που η διδασκαλία τους δεν έχει κανένα κοινό σημείο με τους Μάρτυρες.

(3η) Στους "τηλε-ευαγγελιστές", που είναι κάτι το συνηθισμένο στις ΗΠΑ και πολλοί από αυτούς, λόγω του μεγάλου τους έργου, είναι διάσημοι σε όλο τον κόσμο. Βέβαια, δεν πρέπει να παραβλέψουμε και το γεγονός ότι κατά καιρούς συμβαίνουν και διάφορα σκάνδαλα από τηλε-ευαγγελιστές, τα οποία έχουν δει το φως της δημοσιότητας, αλλά όπου υπάρχει το γνήσιο ευαγγέλιο, υπάρχει και το κάλπικο ευαγγέλιο.

(4η) Στους 4 ευαγγελιστές που αναφέρονται στην Βίβλο, Ματθαίο, Λουκά, Μάρκο και Ιωάννη, που έχουν συγγράψει και τα 4 ομώνυμα Ευαγγέλια. Συνήθως, οι μη γνωρίζοντες τον Λόγο του Θεού, λέγοντας "ευαγγελιστές" σπάνια εννοούν κάποιον από τους 4 ευαγγελιστές της Καινής Διαθήκης.

(5η) Στους ανήκοντες σε συγκεκριμένη κίνηση που χρησιμοποιεί επίσημα την ονομασία αυτή. Κατά συνέπεια, όλα τα μέλη της κίνησης αυτής, από τον ποιμένα και τους εργάτες του Λόγου μέχρι και τον πιο απλό πιστό, είναι "ευαγγελιστές" στον τίτλο και όχι στη διακονία, έστω και εάν αυτή είναι καθαρά ευαγγελιστική.

Οι παραπάνω κατηγορίες κρίθηκε απολύτως απαραίτητο να αναφερθούν γιατί υπάρχει μεγάλη σύγχυση για το τι σημαίνει και για το τι είναι "ευαγγελιστής", καθώς και για το ποια ομάδα ή κίνηση έχει ταυτιστεί με τον όρο αυτό. Στη συνέχεια και εφόσον έγινε πλέον η διευκρίνιση ότι άλλο είναι οι "ευαγγελικοί" και άλλο είναι οι "ευαγγελιστές", θα ασχοληθούμε μόνο με την 5η κατηγορία και θα αναφερθούμε **συνοπτικά** στη δογματική θέση που ακολουθούν.

3. Οι "Ευαγγελιστές", είναι μια χριστιανική κίνηση, με μικρό αριθμό μελών, συγκριτικά με τις ευαγγελικές εκκλησίες και στην Αθήνα (ως κεντρική εκκλησία) έχουν την έδρα τους στην οδό Αριστοτέλους 4 και Χαλκοκονδύλη, με παράλληλη λειτουργία διαφόρων ολιγομελών παραρτημάτων και στην επαρχία (Κόρινθο, κλπ).

Υπεύθυνος της κίνησης αυτής, επί χρόνια ήταν ο **Τηλέμαχος Χυτήρης** (απλή συνωνυμία με τον πρώην υπουργό του ΠΑΣΟΚ). Επί χρόνια εξέδιδε και ένα μηνιαίο περιοδικό με τίτλο "**Λόγια παρηγοριάς**". Σήμερα (αρχές 2021) έχει αποχωρήσει από την ενεργό διακονία, λόγω προχωρημένης ηλικίας και την ηγεσία την έχει αναλάβει ο **Γιώργος Βλαντής**.

Το βασικό κοινό χαρακτηριστικό της κίνησης των ευαγγελιστών με τις λοιπές ευαγγελικές και πεντηκοστιανές εκκλησίες (τριαδικές και μη τριαδικές) είναι η **ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ**. Δέχονται και διακηρύττουν τη λυτρωτική θυσία του Ιησού Χριστού επάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Ανήκουν και αυτοί (κατά νόμο) στον ευρύ κύκλο των Διαμαρτυρομένων εκκλησιών και λόγω του δογματικού τους πιστεύω **συγγενεύουν** με τις ευαγγελικές κινήσεις, αλλά έχουν μερικές βασικές διαφορές, που είναι οι ακόλουθες:

(α) Δεν αποδέχονται τριαδικό Θεό και ίσως να είναι η μοναδική κίνηση μεταξύ του ευρύ κύκλου των Διαμαρτυρομένων εκκλησιών, που ακολουθεί τη διδαχή αυτή. Η διδασκαλία τους για τη μοναδικότητα του Θεού **δεν ταυτίζεται**, αλλά συγγενεύει με τη διδασκαλία των μονοθεϊστών (μη τριαδικών) πεντηκοστιανών, καθώςσον υπάρχουν βασικές διαφορές, που θα αναφερθούν όταν θα εξετάζουμε τις μη τριαδικές κινήσεις στην Ελλάδα.

(β) Δέχονται ότι βάπτισμα του αγίου Πνεύματος με το χαρακτηριστικό σημείο του «λαλείν ξένες γλώσσες», όπως συνέβηκε την ημέρα της Πεντηκοστής (βλ. Πράξεις, κεφ.Β/2), ήταν για την πρώτη αποστολική περίοδο. Στο θέμα αυτό, η εκκλησία των ευαγγελιστών ταυτίζεται πλήρως με τη διδασκαλία και όλων των ευαγγελικών εκκλησιών της χώρας μας, που έχουν αυτή τη διδαχή.

(γ) Η κατεχοχήν διδασκαλία τους, που διαφοροποιεί την κίνηση των ευαγγελιστών απ' όλες τις άλλες αναγεννημένες ομολογίες και κινήσεις είναι η αποδοχή του δόγματος περί "μη αθανασίας της ψυχής". Δεν δέχονται ότι οι ψυχές των αποθανόντων πιστών είναι μαζί με τον Ιησού στον ουρανό, αλλά ότι είναι **σε ανυπαρξία** (εξολοθρεύονται) μέχρι την ανάσταση, γι' αυτό και χρησιμοποιούν για τους αποθανόντες αδελφούς τον όρο ότι **«εκοιμήθησαν»**, μέχρι βέβαια να «ξυπνήσουν» με την ανάσταση των νεκρών.

Εκείνο που προκαλεί εντύπωση είναι ότι η διδασκαλία αυτή για την αθανασία ή μη της ψυχής ταυτίζεται με την κίνηση των Μαρτύρων του Ιεχωβά, γεγονός που παραπέμπει στο συμπέρασμα ότι πιθανόν, προ δεκάδων ετών, να αποκόπηκαν από αυτούς, κάτι που οι υπεύθυνοι της κίνησης αυτής δεν το επιβεβαιώνουν.

Μια άλλη κοινή δοξασία των δύο αυτών ομάδων (Ευαγγελιστών και Μαρτύρων του Ιεχωβά) είναι ότι δεν χρησιμοποιούν ορολογίες που παραπέμπουν σε τριαδικό Θεό, αν και όπως θα εξηγήσουμε στο 10ο κεφάλαιο της μελέτης μας (βλ. σελ. 117-123), η διδασκαλία των Μαρτύρων του Ιεχωβά συγγενεύει και έχει ταυτόσημα στοιχεία με τις αναγεννημένες τριαδικές κινήσεις των ευαγγελικών και πεντηκοστιανών εκκλησιών. Ακριβέστερα η δογματική τους θέση για τη μοναδικότητα ή μη του Θεού, βρίσκεται σε έναν ενδιάμεσο χώρο μεταξύ των τριαδικών και των μη τριαδικών ολογιών ή κινήσεων.

... /// ...

(B) ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Η δογματική διδασκαλία της κίνησης των Ευαγγελιστών είναι γνωστή μέσα από τα βιβλία του Κωνσταντίνου Ι. Ξηροκόστα (1891 - 1981), μεταξύ των οποίων ξεχωρίζουν τα παρακάτω:

- **ΕΝ ΜΕΓΑ ΨΕΥΔΟΣ: Είναι η ζωή αθάνατος?** (έκδοση 2005)
- **Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ** (έκδοση 2010)
- **Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** (έκδοση 1965)

Το βιβλίο "**ΕΝ(Α) ΜΕΓΑ ΨΕΥΔΟΣ**", αν και είναι ολιγοσέλιδο (112 σελίδες) είναι ένα καθαρά δογματικό βιβλίο, το οποίο αναφέρεται και αναλύει βασικές διδασκαλίες των Ευαγγελιστών. Θα ήθελα ΝΑ ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΣΟΥΜΕ μερικά σημεία από το βιβλίο αυτό. Επειδή όμως, αποκομμένα αποσπάσματα από το σύνολο του βιβλίου, μπορεί να οδηγήσουν τον αναγνώστη **σε λάθος συμπεράσματα**, καλόν είναι ο ενδιαφερόμενος και ο εκζητητής της αλήθειας να διαβάσει ολόκληρο το βιβλίο και να μην αρκεστεί στα λίγα παρακάτω σχόλια:

(1) Η ΨΥΧΗ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΕΤΑΙ: Στο Λευϊκό γράφει ότι *«πας άνθρωπος εκ παντός του σπέρματός σαςέχων την ακαθαρσίαν αυτού εφ' εαυτόν, η ψυχή εκείνη θέλει εξολοθρευθή απ' έμπροσθέν μου. Εγώ είμαι ο Κύριος»* (Λευϊκό ΚΒ/22:3). Τι σημαίνει εξολοθρεύεται; Αλίμονο, εάν ο Θεός, που έδωσε όλες τις γλώσσες των ανθρώπων και τις οποίες μεταχειρίζεται για να μας μεταδώσει τον Λόγο Του παίζει με τη νοημοσύνη μας (βλ. σελ.35 - έκδοση 2005).

(2) ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΗ ΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ: Ο θάνατος είναι το αντίθετο της ζωής, όπως το σκοτάδι είναι το αντίθετο του φωτός, είναι το πικρό του γλυκού και το ψεύδος της αλήθειας. **ΘΑΝΑΤΟΣ σημαίνει εκμηδένιση και ΖΩΗ σημαίνει ότι υπάρχουμε, ότι ζούμε.** Ο θάνατος είναι τιμωρία, ενώ η ζωή είναι ευλογία. Η ανθρώπινη διδασκαλία περί αθανασίας της ψυχής έφερε τη βλάσφημη προς τον χαρακτήρα του Θεού διδασκαλία περί αιωνίων βασάνων. Ένα ψέμα, μετά γεννά άλλα δέκα ψέματα.

Ήταν φυσικό, έπειτα από τη διδασκαλία για αθάνατη ψυχή του αμαρτωλού, να γεννηθεί η ανάγκη να κάνουμε και ένα βασανιστήριο για να σιγοψήνεται με τις φλόγες η αμαρτωλή ψυχή μαζί με

τους δαίμονες. Τέτοιες διδασκαλίες, μόνο από το στόμα του Σατανά μπορεί να προέρχονται (βλ. σελ.38).

(3) Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΔΗ ΣΕ 2 ΧΩΡΟΥΣ: Μερικοί, **επειδή** δεν μπορούν να ξεφύγουν από τη δήλωση της Γραφής ότι και ο Ιησούς όταν πέθανε πήγε στον Άδη, **επειδή** έχουν την ιδέα ότι ο Άδης είναι τόπος βασάνων για τους κακούς και **επειδή** δεν μπορούν να φανταστούν ότι και ο Κύριος Ιησούς πήγε στον τόπο των βασάνων, καταφεύγουν σ' ένα όλως πρωτότυπο τέχνασμα. Και τι νομίζετε ότι κάνουν; **Έπιασαν και χώρισαν τον Άδη (τόπος κατ' αυτούς) σε δύο διαμερίσματα** και έβαλαν ένα χώρισμα στη μέση και ονόμασαν το ένα μέρος του Άδη "*χώρος για τους καλούς πεθαμένους*" και το άλλο μέρος του Άδη "*χώρος για τους κακούς πεθαμένους*". Έτσι με μια έντεχνη και στιγμιαία στροφή, συμβίβασαν τα πράγματα.

Είναι λυπηρό για ανθρώπους που κρατούν στα χέρια τους την Βίβλο του Θεού, αντί να σπουδάζου τι λέγει για το θέμα αυτό, να καταφεύγουν σε ανθρώπινα τεχνάσματα και παραμύθια για να υποστηρίξουν **το ΜΕΓΑΛΟ ΨΕΥΔΟΣ περί αθανασίας της ψυχής**. Αυτό το κάνουν γιατί δεν αγαπούν την αλήθεια. Έρχεται όμως ο Λόγος του Θεού και τραβά το χώρισμα από τη μέση και μας λέγει ότι ο Άδης δεν είναι ΤΟΠΟΣ, αλλά **είναι ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ εξαφάνισης** από τη ζωή των πρωτύτερα ζώντων (βλ. σελ.49-50).

(4) ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΙΗΣΟΥ: Η μεταμόρφωση του Ιησού επάνω στο όρος και η παρουσία εκεί του Μωυσή και του Ηλία, προβάλλεται ως επιχείρημα πρώτου μεγέθους υπέρ της αθανασίας της ψυχής (Ματθαίος ΙΖ/17:1-9). Εάν παραδεχτούμε ότι πράγματι κατέβησαν **οι άυλες ψυχές** του Μωυσή και του Ηλία, αυτό δεν έρχεται σε σύγκρουση με τη Γραφή που λέγει ότι *«ουδείς ανέβη εις τον ουρανόν ειμή ο καταβάς εκ του ουρανού, ο Υιός του ανθρώπου, ο ων εν τω ουρανώ»* (Ιωάννης Γ/3:13), ΠΩΣ λοιπόν οι ψυχές του Μωυσή και του Ηλία πήγαν στον ουρανό, ενώ η ψυχή του Κυρίου Ιησού πήγε στον Άδη; Και γιατί ο εκλεκτός του Θεού, ο Δαβίδ, όταν πέθανε δεν πήγε στους ουρανούς; (Πράξεις Β/2:29-34). Πιθανόν να μας πουν ότι οι ψυχές τους δεν κατέβηκαν από τον ουρανό, αλλά εξήλθαν από το

μέρος του Άδη, στο οποίο είναι οι καλές ψυχές! Άρα έχουμε καλό Άδη και κακό Άδη, τι είδους παραμύθια προκύπτουν από άγνοια;

Την απάντηση την δίνει η Γραφή: *«Και ενώ κατέβαινον από του όρους, παρήγγειλεν εις αυτούς ο Ιησούς, λέγων· Μη είπητε προς μηδένα το ΟΡΑΜΑ, εωσού ο Υιός του ανθρώπου αναστηθή εκ νεκρών.»* (Ματθαίος 12/17:9). Οπτασία είδαν οι μαθητές και όχι ζωντανό τον Μωυσή και τον Ηλία. Οπτασία είδε ο Πέτρος, όταν έβλεπε ένα σεντόνι να κατεβαίνει από τον ουρανό με ακάθαρτα ζώα. Οράματα έβλεπε ο Ιωάννης στην Πάτμο, τα οποία περιγράφει στην Αποκάλυψη. Το ίδιο συνέβηκε και στην περίπτωση της μεταμόρφωσης του Κυρίου, κανένας Μωυσής ή κανένας Ηλίας δεν κατέβηκε από τον ουρανό και με κανέναν πραγματικό Μωυσή ή Ηλία δεν μίλησε ο Κύριος, ήταν μια στιγμιαία οπτασία που διαλύθηκε (βλ. σελ.67-68).

(5) ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ ΠΝΕΥΜΑΤΑ: Ο Πέτρος γράφει ότι ο Ιησούς *«...θανατωθείς μεν κατά την σάρκα, ζωοποιηθείς δε διά του πνεύματος· διά του οποίου (πνεύματος) πορευθείς εκήρυνξε και προς τα πνεύματα τα εν τη φυλακή»* (Α' Πέτρου 3/18-19). Για το χωρίο αυτό της Γραφής μας λέγουν: *"Κοιτάξτε εσείς που δεν πιστεύετε στην αθανασία της ψυχής, ότι τα πνεύματα αυτά είναι οι ψυχές των πεθαμένων ανθρώπων"*. Τα πνεύμα στη φυλακή είναι πνευματικές υπάρξεις, είναι πεπτωκότες άγγελοι και όχι πνεύματα πεθαμένων ανθρώπων (Μάρκος 16/7:1-12, Λουκάς 16/30). Αυτά είναι τα πνεύματα τα οποία οι άγιοι θα κρίνουν (Α' Κορινθίους 5'/67:3).

Ο Πέτρος μας λέγει ότι ο Ιησούς πήγε στα πνεύματα τα εν τη φυλακή **όταν ζωοποιήθηκε**, γιατί δεν μπορούσε πριν την ανάστασή Του να κηρύξει στα φυλακισμένα πνεύματα. Κατά συνέπεια, η ανάληψη του Ιησού προς τον Πατέρα Θεό ήταν και η **διέλευση** αυτού από την ατμόσφαιρα της γης, όπου ήταν τα εν τη φυλακή πνεύματα (βλ. σελ.69).

(6) Ο ΛΗΣΤΗΣ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ: Ο Ιησούς είπε στον έναν από τους 2 ληστές που είχαν σταυρωθεί μαζί: *«...Αληθώς σοι λέγω, σήμερον θέλεις είσθαι μετ' εμού εν τω παραδείσω»* (Λουκάς 23/43). Αυτό το χωρίο μας το φέρνουν, ως ένα από τα δυνατότερα επιχειρήματα υπέρ της αθανασίας της ψυχής. Ούτε του ληστή η ψυχή

μετέβη στον παράδεισο, ούτε και του Κυρίου Ιησού. Εάν υποθέσουμε ότι υπάρχει αθανασία της ψυχής και η ψυχή του ληστή πήγε την ημέρα εκείνη στον παράδεισο και ήταν μαζί με τον Ιησού, κατά τον λόγο Του. Πως είναι δυνατόν να πήγε η ψυχή του Κυρίου στον παράδεισο, αφού γνωρίζουμε ότι η ψυχή του Ιησού μετέβη στον Άδη; (Πράξεις Β/2:27).

Η απάντηση είναι εύκολη, όταν βγάλουμε από το κεφάλι μας την ανόητη διδασκαλία περί αθανασίας της ψυχής. Η σύγχυση προέρχεται, όταν οι πιστεύοντες στη διδασκαλία αυτή επιμένουν να θέτουν το κόμμα μεταξύ των λέξεων "σοι" και "σήμερον" και όχι μετά τη λέξη "σημερον". Σε αυτό δεν έχουν κανένα δικαίωμα να δίνουν τέτοια ερμηνεία, γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι στα χειρόγραφα από τα οποία προέκυψε το βιβλίο της Καινής Διαθήκης, δεν υπάρχουν κόμματα και τελείες (βλ. σελ.69-71).

(7) Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΦΤΩΧΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ: Οι πιστεύοντες στην αθανασία της ψυχής χρησιμοποιούν την αφήγηση του Ιησού για τον πλούσιο και τον φτωχό Λάζαρο (Λουκάς Ις'/16:19-31) ως το ισχυρότερο στήριγμά τους και πίσω από την αφήγηση αυτή νομίζουν ότι έχουν οχυρωθεί με ασφάλεια. Δεν παραδέχονται την αφήγηση αυτή ότι είναι παραβολή, αλλά την παίρνουν κατά γράμμα.

Ο Ιησούς, πριν την αφήγηση του πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου αναφέρει τις παραβολές των **εκατό προβάτων**, της **χαμένης δραχμής** και του **ασώτου υιού** (Λουκάς, κεφ.ΙΕ'/15), απαντώντας στους Γραμματείς και στους Φαρισαίους που γόγγυζαν γιατί δεχόταν τους τελώνες και συνέτρωγε με αμαρτωλούς. Στη συνέχεια αναφέρεται στην παραβολή του **άδικου οικονόμου**, (Λουκάς Ις'/16:1-15) αποκαλύπτοντας την μωπία και την ανοησία των Φαρισαίων ως οικονόμων στα δικαιώματα του Θεού.

Το συμπέρασμα των παραπάνω είναι στο εδ.16, όπου διαβάζουμε *ο νόμος και οι προφήται έως Ιωάννου υπήρχον· από τότε η βασιλεία του Θεού ευαγγελίζεται*» (Λουκάς ΚΓ/23:43). Εδώ έχουμε την **ΑΦΟΡΜΗ** για την αφήγηση του πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου, αλλά έχουμε και το **ΣΗΜΕΙΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ**, όπου η οικονομία της δικαίωσης δια του νόμου τερματίζεται και την διαδέχεται η οικο-

νομία τη χάριτος του Θεού εν Χριστώ Ιησού. Τώρα είναι που ο Θεός κάνει **Νέα Διαθήκη**, που σφραγίστηκε με το αίμα του ανθρώπου Ιησού Χριστού. **Μεταβολή διακονιών** λαμβάνει χώρα πλέον και **στροφή προς τα έθνη** θα κάνει ο Θεός για να λάβει λαό για το όνομά Του.

Από τη μια πλευρά έχουμε κάποιον πλούσιο, ντυμένο με πορφύρα και βύσσινη στολή, που ζούσε μεγαλοπρεπώς. Από την άλλη μεριά έχουμε έναν φτωχό, ονόματι Λάζαρος, που ήταν καταπληγμένος και προσπαθούσε να χορτάσει από τα ψίχουλα που έπεφταν από το τραπέζι του πλούσιου και που ερχόντουσαν τα σκυλιά και του έγλυφαν τις πληγές. **Τι παριστάνουν όλα αυτά;**

Ο πλούσιος άνθρωπος παριστάνει τον **πλούσιο λαό ΙΣΡΑΗΛ**, που ευφραίνονταν κάθε ημέρα και έξω από την πόρτα του ήταν ένας δυστυχής φτωχός που πεινούσε και αυτός παριστάνει τον **δυστυχή ΕΘΝΙΚΟ**, που είναι μακριά από τον Θεό και τις επαγγελίες Του, λόγω του νόμου της αμαρτίας. Ο εθνικός και εάν ήθελε να πλησιάσει τον Θεό, δεν μπορούσε, γιατί δεν είχε πόρτα ανοιχτή ενώπιον του Θεού, ήταν στο σκοτάδι της διάνοιάς του.

Σήμερα δεν πρόκειται περί "πλούσιου", καθόσον ο Ισραήλ διασκορπίσθηκε σε όλα τα έθνη. Ο "πλούσιος" πέθανε όταν απορρίφθηκε ο αποκλειστικός λαός του Θεού. Το 70 μ.Χ. ο "πλούσιος" ετάφη με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Οι σημερινοί Ισραηλίτες είναι **τα πέντε αδέρφια** του άλλοτε πλούσιου, που ζήτησε από τον Αβραάμ να πάει κάποιος και να τους μιλήσει για να μην βρεθούν και αυτοί στην ίδια κατάσταση που βρέθηκε και αυτός.

Πριν όμως πεθάνει ο "πλούσιος", αναγράφεται πρώτον ο θάνατος του Λαζάρου στην παραβολή. Αυτό σημαίνει ότι κατά τον χρόνο που υπήρχε ο Ισραήλ, φανερώθηκε η βοήθεια του Θεού προς τον "εθνικό" Λάζαρο. Ο εθνικός Κορνήλιος ήταν ο πρώτος εθνικός στον οποίο δόθηκε το Πνεύμα του Θεού και έκτοτε οι απόστολοι κήρυτταν το ευαγγέλιο στα έθνη (βλ. σελ.86-94).

5. Από τις παραπάνω 7 περιπτώσεις που αναφέρθηκαν σχετικά με τη δογματική διδασκαλία της κίνησης των Ευαγγελιστών για την

μη αθανασία της ψυχής, η μεταφορική ερμηνεία που δίνουν στην αφήγηση του περιστατικού του πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου είναι η κατεξοχήν τους διδασκαλία. Ο Ιησούς όταν έλεγε κάποια παραβολή, αυτό μέσα στον Λόγο του Θεού αναφερόταν πολύ καθαρά από τον συγγραφέα του ομώνυμου Ευαγγελίου, «...είπε δε προς αυτούς την παραβολήν ταύτην...». Όταν τελείωνε έλεγε «*οὕτω ομοιώθη και η βασιλεία των ουρανών*». Στην αφήγηση του περιστατικού με τον πλούσιο και τον πτωχό Λάζαρο απουσιάζει αυτή η αναφορά, γι' αυτό μπορούμε να δεχτούμε ότι δεν πρόκειται περί παραβολής, αλλά περί πραγματικού γεγονότος, το οποίο είχε αποκαλύψει ο Πατέρας στον Υιό και μας το μετέφερε για να μας διδάξει **τι συμβαίνει μετά θάνατον**.

Πλην όμως, εάν δεχτούμε ότι είναι μια καθαρά παραβολική αφήγηση, **το αληθινό μήνυμα δεν αλλάζει**, καθόσον ο Ιησούς μιλούσε με παραβολές για να μπορέσουν οι ακούοντες να καταλάβουν τις αιώνιες αλήθειες και σε πάρα πολλές παραβολές ο ίδιος ο Ιησούς έδινε και την ερμηνεία, όπως στην περίπτωση του σπορέα και έτσι δεν υπήρχε αμφισβήτηση του λόγου.

❖ Θα πρέπει να αναφερθεί ότι πράγματι σε κανένα σημείο η Αγία Γραφή δεν αναφέρει ρητά τη φράση ότι **η ψυχή είναι αθάνατος**. όπως ισχυρίζονται οι Ευαγγελιστές και άλλες αδελφές ομάδες ή κινήσεις. Για να δοθεί όμως ορθή απάντηση, εάν η ψυχή είναι αθάνατος ή όχι, θα πρέπει πρώτα να γίνει ανάλυση **τι είναι η ψυχή και τι είναι το πνεύμα του ανθρώπου και ποια είναι η διαφορά μεταξύ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ και ΨΥΧΗΣ**.

Σε πολλές περιπτώσεις η Βίβλος χρησιμοποιεί τον όρο ψυχή εκφράζοντας διαφορετικές καταστάσεις (βλέπε: Λευιτικό ΙΖ/17:14, ΚΒ/22:3,11, Έξοδος Α/1:5, Πράξεις Β/2:41-43, Ρωμαίους ΙΓ/13:1, Ματθαίος Ι'/10:39, κλπ). Άλλες φορές **ταυτίζονται** οι όροι ψυχής και πνεύμα, όπως έχουμε στην περίπτωση της ανάστασης του υιού της χήρας της Σαρεπτά και της κόρης του αρχισυνάγωγου, όπου στη μία περίπτωση «*επανήλθεν η ΨΥΧΗ του παιδαρίου*» (Α΄ Βασιλέων ΙΖ/17:22) και στην άλλη περίπτωση «*επέστρεψε το ΠΝΕΥΜΑ αυτής*» (Λουκάς Η/8:55). Ο Λόγος του Θεού πνευματικώς ανακρίνεται και δεν πρέπει

να τον δεχόμαστε χωρίς την αποκάλυψη του Πνεύματος.

Σήμερα έχει επικρατήσει να χρησιμοποιείται ο όρος **"αθανασία της ψυχής"** για να υποδηλώνει και να εκφράζει εκείνο που διδάσκει η Βίβλος (χωρίς όμως να το αποκαλεί αθανασία) **για τη συνέχεια της ανθρώπινης ύπαρξης**, μετά το χωρισμό του σώματος από το πνεύμα και την ψυχή.

Επειδή το βασικό θέμα του βιβλίου είναι η γενική παρουσίαση των δογμάτων και των ομολογιών στην Ελλάδα και όχι το μεγάλο θέμα της μετά θάνατον ζωής, το οποίο για να το αναλύσουμε χρειάζεται ειδική μελέτη, ο ενδιαφερόμενος για λεπτομέρειες και για τις δύο διδασκαλίες, μπορεί να διαβάσει τα παρακάτω βιβλία, το περιεχόμενο των οποίων εκφράζει διαφορετική θέση:

- **ΕΝ ΜΕΓΑ ΨΕΥΔΟΣ: Είναι η ζωή αθάνατος?** (Κ.Ξηροκώστα - έκδ. 2005).
- **ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ** (Σπύρου Ζωδιάτη - έκδ. "Ο ΛΟΓΟΣ").

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 26 - 5

1η έκδοση:1995 ❖ 7η έκδοση:2018 ❖ Σελ.570

❖ Το βιβλίο αυτό αναλύει με ακριβή **ιστορικά στοιχεία** τις σύγχρονες πολεμικές κινητοποιήσεις που συμβαίνουν επάνω σ' ολόκληρο τον κόσμο, με τελική κατάληξη την περιγραφή της μελλοντικής **επίθεσης της Ρωσίας** με τους συμμάχους της **εναντίον του λαού Ισραήλ**. Αν και τα γεγονότα αναλύονται κάτω από το φως των προφητειών της Βίβλου, το βιβλίο αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν «**θρησκευτικό**», αλλά αποτελεί ένα «**σπάνιο σύγχρονο ιστορικό ντοκουμέντο**», μοναδικό στην Ελληνική βιβλιογραφία, ένα μνημειώδες έργο που προχωρεί μέσα στο μέλλον.

❖ **Ερωτήματα όπως τα παρακάτω βρίσκουν απάντηση: Ποιο** θα είναι το μέλλον του κόσμου; **Θα υπάρξει** ειρήνη μεταξύ Αράβων και Ισραήλ στη Μέση Ανατολή; **Ποιος** θα είναι ο ρόλος της Ενωμένης Ευρώπης; **Ποιος** θα είναι ο μελλοντικός «Παγκόσμιος Υπέρ-Ηγέτης;» **Θα γίνει** 3^{ος} παγκόσμιος πόλεμος και πότε; **Είναι κοντά** η 2^η έλευση του Ιησού Χριστού;

❖ Σαν συμπλήρωμα του βιβλίου αυτού θεωρείται το βιβλίο με τίτλο «**ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ!**» (Κωδικός 29 - σελίδες 80)

Κεφάλαιο ΠΕΜΠΤΟ

«ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΕΣ ΕΒΔΟΜΗΣ ΗΜΕΡΑΣ»

(Α) ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ

1. Στον ευρύ κύκλο των ευαγγελικών εκκλησιών» υπάγονται και οι «**Αντβεντιστές της Έβδομης Ημέρας**», που πολλοί τους γνωρίζουν με την επωνυμία «**Σαββατιστές**». Είναι αδελφοί αναγεννημένοι και το βασικό τους δογματικό πιστεύω είναι ότι θεωρούν την ημέρα του «**Σαββάτου**» (την ΕΒΔΟΜΗ ημέρα της εβδομάδας) ότι είναι η **ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ** και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης, όπως ακριβώς συνέβαινε και στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης και κατά συνέπεια δεν επιτρέπεται την ημέρα εκείνη (ως αγία ημέρα) να εκτελούν εργασίες. Ανήκουν και αυτοί στις «**τριαδικές εκκλησίες**» και χωρίζονται σε διάφορες υποκατηγορίες (ομάδες), με σημαντικές διαφορές μεταξύ τους, η πιο αξιοσημείωτη από τις οποίες είναι ότι τα μέλη μιας από τις ομάδες αυτές ακολουθούν τη **χορτοφαγία** και δεν τρώνε καθόλου φαγητά που περιέχουν κρέας.

2. Οι άλλες αναγεννημένες εκκλησίες (ευαγγελικές ή πεντηκοστιανές) θεωρούν ως «**ημέρα του Κυρίου**» την ΠΡΩΤΗ ημέρα της εβδομάδας, η οποία μετονομάστηκε σε «**Κυριακή**» από το 2^ο μ.Χ. αιώνα και παγιώθηκε τέλη του 5^{ου} αιώνα. Καμιά από τις δύο περιπτώσεις δεν έρχεται σε συμφωνία με την πρακτική που ακολούθησε η εκκλησία των πρώτων αποστολικών χρόνων, καθόσον δεν γίνεται πνευματική ερμηνεία του «**Σαββάτου**» (=ανάπαυση) στην περίοδο της Καινής Διαθήκης.

Για λεπτομερή ανάλυση του θέματος αυτού, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ**» (κωδικός 22), όπου δίνεται ερμηνεία εάν η έβδομη ημέρα της Εβραϊκής εβδομάδας, καταργήθηκε, ή μεταφέρθηκε, ή εκπληρώθηκε, ή εξακολούθει να ισχύει.

3. Για να γίνει κάποιος μέλος της εκκλησίας των Αντβεντιστών

πρέπει εφόσον αναγεννηθεί **«να βαπτιστεί»**, ή εφόσον ήταν αναγεννημένος και προσχώρησε στους Αντβεντιστές να έχει προηγούμενα **«βαπτιστεί με το σωστό τρόπο»**, δηλαδή ο ίδιος **να έχει δώσει την ομολογία του βαπτίσματος** μπροστά σε μάρτυρες. Εκτός της ομολογίας του βαπτίσματος, που είναι βασική, θα πρέπει να ομολογήσει και τα ακόλουθα, που αναφέρονται συνοπτικά:

- (1) Υπάρχει ΕΝΑΣ ΘΕΟΣ σε ΤΡΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.
- (2) Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και ο ΜΟΝΟΣ ΜΕΣΙΤΗΣ και κατά συνέπεια «ΘΕΟΣ».
- (3) Το άγιο Πνεύμα του Θεού είναι το 3^ο ΠΡΟΣΩΠΟ της Θεότητας.
- (4) το σώμα του πιστού είναι Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και δεν πρέπει να μολύνεται με ναρκωτικά, καπνό και οινόπνευμα.
- (5) Η αγία εκκλησία του Θεού αναφέρεται στην Αποκάλυψη και σαν αναγνώριση έχει τις ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΕΣ.
- (6) Το ΣΑΒΒΑΤΟ (7^η ημέρα της εβδομάδας) είναι η ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ και δεν πρέπει να καταπατείτε.

4. *«Ενθυμού την ημέραν του σαββάτου διά να αγιάζης αυτήν»* (Εξοδος Κ/20:8). Κατά τους Αντβεντιστές, **επειδή το Σάββατο είναι μια ημέρα ειδικής επικοινωνίας με τον Θεό**, κατά την οποία καλούνται να εορτάσουν το λυτρωτικό έργο Του, **πρέπει να αποφεύγουν** κάθε τι που τείνει να ελαττώσει την ιερή ατμόσφαιρά του, να απέχουν από κοσμικές εργασίες και εμπορικές συναλλαγές (Νεεμίας ΙΓ/13:15-22), να θυμούνται το Σάββατο όλη την εβδομάδα και να κάνουν τις αναγκαίες ετοιμασίες για να το τηρήσουν με τρόπο που ευαρεστεί τον Θεό.

Το Σάββατο αρχίζει με τη δύση του ηλίου, Παρασκευή απόγευμα και τελειώνει με τη δύση του ηλίου, το Σάββατο το απόγευμα (Γένεσις Α/ 1:5, Μάρκος Α/1:32). Η Γραφή ονομάζει την ημέρα πριν από το Σάββατο **Παρασκευή** (Μάρκος ΙΕ/15:42), που είναι ημέρα προετοιμασίας για το Σάββατο, έτσι που τίποτε να μη μιαίνει την αγιότητά του. Εκείνη την ημέρα οι ενασχολούμενοι με το φαγητό της οικογένειας πρέπει να ετοιμάσουν την τροφή για το Σάββατο

από την προηγούμενη ημέρα (Έξοδος Ις'/16:23, Αριθμοί ΙΑ/ 11:8). Εάν δεν τηρηθούν όλα αυτά, τότε παραβιάζεται και η αγιότητα του Σαββάτου.

5. Η εκκλησία των Αντβεντιστών, σύμφωνα με τα υπάρχοντα επίσημα στοιχεία αυξάνεται πολύ γρήγορα και ιδιαίτερα στις χώρες του λεγόμενου Τρίτου Κόσμου και στην Ασία. Τα έτη 1955 - 1961 αριθμούσε σε **ένα** εκατομμύριο μέλη, τα οποία μέχρι το 1986 είχαν αυξηθεί σε **πέντε** εκατομμύρια. Το έτος 2000 έφτασαν τον αριθμό 10.782.000 και τέλος του 2004 αριθμούσαν 14.488.000. Υπολογίζεται ότι κάθε Σάββατο, σε παγκόσμιο επίπεδο περισσότερο από 25 εκατομμύρια πιστοί λατρεύουν τον Κύριο και σύμφωνα με στοιχεία των Ηνωμένων Εθνών υπάρχουν εκκλησίες των Αντβεντιστών σε 203 χώρες.

Ένα από τα κατεξοχήν δογματικά τους βιβλία που έχει κυκλοφορήσει και στα Ελληνικά είναι το βιβλίο "**ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ**" του Arthur E.Lickey (σελ. 560 - έκδοση 1960).

. . . / / / . . .

(B) ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΩΝ

Εκτός από την κατεξοχήν κύρια διδασκαλία των Αντβεντιστών για την ημέρα του Σαββάτου, ακολουθούν και άλλες βασικές διδασκαλίες που τους διαφοροποιούν από άλλες αναγεννημένες κινήσεις. Θα παραθέσουμε παρακάτω τις σπουδαιότερες από αυτές, όπως διατυπώθηκαν το έτος **1872** στο "Battle Greek, Michigan". Η τότε θεολογική βάση τους ήταν **μη τριαδική**, με την πάροδο όμως του χρόνου υιοθετήθηκε το τριαδικό δόγμα από μεγάλη μερίδα παγκόσμια. Γίνεται πιστή αντιγραφή, χωρίς καμιά τροποποίηση:

Η Αναγέννηση

Η αναγέννηση αποτελεί την ολοκληρωτική αλλαγή που απαραίτητως πρέπει να συντελεστεί στον άνθρωπο ώστε να τον καταστήσει κατάλληλο για να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού. Η αναγέννηση αυτή αποτελείται από δύο φάσεις.

- **Η πρώτη φάση** συνίσταται στην ηθική αλλαγή που επιτυγχάνεται μέσω της μεταστροφής, της επιστροφής στον Θεό και της βίωσης μια έμπρακτης χριστιανικής ζωής.
- **Η δεύτερη φάση** θα πραγματοποιηθεί κατά τη δεύτερα έλευση του Χριστού, όπου, αν είμαστε πεθαμένοι, θα αναστηθούμε λαμβάνοντας άφθαρτα σώματα, ενώ αν είμαστε εκείνη τη στιγμή ζωντανοί, θα μεταλλαχθούμε σε μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού (Ιωάννης 3/Γ:3-5, Λουκάς Κ/20:36).

Η ψευδοδιδασκαλία της επίγειας χιλιετούς βασιλείας

Είναι ψευδής η διδασκαλία ότι κάποια στιγμή όλος ο κόσμος θα επιστρέψει στον Θεό και ότι θα υπάρξει μια περίοδος χιλιετούς βασιλείας του Χριστού (εν πνεύματι) και ότι **στο τέλος των χιλιών ετών** θα επιστρέψει εν σώματι ο Χριστός (δεύτερα παρουσία). Η διδασκαλία αυτή σχεδιάστηκε ώστε να κοιμίσει τους ανθρώπους και να νομίζουν ότι είναι ασφαλείς και έτσι η μεγάλη και φοβερή ημέρα του Κυρίου να τους βρει απροετοίμαστους και ανέτοιμους, ως ο κλέφτης εν νυκτί. Όμως η πραγματικότητα είναι ότι η δεύτερα παρουσία του Ιησού **προηγείται**, δεν ακολουθεί τη χιλιετή βασιλεία, διότι μέχρις ότου εμφανιστεί ο Κύριος, η παπική εξουσία μαζί

με όλα τα βδελύγματά της θα εξακολουθεί να υφίσταται. Ο Λόγος του Θεού αναφέρει ότι το σιτάρι και τα ζιζάνια θα αναπτύσσονται μαζί και οι ασεβείς και πονηροί άνθρωποι θα γίνονται όλο και πιο κακοί μέχρι το τέλος.

Η απογοήτευση του 1844

Το λάθος που έκαναν οι Αντβεντιστές το 1844 δεν σχετιζόταν με την χρονολογία αυτή καθ' αυτή, αλλά με τη φύση του γεγονότος που έλαβε χώρα τότε. Ότι δηλαδή η προφητική περίοδος των 2300 ημερονυκτίων που περιγράφεται στο Δανιήλ Η/8:14 όντως τελείωσε εκείνη τη χρονιά το 1844, όμως δεν αφορούσε τη δεύτερα έλευση του Ιησού Χριστού, αλλά ένα γεγονός που ονομάζεται "καθαρισμός του αγιαστηρίου".

Ο νόμος του Θεού

Οι ηθικές επιταγές του Θεού είναι οι ίδιες, τόσο στην παλαιά, όσο και στη νέα οικονομία. Η σύνοψη αυτών περιέχεται στις εντολές, οι οποίες αφού ειπώθηκαν από τον Γιαχβέ στο Σινά, στη συνέχεια γράφτηκαν από Εκείνον σε λίθινες πλάκες και τοποθετήθηκαν στην κιβωτό, η οποία ονομάστηκε εξ αυτού του γεγονότος "κιβωτός της διαθήκης" ή "κιβωτός του μαρτυρίου" (Αριθμοί Ι'/10:33, Εβραίους Θ/9:4). Ο νόμος αυτός είναι **αμετάβλητος και αιώνιος**, διότι είναι ένα αντίγραφο του πρωτοτύπου που βρίσκεται μέσα στην κιβωτό του αληθινού ναού στον ουρανό, που για το ίδιο λόγο ονομάζεται κιβωτός της διαθήκης του Θεού, διότι γνωρίζουμε ότι θα ηχήσει η έβδομη σάλπιγγα *"Και ανοίχθηκε ο ναός του Θεού μέσα στον ουρανό, και φάνηκε η κιβωτός της διαθήκης του μέσα στον ναό του"* (Αποκάλυψη ΙΑ/11:19).

Η αποκατάσταση των χαλασμάτων

Αν και ο άνθρωπος της αμαρτίας, ο **παπισμός**, διανοήθηκε να αλλάξει τους καιρούς και τους νόμους του Θεού (Δανιήλ Ζ/7:25) και εξαπάτησε σχεδόν όλη τη χριστιανοσύνη σχετικά με την τέταρτη εντολή, βλέπουμε μέσα στην Αγία Γραφή ότι θα υπάρξει καιρός αποκατάστασης των χαλασμάτων αυτών διαμέσου μια ομάδας πιστών, λίγο πριν την έλευση του Ιησού Χριστού (βλ. Ησαΐας Νς'/56:1-2,

Β΄ Πέτρου Α/1:5, Αποκάλυψη ΙΔ/14:12).

Τα μηνύματα των τριών αγγέλων

Ο Θεός, όπως πάντοτε έκανε και στο παρελθόν σε αντίστοιχα σημαντικά γεγονότα στην ιστορία της ανθρώπινη φυλής, αποστέλλει διαμηνυτές, που διακηρύσσουν ότι πλησίασε η ώρα της δευτέρας παρουσίας του Χριστού. Το έργο αυτό συμβολίζεται στην Αποκάλυψη κεφ. 14 με τα μηνύματα των τριών αγγέλων. Το τρίτο από τα μηνύματα αυτά αναδεικνύει το έργο της αποκατάστασης που πρέπει να γίνει σε σχέση με τον νόμο.

Ο τάφος

Ο τάφος, στον οποίο ως θνητοί όλοι βαδίζουμε, περιγράφεται στα Εβραϊκά με τη λέξη "σηόλ" και στα Ελληνικά με τη λέξη "άδης". Είναι ένα τόπος που επικρατεί το σκοτάδι και στον οποίο δεν υπάρχει πράξη, ούτε λογισμός, ούτε γνώση, ούτε σοφία (Εκκλησιαστής Θ/9:10).

Η κατάσταση των νεκρών

Η κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε κατά τον θάνατο είναι μια **κατάσταση σιωπής**, απραξίας χωρίς να αισθανόμαστε απολύτως τίποτα (Ψαλμός ΡΜς'/146:6, Εκκλησιαστής Θ/9:5-6, Δανιήλ ΙΒ/12:2).

Η χιλιετής βασιλεία

Με τα νέα άφθαρτα σώματά τους, οι σεσωσμένοι πιστοί, όταν αρπαχτούν με το σάλπισμα της έσχατης σάλπιγγας, οδηγούνται στον ουρανό, στη Νέα Ιερουσαλήμ, στον οίκο του Πατρός εις τον οποίο υπάρχουν πολλά οικήματα (Ιωάννης ΙΔ/14:1-3), όπου βασιλεύουν μαζί με τον Χριστό για χίλια έτη, κρίνοντας τον κόσμο και τους εκπεσόντες αγγέλους, επιμερίζοντας την ποινή που θα επιβληθεί σε αυτούς μετά το τέλος των χιλίων ετών (Αποκάλυψη Κ/20:4, Α΄ Κορινθίους ζ'/6:2-3).

Κατά το διάστημα αυτό, η γη βρίσκεται σε μια κατάσταση πλήρους ερήμωσης και χάους (Ιερεμίας Δ/4:23-27), όπως ήταν κατά τη δημιουργία όπου περιγράφεται με τη λέξη "**άβυσσος**" (Γένεσις Α/1:2). Στο χώρο αυτόν βρίσκεται φυλακισμένος ο σατανάς κατά τη

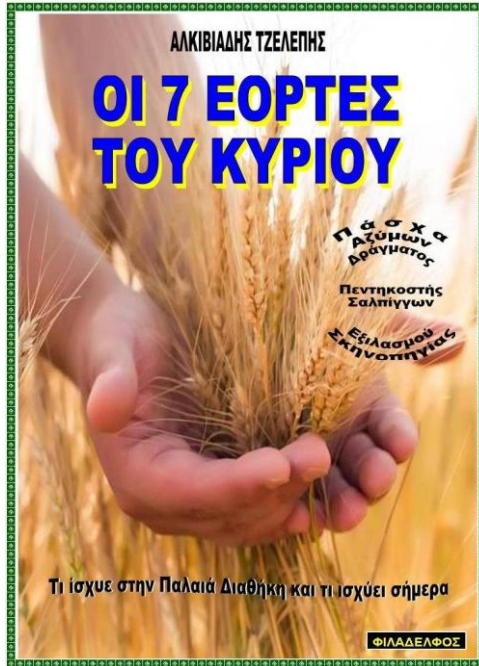
διάρκεια των χιλίων ετών (Αποκάλυψη Κ/20:1-2) και εκεί εν τέλει καταστρέφεται (Αποκάλυψη Κ/20:10, Μαλαχίας Δ/4:1). Ο χώρος αυτός -η άβυσσος- συμβολίζει την καταστροφή την οποία προκάλεσε στο σύμπαν, για έναν καθορισμένο χρόνο, και αποτελεί φυλακή γι' αυτόν, αλλά και τον χώρο της τελικής του εξόντωσης.

7. Το δογματικό πιστεύω πολλών επί μέρους κινήσεων των «**Αντβεντιστών της Έβδομης Ημέρας**» και ιδιαίτερα των κινήσεων που δεν δέχονται τον τριαδικό Θεό, στηρίζεται στα βιβλία της **Έλεν Χουάιτ** (Ellen Gold White - 26.11.1827 - 16.07.1915), η οποία θεωρείται από τους Αντβεντιστές ως μεγάλη προφήτισσα. Τα σπουδαιότερα βιβλία της, που έχουν μεταφραστεί και στα Ελληνικά, είναι:

- **Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ** - Μέρος 1ο (σελ. 384).
- **Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΜΑΧΗ** - Μέρος 2ο (σελ. 347).
- **ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ** (σελ. 571).
- **ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ** (σελ. 311).
- **Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΡΩΣΗΣ** - Πτώση του Εωσφόρου (σελ. 369).
- **Η ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΟΜΙΛΙΑ** (σελ. 216).
- **ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ** (σελ. 115).
- **ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ** - 9ος τόμος (σελ. 230).

. . . / / / . . .

από τις εκδόσεις μας

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 32 - 6

Α' έκδοση: 01/2019 - Σελίδες 84

❖ Στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης ο Θεός είχε καθιερώσει **7 ετήσιες** εορτές και **1 εβδομαδιαία** εορτή, το Σάββατο, μέσα στις οποίες ο Θεός είχε "κρύψει" αιώνιες αλήθειες, τις οποίες ήθελε να αποκαλύψει στους αγίους Του. Οι εορτές αυτές ήταν **τύποι** μελλοντικών αγαθών και αληθειών, που είχαν σχέση με την έλευση του Μεσσία και με την ένδοξη πορεία της νέμφης εκκλησίας.

❖ Στο βιβλίο αυτό γίνεται παρουσίαση και ανάλυση των 7 ετήσιων εορτών, οι οποίες προφητικά και χρονολογικά καλύπτουν όλα τα γεγονότα από τη ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ μέχρι τη ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ του κόσμου. Δίνονται απαντήσεις σε ερωτήματα που απασχολούν τον εκζητητή της αλήθειας, **όπως:** Ποιος ήταν ο προφητικός συμβολισμός των εορτών; Ισχύουν οι εορτές αυτές και στην περίοδο της Καινής Διαθήκης; Η πρώτη αποστολική εκκλησία τι εφάρμοζε; Οι

Κεφάλαιο ΕΚΤΟ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ «ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ»

(1η κατηγορία)

(1) ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ (διακρίσεις - κατηγορίες)

Η ονομασία «πεντηκοστιανός» παγκόσμια χαρακτηρίζει αυτόν που αποδέχεται ότι η εμπειρία της Πεντηκοστής, δηλαδή το «**βάπτισμα του αγίου Πνεύματος**» και το «**λαλείν ξένες γλώσσες**» είναι για όλες τις εποχές, άρα είναι και για σήμερα. Πρόκειται για μία δεύτερη εμπειρία, που ακολουθεί την πρώτη εμπειρία, την αναγέννηση, κάτι που δεν αποδέχονται (διδάσκουν) οι ευαγγελικές εκκλησίες. Οι «πεντηκοστιανοί» παγκόσμια χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες, στους «**τριαδικούς πεντηκοστιανούς**» και στους «**μονοθεϊστές πεντηκοστιανούς**». Επειδή και οι τριαδικοί πεντηκοστιανοί είναι καθαρά «μονοθεϊστές», για να γίνεται σαφής διαχωρισμός μεταξύ των δύο ομάδων, όταν θα χρησιμοποιείται ο όρος «μονοθεϊστές», θα αναφέρεται αποκλειστικά στους μη ακολουθούντες την τριαδική διδασκαλία, ώστε γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ των δύο κατηγοριών.

Κατόπιν αυτού, για να μη δημιουργηθεί σύγχυση, θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση για τους χρησιμοποιούμενους όρους στη διάκριση των 2 κατηγοριών. Η διάκριση έγκειται στο ότι οι τριαδικοί διακηρύσσουν την τριαδικότητα του Θεού και οι μη τριαδικοί διακηρύσσουν τη μοναδικότητα του Θεού. Η διαφορά έγκειται στο ότι και οι τριαδικοί διακηρύσσουν τη μοναδικότητα του Θεού, αλλά όπως αυτή (κατά την άποψή τους) εκφράζεται μέσα από την τριαδική υπόσταση του Θεού.

Η επίσημη Ελλαδική Ορθόδοξη εκκλησία (στα λεγόμενα «αντιαιρετικά» της εγχειρίδια) χρησιμοποιεί τον όρο «αντιτριαδικοί» για τους μη ακολουθούντες την τριαδική διδασκαλία, κάνοντας τη διάκριση σε «**τριαδικούς και αντιτριαδικούς**». Εάν η σύνθετη λέξη

"αντιτριαδικός" (αντί + τριάδα) ερμηνευτεί σωστά, πιστεύω ότι είναι ένας δόκιμος όρος για τη διάκριση των τριαδικών και των μη τριαδικών. Το επίρρημα «αντί» έχει πολλές έννοιες, ανάλογα με τι ουσιαστικό ή με τι ρήμα συντάσσεται. **Άλλοτε** σημαίνει το ενάντιο και το εχθρικό και **άλλοτε** έχει την έννοια της διαφορετικής κατάστασης, ή της θέσης, ή της διδαχής. Κατά συνέπεια, η χρησιμοποίηση του επιρρήματος «**αντί**», δεν σημαίνει ότι ο «αντιτριαδικός» πιστός έρχεται **ενάντια** στον «τριαδικό» πιστό και τον μάχεται, αλλά σημαίνει τη **διαφορετική δογματική θέση και τοποθέτηση** στην ερμηνεία της τριαδικότητας ή μη του Θεού και της μοναδικότητάς Του.

Ο **Αντισυνταγματάρχης** για παράδειγμα, δεν είναι ενάντιος του Συνταγματάρχη, αλλά διαφέρει με αυτόν ως προς τη θέση εξουσίας, τους ρόλους και τα καθήκοντα που ασκεί. Ο Αντίχριστος δεν θα παρουσιαστεί ότι έχει έρθει ως «ενάντιος του Χριστού», αλλά ότι έχει έρθει «**ΑΝΤΙ** του Χριστού» για να παραπλανήσει τους ανθρώπους, θα προσπαθήσει δηλαδή να αντιπoiηθεί την εξουσία του Ιησού Χριστού. Άρα και ο λεγόμενος «αντιτριαδικός» σε καμιά περίπτωση δεν στρέφεται κατά του «τριαδικού» (ελάχιστοι έχουν αυτή την λαθεμένη άποψη), αλλά ο όρος αυτός εκφράζει τη διαφορετική θέση που ακολουθεί, όσον αφορά την ερμηνεία της τριάδας και της μοναδικότητας γενικά του Θεού.

Στη χώρα μας οι ανήκοντες σε μη τριαδικές (μονοθεϊστικές) εκκλησίες, δεν έχουν υιοθετήσει κάποιον επίσημο τίτλο διάκρισης από τις άλλες κατηγορίες. Βέβαια από το κράτος έχουν κάποια νομική ονομασία («**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ, ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, κλπ**»), αλλά ο τίτλος δεν εκφράζει κατ' ανάγκη και τη δογματική θέση που ακολουθούν.

Οι εκκλησίες που ανήκουν, επίσημα ή άτυπα, στην παγκόσμια πεντηκοστιανή μονοθεϊστική (μη τριαδική) κίνηση, που θεωρείται η **4η** μεγαλύτερη ομάδα στον κόσμο (1η έρχεται η «**ΣΥΝΑΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**») ονομάζονται ως οι «**Εκκλησίες του ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ**», γνωστές ως **UPCI** (Unite Pentecostal Church International – Ενωμένες Εκκλησίες της Πεντηκοστής, Διεθνείς), παράρτημα των οποίων υπάρχει

και στην Ελλάδα από το 1970 με την επωνυμία **«Crossroads»** («Σταυροδρόμι»).

Λεπτομέρειες για τις ονομασίες των μη τριαδικών κινήσεων σε όλο τον κόσμο, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να βρει στο δίτομο έργο **«ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ»** του Χρήστου Χαλκιά, που έχει εκδοθεί από την ΕΑΕΠ και τις εκδόσεις «Αποστολική Πίστη» (1^{ος} τόμος, σελ. 615). Το έργο αυτό έχει επανεκδοθεί σε έναν πολυτελή τόμο. Εκείνο όμως που πρέπει να αναφερθεί είναι ότι στην Ελλάδα οι τριαδικοί πιστοί, έχουν αποδώσει στους μη τριαδικούς (όλων των κατηγοριών) την ονομασία "Jesus Only" χωρίς να έχουν επιγνώση πως προήλθε ιστορικά αυτός ο όρος και ποια είναι η ακριβής διδασκαλία των μη τριαδικών (μονοθειστών) πιστών. Για την κίνηση των "Jesus Only" θα αναφερθούμε με λεπτομέρειες στο "Κεφάλαιο Όγδοο".

(2) «Πεντηκοστιανοί ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ»

Οι τριαδικοί πεντηκοστιανοί στην Ελλάδα χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες, τις οποίες έχουμε ομαδοποιήσει για πιο εύκολη διάκριση:

(α) Σε αυτούς που ανήκουν στην **«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ» (ΕΑΕΠ)**, με έδρα την ομώνυμη εκκλησία στην οδό Σοφοκλέους 52, στην Αθήνα (και θεωρείται ότι είναι πανελλήνια η πολυπληθέστερη), και

(β) Στις λοιπές εκκλησίες, που δραστηριοποιούνται κάτω από διάφορους τίτλους, όπως **«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΠΛΗΡΟΥΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ»**, **«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ»**, **«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ»**, **«ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΩΝ»**, **«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»** (Αθήνα και Επαρχία), **«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»** (Αθήνα και Επαρχία), **«ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΗΣ»**, κλπ, χωρίς βέβαια και εδώ οι όροι να αποδίδουν την αντικειμενική πραγματικότητα. Μεταξύ τους αυτές οι εκκλησίες (της δεύτερης κατηγορίας) έχουν κάνει μια ενότητα, γνωστή με την ονομασία **«ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ»**.

Οι εκκλησίες της πρώτης κατηγορίας, της **«Ελευθέρας Απο-**

στολικής Εκκλησίας της Πεντηκοστής», επίσημα δεν συνεργάζονται με τις υπόλοιπες εκκλησίες της Πεντηκοστής, **είτε** με αυτές που ανήκουν στην τριαδική κίνηση, γιατί θεωρούν ότι τα μέλη τους ακολουθούν κοσμικό πνεύμα και φρόνημα, **είτε** με αυτές που ανήκουν σε μη τριαδική κίνηση, καθόσον θεωρούν ότι τα μέλη τους ακολουθούν λάθος διδαχή που συνιστά πλάνη.

Για τον λόγο αυτό και οι εκκλησίες της ΕΑΕΠ δεν συμμετέχουν και δεν εκπροσωπούνται από τον Π.Ε.Σ., όπως έχει ήδη αναφερθεί. Υπάρχουν όμως και οι εξαιρέσεις, όπου κάποιος ή κάποιο ποιμένες των εκκλησιών αυτών, να συνεργάζονται στο άτυπο και με αδελφούς των άλλων πεντηκοστιανών εκκλησιών (τριαδικών και μη).

Όταν ο Λεωνίδας Φέγγος το 1965 δημιούργησε την κίνηση της ΕΑΕΠ, καθιέρωσε 3 βασικές αρχές, που αποτελούσαν την ειδοποιό διαφορά με τις άλλες πεντηκοστιανές εκκλησίες:

- (1)** Οι γυναίκες να **καλύπτονται με μαντήλι** κατά την ώρα της προσευχής, στηρίζοντας την άποψη αυτή στην Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:1-15.
- (2)** Να μην υπάρχουν **μουσικά όργανα** μέσα στην εκκλησία, ενώ σε συναθροίσεις εκτός εκκλησίας επιτρέπεται.
- (3)** Ο **δείπνος του Κυρίου** να τελείται κάθε Κυριακή, καθόσον αρκετές εκκλησίες της Πεντηκοστής, εκτός ΕΑΕΠ, τελούν τον δείπνο του Κυρίου κάθε δεύτερη Κυριακή, ή μία φορά τον μήνα, ή ανάλογα με τις περιστάσεις.

Για την ΕΑΕΠ και τη διδασκαλία που ακολουθεί, αναφερόμαστε με λεπτομέρειες αμέσως παρακάτω.

(3) «ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ» (Ε.Α.Ε.Π.)

Η ΕΑΕΠ δογματικά πιστεύει στην **Αγία Τριάδα** και αποδέχεται το **Συμβόλο της Πίστεως**, όπως αυτό καθιερώθηκε από τις 2 πρώτες Οικουμενικές Συνόδους Νικαίας και Κωνσταντινουπόλεως. Στην επίσημη ιστοσελίδα της (<http://eaep.church/>) και στην επιλογή

"ποιοι είμαστε", γράφει:

«...Η Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής δογματικά αποδέχεται όλα τα άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως, όπως το θέσπισαν οι 318 Πατέρες, για να ξεχωρίζουν οι αιρέσεις από την Εκκλησία που ορθοτομεί τον λόγο του Θεού. Πιστεύει στην Αγία Τριάδα, Πατέρα, Υιό και Πνεύμα Άγιο, Τριάδα Ομοούσιον και Αχώριστον. Έχει σαν καταστατικό της την Καινή Διαθήκη, το Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού και πιστεύει ότι όλη η Αγία Γραφή (39 κανονικά βιβλία της Π.Δ. και 27 βιβλία της Κ.Δ.) είναι Θεόπνευστος και ωφέλιμος.

Λέγεται "Ελευθέρα", γιατί δεν έχει καμία εξάρτηση άμεση ή έμμεση από καμιά ξένη οργάνωση. Λέγεται "της Πεντηκοστής", γιατί πιστεύει ότι ο πιστός πρέπει να λάβει το Πνεύμα το Άγιο και να ενδυθεί δύναμιν εξ' ύψους, όπως έλαβαν οι απόστολοι την ημέρα της Πεντηκοστής και όλοι οι πρώτοι χριστιανοί της πρώτης Αποστολικής Εκκλησίας. Ο αρχηγός της είναι ο ίδιος ο Σωτήρας μας Ιησούς Χριστός, οι δε υπηρετούντες Αυτόν θεωρούνται δούλοι Του...».

Η ΕΑΕΠ δεν χρησιμοποιεί κάποιο συγκεκριμένο καταστατικό ή "Ομολογία Πίστεως". Ως Ομολογία Πίστεως συνήθως, παρουσιάζεται ο κατάλογος με τα **επτά τελετές**, που θεωρούνται η δογματική βάση της εκκλησίας. Η "Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής" λοιπόν, πιστεύει και εκτελεί τις ακόλουθες 7 τελετές:

1. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ:

Το βάπτισμα στο νερό γίνεται με την ΚΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑ επανάληψη της εντολής του Ιησού, δηλαδή στο «*όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος*», με πλήρη κατάδυση, σε όποιον πιστεύει στον Ιησού Χριστό και στο ευαγγέλιό Του, και μετανοεί από την αμαρτία. Το βάπτισμα στο νερό γίνεται στους **τίτλους** ΠΑΤΕΡΑΣ - ΥΙΟΣ - ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ και όχι στο **ένα όνομα** που ανήκει και στον Πατέρα και στον Υιό και στο άγιο Πνεύμα, όπως εφαρμόζαν οι απόστολοι και γενικά η αποστολική εκκλησία κατά τους πρώτους αιώνες. Επομένως, το βάπτισμα γίνεται σε άνδρες, γυναίκες και παιδιά, που είναι σε θέση (σε ηλικία) να πιστέψουν και να μετανοήσουν.

2. ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ:

Η "θεία ευχαριστία" ή η "θεία κοινωνία" γίνεται κατά την

περιγραφή της Αγίας Γραφής και αποτελεί ανάμνηση της θυσίας του Χριστού για τη σωτηρία μας. Πιστεύει η ΕΑΕΠ ότι το κρασί και το ψωμί **μεταβάλλονται** σε σώμα και αίμα Χριστού πνευματικά, δια της πίστεως, σε αντίθεση με την Ορθόδοξη και την Καθολική εκκλησία, που πιστεύουν ότι το κρασί και το ψωμί **μετουσιώνονται και υλικά** σε σώμα και αίμα Χριστού, αλλά και με τις περισσότερες Διαμαρτυρούμενες εκκλησίες που πιστεύουν πως το κρασί και το ψωμί **απλά συμβολίζουν** το σώμα και το αίμα του Χριστού. Στη θεία κοινωνία της "Ελευθέρας Αποστολικής Εκκλησίας Πεντηκοστής" λαβαίνουν μέρος μόνο οι πιστοί χριστιανοί, που έχουν μετανοήσει από την αμαρτία, ώστε να μην λαμβάνεται το σώμα και το αίμα του Χριστού ανάξια. **Η "θεία κοινωνία" τελείται απαρέκλητα κάθε Κυριακή.**

3. ΓΑΜΟΣ:

Ο γάμος, είναι ένας ιερός θεσμός τον οποίον θέσπισε ο ίδιος ο Θεός και πρέπει να είναι τίμιος σύμφωνα με την Αγία Γραφή, **απαγορευμένου του διαζυγίου σε κάθε περίπτωση**, εκτός λόγου πορνείας και **μη επιτρεπομένου δευτέρου γάμου**. Μόνο ο θάνατος μπορεί να χωρίσει το ανδρόγυνο, γι' αυτό και η ΕΑΕΠ ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΔΙΑΖΥΓΙΟ σε καμιά περίπτωση.

Όσους παντρεύτηκαν για δεύτερη φορά ή πήραν χωρισμένο άτομο, επάνω στην άγνοιά τους, τους δέχεται έτσι όπως είναι και τους κάλεσε ο Χριστός χωρίς φυσικά, να έχει την απαίτηση να χωρίσουν. Αυτή η αυστηρή, αμετάκλητη και ακραία διδαχή της ΕΑΕΠ έχει δημιουργήσει πολλά προβλήματα στα μέλη της, με αποτέλεσμα πολλοί να έχουν εγκαταλείψει την ΕΑΕΠ και να έχουν προσχωρήσει σε άλλες πιο φιλελεύθερες πεντηκοστιανές κινήσεις ή ακόμα να έχουν φύγει προς τον κόσμο.

4. ΕΥΧΕΛΑΙΟ:

Η χρήση βασικά του «ευχέλαιου» αφορά τους ασθενείς και δίνει θεραπεία στο σώμα. Ο ποιμένας και οι πρεσβύτεροι χρίουν τον ασθενή με λάδι, επιθέτουν τα χέρια τους επάνω του και προσεύχονται, όπως γράφει η Αγία Γραφή, ώστε ο Ιησούς Χριστός να θεραπεύσει τον ασθενή.

5. **ΟΜΟΛΟΓΙΑ:**

Η ομολογία (ή **εξομολόγηση**) γίνεται από τον μετανοούντα αμαρτωλό ενώπιον πάντων, ή κατ' ιδίαν, για να λάβει ο πιστός συγχώρεση από τον Ιησού Χριστό.

6. **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ:**

Το «βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα», που είναι γνωστό ως «χρίσμα του αγίου Πνεύματος», οι πιστοί το ζητούν από τον ίδιον τον Ιησού Χριστό, ο οποίος είναι ο μόνος δυνατός να χρίσει τον πιστό. Το αρχικό φυσικό σημείο ότι πραγματικά ένα άτομο έχει χρισθεί με άγιο Πνεύμα, είναι η **ομιλία σε ξένες γλώσσες**, που δόθηκε στους αποστόλους και τους χριστιανούς της πρώτης αποστολικής εκκλησίας.

7. **ΔΙΑΚΟΝΙΕΣ:**

Οι βασικές **διακονίες**, που ακολουθεί η ΕΑΕΠ είναι πέντε και τις δίνει ο Ιησούς Χριστός: *«Και αυτός έδωκεν, άλλους μεν αποστόλους, άλλους δε προφήτας, άλλους δε ευαγγελιστάς, άλλους δε ποιμένας και διδασκάλους»*. Η ΕΑΕΠ χειροτονεί επισκόπους, πρεσβύτερους και διακόνους σε κάθε εκκλησία, πιστούς χριστιανούς, που **πρέπει να είναι απαραίτητως παντρεμένοι**, με παιδιά που τα έχουν στην **υποταγή** τους, με καλή μαρτυρία.

ΔΟΓΜΑΤΙΚΟ «ΠΙΣΤΕΥΩ» και ΠΕΠΟΙΘΗΣΕΙΣ

(1) Η Αγία Γραφή είναι εμπνευσμένη από τον Θεό. Είναι ο αλάνθαστος και πλήρως επαρκής οδηγός για την πίστη και την πρακτική της εκκλησίας και διακηρύττει το θέλημα και το σχέδιο του Θεού για την ανθρωπότητα.

(2) Υπάρχει μόνο ένας αληθινός Θεός που αποκαλύπτεται αρμονικά σε τρία πρόσωπα: Τον Πατέρα, τον Υιό και το άγιο Πνεύμα (Αγία Τριάδα). Ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι Θεός. Ο Ιησούς, είναι ο Υιός του Θεού και στη γη είχε ΘΕΙΑ και ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ φύση. Μετά τη θυσία του Ιησού Χριστού ο νόμος της Παλαιάς Διαθήκης καταργήθηκε. Ο Ιησούς Χριστός θυσιάστηκε στο σταυρό, παίρνοντας το βάρος της αμαρτίας ολόκληρης της ανθρωπότητας

και αποκαθιστώντας τη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό, παρέχοντας τέλεια θυσία εξιλασμού. Έπειτα αναστήθηκε και μετά από 40 ημέρες αναλήφθηκε στον ουρανό, όπου κάθεται στα δεξιά του Πατρός και μεσιτεύει για εμάς.

(3) Ο άνθρωπος, αν και δημιουργήθηκε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού, έχοντας **τρεις υποστάσεις**, πνεύμα, ψυχή και σώμα, αργότερα με τη θέλησή του έπεσε στην αμαρτία, με αποτέλεσμα να απομακρυνθεί από τον Θεό. Σε κάθε άνθρωπο μπορεί να αποκατασταθεί η σχέση του με τον Θεό μέσω της κατά χάρη σωτηρίας, η οποία εμπεριέχει την εμπιστοσύνη του πιστού στον Ιησού Χριστό, μέσω της πίστης και της μετάνοιας και την αποδοχή Του ως προσωπικό σωτήρα.

(4) Η Ε.Α.Ε.Π. πιστεύει κατηγορηματικά πως **οι γυναίκες δεν πρέπει να κηρύττουν, ούτε να διδάσκουν μέσα στην εκκλησία**, ενώ δεν υπάρχει χειροτονία για τις γυναίκες σε οποιαδήποτε βαθμό διακονίας. Επίσης, η περικοπή Α΄ Κορινθίους ΙΑ/11:2-16 ερμηνεύεται κατά γράμμα και έτσι συνηθίζεται **οι γυναίκες να καλύπτουν το κεφάλι τους όταν προσεύχονται**. Αυτό δεν είναι προτροπή ή προαιρετικό να το εφαρμόσει η κάθε πιστή γυναίκα, **αλλά είναι υποχρεωτικό**, καθώς σε αντίθετη περίπτωση θεωρείται ότι η γυναίκα είναι ανυπάκουη και απείθαρχη.

(5) Άλλο ένα σημείο που δίνεται έμφαση είναι η **αποχή από τον όρκο** και την συμμετοχή σε ορκωμοσίες. Ενθαρρύνεται αντί για όρκο να γίνεται επίκληση στην *βεβαίωση της τιμής και της συνείδησης*. Ακόμα, στην "Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία Πεντηκοστής", υπάρχει η αντίληψη πως κατά τη διάρκεια της επίσημης λειτουργίας της εκκλησίας, **δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται μουσικά όργανα**. Μουσικά όργανα χρησιμοποιούνται κυρίως στις συναθροίσεις της νεο-λαίας των εκκλησιών.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ 1η: Τα πληροφοριακά στοιχεία για την Ελευθέρα Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής έχουν ληφθεί από την ηλεκτρονική εγκυκλοπαίδεια «**ΒΙΚΙΠΑΙΔΕΙΑ**» (βλ. <http://el.wikipedia.org/wiki/ΕΑΕΠ>). Επίσης, ο κάθε ενδιαφερόμενος μπορεί να επισκεφτεί την ιστοσελίδα της

κίνησης, που είναι: www.christianity.gr, για περισσότερες πληροφορίες.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ 2η: Λεπτομέρειες για το θέμα που οι γυναίκες στην ΕΑΕΠ καλύπτονται με μαντήλι κατά την ώρα της προσευχής, μπορεί ο ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο "Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;" (κωδικός 41).

(4) «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ»

Μετά την ΕΑΕΠ πολυπληθέστερη στην Ελλάδα είναι η «**Απόστολική Εκκλησία του Χριστού**» (ΑΕΤΧ), η οποία έχει παραρτήματα (συναθροίσεις) και σε διάφορες επαρχίες της χώρας μας. Είναι μία εκκλησία του "Πλήρους Ευαγγελίου" και είναι μέλος του Πανελληνίου Ευαγγελικού Συνδέσμου (Π.Ε.Σ). Η εκκλησία αυτή ιδρύθηκε στην Αθήνα από τον δικηγόρο **Γεώργιο Πατσαούρα** και αρχικά στεγαζόταν στην οδό Κορίνης στην Πλατεία Κουμουندούρου. Αργότερα μεταφέρθηκε σε μεγαλύτερη αίθουσα στην οδό Διπύλου 7-9, στην ίδια περιοχή.

Από το έτος 1998 η ΑΕΤΧ μεταφέρθηκε σε μεγάλο ιδιόκτητο κτίριο στην οδό **Δομοκού 14**, Πλατεία Αττικής. Τα εγκαίνια της αίθουσας έγιναν στις 2 Απριλίου 1998 και η εκκλησία αυτή έγινε μια ευλογία για ολόκληρη την Ελλάδα, καθόσον διακόνησαν τον Λόγο του Θεού πολλοί ξένοι εργάτες του ευαγγελίου που έγιναν αιτία να ευλογηθούν εκατοντάδες άνθρωποι. Μερικοί από τους ξένους εργάτες του λόγου ήσαν οι: Benny Hinn, Jack Hayford, Marilyn Hickey, Jeff Whiston, Books Bryan, Jeff Roper, Paul Risser, Larry Titus, Glenn Burris, Lisa Bevere, Colin Cooper, Josh Mc Dowel και πάρα πολλοί άλλοι.

Ο ποιμένας Γ. Πατσαούρας στις **26.01.2020**, σε ηλικία 73 ετών αναχώρησε για την ουράνια κατοικία και την εκκλησία ανέλαβε ο στενός συνεργάτης του **Αντώνης Δημητριάδης**, ένας αφιερωμένος εργάτης στον Κύριο, έχοντας αποκτήσει μεγάλη εμπειρία ως βοηθός ποιμένα επί σειρά ετών.

Οι βασικές δογματικές θέσεις και διδασκαλίες της "Αποστολικής Εκκλησίας του Χριστού" (ΑΕΤΧ), όπως αυτές αναφέρονται στην επίσημη ιστοσελίδα της (www.acocgr.org) είναι οι ακόλουθες και

περιγράφονται με συνοπτικό τρόπο:

- **ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ:** Δέχεται ότι η Αγία Γραφή είναι θεόπνευστη (Β' Τιμόθεου Γ/3:16-17).
- **ΑΙΩΝΙΑ ΘΕΟΤΗΤΑ:** Ο Θεός είναι τριαδικός: Πατέρας, Υιός και Πνεύμα Άγιο (Β' Κορινθίους ΙΓ/13:14).
- **ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΤΩΣΗ:** Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε κατ' εικόνα του Θεού, αλλά εξ' αιτίας της ανυπακοής που έγινε με τη θέλησή του, έπεσε από την τελειότητα (Ρωμαίους Ε/5:12).
- **ΣΧΕΔΙΟ ΣΩΤΗΡΙΑΣ:** Δέχεται ότι, ενώ είμαστε ακόμα αμαρτωλοί, ο Ιησούς Χριστός πέθανε για μας, υπογράφοντας με το αίμα Του τη συγχώρηση όλων όσων πιστεύουν σ' Αυτόν (Ιωάννης Γ/3:16, Ρωμαίους Ε/5:8). Κατά συνέπεια, ο άνθρωπος δεν έχει δικαίωση και πρέπει να έρθει στον Θεό, ζητώντας τη δικαίωση του Χριστού (Εφεσίους Β/2:8).
- **ΜΕΤΑΝΟΙΑ & ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ:** Εάν ο άνθρωπος μετανοήσει ειλικρινά και αποδεχτεί τον Ιησού Χριστό με όλη του την καρδιά, τότε δικαιώνεται μπροστά στον Θεό (Α' Ιωάννου Α/1:9). Η αλλαγή που λαμβάνει χώρα στην καρδιά και στη ζωή του είναι πραγματική (βλ. Β' Κορινθίους Ε/5:17, Γαλάτες Β/2:20).
- **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ:** Το βάπτισμα στο νερό είναι ένα εξωτερικό σημάδι ενός εσωτερικού έργου που έχει γίνει μέσα στην καρδιά του πιστού και γίνεται σύμφωνα με την εντολή του Κυρίου Ιησού στο Ματθαίος ΚΗ/28:19, δηλαδή με την **κατά γράμμα επανάληψη της φράσης** του Ιησού «εις το όνομα του Πατρός, και του Υιού και του αγίου Πνεύματος», βάπτισμα στους «τίτλους» του ονόματος και όχι στο «όνομα» που εφαρμόζε η πρώτη αποστολική εκκλησία.
- **ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ:** Γίνεται σε ανάμνηση της σταυρικής θυσίας του Ιησού Χριστού με τη συμβολική χρήση του άρτου και του οίνου: «*Τούτο ποείτε εις την εμὴν ανάμνηση*» (βλ. Α' Κορινθίους ΙΑ/11:24-25) και συνήθως γίνεται δύο φορές το μήνα (κάθε δεύτερη Κυριακή), σε αντίθεση με την ΕΑΕΠ, η οποία τε-

λεί τον Κυριακό δείπνο κάθε εβδομάδα.

- **ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ:** Το βάπτισμα του Πνεύματος ντύνει τον πιστό με δύναμη και λαμβάνεται **και σήμερα** με τον ίδιο τρόπο που αναφέρεται στο Β΄ κεφ'αλαιο των Πράξεων, δηλαδή με το χαρακτηριστικό σημείο του **«λαλείν ξένες γλώσσες»**.
- **ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ & ΚΑΡΠΟΣ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ:** Το άγιο Πνεύμα του Θεού χορηγεί χαρίσματα στους πιστούς, που πρέπει να έχουν στη ζωή τους πνευματικό καρπό σαν απόδειξη μιας πληρούμενης με το Πνεύμα του Θεού ζωής (Α' Κορινθίους 1Β/12:11, Γαλάτες Ε/5:22).
- **ΘΕΙΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ:** Η πίστη στη θεία θεραπεία (θεραπεία από αρρώστιες) είναι βασική διδασκαλία της ΑΕΤΧ και είναι η δύναμη του Ιησού Χριστού να θεραπεύει τους ασθενείς, σαν απάντηση στην προσευχή της πίστης (Ιάκωβος Ε/5:14-16)
- **ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ:** Η ΑΕΤΧ δέχεται ότι η Β΄ έλευση του Ιησού είναι προσωπική και επικείμενη (Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:16-17).
- **ΤΕΛΙΚΗ ΚΡΙΣΗ:** Όλοι οι άνθρωποι θα σταθούν μια ημέρα μπροστά στο βήμα της κρίσης του Θεού και εκεί θα λάβουν αιώνια ζωή, ή αιώνιο θάνατο (Β' Κορινθίους Ε/5:10).
- **ΟΥΡΑΝΟΣ και ΚΟΛΑΣΗ:** Ο ουρανός είναι το ένδοξο αιώνιο σπίτι των αναγεννημένων πιστών (βλ. Ιωάννης ΙΔ/14:1-3, Αποκάλυψη Ζ/7:15-17) και η κόλαση είναι το μέρος του αιώνιου βασανισμού για όλους εκείνους που απέρριψαν τον Κύριο Ιησού ως σωτήρα τους (Αποκάλυψη Κ/20:10-15).
- **ΔΕΚΑΤΑ & ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ:** Η ΑΕΤΧ πιστεύει ότι η προσδιορισμένη μέθοδος του Θεού για την υποστήριξη και την εξάπλωση του σκοπού Του είναι να δίνονται τα δέκατα και οι προσφορές ελεύθερης θέλησης (Μαλαχίας Γ/3:10, Β' Κορινθίους Θ/9:7).

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Από τις υπάρχουσες στην Ελλάδα τριαδικές πεντηκοστιανές κινήσεις, αναφέρθηκε συνοπτικά το δογματικό «πιστεύω» μόνο δύο κινήσεων (Ε.Α.Ε.Π. και Α.Ε.Τ.Χ.), επειδή είναι οι πολυπληθέστερες.

Άλλωστε η παρούσα μελέτη, δεν έχει σαν βασικό σκοπό να παρουσιάσει **με λεπτομέρειες** όλες τις δογματικές ομολογίες που δραστηριοποιούνται στη χώρα μας, αλλά να κάνει μια καθαρά **γενική** περιγραφή.

Κεφάλαιο ΕΒΔΟΜΟ

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ «ΜΗ ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ» (2η κατηγορία)

1. Η μονοθεϊστική (μη τριαδική) κίνηση στην Ελλάδα υπάρχει εδώ και 50 χρόνια περίπου από μία ξενόγλωσση μικρή ομάδα, που φέρει την ονομασία «**CROSSROADS**» (ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ) και ανήκει στην **U.P.C.I.**, αλλά η ομάδα αυτή ήταν ελάχιστα γνωστή έως και καθόλου μεταξύ των λοιπών αναγεννημένων εκκλησιών στην Αθήνα. Στα πρώτα χρόνια της λειτουργίας της, υπεύθυνος ήταν κάποιος αδελφός ονόματι **Άλαν Δήμος** (Alan Demos). Μετά την αποχώρησή του, ανέλαβε την εκκλησία ο **Σιμ Στρίκλαντ** (Sim Stricklant), ο οποίος και αυτός έχει αποχωρήσει και έχει αναλάβει την εκκλησία κάποιος νεότερος, ονόματι **Μορένο** (Moreno).

Η κίνηση αυτή, στις αρχές της δεκαετίας του **1990** άρχισε να συνεργάζεται και με Ελληνόφωνες μονοθεϊστικές εκκλησίες και η ενότητα των εκκλησιών αυτών (Ελληνικών και ξένων) ονομάστηκε άτυπα, χωρίς να έχει αποκτήσει νομική υπόσταση "**Ενωμένη Χριστιανική Εκκλησία Της Ελλάδας**", γνωστή ως "**ΕΧΕΤΕ**". Την περίοδο εκείνη η έδρα του **CROSSROADS** μεταφέρθηκε στους Αμπελόκηπους, στην οδό **Πουλίου 6**, όπου σήμερα στεγάζεται δημόσια υπηρεσία (ΑΣΕΠ) Στην πενταετία 1995-2000 ίσως να ήταν μεγαλύτερη συνάθροιση σε ολόκληρη την Ελλάδα, καθόσον το κτίριο χωρητικότητας 800 ατόμων γέμιζε από πιστούς. Το πως δημιουργήθηκαν οι Ελληνόφωνες μη τριαδικές εκκλησίες θα το αναφέρουμε στη συνέχεια.

Κατά την περίοδο **1994 - 2000** είχε ενταχθεί στην **ΕΧΕΤΕ** και η συνάθροιση στην οποία ήμουν εγώ υπεύθυνος. Την περίοδο εκείνη η ηγετική ομάδα της **ΕΧΕΤΕ** αποτελείτο από πέντε Έλληνες ποιμένες και έναν Αμερικάνο. Αρχές του 2001 αποχώρησα από την ενότητα αυτή των εκκλησιών και από τον Φεβρουάριο του **2002** εντάχθηκα στη διακονία "**ΘΕΡΙΣΜΟΣ**", ποιμένας της οποίας ήταν ο αδ. **Γιώργος Παππάς**, ο οποίος είχε έρθει στην Ελλάδα πριν από

λίγα χρόνια από το Γιοχάνεσμπουργκ. Σήμερα στην ΕΧΕΤΕ από τους Έλληνες ποιμένες, παραμένουν μόνον δύο.

2. Πριν από περίπου 40 χρόνια, **κυρίως από το 1980 και μετά**, η κίνηση των λεγομένων εκκλησιών που διακηρύττουν τη μοναδικότητα του Θεού πολλαπλασιάστηκε με εκπληκτική ταχύτητα, εξαιτίας της διακονίας ενός **χρισμένου Έλληνα εργάτη** του Κυρίου (νεαρός τότε), τον οποίο θα αποκαλώ **"απόστολο του λόγου"** (όχι μόνον επειδή ενεργούσε με χρισμένο λόγο από τον Κύριο, αλλά και επειδή είναι εξαιρετος διδάσκαλος της Γραφής, άριστα καταρτισμένος), ο οποίος μέσα σε πολύ ελάχιστο χρονικό διάστημα δημιούργησε διάφορες τοπικές συναθροίσεις σε ολόκληρη την Ελλάδα (Αθήνα, Ηράκλειο Κρήτης, Ρόδο, Θεσσαλονίκη, κλπ), χωρίς βέβαια οι συναθροίσεις αυτές να ακολουθούν επακριβώς το ίδιο δογματικό πιστεύω με την UPCI, **καθόσον υπάρχουν σοβαρές θεολογικές διαφορές**, που αναφέρονται στη συνέχεια. Ο Κύριος Ιησούς ενεργούσε με θαυμαστά σημεία, γι' αυτό και υπήρχε γρήγορη εξάπλωση της κίνησης αυτής.

Ο Έλληνας "απόστολος του λόγου", που ήταν ο πρωτεργάτης στην κίνηση αυτή γεμάτος από ζήλο, με ισχυρό χρίσμα από τον Ιησού και με εξαιρετικές αποκαλύψεις είχε σταλεί στο Ηράκλειο της Κρήτης ως αντιπρόσωπος του **«Ελληνικού Κέντρου της Βίβλου»** (Γλάδστωνος 10, Πλ.Κάνιγος, Αθήνα), υπεύθυνος του οποίου την εποχή εκείνη ήταν ο **Γιώργος Γαλάνης**, μέλος της Ε.Ε.Ε. Αθηνών. Ο Γαλάνης, επί χρόνια εξέδιδε ένα περιοδικό με τίτλο **«Έρευνα και Πίστη»** και με τον τρόπο αυτό διέδιδε τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού στην επαρχία, έχοντας πολλούς αναγνώστες κυρίως στο Ηράκλειο της Κρήτης και στην Πάτρα, αλλά όλοι αυτοί ήταν άνθρωποι που ενδιαφέρονταν για τα πράγματα του Θεού, αλλά δεν είχαν όμως την εμπειρία της αναγέννησης, δεν είχαν προσωπική σχέση με τον Κύριο Ιησού.

Την περίοδο εκείνη (1978-1979) είχα κάποια προσωπική συνεργασία με τον αδ.Γαλάνη, απαντώντας σε πνευματικές απορίες αναγνωστών του περιοδικού. Ως φοιτητής τότε, είχα επαρκή χρόνο να προσφέρω στην υπηρεσία του Κυρίου, άλλωστε είχα αναπτύξει και πολλές άλλες πνευματικές δραστηριότητες. Ήμουν από τα **ιδρυτι-**

κά μέλη της Ελληνικής Ιεραποστολικής Ένωσης (Ε.Ι.Ε), που ίδρυσε ο επί 18 χρόνια στην Ινδονησία ιεραπόστολος **Κώστας Μακρής** και παράλληλα ήμουν και εργάτης του Λόγου του Θεού στην «Ευαγγελική Εκκλησία του Θεού» (Ζαΐμη 17). Αργότερα, έχοντας τελειώσει το πανεπιστήμιο και έχοντας εκπληρώσει τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις, όταν βαπτίσθηκα με το άγιο Πνεύμα του Θεού και απέκτησα την εμπειρία της Πεντηκοστής, έγινα ο ίδιος υπεύθυνος σε κατ' οίκον κίνηση στην αρχή και αργότερα υπεύθυνος διαφόρων συναθροίσεων σε Αττική και επαρχία.

Στην εκκλησία της οδού Ζαΐμη γνώρισα προσωπικά τον "απόστολο του Θεού" και την σύζυγό του, όπου είχαν έρθει εκεί για ένα μικρό χρονικό διάστημα με καθαρή οδηγία του Κυρίου, γιατί στη συνέχεια ακολούθησε μια αλυσίδα γεγονότων, που φάνε-ρωναν το θαυμαστό σχέδιο του Θεού για ένα νέο ευλογημένο έργο στη χώρα μας.

Γνωρίζοντας τον πόθο του αδ. Γιώργου Γαλάνη να βρει εργά-τες του ευαγγελίου για να στείλει στην επαρχία, τον έφερα σε επα-φή με τον αδελφό, που την περίοδο εκείνη (1979) δεν είχε κάποια συγκεκριμένη πνευματική δραστηριότητα στην Αθήνα. Ήδη ο Γιώρ-γος Γαλάνης, επειδή κατάγομαι από το Αίγιο, με προέτρεπε και με πίεζε να αναλάβω το έργο της Αχαΐας, πλην όμως αυτό την περιο-δο εκείνη δεν ήταν καθόλου εφικτό, καθόσον σπούδαζα και δεν είχα ακόμα εκπληρώσει τις στρατιωτικές μου υποχρεώσεις και κατά συνέπεια, δεν μπορούσα να γνωρίζω ποια θα ήταν η πορεία μου, όταν θα τελείωνα τις; σπουδές μου και τη στρατιωτική μου θητεία.

Ο Γ.Γαλάνης ήταν ένας άνθρωπος με ευρύ πνεύμα και δεν δί-σταζε να συνεργάζεται με όλες τις χριστιανικές δογματικές ομολο-γίες και να δέχεται κάθε εργάτη του ευαγγελίου που ήταν γεμάτος από την παρουσία και το χρίσμα του Κυρίου Ιησού, όπως έγινε και με τον "απόστολο του λόγου", τον οποίο έστειλε στο Ηράκλειο της Κρήτης και ο οποίος μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα έφερε σε ενότητα και επαφή τους αναγνώστες του περιοδικού, τους δίδαξε τον Λόγο του Θεού και έτσι δημιουργήθηκε μια μικρή ομάδα στην αρχή, που στη συνέχεια είχε καταπληκτική αύξηση, καθόσον ο

Κύριος Ιησούς **συμμαρτυρούσε** στον Λόγο Του με συγκλονιστικά σημεία και τεράστια, πρωτόγνωρα και τελείως άγνωστα για την Ελλάδα την περίοδο εκείνη, όπως ήταν η διακονία **απελευθέρωσης από δαιμονικά πνεύματα**. Η κίνηση αυτή σήμερα χρησιμοποιεί την επωνυμία «**ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ**» (**ΕΚΧΕ**), είναι πολυπληθέστερη και πιο οργανωμένη από τις δύο όμοιες κινήσεις που αναφέρονται στη συνέχεια και έχει πλούσιο ευαγγελιστικό έργο.

3. Παρόμοια συγκλονιστικά σημεία και τεράστια από τον Κύριο Ιησού οι υπόλοιπες τριαδικές εκκλησίες στη χώρα μας γνώρισαν μερικά χρόνια **αργότερα** με τη διακονία ξένων χρισμένων εργατών του ευαγγελίου, με πρώτον τον **Joseph KOSTELNIK**, τον οποίο προσκαλούσε ο Τζίμης Ζαχαρίου και είχε έρθει αρκετές φορές στην Ελλάδα, έχοντας κάνει συναθροίσεις στις αίθουσες Αιόλου 70, Ευριπίδου 14, Σωκράτους και αργότερα σε πολλές τοπικές εκκλησίες της Αθήνας.

Ακολούθησαν στη συνέχεια οι: **Γιώργος ΠΑΠΠΑΣ**, Έλληνας εργάτης του Λόγου του Θεού με έδρα το Γιοχάνεσμπουργκ, οι συναθροίσεις του οποίου κάθε φορά συγκλόνιζαν το ακροατήριο, **Roberto ESPINOZA** (γήπεδο Σπόρτιγκ), **Ulf EKMAN** (θέατρο REX και γήπεδο Σπόρτιγκ), **Benny HINN** (γήπεδα Σπόρτιγκ, Γλυφάδας, ΟΑΚΑ, αίθουσες εκκλησιών, ξενοδοχείων, κλπ), **Jack HAYFORD**, **Jean DARNIEL**, **Christopher ALAM**, κλπ (αίθουσα Αποστολικής Εκκλησίας του Χριστού), **Merilyn HICKEY** (αίθουσες ξενοδοχείων και Αποστ. Εκκλησία Χριστού), **Morris CERULLO** (αίθουσες ξενοδοχείων), **Reinhard BONNKE** (μέσω κασετών video, που παρουσίαζαν το EuroFire 80 και EuroFire 90) και πολλοί άλλοι επώνυμοι ή μη εργάτες του ευαγγελίου (**Paul Caine**, κλπ), που πολλοί από αυτούς έγιναν γνωστοί πλέον στην Ελλάδα και από τη λειτουργία του τότε τηλεοπτικού σταθμού **Hellas 62**, παράρτημα του TBN Europe (**ΣΗΜΕΙΩΣΗ**: Τα παραπάνω στοιχεία και ονόματα αναφέρθηκαν για να υπάρχει μία καταγραφή, για ιστορικούς λόγους).

Παράλληλα με την ομάδα που δημιουργήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης, λειτουργούσε στην Αθήνα και άλλη μονοθεϊστική συνάθροιση με υπεύθυνο τότε τον αδ. Μιχάλη Ζαφείρογλου, καθώς επίσης υπήρχαν και διάφορες **κατ' οίκον συναθροίσεις**, που σιγά

σιγά μετατράπηκαν σε εκκλησίες που λειτουργούσαν σε δημόσιο χώρο. Σήμερα, αρχές της τρίτης δεκαετίας του 21^{ου} αιώνα, πανελλήνια η κίνηση για τη μοναδικότητα του Θεού αριθμεί εκατοντάδες μέλη και δεκάδες εκκλησίες, η οποία κίνηση αν και είχε **βασικές δογματικές διαφορές** με την αντίστοιχη ξένη κίνηση (UPC), στην αρχή συνεργάστηκαν ως αδελφές ομολογίες, αλλά αργότερα επήλθε διαχωρισμός.

4. Έχοντας πάρει μεγάλες διαστάσεις και ταχεία εξάπλωση η μονοθεϊστική (μη τριαδική) κίνηση στην Ελλάδα κατά την πρώτη δεκαετία (1980-1990), επέρχεται μία διαφοροποίηση μεταξύ των υπευθύνων, ως προς τον τρόπο λειτουργίας και οργάνωσης και κατά το έτος **1993** δημιουργούνται πανελλήνια **δύο κινήσεις** (κατηγορίες) των εκκλησιών αυτών, ακολουθώντας η καθεμία αυτόνομη πνευματική πορεία, η οποία εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι σήμερα.

α) Η μία κίνηση (1η κατηγορία) είναι η αρχική, η οποία ξεκίνησε από τη διακονία του "απόστολου του λόγου". Σήμερα δραστηριοποιείται, όπως ήδη αναφέρθηκε, με την επωνυμία "**Εκκλησία Χριστιανών Ελλάδας**" (ΕΚΧΕ), ήταν και εξακολουθεί να είναι πολυπληθέστερη απ' όλες τις άλλες υπάρχουσες όμοιες κινήσεις και μάλιστα με πολύ μεγάλη διαφορά. Έχει δημιουργήσει εκκλησίες σε όλα τα μέρη της Ελλάδας (σε πολλές πόλεις της Κρήτης, σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, σε νησιά, σε Κύπρο, κλπ) και διαθέτει και ιντερνετικό ραδιοφωνικό σταθμό.

Οι εκκλησίες που υπάγονται στην ΕΚΧΕ ακολουθούν μια αυτόνομη θετική πορεία, ως ολότητα, χωρίς να υπάρχει κάποια επίσημη συνεργασία με τις άλλες αδελφές κινήσεις, με τις οποίες υπάρχουν φιλικές σχέσεις. Οι εκκλησίες αυτές έχουν ομαδικό στόχο και σκοπό, γι' αυτό και παρουσιάζουν μια συνεχόμενη αύξηση.

β) Η άλλη κίνηση (2η κατηγορία) αποτελείται από εκκλησίες που προέρχονται, **είτε** από εκκλησίες που αποσπάστηκαν από την πρώτη κίνηση (τη σημερινή ΕΚΧΕ), **είτε** από εκκλησίες που δημιουργήθηκαν στην πορεία και ακολούθησαν μία αυτόνομη πορεία ή συνεργαζόμενες με άλλες αδελφές εκκλησίες για κάποιο χρονικό διά-

σημα. Τέτοια περίπτωση, έχουμε την εκκλησία στην οποία ποιμένας ήταν ο **Μιχάλης Ζαφείρογλου**, η οποία θεωρείται **ιστορική εκκλησία**, καθόσον είναι η πρώτη Ελληνική μονοθεϊστική (μη τριαδική) πεντηκοστιανή εκκλησία, που της χορηγήθηκε από το υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων άδεια λειτουργίας Ευκτηρίου Οίκου και έφερε τότε τον τίτλο **"ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ"**.

Η αρχική της έδρα ήταν στην οδό **Χαλκοκονδύλη 27**, αργότερα μεταφέρθηκε στην οδό **Αρμοδίου 10** και πιο αργότερα στην συμβολή των οδών **Καποδιστρίου και Αριστοτέλους**. Η εκκλησία αυτή κατά καιρούς είχε συνεργαστεί και με το "ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ" και για ένα διάστημα ήταν και μέλος της ΕΧΕΤΕ. Σήμερα, έχει μεταφερθεί στη Νέα Ιωνία Αττικής και δραστηριοποιείται με τον τίτλο **"ΚΕΝΤΡΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ"**, με ποιμένα από το έτος 2010 τον αδ. **Τίτο Βραχνό**, όπου έχω ενταχθεί και εγώ, μετά την παύση της λειτουργίας της διακονίας "ΘΕΡΙΣΜΟΣ" στην οποία ήμουν επί δεκαετία, ως βοηθός του ποιμένα Γιώργου Παππά, ο οποίος το 2013 αναχώρησε για τον Κύριο.

Οι εκκλησίες, που ανήκουν στην κατηγορία αυτή δεν έχουν δημιουργήσει μεταξύ τους κάποια ενότητα, αλλά ενεργούν ως ανεξάρτητες και έχουν διάφορες επωνυμίες. Είναι συνεργάσιμες με όλες τις αναγεννημένες κινήσεις στην Ελλάδα (τριαδικές και μη τριαδικές).

γ) Μεταξύ των δύο παραπάνω Ελληνικών μη τριαδικών κινήσεων υπάρχει και μια **τρύπη κίνηση (3η κατηγορία)**, για την οποία αναφερθήκαμε στην αρχή του παρόντος κεφαλαίου. Πρόκειται για μία μικρή ομάδα Ελληνικών εκκλησιών, που συνεργάζονται με την αντίστοιχη ξένη κίνηση («Crossroads»), έχοντας δημιουργήσει μία άτυπη ενότητα που φέρει την επωνυμία Ε.Χ.Ε.Τ.Ε. («Ενωμένη Χριστιανική Εκκλησία της Ελλάδας»). Για ένα διάστημα η τρίτη αυτή κατηγορία αριθμούσε εκατοντάδες μέλη, κατά βάση ξενόγλωσσα, κυρίως τη δεκαετία 1990 - 2000, μετά όμως διασπάστηκε και συρρικνώθηκε κατά πολύ και οι εκκλησίες (ομάδες) που αποχώρησαν από την κίνηση της Ε.Χ.Ε.Τ.Ε. ανήκουν στη δεύτερη κατηγορία και δραστηριοποιούνται πλέον ως ανεξάρτητες.

Σήμερα η κεντρική εκκλησία του UPCI βρίσκεται στην οδό Μιχαλακοπούλου 35, όπου μεταφέρθηκε από την οδό Πουλίου. Αξίζει να σημειωθεί ότι το ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ (CROSROADS), ως παράρτημα της UPCI στην Ελλάδα, παρ' όλο που από το έτος 2000 περίπου και μετά συρρικνώθηκε σαν κεντρική εκκλησία, δημιουργήθηκαν όμως πολλές άλλες Αγγλόφωνες εκκλησίες, τόσο στο Νομό Αττικής-Πειραιώς, όσο και στην επαρχία, κυρίως σε νησιά, οι οποίες οργανικά υπάγονται στην κεντρική των Αθηνών.

Επί πλέον έχουν δημιουργηθεί και πολλές άλλες Αγγλόφωνες εκκλησίες, οι οποίες κατά καιρούς αποσπάστηκαν από το ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ, με αποτέλεσμα σήμερα **οι Αγγλόφωνες μη τριαδικές εκκλησίες** (σαν σύνολο) να είναι μία υπολογίσιμη δύναμη, όταν το 1970 ήταν μια μικρή και άσημη ομάδα, υπό την τότε ηγεσία του Άλαν Δήμος.

δ) Η θεολογική θέση όλων των Ελληνικών εκκλησιών που διακηρύττουν τη μοναδικότητα του Θεού, τόσο των δύο πρώτων κατηγοριών, όσο και των Ελληνικών εκκλησιών που συμμετέχουν στην ΕΧΕΤΕ, είναι η ίδια, δεν υπάρχουν αποκλίσεις, παρά μόνο σε επιμέρους ζητήματα. **Για παράδειγμα, μερικές εκκλησίες που ανήκουν στη 2η και στην 3η κατηγορία, οι γυναίκες καλύπτονται με μαντήλι κατά την ώρα της προσευχής.** Αυτό συμβαίνει, γιατί ο ποιμένας της τοπικής εκκλησίας που ακολουθεί τη διδαχή αυτή, ή προερχόταν από την τριαδική ΕΑΕΠ, από την οποία αποχώρησε και στη συνέχεια εντάχθηκε σε μονοθεϊστική (μη τριαδική) κίνηση, ή δεν προερχόταν μεν από την ΕΑΕΠ, αλλά στα αρχικά βήματα της πίστης του είχε μαθητεύσει σε κάποιον που προερχόταν από την ΕΑΕΠ. και έτσι δέχτηκε τη διδασκαλία αυτή, η οποία σημειωτέον καθιερώθηκε πανελλαδικά το έτος **1965** και μετά, από την τότε ηγεσία της ΕΑΕΠ, όπως προαναφέρθηκε.

5. Είναι αξιοσημείωτο το γεγονός και πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερα ότι από τη χρισμένη διακονία του "απόστολου του λόγου", που ξεκίνησε η κίνηση για τη μοναδικότητα του Θεού στην Ελλάδα προς το τέλος της δεκαετίας του 70 και αρχές της δεκαετίας του 80 και μετά, άλλαξε ριζικά **ο χριστιανικός «χάρτης» της Ελλάδας,**

καθόσον μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα δημιουργήθηκαν σε ολόκληρη την Ελλάδα δεκάδες μονοθεϊστικές Πεντηκοστιανές κινήσεις (όλων των αποχρώσεων), που σήμερα αριθμούν σε εκατοντάδες μέλη, με αποτέλεσμα η εν λόγω κίνηση, από ανύπαρκτη που ήταν μέχρι πριν 4 - 5 δεκαετίες, σήμερα να θεωρείται η **τρίτη** πεντηκοστιανή δύναμη στην Ελλάδα, μετά την ΕΑΕΠ, που έρχεται **πρώτη** και τις υπόλοιπες Πεντηκοστιανές τριαδικές κινήσεις που όλες μαζί αποτελούν τη **δεύτερη** σε αριθμό κίνηση εκκλησιών Πεντηκοστής.

Θα πρέπει επίσης να επισημανθεί το γεγονός (χωρίς να υπάρχουν υποκειμενικά κριτήρια, αφού δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανέναν το έργο που πανελλαδικά έχει δημιουργηθεί) ότι ο "απόστολος του λόγου", παρ' όλο που πολεμήθηκε και από τις τριαδικές κινήσεις (ευαγγελικές και πεντηκοστιανές) και από τα μέλη των ίδιων ομάδων, που ο ίδιος είχε συστήσει και ευλογήσει με τη διακονία του και στη συνέχεια διασπάστηκαν, **εάν δεν είχε την καθαρή οδηγία και το χρίσμα του Κυρίου Ιησού, αλλά και το ζήλο**, δεν θα μπορούσε να επιτελέσει ένα τόσο μεγάλο έργο, μέσα σε ένα μικρό χρονικό διάστημα, που θα είχε σαν αποτέλεσμα να διαμορφωθεί ένας νέος γεωγραφικός θρησκευτικός Ελληνικός χάρτης.

Θα μπορούσα να εκφέρω τη γνώμη ότι σαν ένας νέος «Λούθηρος» της Ελλάδας, χρησιμοποιήθηκε από τον Θεό, για να σπάσει τα δεσμά του φανατισμού, που υπήρχαν μεταξύ των λοιπών αναγεννημένων ομάδων και σήμερα να υπάρχει σε πολλές περιπτώσεις (έστω και αν ακόμα υφίστανται προβλήματα) ευλογημένη συνεργασία μεταξύ "τριαδικών" και "μονοθεϊστικών" ομάδων, πρωτοστατούντος του "Κέντρου Ευαγγελίου", ιδιαίτερα κατά την τριετία 2018-2020, όπου το έτος 2020 συμμετείχαν σε συναθροίσεις που οργάνωσε το "Κέντρο Ευαγγελίου" κορυφαία στελέχη της τριαδικής πεντηκοστιανής κίνησης, με μεγάλη ευλογία για όλους τους συμμετέχοντες, γεγονός που σηματοδοτεί μία νέα κίνηση του Πνεύματος του Κυρίου στον Ελλαδικό χώρο, προκειμένου να ετοιμάσει την εκλεκτή Του νύμφη, για να έρθει να την παραλάβει.

. . . / / / . . .

Κεφάλαιο ΟΓΔΟΟ

«JESUS ONLY και AZUSA STREET»

1. «JESUS ONLY»

Θα πρέπει να διευκρινισθεί ότι (α) ενώ παγκόσμια οι μονοθεϊστικές (μη τριαδικές) εκκλησίες και όλες οι σχετικές κινήσεις ή ομάδες, φέρουν τη γενική ονομασία **«Εκκλησίες του Ονόματος του Ιησού»** και (β) λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι εδώ στην πατρίδα μας οι τρεις παραπάνω κατηγορίες, που αναφέρθηκαν στο προηγούμενο κεφάλαιο, έχουν μεταξύ τους διαφορές, η συντριπτική πλειοψηφία των τριαδικών πεντηκοστιανών πιστών, αποδίδει στις κινήσεις των "μονοθεϊστών" τη γενική ονομασία **«JESUS ONLY»** και μάλιστα το αναφέρουν αυτό **ως μεγάλη μομφή** (κατηγορία), ότι έχουν πέσει σε μεγάλη πλάνη.

Δυστυχώς, σε ακραίες περιπτώσεις (ευτυχώς ελάχιστες) από φανατισμένους και προκατειλημμένους τριαδικούς, η κατηγορία αυτή λαμβάνει μεγάλες διαστάσεις, σε σημείο που να αντιδρούν έντονα και σκληρά απέναντι στους μη τριαδικούς μονοθεϊστές, τους οποίους δεν θεωρούν καν ότι είναι πνευματικοί αδελφοί, αφού έχουν πέσει σε μεγάλη πλάνη, που κατά την άποψή τους, η πλάνη αυτή είναι στο ότι ΔΕΧΟΝΤΑΙ «Μόνο τον ΙΗΣΟΥ» (εξ' ού και "Jesus Only") και ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΝ τον Πατέρα. Αυτό όμως, όπως θα αναφέρουμε στη συνέχεια είναι λάθος και παντελής διαστρέβλωση της αλήθειας, γιατί οι μη τριαδικές ομάδες **δεν έχουν τέτοια διδαχή.**

Η άγνοια και ο φανατισμός που υπάρχουν μέσα τους, έχει οδηγήσει εργάτες τριαδικών εκκλησιών σε ακραίες ενέργειες κατά μη τριαδικών εργατών. Χαρακτηριστική περίπτωση είναι αυτή που συνέβη στις **29.04.2011** (Κυριακή πρωί), όπου ένας ποιμένας Ε.Ε.Ε. στην Πελοπόννησο, όταν είχε πάει σαν επίσκεψη μονοθεϊστής εργάτης από την Αθήνα (που κάποτε διακονούσε τον Λόγο τα καλοκαίρια στην εκεί τοπική εκκλησία), τον «έδιωξε», δεν τον άφησε να μπει μέσα

στην αίθουσα, με την αιτιολογία του αιρετικού και του πλανεμένου. Στην συνέχεια, αποκαλύφθηκε ότι είχε κάνει το ίδιο και σε τριαδικό πεντηκοστιανό, υπεύθυνο μουσικής διακονίας, αλλά με πιο ήπιο τρόπο. Για το γεγονός αυτό είχε ενημερωθεί και ο Θάνος Καρμπόνης, ως επικεφαλής ποιμένας των Ε.Ε.Ε στην Ελλάδα, ο οποίος καταδίκασε το γεγονός αυτό, καθόσον δεν αρμόζει σε εργάτες του Θεού να συμπεριφέρονται με τέτοιο τρόπο, πλην όμως δεν δόθηκε παραπέρα έκταση και αποσιωπήθηκε το γεγονός.

Για λόγους ιστορικούς και ηθικής αποκατάστασης αξίζει να αναφερθεί ότι οι μονοθεϊστές στα δογματικά τους βιβλία, όχι μόνο δεν διδάσκουν ότι **«δέχονται ΜΟΝΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ»**, όπως τους κατηγορούν, αλλά γίνεται σαφής διευκρίνιση ότι **«Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ, ο ΠΑΤΕΡΑΣ, που φανερώθηκε ΕΝ (=μέσα) στον Υιό Του, τον άνθρωπο Χριστό Ιησού»** και κατά συνέπεια ο Ιησούς δεν είναι ο **«Θεός Υιός»** (τέτοιος όρος στη Γραφή δεν υπάρχει), δεν είναι κάποιος **«Θεός»** (σχέτο, χωρίς οριστικό άρθρο), αλλά είναι **«ο Υιός του Θεού»**, είναι **«ο Θεός (με οριστικό άρθρο), που φανερώθηκε ΕΝ (=μέσα) ΣΑΡΚΙ»**, είναι δηλαδή η ΟΡΑΤΗ φανέρωση του ΑΟΡΑΤΟΥ Πατέρα, είναι ο ΤΥΠΟΣ από το ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ (βλέπε στο επόμενο κεφάλαιο τις «θεολογικές διαφορές» των δύο κατηγοριών, τριαδικών και μονοθεϊστών).

Αυτό αναφέρεται κατ' επανάληψη στα βιβλία τους, γι' αυτό και το αναφέρω για να μην υπάρξει μομφή και μέσα από το άρθρο αυτό, αλλά αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας. Οι διαφορές είναι πιο βαθιές, που πρέπει κάποιος να εντρυφήσει επί του θέματος για να έχει μία σωστή και αντικειμενική ενημέρωση και ο καλύτερος και ασφαλέστερος τρόπος είναι κάποιος ή να διαβάσει τα βιβλία τους, ή να μιλήσει προσωπικά με αδελφούς που έχουν αυτή τη διδασκαλία και να μην αποδέχεται ως "αξιόπιστες" πληροφορίες, αυτά που μεταφέρονται από άλλους, που ανήκουν σε τριαδικές ομάδες και που στηρίζονται σε αυτά που έχουν ακούσει και αυτοί από άλλους.

Θυμάμαι ότι, θέλοντας να κάνω μία αντικειμενική μελέτη για τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, δεν πήρα στοιχεία από βιβλία των ορθοδόξων και των ευαγγελικών ή πεντηκοστιανών, αλλά πήρα

στοιχεία **απευθείας** από τα δικά τους βιβλία και από τα δύο περιοδικά που εκδίδουν, καθώς και από συζητήσεις που είχα με τους υπεύθυνους των κινήσεών τους. Πιστεύω ότι ενεργώντας έτσι αποφεύγουμε πολλές δυσάρεστες καταστάσεις και αποκτούμε μια αντικειμενική και όχι υποκειμενική γνώση του θέματος και με αυτό τον τρόπο δεν ρίχνουμε μομφή εναντίον κανενός αδελφού. Εφόσον έχουμε αναγεννηθεί από τον Λόγο και από το Πνεύμα του Κυρίου, μέσα στις πνευματικές μας φλέβες «ρέει» το αίμα του Κυρίου Ιησού που χύθηκε επάνω στο σταυρό του Γολγοθά και αυτό μας καθιστά μεταξύ μας όλους αδελφούς, έχοντας όλοι μας τον ίδιο Πατέρα, που είναι ο δημιουργός του σύμπαντος.

2. AZUSA STREET.

Για να εξαλειφθεί η άστοχη χρησιμοποίηση του όρου «Jesus Only», ως «ρετσινιά», κατά των μονοθεϊστών (μη τριαδικών), αξίζει να αναφερθεί με συντομία πως επεκράτησε ιστορικά ο όρος «**JESUS ONLY**» και σαν επίσημη πηγή θα χρησιμοποιήσω το βιβλίο «**AZUSA STREET**», γραμμένο από τον **Φρανκ Μπάρτλμαν**, το οποίο είναι αποδεκτό από όλες τις τριαδικές κινήσεις και στα Ελληνικά το βιβλίο αυτό κυκλοφόρησε αρχικά από τις εκδόσεις «ΑΝΩΓΕΙΟ» με τίτλο «**Η Πεντηκοστή τον 20ό αιώνα - Azusa Street**».

Η μεγάλη αναζωπύρωση που έγινε στις αρχές του 20ού αιώνα και ειδικότερα τα έτη 1906 - 1909, ξεκίνησε από την οδό Αζούζα 312, που τότε ήταν ένα δρομάκι στο κέντρο του Λος Άντζελες. Κεντρικά πρόσωπα της αναζωπύρωσης του 1906 ήταν ο δάσκαλος και πρώην Μεθοδιστής πάστορας **Τσαρλς ΠΑΡΧΑΜ**, ο κήρυκας **Γουίλιαμ ΣΕΗΜΟΥΡ** και ο **Φρανκ ΜΠΑΡΤΛΜΑΝ**, δημοσιογράφος και συγγραφέας του βιβλίου Azusa Street. Ο ρόλος και των τριών ήταν καθοριστικός, μόνο που αργότερα ο Φρανκ Μπάρτλμαν αποχωρίστηκε γιατί προσχώρησε σε μία νέα κίνηση που κήρυττε τη μοναδικότητα του Θεού.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στις εκδόσεις «ΑΝΩΓΕΙΟ» δεν αναγράφεται ο συγγραφέας του βιβλίου. Το βιβλίο αυτό έχει κυκλοφορήσει και από τις εκδόσεις "**Αποστολική Πίστη**" που επιμελείται ο Χρήστος Χαλκιάς και περιλαμβάνει σε δύο στήλες το Αγγλικό κείμενο και την Ελληνική μετάφραση.

Αντιγράφω απόσπασμα από την «ΕΙΣΑΓΩΓΗ» του παραπάνω βιβλίου, η οποία είναι γραμμένη από τον Βίνσον Σάιναν: «**Λίγα χρόνια αργότερα όταν εμφανίστηκε το κίνημα για τη ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ο Μπάρτλμαν προσχώρησε σε αυτό μαζί με τους Κ.Κουκ και Φ. Εβερτ (συνεργάτες του) και ξαναβαπτίστηκε στο όνομα του Ιησού. Αφού προσχώρησε σε αυτό που οι ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΙ αποκαλούσαν «Μόνον ο Ιησούς» (Αγγλικά "Jesus Only") πεντηκοστιανό κίνημα, ο Μπάρτλμαν έχασε πολλούς φίλους και προηγούμενες επαφές....**» (βλ. σελίδες 10-11).

Ο Μπάρτλμαν δεν αναφέρει στο βιβλίο του, πως ξεκίνησε το κίνημα για τη «μοναδικότητα του Θεού», αλλά από την ιστορία της «**Παγκόσμιας Πεντηκοστής - Κεφάλαιο: ΚΙΝΗΣΗ ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ**» γνωρίζουμε τα ακόλουθα: Οι υπεύθυνοι μιας ομάδας από τις δημιουργηθείσες χαρισματικές κινήσεις της αναζωπύρωσης του 1906 διαπίστωσαν ότι οι απόστολοι, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων, βάπτιζαν στο νερό ΜΟΝΟ στο όνομα του Κυρίου Ιησού, κατά την εντολή του αποστόλου Πέτρου την ημέρα της Πεντηκοστής, ο οποίος είπε στο συγκεντρωμένο πλήθος: «*Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών, και θέλετε λάβει την δωρεάν του αγίου Πνεύματος*» (Πράξεις Β/2:38).

Κατάλαβαν ότι ήταν αδύνατον ο Πέτρος να παράκουσε την εντολή του ίδιου του Ιησού, που τους είπε στο Ματθαίος ΚΗ/28:19 «*Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος...*», άρα υπήρχε κάποια αποκάλυψη στα λόγια του Ιησού, που ο Πέτρος και οι λοιποί απόστολοι το γνώριζε πολύ καλά.

Αποφάσισαν λοιπόν να εφαρμόζουν στο εξής το βάπτισμα στο νερό, σύμφωνα με την πρακτική που ακολουθούσε η πρώτη αποστολική εκκλησία. Το αποτέλεσμα ήταν εκπληκτικό, ο Κύριος συμμαρτυρούσε σε αυτό και ταυτόχρονα τους βάπτιζε και με το άγιο Πνεύμα Του. Ακολουθώντας πλέον αυτή τη θέση, όσον αφορά το βάπτισμα στο νερό, οι υπόλοιπες χαρισματικές κινήσεις δεν δέχτηκαν ότι αυτό ήταν Βιβλικό, καθόσον κατά την άπο-

ψη των λοιπών υπευθύνων της αναζωπύρωσης, αυτό ερχόταν σε αντίθεση με την εντολή του Ιησού στο Ματθαίος ΚΗ/28:19 και τους απέκοψαν και έτσι δημιουργήθηκε η κίνηση της **«Μοναδικότητας του ονόματος του Ιησού»**, στην οποία προσχώρησε αργότερα και ο Φρανκ Μπάρτλμαν, από τους πρωτεργάτες της αναζωπύρωσης της οδού Αζούζα.

Από τα παραπάνω αναφερθέντα στοιχεία για τις υπάρχουσες μη τριαδικές κινήσεις, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό, συνάγεται ότι ο αποδιδόμενος όρος **«Jesus Only»** (Μόνον ο Ιησούς), **δεν έχει καμιά απολύτως σχέση με το «δογματικό πιστεύω» των κινήσεων αυτών** και ειδικότερα ότι δέχονται δηλαδή **μόνο** τον Ιησού και **απορρίπτουν** τον Πατέρα, όπως τους κατηγορούν από καθαρή άγνοια οι τριαδικοί πιστοί.

Σήμερα για όλα τα αναγεννημένα παιδιά του Θεού (σε όποια τριαδική ή μη τριαδική κίνηση και αν ανήκουν) θεωρείται τίτλος τιμής όταν **οι μη πιστοί** τους αποκαλούν ότι δέχονται "μόνον τον Ιησού", γιατί ο Ιησούς σώζει, θεραπεύει και ελευθερώνει και αυτό φανερώνει ότι στη ζωή τους Τον υψώνουν, Τον δοξάζουν και Τον λατρεύουν «εν Πνεύματι και αληθεία». Αυτό γίνεται αντιληπτό από έναν κόσμο που ζει μέσα στο σκοτάδι και μέσα στην πλάνη του Διαβόλου, του άρχοντα του κόσμου τούτου, γιατί λοιπόν **οι πιστοί** να το θεωρούν μομφή;

Πιθανόν (προσωπικά δεν το γνωρίζω), με την πάροδο των ετών από την αναζωπύρωση του 1906 και μετά να δημιουργήθηκε κάποια ή κάποιες μη τριαδικές κινήσεις με **ακραίες δογματικές θέσεις**, όσον αφορά τη μοναδικότητα του Θεού και αυτό να είχε σαν αποτέλεσμα να αποτελέσει και μομφή για όλες τις υπόλοιπες κινήσεις για τη μοναδικότητα του Ιησού, οπότε με τον όρο **«Jesus Only»** οι τριαδικοί αποκαλούν όλους γενικά ανεξαιρέτως τους αναγεννημένους μη τριαδικούς. Εκείνο που είναι βέβαιο και το πιστεύω είναι ότι, εφόσον οι πιστοί των κινήσεων αυτών έχουν **αναγέννηση**, ο Κύριος τους **βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του**, τους θεραπεύει, τους ελευθερώνει από τη δύναμη του εχθρού και ενεργεί σημεία και τεράστια μαζί τους, ποιος είμαι εγώ ή εσύ για να τους

απορρίψουμε, έστω και αν δέχονται κάτι άλλο θεολογικά, στο οποίο κάποιοι (λίγοι ή πολλοί) δεν συμφωνούν ή δεν μπορούν να εννοήσουν;

Για παράδειγμα, το παράρτημα της UPCI στην Ελλάδα που χρησιμοποιεί την επωνυμία «**Crossroads**» (ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ) δέχεται σαν βασική διδασκαλία ότι ο Ιησούς ως άνθρωπος εδώ στη γη δεν είχε (όπως όλοι μας) ανθρώπινο σώμα, πνεύμα και ψυχή, αλλά μέσα στο σώμα, που του είχε δώσει ο Πατέρας, κατοικούσε ο ίδιος ο Πατέρας και όταν έπασχε ο Ιησούς, έπασχε στην πραγματικότητα ο Πατέρας. Η κίνηση αυτή κατά βάση είναι «**Πατροπασχίτες**», κάτι που προσωπικά δεν το αποδέχομαι σαν διδαχή, αλλά **δεν απορρίπτω** τους αδελφούς αυτούς, καθόσον ο Κύριος Ιησούς τους έχει αναγεννήσει και βαπτίσει με το άγιο Πνεύμα Του. Πιστεύω ότι κανένας μας, κανένας αναγεννημένος πιστός και καμιά κίνηση ή ομάδα δεν έχει όλη «**την**» αλήθεια, αλλά επιδίωξή μας καθημερινή είναι να ερχόμαστε σε επίγνωση της «αλήθειας».

3. ΜΙΑ ΛΑΘΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

Όταν συμβαίνει ένα σχίσμα και όταν σε αυτό το σχίσμα υπάρχει κάποια θαυμαστή αποκάλυψη του Λόγου του Θεού, εκείνο που είναι βέβαιο είναι ότι ο Διάβολος θα αντιδράσει με μανία και θα προσπαθήσει να εκμεταλλευτεί κάθε περίπτωση. Λίγα χρόνια μετά τη μεγαλειώδη έκχυση του Πνεύματος του Θεού στην οδό Αζούζα και συγκεκριμένα το έτος 1913, όπου η νέα διδαχή για το βάπτισμα στον νερό στο όνομα του Ιησού είχε πάρει μεγάλες διαστάσεις και είχε πολλούς υποστηρικτές, κάποια ή κάποιες κινήσεις με το πιστεύω αυτό, ακολούθησαν **ακραίες δογματικές θέσεις**, όσον αφορά τη μοναδικότητα του Θεού και αυτό να είχε σαν αποτέλεσμα να αποτελέσει μομφή και για όλες τις υπόλοιπες μετέπειτα μη τριαδικές ομάδες, οπότε με τον όρο «**Jesus Only**» (ειδικά εδώ στην Ελλάδα) οι τριαδικοί αποκαλούν όλους γενικά ανεξαιρέτως τους πιστεύοντες στη μοναδικότητα του Θεού.

Μία από τις μονοθεϊστικές κινήσεις της εποχής εκείνης έπεσε στην εξής πλάνη: Οι υπεύθυνοι της νέας κίνησης έβλεπαν μέσα από την Βίβλο ότι ο Πατέρας φανερώθηκε στον Υιό Του, αλλά

αγνόησαν τελείως τον «άνθρωπο Χριστό», ισχυρίστηκαν ότι ο Ιησούς ως άνθρωπος εδώ στη γη **δεν είχε** (όπως όλοι μας) πνεύμα και ψυχή, αλλά μέσα στο σώμα που του είχε δώσει ο Πατέρας, κατοικούσε ο ίδιος ο Πατέρας και δεν υπήρχε άλλο πρόσωπο ο Ιησούς, απλά ο Πατέρας ντύθηκε σάρκα και **δεν υπήρχε ο άνθρωπος Ιησούς**. Θα έλεγα κατά τη δική μου άποψη ότι μεταφορικά το σώμα του Ιησού ήταν ένας σάκος σκέτος, χωρίς σώμα, πνεύμα και ψυχή και μέσα στον οποίο μπήκε ο Πατέρας. Στη διδασκαλία αυτή υπάρχει το πνεύμα του Αντιχρίστου, όπως αναφέρει ο Ιωάννης στην επιστολή του: *«Παν πνεύμα, το οποίον ΔΕΝ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ότι ο Ιησούς Χριστός ΗΛΘΕΝ ΕΝ ΣΑΡΚΙ, δεν είναι εκ του Θεού· και τούτο είναι το (πνεύμα) του αντιχρίστου»* (Α' Ιωάννου Δ/4:2-3). Εάν ο Ιησούς Χριστός δεν ήρθε σαν άνθρωπος και εάν ο Πατέρας ήταν μέσα στο σώμα του, αυτό σημαίνει ότι ο Πατέρας πειραζόταν και ότι στο σταυρό πέθανε και μετά αναστήθηκε ο Πατέρας και όχι ο άνθρωπος Ιησούς. Αυτό είναι μια μεγάλη πλάνη του Διαβόλου, ο Πατέρας δεν πειράζεται, είναι *«απειράστος κακών»*, δεν πεθαίνει και δεν ανασταίνεται. Όταν κάποιος δέχεται αυτή τη διδασκαλία καταργεί τον *«έσχατο αδάμ»*, καταργεί τον «άνθρωπο Χριστό Ιησού», καταργεί το έργο της σωτηρίας του Ιησού και αυτό είναι που θέλει ο Διάβολος ο εχθρός της ψυχής μας.

Τον Διάβολο δεν τον νίκησε ο Θεός, δεν μπορούσε ο Διάβολος να τα βάλει με τον Κύριο των δυνάμεων, είναι ένας εκπεσών άγγελος που περιμένει την μέλλουσα κρίση του, τον Διάβολο τον νίκησε άνθρωπος, έπρεπε να νικηθεί από άνθρωπο για να έρθει στη συνέχεια σωτηρία σε όλο το ανθρώπινο γένος. **Εφόσον ο άνθρωπος αμάρτησε ενώπιον του Θεού, άνθρωπος έπρεπε να σταθεί ενώπιον του Θεού και να διεκδικήσει τη σωτηρία του** και αυτός ο τέλειος άνθρωπος χρειάστηκε να γεννηθεί από τον Πατέρα διαμέσου της παρθένου Μαρίας, να δοκιμασθεί η ανθρωπότητα στο πρόσωπό Του και να βρεθεί τέλειος, ώστε να έχει δική Του δικαιοσύνη και πεθαίνοντας στη δική μας θέση να μας δώσει τη δική Του δικαιοσύνη και να είναι μεσίτης μας προς τον Θεό Πατέρα. Για να είναι κάποιος μεσίτης μεταξύ Θεού και ανθρώπων

και για να μπορέσει να συμφιλιώσει τον αμαρτωλό άνθρωπο με τον άγιο Θεό, **θα πρέπει να μετέχει και των 2 φύσεων** Ο Ιησούς είχε και τα δύο, είχε και τον Θεό Πατέρα μέσα Του και ήταν άνθρωπος που βγήκε νικητής από την πάλη με τις δυνάμεις του κακού. Η θεότητα που κατοικούσε μέσα στον άνθρωπο Χριστού ήταν η θεότητα του Πατέρα και αυτό πάντα το διεκήρυττε: *«Ο Πατήρ ο μένω εν Εμοί, αυτός εκτελεί τα έργα»* (βλ. Ιωάννης ΙΔ/14:9-11) και όταν μια ημέρα υποταχθούν τα πάντα κάτω από τα πόδια του Ιησού, τότε και Αυτός (ως άνθρωπος) θα υποταχθεί στον Πατέρα για να είναι *«τα πάντα εν πάσι»*, όπως πολύ χαρακτηριστικά αναφέρει ο Παύλος: *«Όταν δε υποταχθώσιν εις αυτόν τα πάντα, τότε και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον υποτάξαντα εις αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσι»* (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:28).

Η παραπάνω λάθος διδαχή που δέχτηκε μία ομάδα κατά την περίοδο της αναζωπύρωσης στην Αζούζα και σήμερα πιθανόν να ακολουθείται από διάφορες άλλες μονοθεϊστικές κινήσεις, είναι μια μικρή μειοψηφία και ίσως ασήμαντη στο σύνολο των παγκόσμια μονοθεϊστικών κινήσεων. **Ειδικά στη χώρα μας**, το αναφέρω με πλήρη επίγνωση, καθόσον γνωρίζω τα γεγονότα "εκ των έσω", **καμιά καθαρά Ελληνική μονοθεϊστική κίνηση ή ομάδα δεν ακολουθεί τη διδασκαλία αυτή** και όχι μόνο αυτό, αλλά και το μεγάλο σύνολο των μελών τους **αγνοούν** παντελώς την ύπαρξη της διδασκαλίας αυτής.

Κατά την άποψη **μερικών υπευθύνων**, τη διδασκαλία αυτή στη χώρα μας ακολουθεί μόνο μια ξενόγλωσση μονοθεϊστική κίνηση που δραστηριοποιείται με τον τίτλο **«Crossroad»** (Σταυροδρόμι) και που ανήκει στην ονομαζόμενη **«United Pentecostal Church International»** (Ηνωμένη Εκκλησία Πεντηκοστής). Πιθανόν αυτό να μη συμβαίνει παγκόσμια σε όλες τις εκκλησίες της UPCI, αλλά να ακολουθούν τη διδαχή αυτή μερικοί μεμονωμένοι υπεύθυνοι, καθόσον σύμφωνα με τα στοιχεία που υπάρχουν στην έκδοση **«ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ»** (1ος τόμος, σελίδα 626) η UPCI θεωρείται παγκόσμια η μεγαλύτερη ομάδα των εκκλησιών του «ονόματος του Ιησού», που είναι η 3η μεγαλύτερη Πεντηκοστιανή εκκλησία στις

ΗΠΑ και η 7η στον κόσμο.

Συνοψίζοντας για την ονομασία **«Jesus Only»**, οι τριαδικοί πιστοί, μη γνωρίζοντας **(1) ούτε** τις βασικές διδασκαλίες των καθαρά μονοθεϊστικών κινήσεων στη χώρα μας, **(2) ούτε** την παραπάνω λάθος διδασκαλία μεμονωμένων μονοθεϊστικών κινήσεων, αλλά **(3)** το πιο βασικό μη γνωρίζοντας **ούτε** και την επίσημη τριαδική διδασκαλία, αποκαλούν όλους γενικά ανεξαιρέτως τους μονοθεϊστές της Ελλάδας **«Jesus Only»** (*μόνο ο Ιησούς*), χρησιμοποιώντας τον όρο αυτό σαν μομφή, ή σαν ειρωνεία.

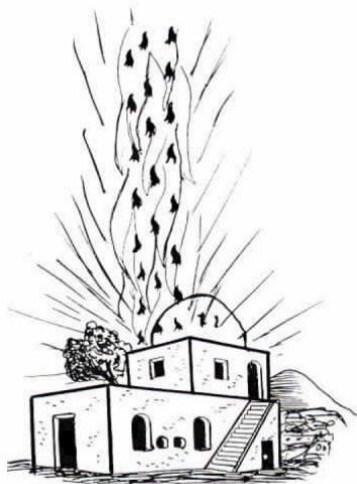
Ανάμεσα σε πιστούς, εργάτες του Λόγου του Θεού, υπάρχει τέτοια άγνοια και για τις 2 διδασκαλίες, που οι απαντήσεις που δίνουν σε σχετικές ερωτήσεις, είναι τόσο φαιδρές, υποτιμητικές και παιδαριώδεις, που δημιουργούν εύλογα ερωτηματικά, πως αυτά τα άτομα είναι ικανά να διδάξουν και άλλους, όταν οι ίδιοι δεν έχουν αληθινή «επίγνωση» (αποκάλυψη) βασικών δογματικών αληθειών, αλλά τις δέχονται επιφανειακά και ότι γνωρίζουν από τους άλλους.

Θυμάμαι την περίπτωση ενός επώνυμου αδελφού από την επαρχία, εργάτη του Κυρίου, που συνέχεια στο facebook αναφερόταν εναντίον των Μαρτύρων του Ιεχωβά και των Jesus Only, χωρίς να αναφέρει ποια είναι η συγκεκριμένη πλάνη τους, μιλούσε υποτιμητικά γενικά και αόριστα. Προσποιούμενος τον άσχετο, αλλά και για να σταματήσει να εκφράζεται δημόσια με τρόπο που δεν αρμόζει σε αγίους, του έκανα την ερώτηση "εάν γνωρίζει τι πιστεύουν δογματικά οι Jesus Only". Απέφυγε να απαντήσει, αναφερόμενος σε άσχετα θέματα, γεγονός που καταδείκνυε ότι δεν γνώριζε.

Επαναλαμβάνοντας την ερώτησή μου, η απάντησή του ήταν *«Αυτοί τα μαγειρεύουν όπως θέλουν, μια τα λένε έτσι και μια τα λένε αλλιώς»*. Ήταν φανερό ότι είχε πλήρη άγνοια για το πιστεύω των Jesus Only και γενικά των μονοθεϊστικών κινήσεων στην Ελλάδα, έδωσε μια απάντηση που δεν τον τιμούσε. Τον ρώτησα για τρίτη φορά **εάν ο ίδιος** είχε προσωπική άποψη και γνώση για τη δογματική τους θέση. Απάντηση ποτέ δεν πήρα.

Προσωπικά πιστεύω ότι κανένας μας, κανένας αναγεννη-

μένος πιστός ή ομάδα δεν έχει όλη «την» αλήθεια, αλλά επιδίωξή μας καθημερινή είναι να ερχόμαστε σε επίγνωση της «αληθείας». Εκείνο που είναι βέβαιο και το πιστεύω είναι ότι, εφόσον οι πιστοί όλων των μονοθεϊστικών κινήσεων (και των κινήσεων της Ελληνικής ΥΡCΙ) έχουν **αναγέννηση** και ο Κύριος τους **βαπτίζει με το άγιο Πνεύμα Του**, τους θεραπεύει, τους ελευθερώνει από τη δύναμη του εχθρού και ενεργεί σημεία και τεράστια μαζί τους, ποιος είμαι εγώ που θα τους απορρίψω, έστω και αν δέχονται κάτι άλλο θεολογικά στο οποίο εγώ και ο καθένας μας δεν συμφωνούμε;

Κεφάλαιο ΕΝΑΤΟ

«ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ»

ΤΡΙΑΔΙΚΩΝ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΩΝ

ΓΕΝΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Η μεγάλη και βασική διαφορά μεταξύ «τριαδικών» και «μονοθεϊστών» (μη τριαδικών) δεν είναι το «μόνον ο Ιησούς» (Jesus Only) που τους αποδίδουν λανθασμένα **οι μη ενημερωμένοι** οι τριαδικοί πιστοί. Οι διαφορές μεταξύ των δύο κατηγοριών δεν έχουν καμιά, μα καμιά απολύτως σχέση με τον όρο αυτό, που στην πραγματικότητα αποτελεί μορφή και προσβολή, όχι για τους «μη τριαδικούς», αλλά για τους ίδιους τους «τριαδικούς» που χρησιμοποιούν έναν καθ' όλα «Βιβλικό όρο», για να κατηγορήσουν (από άγνοια) αδελφούς τους, που οι θεολογικές τους διαφορές δεν έχουν καμιά σχέση με την ορολογία αυτή. Αναγράφω ότι το «μόνον ο Ιησούς» είναι ένας καθ' όλα Βιβλικός όρος, γιατί «μόνον ο Ιησούς» σώζει τον αμαρτωλό άνθρωπο από την αιώνια απώλεια, εφόσον αυτός αποδεχθεί τη σταυρική Του θυσία, είναι **ο ΜΟΝΟΣ μεσίτης** μεταξύ του Θεού Πατέρα και των ανθρώπων και δεν υπάρχει «...δι' ουδενός άλλου η σωτηρία· διότι ούτε **ΟΝΟΜΑ** άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθόμεν» (Πράξεις Δ/4:12).

Επειδή έχω αναγεννηθεί σε τριαδική εκκλησία, **επειδή** έχω διακονήσει τον Λόγο του Θεού σε πολλές τριαδικές ευαγγελικές και πεντηκοστιανές εκκλησίες, **επειδή** έχω συνεργαστεί με μη τριαδικές ομάδες, όλων των αποχρώσεων και με το "ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙ" (ως EXETE) , **επειδή** έχω κάνει πολλές μελέτες σε διάφορα δογματικά θέματα και **επειδή** οι πληροφορίες μου στηρίζονται σε προσωπικές επαφές και μελέτες των βιβλίων όλων των δογματικών αποχρώσεων και ομάδων, όπως και το παρόν βιβλίο, πιστεύω ότι έχω πλήρη επίγνωση (και όχι απλή γνώση) για τη **βασική θεολογική δια-**

φορά μεταξύ των τριαδικών ομάδων και των ομάδων που διακηρύττουν τη μοναδικότητα του Θεού, η οποία διαφορά έχει άμεση σχέση με 2 περιπτώσεις: (α) Με την ΠΡΟΪΠΑΡΞΗ ή ΜΗ του Ιησού Χριστού, και (β) με το ποια ΘΕΟΤΗΤΑ κατοικούσε μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού, καθώς επίσης και με δύο ακόμα περιπτώσεις που έχουν σχέση (1) με **το βάπτισμα στο νερό στο όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ** και όχι στους τίτλους (Πατέρας, Υιός, άγιο Πνεύμα) και (2) με την ερμηνεία ή αποδοχή του «Συμβόλου της Πίστεως» που ακολουθεί η κατεστημένη Ελληνική Ορθόδοξη εκκλησία (σύνολο 4 διαφοροποιήσεις).

1. Η ΠΡΟΪΠΑΡΞΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Αυτά που θα αναφέρω στη συνέχεια (συνοπτικά) και ειδικότερα οι **ορολογίες** που θα χρησιμοποιήσω, επειδή πολλοί «τριαδικοί» θα ισχυριστούν ότι εμείς ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ έτσι, τα έχω αντιγράψει από τα βιβλία που εκδίδουν, κάτι που πολύ εύκολα μπορεί να το διαπιστώσει ο οποιοσδήποτε μελετητής.

Η "τριαδική" θεολογία δέχεται την προϋπαρξη του «**Θεού Υιού**» (τέτοιος όρος δεν υπάρχει στην Βίβλο), καθόσον σε πολλά βιβλία τους χρησιμοποιούν τους όρους «**ΘΕΟΣ Πατέρας**», «**ΘΕΟΣ Υιός**» και «**ΘΕΟΣ Άγιον Πνεύμα**», γεγονός που οδηγεί στην **ασυνείδητη** «αποδοχή» τριών θεοτήτων (βλ. περιοδικό «ΕΥΑΓΓΕΛΜΑ» - Το φέρνω σαν παράδειγμα, επειδή πολλοί το γνωρίζουν και δεν κυκλοφορεί πλέον, για να μη θίξω κανέναν). Ο αναγεννημένος και βαπτισμένος τριαδικός με άγιο Πνεύμα, όταν αναφέρεται σε θεότητες ή υποστάσεις, σε καμιά περίπτωση δεν θεωρείται "ειδωλολάτρης", απλά δεν έχει καθαρή αποκάλυψη για το "**ποιος είναι ο Πατέρας**", "**ποιος είναι ο Υιός**" και "**ποιος είναι το άγιο Πνεύμα του Θεού**". Ενώπιον του Θεού είναι άγιος και πολύτιμος.

Η "μονοθεϊστική" θεολογία αντίθετα δέχεται την προϋπαρξη του «**Λόγου του Θεού**», ο οποίος Λόγος «*σαρξ εγένετο....και εσκήνωσεν εν ημίν*» (Ιωάννης Α/1:1 και 14, αρχαίο κείμενο), σύμφωνα με την οποία ο Ιησούς δεν είναι ο «**Θεός Υιός**», αλλά ο «**Υιός του Θεού**» (υπάρχει διαφορά μεταξύ των 2 όρων) και κατά συνέπεια ΔΕΝ

ΕΝΣΑΡΚΩΘΗΚΕ ο προϋπάρχων Ιησούς, ως «Θεός Υιός», αλλά ΕΝΣΑΡΚΩΘΗΚΕ ο «Λόγος» του Πατέρα, που βρισκόταν μέσα στον «κόλπο» του Πατέρα (Ιωάννης Α/1:18) και που «εξήλθε» από τον Πατέρα (Ιωάννης Η/8:42, ΙΓ/13:3, κλπ.) και κατά τον απόστολο Παύλο «...ότε όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, ΕΞ-ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναικός και υπετάγη εις τον νόμον» (Γαλάτας Δ/4:4).

Πριν ο Θεός δημιουργήσει τον κόσμο, τη γη, τον άνθρωπο και οτιδήποτε άλλο υπάρχει στο σύμπαν, ο Θεός είχε "δημιουργήσει" τα πάντα προ αιώνων αιώνων μέσα στη σκέψη Του. Γνώριζε ότι ο άνθρωπος, η κορωνίδα της δημιουργίας Του θα έπεφτε στην αμαρτία, γι' αυτό και είχε σχεδιάσει και το θαυμαστό σχέδιο της σωτηρίας προ καταβολής κόσμου, στο οποίο θα ταυτιζόταν η αγάπη Του για τον αμαρτωλό άνθρωπο και η δικαιοσύνη Του για να κτυπηθεί η αμαρτία: «*Έλεος και αλήθεια συναπηντήθησαν· δικαιοσύνη και ειρήνη επιλήθησαν*» (Ψαλμός ΠΕ/85:10).

Προ καταβολής κόσμου ο Θεός "προγνώρισε" ΚΑΙ την εκκλησία Του ΚΑΙ τον Υιό Του, που θα έπαιρνε επάνω Του την αμαρτία του ανθρώπου, έθεσε μέσα Του ("**προέθετο**") και την εκκλησία Του και τον Υιό Του. Ο Παύλος, αυτό το διευκρινίζει, λέγοντας για τους αγίους: «*Προορίσας ημάς εις υιοθεσίαν διά Ιησού Χριστού εις εαυτόν, κατά την ευδοκίαν του θελήματος αυτούγνωστοποιήσας εις ημάς το μυστήριον του θελήματος αυτού κατά την ευδοκίαν αυτού, την οποίαν **ΠΡΟΕΘΕΤΟ εν εαυτώ***» (Εφεσίους Α/1:5-9).

Για τον Ιησού αναφέρει: «...*Τον οποίον ο Θεός **ΠΡΟΕΘΕΤΟ** μέσον εξιλείσεως διά της πίστεως εν τω αίματι αυτού, προς φανέρωσιν της δικαιοσύνης αυτού διά την άφεσιν των προγενομένων αμαρτημάτων διά της μακροθυμίας του Θεού*» (Ρωμαίους Γ/3:25). Αυτό είναι το αποκεκρυμμένο μυστήριο προ πάντων των αιώνων και όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου ο "Λόγος" του Πατέρα έγινε σάρκα και όχι ο προϋπάρχων "Θεός Υιός", κατά την τριαδική διδασκαλία.

Αυτή είναι μία από τις βασικές διαφορές μεταξύ των 2 κατηγοριών και δεν έχει καμιά σχέση με τον αποδιδόμενο όρο "Jesus Only" (μόνον ο Ιησούς).

2. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

❖ **Οι τριαδικοί** διακηρύττουν, ΑΛΛΟΤΕ ότι μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού κατοικούσε η θεότητα του προϋπάρχοντα «Θεού Υιού», **που άφησε την δόξα Του στον ουρανό και έλαβε δούλου μορφή**, στηριζόμενοι στο Φιλιππησίους Β/2:5-8 και ΑΛΛΟΤΕ ότι μέσα Του κατοικούσε ο Πατέρας, αναφέροντας τα σχετικά εδάφια από την Βίβλο. **Ίσως μερικοί ισχυριστούν ότι δεν συμβαίνει αυτό, αλλά μια απλή έρευνα σε συγγράμματά τους ή σε μηνύματά τους είναι αρκετό για να το διαπιστώσουν.** Επειδή δεν μπορεί να συμβαίνουν και τα δύο, εδώ είναι φανερό ότι υπάρχει κάποια σύγχυση, η οποία, κατά την άποψή μου, οφείλεται στο γεγονός ότι η πλειοψηφία των τριαδικών ομολογιών στη χώρα μας (όχι στο εξωτερικό) έχει αποδεχτεί και έχει υιοθετήσει ορολογίες από την κατεστημένη Ελλαδική εκκλησία, όπως «τρισυπόστατος», «ομοούσιος», «αδιαίρετος», «συνάναρχος» και πολλές άλλες γνωστές ονομασίες και το βασικό με τις ορολογίες αυτές είναι ότι μεταξύ των ευαγγελικών και των πεντηκοστιανών τριαδικών ομολογιών δεν υπάρχει **κοινή ταύτιση στην ερμηνεία** των θεολογικών αυτών όρων, τουλάχιστον στα βασικά τους σημεία.

Οι μόνες αξιόλογες προσπάθειες για την ερμηνεία του «τριαδικού» Θεού και των προαναφερομένων ορολογιών, που εγώ προσωπικά γνωρίζω, είχε γίνει πριν από δεκαετίες από τον τότε ποιμένα της "Ελεύθερης Ευαγγελικής Εκκλησίας Αθηνών" Θάνο Καρμπόνη, με μια σειρά λεπτομερών μαθημάτων και από τον Εβραίο Ντέιβιντ Κούπερ. **Εδώ δεν αναφέρομαι στην ορθότητα ή μη της ερμηνείας, αλλά στην ύπαρξη συγκροτημένης θεολογίας για τη διδασκαλία του τριαδικού Θεού.** Αξίζει να σημειωθεί ότι και μεταξύ των τριαδικών πιστών και ειδικότερα αναφέρομαι στην ευαγγελική εκκλησία, υπάρχουν μεγάλες και ουσιώδεις διαφορές στην ερμηνεία της τριαδικότητας του Θεού, που έχει σχέση με το λεγόμενο **«κενωτικό ζήτημα»**, πάνω στο οποίο κατά βάση στηριζόταν και η δογματική ερμηνεία του Θάνου Καρμπόνη, μία διαφορά που στο παρελθόν είχε φέρει σχίσμα στην ευαγγελική κίνηση στην Ελλάδα και κυρίως μεταξύ των ηγετικών στελεχών της "Ελεύθερης

Ευαγγελικής Εκκλησίας", χωρίς όμως να επέλθει και διάσπαση. Οι Ελληνικές πεντηκοστιανές τριαδικές εκκλησίες στο «κενωτικό θέμα» πιστεύω ότι ακολουθούν χαλαρή έως και αδιάφορη στάση.

Είναι ιστορικά επιβεβαιωμένο ότι οι πρώτες αιρέσεις που εμφανίστηκαν κατά την αποστολική και μεταποστολική περίοδο (2^ο και 3^ο μ.Χ. αιώνα), ήταν αποτέλεσμα της χρήσης θεολογικών **όρων που δεν αναφέρονται μέσα στην Βίβλο** και κατά συνέπεια οι υπεύθυνοι της εκκλησίας στην προσπάθειά τους να ερμηνεύσουν τους όρους αυτούς οδηγήθηκαν σε λανθασμένες διδασκαλίες, που στη συνέχεια δημιούργησαν σχίσμα και διάσπαση στο ενιαίο σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού. **Τέτοιες κινήσεις ήταν οι Μονοφυσίτες, οι Πατροπασχίτες, κλπ, οι αιρέσεις δηλαδή των Αρείου, Νεστόριου, Μακεδόνιου, Ευτυχή και άλλων.**

Σήμερα το φαινόμενο αυτό συνεχίζεται από τους υπεύθυνους των τριαδικών κινήσεων, όταν καλούνται να ερμηνεύσουν θεολογικά και να εξηγήσουν με λεπτομέρειες τους αντιβιβλικούς όρους (τριάδα, τρισυπόστατος, ομοούσιος, αδιαίρετος, συνάναρχος, κλπ). Όσοι δεν είναι βαθύς γνώστες της τριαδικής θεολογίας, δεν έχουν δηλαδή επίγνωση της διδασκαλίας αυτής, δίνουν την εύκολη απάντηση ότι αυτό είναι μυστήριο, το **«μυστήριο της τριαδικότητας»** και έτσι προσπερνούν πολύ εύκολα ένα τόσο ουσιώδες θεολογικό θέμα. Για τους αναγεννημένους πιστούς (σε όποια ομολογία και αν ανήκουν) δεν υπάρχουν «μυστήρια», γιατί ο Κύριος Ιησούς είναι που αποκαλύπτει τα μυστήρια στα παιδιά Του.

Ο απ. Παύλος γράφει ότι είμαστε *«οικονόμοι των μυστηρίων και της πολυειδούς χάριτος του Θεού»* και ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ σημαίνει ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ, είμαστε διαχειριστές των αποκεκαλυμμένων μυστηρίων του Κυρίου. Ο Παύλος μας δίνει επίσης το παράδειγμα, λέγοντας *«γνωρίζω εις τίνα επίστευσα»*, δηλαδή μας λέγει ότι *«...ΞΕΡΩ σε ποιον επίστευσα, ΞΕΡΩ ποιος είναι ο Κύριός μου και ο Θεός μου, ΞΕΡΩ όταν λέγω Πατέρα, ποιος είναι ο Πατέρας, ΞΕΡΩ όταν λέγω Ιησούς, ποιος είναι ο Ιησούς και ξέρω όταν λέγω το άγιο Πνεύμα του Θεού, ποιο είναι το Πνεύμα, γιατί ΓΝΩΡΙΖΩ ΣΕ ΠΟΙΟΝ ΕΠΙΣΤΕΥΣΑ...»*.

Στην Καινή Διαθήκη έχουμε πολλές αναφορές για «μυστήρια», τα οποία ο Κύριος Ιησούς έχει αποκαλύψει στο λαό Του, όπως είναι τα παρακάτω μυστήρια:

- Το **«μυστήριον της ευσεβείας»** (Α΄ Τιμόθεου Γ/3:16).
- Το **«μυστήριον της ανομίας»** (Β΄ Θεσσαλονικείς Β/2:6-7).
- Το **«μυστήριον του Χριστού και της εκκλησίας»** (Εφεσίου Ε/5:31-32).
- Το **«μυστήριον της βασιλείας του Θεού»** (Μάρκος Δ/4:11-12).
- Το **«μυστήριον της αρπαγής της εκκλησίας»** (Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:51-54).
- Το **«μυστήριον του ευαγγελίου»** (Εφεσίου ς΄/6:18-20).
- Το **«αποκεκρυμμένο μυστήριον»** (Κολοσσαείς Α/1:26-28 και Εφεσίου Γ/3:1-8).
- Το **«σεσιωπημένον μυστήριον»** (Ρωμαίους Ις΄/16:25).
- Το **«μυστήριον του Θεού και Πατρός και του Χριστού»** (Κολοσσαείς Β/2:1-3 και Δ/4:2-4).
- Το **«μυστήριον της πίστεως»** (Α΄ Τιμόθεου Γ/3:8-10).
- Το **«μυστήριον των 7 αστέρων»** (Αποκάλυψη Α/1:19-20),.
- Το **«μυστήριον της μεγάλης Βαβυλώνας»** (Αποκάλυψη Ι΄/10:5-7).
- ...Και πολλά άλλα μυστήρια που αναφέρονται στην Βίβλο.

Σε αυτά τα μυστήρια προκαλεί εντύπωση στους μελετητές της Βίβλου που απουσιάζει το δημιούργημα των σκοτεινών αιώνων της εκκλησίας το λεγόμενο **«μυστήριον της τριαδικότητας»**, καθόσον, άλλο είναι να πιστεύει κάποιος στην «τριάδα» και άλλο είναι να πιστεύει σε «Πατέρα, Υιό και άγιο Πνεύμα του Θεού», είναι δύο τελείως διαφορετικά θεολογικά θέματα, που επιφανειακά φαίνονται **να ταυτίζονται** και εκεί είναι που προσκόπτουν, όσοι δεν έχουν επίγνωση του Θεού.

❖ **Οι μονοθεϊστές** (μη τριαδικοί) αντίθετα δέχονται ότι μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού κατοικούσε **μόνον** η θεότητα του Πατέρα και ότι ο Ιησούς είχε και τις 2 φύσεις, ήταν τέλειος ως άνθρωπος ("**ο Υιός του ανθρώπου**") και τέλειος ως η φανέρωση του Θεού Πατέρα ("**ο Υιός του Θεού**"), δηλαδή η θεία φύση του Υιού ήταν του Πατέρα, ο οποίος κατοίκησε μέσα Του «χωρίς μέτρο». Κατά τον απ. Παύλο κατοίκησε μέσα στον Ιησού «ΠΑΝ τον πλήρωμα» της θεότητας του Πατέρα σωματικά, εξ' ου και τα λόγια του Ιησού προς τον Φίλιππο «...*όστις είδεν Εμέ είδε τον Πατέρα...Δεν πιστεύεις ότι Εγώ είμαι εν τω Πατρί και ο Πατήρ είναι εν Εμοί; Τους λόγους, τους οποίους εγώ λαλώ προς υμάς, απ' εμαυτού δεν λαλώ· **αλλ' ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί Αυτός εκτελεί τα έργα***» (Ιωάννης ΙΔ/14:9-11). Το «**εν**» (=μέσα) υποδηλώνει ενότητα δύο προσώπων, όχι θεών, του ΘΕΟΥ Πατέρα και του ΑΝΘΡΩΠΟΥ Ιησού Χριστού. Έχουμε πλήρη ταύτιση της θείας φύσης του Πατέρα με την ανθρωπινή φύση του Υιού, του Ιησού.

Κατά συνέπεια, η διδασκαλία για τη μοναδικότητα του Ιησού δέχεται και τον Πατέρα και τον Υιό και το άγιο Πνεύμα του Θεού, αλλά όχι την «τριάδα», που προϋποθέτει τρεις θείες προσωπικότητες, ομοούσιες, αδιαίρετες και **συν**άναρκες, **συν**-προσκυνούμενες και **συν**δοξαζόμενες κατά το «Σύμβολο της Πίστης».

❖ **Τρεις ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ:**

Αναφέρθηκε παραπάνω ότι οι εκκλησίες που διακηρύττουν την τριαδικότητα του Θεού μεταξύ τους δεν έχουν συγκροτημένη και ενιαία διδασκαλία για το θέμα αυτό, με αποτέλεσμα να υπάρχουν αντικρουόμενες θέσεις και απόψεις. Για τον λόγο αυτό, μέσα από τη βιβλιογραφία και τις επίσημες ιστοσελίδες των τριαδικών ομάδων βλέπουμε ότι έχουν διαμορφωθεί τρεις κυρίαρχες διδασκαλίες, τις οποίες μπορούμε να τις χαρακτηρίσουμε και ως τάσεις:

1η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: «Τριαδικός Θεός είναι Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα». Αυτή είναι η πιο συνηθισμένη άποψη, χωρίς να γίνεται καμιά απολύτως διευκρίνιση τι είναι, όταν λέμε «Πατήρ, Υιός και άγιο Πνεύμα». Είναι **πρόσωπα**; Είναι **τίτλοι**; Είναι **φανερώσεις**; Ή είναι **κάτι άλλο**; Στα ερωτήματα αυτά, δεν υπάρχει απάντηση,

γιατί οι ακολουθούντες την άποψη αυτή, δεν κάνουν καμιά απολύτως δογματική ερμηνεία, απλά επικαλούνται μερικά συγκεκριμένα εδάφια μέσα από την Βίβλο, τα οποία εδάφια γι' αυτούς είναι από μόνα τους «ισχυρές αποδείξεις» των ισχυρισμών τους και δεν χρειάζονται ερμηνεία. Θα λέγαμε ότι αντιμετωπίζουν το θέμα αυτό επιφανειακά, δεν τους ενδιαφέρει να το "ψάξουν", είναι ικανοποιημένοι με την άποψη που έχουν σχηματίσει και υπάρχει ένας αδιόρατος φόβος να μπουν σε πιο "βαθιά νερά".

2η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: «Τριαδικός Θεός είναι ΕΝΑΣ Θεός με ΤΡΕΙΣ υποστάσεις, τρισυπόστατος Θεός, ΕΝΑΣ Θεός με ΤΡΙΑ πρόσωπα, "Πατήρ, Υιός και άγιον Πνεύμα", αλλά όχι τρεις Θεοί». Αυτή η άποψη είναι κυρίως αποδεκτή από τους σχολιαστές και ερμηνευτές του Λόγου του Θεού και από αυτούς που δεν αρκούνται σε μια απλή αναφορά του θέματος, αλλά θέλουν να έχουν μια πληρέστερη και πιο βαθιά γνώση για τη φύση του Θεού. Οι ανήκοντες στην κατηγορία αυτή (κυρίως των ευαγγελικών ομολογιών) **δεν χρησιμοποιούν** συνήθως τους όρους «ΘΕΟΣ Πατέρας», «ΘΕΟΣ Υιός» και «ΘΕΟΣ άγιον Πνεύμα».

3η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: «Τριαδικός Θεός είναι ο Θεός με ΤΡΕΙΣ υποστάσεις, με ΤΡΙΑ ξεχωριστά πρόσωπα, είναι ο ΘΕΟΣ Πατήρ, ο ΘΕΟΣ Υιός και ο ΘΕΟΣ Άγιον Πνεύμα». Αυτή η άποψη είναι αποδεκτή από πολύ ελάχιστη μερίδα πιστών, οι οποίοι αποδέχονται ότι είναι **τρεις ξεχωριστές θείες υποστάσεις**, που φραστικά παραπέμπουν σε **«τρεις Θεούς»**, γι' αυτό και χρησιμοποιούν τους όρους «ΘΕΟΣ Πατήρ», «ΘΕΟΣ Υιός» και «ΘΕΟΣ άγιον Πνεύμα», όρους τους οποίους οι υποστηρικτές των 2 προηγούμενων διδασκαλιών δεν αποδέχονται. Εδώ δεν πρόκειται για "ειδωλολατρία" (είναι λάθος ένας τέτοιος χαρακτηρισμός για χρισμένους αγίους), αλλά πρόκειται **για έλλειψη επίγνωσης** της αλήθειας, γιατί ο βαπτισμένος με το Πνεύμα του Θεού έχει βγει από το σύστημα του κόσμου.

❖ **Συμπερασματικά**, σύμφωνα με τις παραπάνω θέσεις των 2 κατηγοριών, η μονοθεϊστική (μη τριαδική) διδασκαλία, σε σύγκριση με την τριαδική, είναι ενιαία σε όλες τις ομάδες ή κινήσεις και στηρίζε-

ται σε συγκροτημένη θεολογία για το «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ», για το «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ» και για το «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ». Είναι ΕΝΑΣ Θεός, ο Πατέρας, που με το άγιο Πνεύμα Του κατοίκησε χωρίς μέτρο μέσα στον Υιό Του, τον ενσαρκωθέντα Λόγο Του. Οι «μονοθεϊστές (μη τριαδικοί) πεντηκοστιανοί» διακηρύττουν πίστη **με επίγνωση στον** Πατέρα Θεό, **στον** Υιό, τον Κύριο Ιησού και **στο** άγιο Πνεύμα του Θεού, αλλά όχι πίστη στη διδασκαλία της «τριάδας» ή της λεγόμενης «τριαδικότητας του Θεού».

Αυτές είναι οι δύο βασικές διαφορές μεταξύ των δυο κατηγοριών (τριαδικών και μη τριαδικών), δηλαδή η προϋπαρξη ή μη του Ιησού ως "Θεού Υιού" ΚΑΙ ποια ήταν η θεότητα που κατοικούσε μέσα Του και όχι το ότι οι πιστεύοντες στη μοναδικότητα του Θεού (μη τριαδικοί) πιστεύουν «ΜΟΝΟΝ» στον Ιησού.

Τέλος, αξίζει να διευκρινισθεί ότι η **θεολογία** των «Μαρτύρων του Ιεχωβά», που θεωρούνται ότι ανήκουν στις αντιτριαδικές ομάδες, **συγγενεύει με την τριαδική θεολογία**. Αυτό στηρίζεται στο ακόλουθο γεγονός: Όπως οι τριαδικοί αναγεννημένοι πιστοί (ευαγγελικοί και πεντηκοστιανοί) δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού Χριστού **ως «Θεού Υιού»**, το ίδιο και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού, όχι ως «Θεού Υιού», αλλά **ως ενός αγγέλου**, γεγονός που το διακηρύττουν και στα επίσημα βιβλία και περιοδικά τους.

Παρερμηνεύοντας τα εδάφια «*πρωτότοκος πάσης κτίσεως*» (Κολοσσαείς Α/1:15) και «*η αρχή της κτίσεως του Θεού*» (Αποκάλυψη Γ/3:14) υποστηρίζουν ότι ο Ιησούς ήταν ένας άγγελος (ο Μιχαήλ), ένα κτίσμα του Θεού, ένας κατώτερος θεός. Στο περιοδικό τους «ΞΥΠΝΑ» (22.09.1983, σελ.24) γράφουν: «...Γι' αυτούς και πολλούς άλλους λόγους οι αληθινοί χριστιανοί διακρατούν την άποψη ότι ο Ιησούς δεν μπορεί να είναι "ο Θεός", αλλά μάλλον ο Γιος Του» και εξηγούν ότι δεν μπορεί να είναι "ο Θεός", γιατί το οριστικό άρθρο «ο» ανήκει μόνο στον Πατέρα Θεό, τον Ιεχωβά όπως αυτοί τον αποκαλούν (βλ. επίσης «ΞΥΠΝΑ» 08.02.2002, σελ.16-17).

Κατά συνέπεια, οι τριαδικοί πιστοί και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού, **ως "Θεού Υιού"** και **ως**

"αγέλλου" (Μιχαήλ), αντίστοιχα, ενώ οι μη τριαδικοί μονοθεϊστές δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού **ως** του "Λόγου του Πατέρα" που ήταν μέσα στον Πατέρα και από τον Πατέρα "εξήλθε". Εδώ, σε καμία περίπτωση, δεν ταυτίζουμε την πνευματική πορεία των τριαδικών πιστών με τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, γιατί δεν μπορεί να υπάρξει καμιά ταύτιση μεταξύ των δύο αυτών ομάδων, καθόσον οι τριαδικοί είναι αναγεννημένοι και βαπτισμένοι με το άγιο Πνεύμα, κάτι που δεν συμβαίνει με τους Μάρτυρες του Ιεχωβά. Οι μεν τριαδικοί πιστοί είναι στο **φως**, οι δε Μάρτυρες του Ιεχωβά είναι στο **σκοτάδι**.

Απλά αναφερόμαστε ότι το δογματικό πιστεύω των Μαρτύρων του Ιεχωβά, όσον αφορά τη μοναδικότητα του Θεού στηρίζεται σε σαθρό οικοδόμημα και έχει **καλυμμένα** στοιχεία τριαδικότητας, που συγκλίνουν με εκείνα των τριαδικών πιστών. Βέβαια το άγιο Πνεύμα δεν το θεωρούν ως "πρόσωπο", όπως η τριαδική διδασκαλία, αλλά ως την ενεργό δύναμη του Θεού.

Κατά συνέπεια, αυτό φανερώνει ότι η διδασκαλία των Μαρτύρων του Ιεχωβά, βρίσκεται σε ένα **ενδιάμεσο στάδιο** μεταξύ τριαδικής και μονοθεϊστικής διδασκαλίας. Για το θέμα αυτό και για τις διαφορές και τις τυχόν ομοιότητες των Μαρτύρων του Ιεχωβά με τους αναγεννημένους πιστούς (τριαδικούς και μη), θα αναφερθούμε με λεπτομέρειες στο επόμενο κεφάλαιο.

3. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Μία άλλη βασική διαφορά μεταξύ «τριαδικών» και «μη τριαδικών» (μονοθεϊστών) είναι ο τρόπος που εφαρμόζουν για το βάπτισμα του πιστού στο νερό. **Οι τριαδικές εκκλησίες** στο σύνολό τους εφαρμόζουν το βάπτισμα στο νερό με την ΚΑΤΑ ΓΡΑΜΜΑ επανάληψη της εντολής του Ιησού προς τους μαθητές Του, λίγο πριν αναληφθεί: *«Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, ΒΑΠΤΙΖΟΝΤΕΣ αυτούς εις το **ΟΝΟΜΑ** του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος»* (Ματθαίος ΚΗ/28:18-19). Με την καταβύθιση στο νερό του πιστού, ο βαπτίζων λέγει «Σε βαπτίζω στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του αγίου Πνεύματος», η βάπτισις δηλαδή γίνεται

στους τίτλους (Πατέρας, Υιός και άγιο Πνεύμα) και όχι στο ένα «ΟΝΟΜΑ» που ανήκει και στον «Πατέρα» και στον «Υιό» και στο «άγιο Πνεύμα».

Αντίθετα, όλες οι **μονοθεϊστικές** (μη τριαδικές) **εκκλησίες** στη χώρα μας εφαρμόζουν το ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ της εντολής του Ιησού στο Ματθαίος ΚΗ/28:18-19 και βαπτίζουν «στο όνομα του Κυρίου Ιησού», κατά το παράδειγμα της πρώτης αποστολικής εκκλησίας, καθόσον βλέπουμε τους αποστόλους ότι σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις Πράξεις των Αποστόλων να βαπτίζουν τους πιστούς στο ΟΝΟΜΑ, το ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ, στο όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ (βλέπε: Πράξεις Β/2:38, Η/8:16, Ι΄/10:48, ΙΘ/19:5, ΚΒ/22:16. Επίσης Γαλάτας Γ/3:27, Ρωμαίους ς΄/6:3). Είναι το όνομα που ανήκει και στον «Πατέρα» και στον «Υιό» και στο «άγιο Πνεύμα του Θεού», γιατί όλοι γνωρίζουν ότι το κατ' εξοχήν όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι «ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ» (που σημαίνει «ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ») και το όνομα αυτό μεταφράζεται Ελληνικά «ΙΗΣΟΥΣ». Άρα ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ = ΙΗΣΟΥΣ και αυτό είναι το όνομα, που ο Πατέρας Θεός το έδωσε στον Υιό Του, που είναι ο κληρονόμος πάντων (βλ. Εβραίους Α/1:4, Ιωάννης ΙΖ/17:11, κλπ). Το ίδιο όνομα έχει και το άγιο Πνεύμα του Θεού, αφού ο Θεός είναι Πνεύμα (Ιωάννης Δ/4:24).

Η βασική δογματική διδασκαλία των μονοθεϊστών (μη τριαδικών) για το βάπτισμα στο νερό στο «όνομα του ΙΗΣΟΥ» και όχι στο «όνομα των ΤΙΤΛΩΝ» στηρίζεται στο ακόλουθο γεγονός: Ο πιστός βαπτίζεται **στο όνομα Εκείνου που τον έσωσε** και τον ακολουθεί συμβολικά σε όλη την πορεία του μαρτυρίου Του (σταύρωση, θάνατο, ταφή και ανάσταση): «*Όσοι βαπτισθήκαμε εις ΧΡΙΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ, εις τον θάνατο Αυτού βαπτισθήκαμε...*» Ειδικότερα ο αναγεννημένος πιστός ακολουθεί τον Ιησού σε 7 στάδια:

- **ΣΥΝΕΣΤΑΥΡΩΘΗΚΕ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ς΄/6:6, Γαλάτας Β/2:20).
- **ΣΥΝΑΠΕΘΑΝΕ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ς΄/6:3,7-8).
- **ΣΥΝΕΤΑΦΗΚΕ** με τον Ιησού (Ρωμαίους ς΄/6:4, Κολοσσαείς Β/2:12).
- Γίνεται **ΣΥΜΦΥΤΟΣ** με τον Ιησού.

(βλ. Ρωμαίους ς´/6:5, Φιλιππησίους Γ/3:10-11).

- **ΕΝΔΥΕΤΑΙ** τον Ιησού.
(βλ. Γαλάτας Γ/3:26-27, Ρωμαίους ΙΓ/13:14, Εφεσίους Δ/4:22-24).
- **ΣΥΝΑΝΕΣΤΗ** με τον Ιησού.
(βλ. Ρωμαίους ς´/6:5, Κολοσσαείς Β/2:12, Εφεσίους Β/2:6).
- **ΣΥΖΕΙ** και **ΣΥΜΒΑΣΙΛΕΥΕΙ** με τον Ιησού.
(βλ. Ρωμαίους ς´/6:18, Εφεσίους Β/2:6).

Δηλαδή συνσταυρωνόμαστε, συναποθνήσκουμε, συνταφόμαστε και συνανασταίνόμαστε με τον Ιησού Χριστό. **Άλλωστε ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ ο Πατέρας ή το άγιο Πνεύμα Του για να βαπτισθούμε σ' αυτούς.** Το βάπτισμα του πιστού στο νερό είναι τύπος του πραγματικού θανάτου του Ιησού, που πέθανε στη δική μας θέση για να εξιλέψει τη θεία δικαιοσύνη και να μας αγιάσει. Επειδή «*ο μισθός της αμαρτίας είναι θάνατος*» (Ρωμαίους ς´/6:23) ο αμαρτωλός πρέπει να πεθάνει. Ο θάνατος του πιστού στο βάπτισμα είναι μιν συμβολικός, αλλά για τον Θεό λογίζεται σαν πραγματικός, γιατί γίνεται σαν απόδειξη της πίστης μας, γινόμαστε δηλαδή νεκροί κατά την αμαρτία. Στον υγρό τάφο θάβουμε τον παλιό (σαρκικό) άνθρωπο και ανασταίνεται ένας νέος (πνευματικός) άνθρωπος, που είναι ντυμένος με τη δικαιοσύνη του Κυρίου Ιησού.

❖ Αυτή λοιπόν είναι μία ακόμα βασική θεολογική διαφορά μεταξύ των δύο κατηγοριών στη χώρα μας, αλλά αξίζει να αναφερθούν δύο σημαντικά γεγονότα επ' αυτού:

(α) Στο εξωτερικό οι διαχωριστικές γραμμές για τον τρόπο του βαπτίσματος στο νερό μεταξύ «τριαδικών» και «μη τριαδικών» εδώ και δεκαετίες έχουν ήδη αρχίσει να χαλαρώνουν, καθόσον σε χώρες που υπάρχει αναζωπύρωση το βάπτισμα στο νερό από τριαδικές εκκλησίες γίνεται ως εξής: **«Σε βαπτίζω στο ΟΝΟΜΑ του Πατέρα και του Υιού και του αγίου Πνεύματος, το οποίο όνομα είναι ΙΗΣΟΥΣ».** Προ ετών είχα την ευλογία να παρακολουθήσω μια παρόμοια τελετή βαπτίσματος στο νερό στην περιοχή Essex της Αγγλίας.

(β) Γνωρίζω προσωπικά πολλές περιπτώσεις πιστών ανθρώπων εδώ στην Ελλάδα (Αττική και επαρχία), που ενώ ανήκουν και

ακολουθούν την τριαδική διδασκαλία, να έχουν βαπτισθεί στο «όνομα του Κυρίου Ιησού», σύμφωνα δηλαδή με τον τρόπο που βάπτιζαν οι απόστολοι, ομολογώντας ότι εφόσον το έκαναν αυτό οι απόστολοι, ήξεραν τι έκαναν, γεγονός που σημαίνει ότι δεν παράκουσαν την εντολή του Ιησού στο Ματθαίος ΚΗ/28:18-19, αλλά είχαν αποκάλυψη από τον Ιησού για το θέμα αυτό.

4. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Μια 4^η βασική διαφορά μεταξύ «τριαδικών» και «μονοθεϊστών» είναι η αποδοχή ή μη του «ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ» ως ορθού και αλάνθαστου και κατά συνέπεια εάν αυτό, βρίσκεται σε πλήρη αρμονία με την Καινή Διαθήκη και δεν εμπεριέχει δογματικά λάθη ή πλάνες. Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι είναι παραδεκτό από όλες τις ομολογίες των πιστών πως κανένα σύγγραμμα, όσο και αξιόπιστο να είναι, δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να αντικαταστήσει τον Λόγο του Θεού, θα ήθελα για το θέμα αυτό να εκθέσω τα παρακάτω:

(α) Πρώτον: Είναι γνωστό ότι το «Σύμβολο της Πίστεως» έχει καθιερωθεί από τις δύο πρώτες Οικουμενικές Συνόδους της ενιαίας (τότε) εκκλησίας και οι Σύνοδοι γινόντουσαν, όχι για να λύσουν τα πραγματικά πνευματικά προβλήματα, αλλά για να διορίζουν και να καθαιρούν ιεράρχες κατά τις επιθυμίες και προτιμήσεις των εκάστοτε αυτοκρατόρων. Στο βιβλίο του Στυλιανού Χαραλαμπάκη «Η ΜΑΥΡΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ», που αναφέρεται ακριβώς στις Οικουμενικές Συνόδους, ο αναγνώστης θα εκπλαγεί διαβάζοντας για τις θρησκευτικές ίντριγκες (κλίκες) που υπήρχαν τότε και διοικούσαν την εκκλησία και υπάρχουν για το θέμα αυτό αξιόπιστα ιστορικά στοιχεία, τα οποία κατά βάση είναι γνωστά.

Αξίζει να αναφερθεί ότι στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο που έγινε το 325 μ.Χ. στη Νίκαια και στην οποία έλαβαν μέρος 318 «πατέρες» της Ανατολικής εκκλησίας προήδρευσε ο Μέγας Κωνσταντίνος με τον τίτλο **Pontifex Maximus** δηλαδή, όχι με την ιδιότητα του αυτοκράτορα (θα λέγαμε σήμερα του πολιτικού ανώτατου άρχοντα), αλλά με την ιδιότητα του Μεγάλου Αρχιερέα των ειδωλο-

λατρών. Ο Β.Στεφανίδης στην «Εκκλησιαστική Ιστορία» του αναφέρει: «*Ο αυτοκράτωρ είχεν ιερατικόν χαρακτήρα. Ήδη οι εθνικοί αυτοκράτορες είχαν τοιούτον χαρακτήρα (ο ρωμαίος αυτοκράτωρ ήτο άκρος αρχιερεύς του εθνισμού, pontifex maximus)...*» Η Σύνοδος εκείνη, είχε συγκληθεί για να καταδικάσει τη διδασκαλία του **Αρείου** ενάντια στη θεότητα του Ιησού, αλλά οι στόχοι της, κάθε άλλο παρά πνευματικοί ήταν και υπό την προεδρία του «Μεγάλου Αρχιερέα» Κωνσταντίνου συνέταξε τα πρώτα 7 άρθρα του «Συμβόλου της Πίστεως».

Ακολούθησε αργότερα, η Β΄ Οικουμενική Σύνοδος, που συγκλήθηκε από τον αυτοκράτορα Θεοδοσίο τον Α΄ το έτος **381** μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη (τότε Νέα Ρώμη) για να καταδικάσει τη διδασκαλία των οπαδών του **Μακεδονίου**, που αμφισβητούσαν τη θεότητα του αγίου Πνεύματος και στη Σύνοδο αυτή προστέθηκαν και τα υπόλοιπα άρθρα στο «Σύμβολο της Πίστεως», το οποίο έλαβε τη μορφή που εμείς σήμερα γνωρίζουμε.

Και οι υπόλοιπες Οικουμενικοί Σύνοδοι που ακολούθησαν στην πορεία των αιώνων, κινήθηκαν μέσα στο ίδιο πνεύμα. Εάν για παράδειγμα ο αυτοκράτορας ήταν **εικονομάχος**, διόριζε και εικονομάχο Πατριάρχη, εάν ο αυτοκράτορας ήταν **εικονολάτρης**, διόριζε και εικονολάτρη Πατριάρχη. Το αποτέλεσμα ήταν οι Σύνοδοι που συγκαλούσαν, να παίρνουν αποφάσεις, σύμφωνα με τις πεποιθήσεις της εκάστοτε θρησκευτικής και πολιτικής εξουσίας (Πατριάρχη και αυτοκράτορα) και διακήρυτταν ότι έπαιρναν αποφάσεις με την οδηγία και την αποκάλυψη του Πνεύματος του Θεού. Με λίγα λόγια, στη μια Σύνοδο το Πνεύμα του Θεού τους αποκάλυπτε «ΠΑΝΩ οι εικόνες!!!», στην επόμενη Σύνοδο τους αποκάλυπτε «ΚΑΤΩ οι εικόνες», στη μεθεπόμενη «ΠΑΝΩ οι εικόνες!!!» και στην πιο μετά «ΚΑΤΩ οι εικόνες και ούτω καθεξής!!». Πράγματα τραγικά.

Σήμερα εμείς καλούμαστε να αποδεχθούμε όχι ως θεόπνευστο, (γιατί ίσως είναι βαρύς ο όρος) αλλά ως σύμφωνο με τον Λόγο του Θεού ένα κείμενο των αποφάσεων των Οικουμενικών εκείνων Συνόδων, που είχαν οδηγήσει το λαό σε πλάνες και είχαν δεχθεί μέσα στους κόλπους της «εκκλησίας» πλήθος ειδωλολατρικών δο-

ξασίων. Κατά την προσωπική μου άποψη και απόλυτα σωστό να είναι το κείμενο του «Συμβόλου της Πίστεως», η αποδοχή εκ μέρους μας, συνιστά αυτόματα και **την αναγνώριση των έργων της εκκλησίας εκείνης της περιόδου**, που ιστορικά η περίοδος της εκκλησίας ανήκει στην «εκκλησία της Περγάμου» (συμβιβαζόμενη εκκλησία) και στην «εκκλησία των Θυατείρων» (εκκλησία των σκοτεινών αιώνων). Για το θέμα αυτό βλέπε λεπτομέρειες στο πρώτο κεφάλαιο.

(β) Δεύτερον: Ο κάθε αναγεννημένος πιστός πρέπει να συστήνει πάντα τον Λόγο του Θεού, ενώ όλες οι άλλες πηγές, αξιόπιστες ή μη, είναι βοηθητικές. Εάν για παράδειγμα λέμε σε οποιονδήποτε και ιδιαίτερα στους μη αναγεννημένους «...Ξέρεις, πρέπει να ακολουθείς και να συμφωνείς με το Σύμβολο της Πίστεως για να είσαι μέλος της ομάδας...», αυτόματα βάζουμε σε δεύτερη, ίσως και σε τρίτη θέση την Βίβλο, έστω και αν το Σύμβολο της Πίστεως έρχεται σε πλήρη συμφωνία με την Βίβλο, γιατί έτσι αποδεχόμαστε πως ότι έκαναν την εποχή εκείνη οι λεγόμενοι «άγιοι πατέρες» ήταν σωστά, τότε το εύλογο ερώτημα που θα μας θέσει κάποιος Ορθόδοξος θα είναι το εξής: **«Αφού αποδέχεστε τους άγιους Πατέρες και τις Εκκλησιαστικές Συνόδους ότι σωστά ενήργησαν, γιατί φύγατε από την Ορθοδοξία;»**

(γ) Τρίτον: Στους δύο παραπάνω λόγους, που κατά γενικότητα είναι αποδεκτοί και από «τριαδικούς» και από «μη τριαδικούς» αναγεννημένους πιστούς, αναφέρω και έναν τρίτο, που συνήθως ακολουθούν οι δεχόμενοι τη μοναδικότητα του Θεού και αυτό τους διαφοροποιεί από τους λοιπούς τριαδικούς πιστούς: **Το «Σύμβολο της Πίστεως», δημιούργημα από το θρησκευτικό κατεστημένο μιας ταραγμένης και σκοτεινής εκκλησιαστικής περιόδου, εφόσον δεν μπορεί σε καμιά περίπτωση να θεωρηθεί θεόπνευστο, αναμφίβολα εμπεριέχει μέσα του πλάνες που με έντεχνο τρόπο έβαλε ο Εχθρός μέσα.** Καλόν είναι λοιπόν να συστήνουμε σε όλους τους ανθρώπους (πιστούς και μη πιστούς) τον Λόγο του Θεού, γιατί ο Λόγος είναι που αναγεννά, σώζει και οδηγεί τον άνθρωπο στην αλήθεια, που είναι ο Ιησούς, όπως και το διεκήρυξε. Όλοι έχουμε παρατηρήσει ότι σε μερικές εκκλησίες

(ελάχιστα ευαγγελικές και κυρίως πεντηκοστιανές) έχουν αναρτήσει σε εμφανές σημείο με μεγάλα γράμματα το «Σύμβολο της Πίστεως», αφενός μεν για να προσελκύσουν τους Ορθοδόξους και αφετέρου για να υπάρχει και σαν επιχείρημα ότι δεν είμαστε «...αιρετικοί», όπως μας αποκαλούν οι Ορθόδοξοι!!! Κατά τη δική μου άποψη, αυτό δεν είναι σωστό, γιατί μεγαλύτερη ευλογία θα υπάρχει εάν έχουν αναρτηθεί εδάφια από την Αγία Γραφή και όποιος μη πιστός μπαίνει μέσα στην αίθουσα θα τα διαβάσει και έτσι ο Λόγος που διαβάσει θα γίνεται σπόρος και κάποια στιγμή αυτός ο σπόρος θα καρποφορήσει, γιατί «κανένας Λόγος που πέφτει στην καρδιά του ανθρώπου δεν επιστρέφει κενός!

(δ) Τέταρτον: Παρακάτω, θα γίνουν μερικά σύντομα σχόλια, σχετικά με τα δογματικά λάθη ή τους όρους που αναφέρονται μέσα στο «Σύμβολο της Πίστεως», οι οποίοι όροι με την πάροδο των χρόνων έχουν φέρει διχασμό στους πιστούς. Το κείμενο του **«Συμβόλου της Πίστεως»**, όπως αυτό οριστικοποιήθηκε από τη Β΄ Οικουμενική Σύνοδο της Κωνσταντινούπολης, έχει ως εξής:

«Πιστεύω εις ένα ΘΕΟΝ, ΠΑΤΕΡΑ, Παντοκράτορα, ποιητήν ουρανού και γης, ορατών τε πάντων και αοράτων.

Και εις ένα Κύριον ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, τον Υιόν του Θεού τον μονογενή, τον εκ του Πατρός γεννηθέντα, προ πάντων των αιώνων.

Φως εκ φωτός, Θεόν αληθινόν εκ Θεού αληθινού γεννηθέντα, ου ποιηθέντα, ομοούσιον τω Πατρί, δι' ου τα πάντα εγένετο.

Τον δι' ημάς τους ανθρώπους και δια την ημετέραν σωτηρίαν κατελθόντα εκ των ουρανών, και σαρκωθέντα εκ Πνεύματος Αγίου, και Μαρίας της Παρθένου, και ενανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου, και παθόντα, και ταφέντα. Και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας Γραφάς. Και ανελθόντα εις τους ουραμούς, και καθεζόμενον εκ δεξιών του Πατρός. Και πάλιν ερχόμενον μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς, ου της Βασιλείας ουκ έσται τέλος.

Και εις το ΠΝΕΥΜΑ ΤΟ ΑΓΙΟΝ, το Κύριον, το Ζωοποιόν, ΤΟ ΕΚ ΤΟΥ Πατρός εκπορευόμενον, το συν Πατρί και Υιώ συμπρο-

σκυνούμενον και συνδοξαζόμενον, το λαλήσαν διά των Προφητών.

Εις Μίαν, Αγία, Καθολικήν, και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ έν Βάπτισμα εις άφεσιν αμαρτιών. Προσδοκώ Ανάστασιν νεκρών, και ζωήν του μέλλοντος αιώνος. Αμήν»

Κανένας δεν αμφισβητεί ότι η δογματική θεολογία του κειμένου του «Συμβόλου της Πίστεως» είναι καθαρά «τριαδική» (παρ' όλο που την περίοδο εκείνη δεν είχαν ακόμα καθιερωθεί οι τριαδικοί όροι) καθόσον μέσα σε αυτή ρητά γίνεται η αναφορά σε 3 θείες υποστάσεις, σε 3 θεία πρόσωπα **«ΣΥΜπροσκυνούμενα και ΣΥΝδοξαζόμενα»** και ότι ο **«Υίός είναι ΟΜΟΟΥΣΙΟΣ τω Πατρί»**. Επάνω σε αυτό όμως υπάρχουν μερικές εύλογες απορίες, που μέσα στην πάροδο των αιώνων, για να ερμηνευτούν οι όροι αυτοί, έχουν φέρει σύγχυση:

(1) Πως είναι δυνατόν ο «Υίός» και το «άγιον Πνεύμα» να είναι **συμπροσκυνούμενα και συνδοξαζόμενα**, ως ξεχωριστές θείες υποστάσεις, αφού ο Ένας και Μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει, ο Πατέρας, αναφέρει καθαρά και πολλές φορές *«προ Εμού άλλος Θεός δεν υπήρξεν, ουδέ θέλει υπάρχει μετ' Εμέ»* (Ησαΐας ΜΓ/43:1011, ΜΔ/44:6, κλπ) και *«δεν θέλω δώσει τη δόξα Μου σε άλλον;»* (Ησαΐας ΜΒ/42:8, ΜΗ/48:11, κλπ). Ποια είναι η απάντηση στα ερωτήματα αυτά;

Στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός παρουσιάζεται ως **«ο Παντοκράτωρ»** (βλ. Γένεσις ΙΖ/17:1, ΛΕ/35:11, Έξοδος ς'/6:3, Ψαλμός 91:1, κλπ), στην Αποκάλυψη Α/1:8 όμως και ο Υίός παρουσιάζεται ως «ο Παντοκράτωρ», το ερώτημα είναι: **Πόσοι «Παντοκράτορες» υπάρχουν;** Μηπως ο ένας Παντοκράτωρ (ο Θεός) δίνει τη δόξα Του στον άλλον Παντοκράτορα (τον Υιό), και έτσι τα μέλη της «αγίας Τριάδας» είναι συμπροσκυνούμενα και συνδοξαζόμενα; Εάν είναι έτσι, τότε στον ουρανό που είναι η 3^η θεία υπόσταση το «άγιον Πνεύμα», αφού στην Αποκάλυψη δεν αναφέρεται πουθενά, αντίθετα αναφέρεται ότι ο Θεός έχει «επτά πνεύματα;» (βλ. Αποκάλυψη Α/1:4, Γ/3:1, Δ/4:5, Ε/5:6).

Πως λοιπόν μπορούμε να δεχτούμε ότι είναι σύμφωνο με τον Λόγο του Θεού το «Σύμβολο της Πίστεως», ένα δημιούργημα της

συμβιβαζόμενης εκκλησίας της ιστορικής περιόδου της Περγάμου, όταν υπάρχουν αυτά τα αναπάντητα (για πολλούς ίσως) ερωτήματα;

(2) Στην Α΄ Κορινθίους ΙΕ/15:28 λέγει: *«Όταν δε υποταχώσιν εις Αυτόν (τον Ιησού) τα πάντα, τότε και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον υποτάξαντα εις αυτόν τα πάντα (δηλαδή στον Πατέρα), διά να ήναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν»*. Αφού υποταχθούν τα πάντα στον Υιό, στο τέλος θα υποταχθεί και Αυτός στον Πατέρα (ως άνθρωπος βέβαια), τότε η θεότητα του 2^{ου} προσώπου της αγίας Τριάδας που θα είναι; Θα υποταχθεί και αυτή στον Πατέρα ή θα συνδοξάζεται αιώνια στον ουρανό από τους αγίους και τους αγγέλους;

(3) Σύμφωνα με τη δογματική της Ανατολικής Ορθόδοξου εκκλησίας (που σήμερα ακολουθούν και η Καθολική Δυτική εκκλησία και η Διαμαρτυρόμενη κίνηση, όσον αφορά το Σύμβολο της Πίστεως) η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ είναι ΑΔΙΑΙΡΕΤΗ και στο λειτουργικό της κατεστημένης εκκλησίας συνέχεια αναφέρεται η επίκληση *«εις το όνομα της αγίας και ομοουσίου και αδιαίρετου Τριάδας»*. Πίστη δηλαδή στο ότι η «αγία Τριάδα» είναι «αδιαίρετη», κάτι που συχνά αναφέρεται και στις επίσημες ιστοσελίδες των τριαδικών κινήσεων. Το ερώτημα είναι: Όταν ο «Θεός Υιός» άφησε τη δόξα Του στον ουρανό και ήρθε στη Γη ως άνθρωπος, **διαιρέθηκε** από τον Πατέρα; Εάν ναι, τότε η αγία Τριάδα δεν είναι «ομοούσιος» και «αδιαίρετος»;

(4) Αναφέρεται στο «Σύμβολο της Πίστεως» για τον Υιό *«γεννηθέντα ΠΡΟ πάντων των αιώνων»* και πιο κάτω *«ου ποιηθέντα»*. Πράγματι ο Υιός δεν **«εποιήθη»** από τον Πατέρα, όπως έγινε με τον πρώτο άνθρωπο, τον Αδάμ, αλλά **«εγεννήθη»**, μόνο που η Βίβλος διακηρύττει ότι ο Υιός κατά σάρκα δεν γεννήθηκε **«προ πάντων των αιώνων»**, αλλά περίπου πριν δύο χιλιάδες χρόνια, ενώ «προ πάντων των αιώνων» ήταν το «Αρνίον το εσφαγμένον προ καταβολής κόσμου», το οποίο ο Πατέρας είχε «προγνωρίσει», όπως αναφέρεται στην επιστολή Α΄ Πέτρου Α/1:20 *«...ΠΡΟΕΓΝΩΣΜΕΝΟΥ μεν προ καταβολής κόσμου, ΦΑΝΕΡΩΘΕΝΤΟΣ δε επ' εσχάτου των χρόνων δι υμάς»* (αρχαίο κεί-μενο). Ο Θεός δεν είχε σχεδιάσει και προγνωρίσει μόνο τον Υιό Του, αλλά και την εκκλησία Του, την οποία

«*προέθετο εν εαυτώ*» (βλ. Α΄ Πέτρου Α/1:1, Εφεσίου Α/1:4, κλπ).

Αξίζει να σημειωθεί ότι το «Σύμβολο της Πίστεως» καμιά αναγεννημένη τριαδική εκκλησία **δεν το θεωρεί ως θεόπνευστο**, (αφού δεν περιέχεται μέσα στην Βίβλο), αλλά γίνεται πλήρως αποδεκτό ως καθαρή και αξιόπιστη πηγή πληροφόρησης των δογματικών αρχών της χριστιανικής πίστης των πρώτων αιώνων.

Συνιστώ στον κάθε αναγνώστη για πληρέστερη ενημέρωση για το θέμα του "ΣΥΜΒΟΛΟΥ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ" να διαβάσει επ' αυτού τα παρακάτω βιβλία, τα οποία χαρακτηρίζονται από το πλούσιο και αξιόπιστο ιστορικό περιεχόμενό τους:

- (1) «**ΜΑΥΡΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΒΙΒΛΟΣ**»
Στυλιανού Χαραλαμπάκη.
- (2) «**ΕΙΚΟΝΟΜΑΧΟΙ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ**»
Γ.Α. Χατζηαντωνίου (εκδόσεις «Ο ΛΟΓΟΣ»).
- (3) «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» Αλκιβιάδη Τζελέπη (εκδόσεις «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»).
- (3) «**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ**»
Αρχιμ. Βασιλείου Κ.Στεφανίδη (εκδόσεις «ΑΣΤΕΡΟΣ»).

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Στο παρόν βιβλίο αφιερώθηκαν **τρία κεφάλαια** (7 - 9) και αναφέρθηκαν πολύ περισσότερα στοιχεία για τις μονοθεϊστικές (μη τριαδικές) εκκλησίες από ό,τι αναφέρθηκαν για τις άλλες τριαδικές ομολογίες και μάλιστα σε σημείο να θεωρήσει κάποιος ότι έγινε ειδική ευνοϊκή μεταχείριση, αλλά αυτό όμως συνέβηκε σαν μια **αυτονόητη ενέργεια**, καθόσον κατά καιρούς πολλά μέλη από διάφορες ομάδες στο facebook, είχαν εκφράσει την επιθυμία **όποιος ή όποιοι έχουν στοιχεία και γνωρίζουν για την κίνηση αυτή στον Ελλαδικό χώρο, να κάνουν κάποια αξιόπιστη και αντικειμενική ενημέρωση**. Επειδή προσωπικά είχα ασχοληθεί με το θέμα αυτό και δημοσίευσα ένα σχετικό άρθρο στο facebook στις 20.06.2011, έγινα αποδέκτης πολλών παρομοίων αιτημάτων από

χρήστες του internet για να παρουσιάσω **περισσότερα στοιχεία** εάν γνωρίζω, όπως και έγινε.

Στο παρόν λοιπόν άρθρο συμπεριλαμβάνονται **όλα** τα στοιχεία της **1^{ης}** και της **2^{ης}** δημοσίευσης, όπως αναφέρεται και στον ΠΡΟΛΟΓΟ και θεωρείται απόλυτα φυσιολογικό τα υπάρχοντα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν αρχικά για τις μονοθεϊστικές (μη τριαδικές) ομάδες να υπερτερούν κατά πολύ των άλλων στοιχείων που αφορούν τις τριαδικές κινήσεις στην Ελλάδα. Περισσότερες λεπτομέρειες για τις ομάδες αυτές σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορεί να βρει ο ενδιαφερόμενος στον **1^ο** τόμο του δίτομου έργου του Χρήστου Χαλκιά **«ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ»** (εκδόσεις «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΙΣΤΗ» - Για σχετικές πληροφορίες στο e-mail: **hristo7@otenet.gr**).

Εύχομαι ο Κύριος να ευλογήσει τον καθένα μας ξεχωριστά και όλοι μαζί, σε όποια δογματική απόχρωση και εάν ανήκουμε, να εργαστούμε για ένα κοινό σκοπό: **ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΟΥΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ και ΝΑ ΥΨΩΘΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ**, το όνομα που είναι πάνω από διαφορές, πάνω από εγωισμούς, πάνω από αντιζηλίες και το όνομα αυτό φέρνει την αληθινή **ΕΝΟΤΗΤΑ** στο σώμα της εκκλησίας του Ιησού. Κανένας μας δεν έχει **ΟΛΗ** την αλήθεια, όλοι μας **«κατά μέρος γνωρίζουμε»**, ας θεωρούμε με την καρδιά μας **«αλλήλους υπερέχοντες»** και τότε η εκκλησία θα ανάψει με τη φωτιά του Πνεύματος και όταν συμβεί αυτό, τότε καμία, μα καμία δύναμη της κόλασης δεν θα μπορεί να την σβήσει. **ΑΜΗΝ.**

Κεφάλαιο ΔΕΚΑΤΟ

«ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ»

ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΟΜΟΙΟΤΗΤΕΣ και ΔΙΑΦΟΡΕΣ

1. «ΙΕΧΩΒΑ ή ΓΙΑΧΒΕ ή ΙΗΣΟΥΣ;»

Υπάρχει μία βασική ομοιότητα στη διδασκαλία των «Μαρτύρων του Ιεχωβά» και της συντριπτικής πλειοψηφίας των «ευαγγελικών και πεντηκοστιανών» ομολογιών, που θα πρέπει να εξετάσουμε και αυτή είναι η κοινή αποδοχή ότι το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι «ΙΕΧΩΒΑ». Αυτό οι αναγεννημένοι πιστοί το δέχονται ως δεδομένο, χωρίς όμως να το έχουν εξετάσει, εάν πράγματι έτσι είναι. Στη συνέχεια, θα αποδείξουμε με ισχυρά επιχειρήματα ότι αυτό δεν έχει κανένα στήριγμα μέσα από τον Λόγο του Θεού.

Όλοι οι μελετητές της Βίβλου, ακόμα και οι πιο απλοί, γνωρίζουν και αποδέχονται ότι στην Εβραϊκή γλώσσα το όνομα του Θεού είναι τετραγράμματο και αποτελείται μόνο από σύμφωνα («ΓΧΒΧ») και προφέρεται «Γιαχβέ» (ή Γιάουε). Το κατ' εξοχήν όνομα του Θεού στα Εβραϊκά είναι «Γιαχβέ ΟΣΗΑ», δηλαδή «Αυτός είναι ΣΩΤΗΡΑΣ» και το όνομά του ο Πατέρας το έδωσε στον Υιό. Η Ελληνική μετάφραση του «ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ» είναι «ΙΗΣΟΥΣ», που στην Εβραϊκή γλώσσα προφέρεται «ΓΕΣΟΥΑ» (δηλ. ΓΙΑ+ΟΣΗΑ). Άρα ο άνθρωπος Χριστός **ΙΗΣΟΥΣ** της Καινής Διαθήκης είναι η φανέρωση του **ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ** της Παλαιάς Διαθήκης.

Δεν θα κάνουμε ανάλυση του ονόματος του Θεού, καθόσον επ' αυτού ο ενδιαφερόμενος αναγνώστης μπορεί να ανατρέξει στα βιβλία των εκδόσεών μας «**ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ**» και «**ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ**», όπου αναγράφονται λεπτομέρειες. Εδώ θα αναφερθούμε επιγραμματικά πως επικράτησε να ονομάζεται λανθασμένα «ΙΕΧΩΒΑ» (στην Αγγλική γλώσσα είναι JEHOVAH =Τζεχόβα).

Ο Θεός είχε πει στους Ισραηλίτες ότι «...*όστις βλασφημηση του όνομα του Κυρίου (=Γιαχβε) εζάπαντος θέλει θανατωθεί, με λίθους*

θέλει λιθοβολήσει αυτόν πάσα η συναγωγή...» (Λευιτικόν ΚΔ/24:16). Στα Εβραϊκά η λέξη «βλασφημώ» είναι «**ΝΑΚΑΒ**», η οποία σημαίνει και «ονομάζω». Οι Ισραηλίτες τη λέξη «βλασφημώ» την απέδιδαν με τη σημασία του «ονομάζω», δηλαδή «**όποιος ΟΝΟΜΑΖΕΙ το όνομα του ΓΙΑΧΒΕ, εξάπαντος θέλει θανατωθεί....**», με αποτέλεσμα να παραιποιοούν την παραπάνω εντολή του Θεού και να μην «ονομάζουν» το όνομα του Θεού.

Είχαν όμως ένα σοβαρό πρόβλημα: Αφού δεν μπορούσαν να «ονομάζουν» (όπως νόμιζαν) το όνομα του ΓΙΑΧΒΕ, έπρεπε να βρουν κάποια άλλη λέξη να το αντικαταστήσει, για να μπορούν στη συναγωγή να διαβάζουν το νόμο του Θεού. Στην αρχή το αντικατέστησαν με το «**ΑΔΟΝΑΪ**» (πληθυντικός του ΑΔΟΝ), που σημαίνει «**ΚΥΡΙΟΣ**». Έτσι, όπου στο κείμενο συναντούσαν ΓΙΑΧΒΕ, διάβαζαν ΑΔΟΝΑΪ. Σε μερικές περιπτώσεις το όνομα ΓΙΑΧΒΕ είχαν αντικαταστήσει με τη λέξη «**ΧΑΣΕΜ**», που σημαίνει «**όνομα**» και με τη λέξη «**ΕΛΟΧΙΜ**» (πληθυντικός του ΕΛ ή ΗΛ), που είναι η κατ' εξοχήν λέξη για την έννοια «**Θεός**».

Το παραπάνω λάθος έγινε αργότερα αποδεκτό ως ορθό από τη μετάφραση των Εβδομήντα (**Ο΄**), με αποτέλεσμα να επικρατήσει παγκόσμια. Στις ημέρες του Ιησού Χριστού, μόνον οι ιερείς διάβαζαν το νόμο του Θεού στα Εβραϊκά και ο υπόλοιπος λαός χρησιμοποιούσε την Ελληνική μετάφραση των Εβδομήκοντα. Δεχόμενοι οι Εβραίοι την ερμηνεία του «**ΝΑΚΑΒ**» ως «**ΟΝΟΜΑΖΩ**» απαγόρευαν αυστηρά την ονομασία του ονόματος ΓΙΑΧΒΕ.

Το **700 μ.Χ.** περίπου προστέθηκαν από τους Μαζορίτες στην τετραγράμμη Εβραϊκή λέξη «**ΓΧΒΧ**» φωνήεντα, αλλά κανείς όμως δεν γνώριζε τη σωστή προφορά και τα φωνήεντα θα είχαν σαν σκοπό να διατηρήσουν τη σωστή προφορά του ονόματος του Θεού. Επειδή όμως στην πράξη το «**ΓΧΒΧ**» είχε αντικατασταθεί από το «**ΑΔΟΝΑΪ**», τα φωνήεντά του χρησιμοποιήθηκαν ανάμεσα στο τετραγράμμη «**ΓΧΒΧ**». Από τη μείξη των δύο αυτών λέξεων, δηλαδή «**ΓΧΒΧ**» και «**ΑΔΟΝΑΪ**», προήλθε το λανθασμένο όνομα «**ΙΕΧΩΒΑ**», που έχει επικρατήσει παγκόσμια. Είναι, σαν να πάρω εγώ δύο ονόματα, για παράδειγμα «**ΤΑΚΗΣ**» και «**ΝΙΚΟΣ**», να τα

αναμείξω και να προσπαθήσω να βγάλω ένα άλλο όνομα, που να αποδίδει σωστά το νόημα. Το αποτέλεσμα θα είναι, να βγει ένα τελείως άσχετο όνομα, δηλαδή **«ΤΑ-ΝΙ-ΚΗΣ-ΚΟΣ»**. Ιστορικά ο πρώτος που χρησιμοποίησε τη λέξη «ΙΕΧΩΒΑ» και που μετά καθιερώθηκε είναι ο Άγγλος **Γαλατίνος** το έτος **1516 μ.Χ.**, ο οποίος είχε παντελή άγνοια της Εβραϊκής ιστορίας.

Κατόπιν των παραπάνω, το όνομα του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη είναι **«ΓΙΑΧΒΕ»** (ΓΧΒΧ), που ακολουθείτε από την ιδιότητα του Θεού ως **«ΟΣΗΑ»** (σωτήρας) και στην Καινή Διαθήκη μεταφράζεται **«ΙΗΣΟΥΣ»** (ΓΙΑ+ΟΣΗΑ. Το «ΓΙΑ» είναι σύντμηση του «ΓΙΑΧΒΕ»). Το όνομα του Πατέρα Θεού και του Υιού είναι το ίδιο στα Ελληνικά, είναι **«ΙΗΣΟΥΣ»**. Όπως αναφέρει και ο απ. Παύλος είναι το όνομα **το υπέρ παν όνομα** και στο όνομα του Ιησού θα κάμψει *«...παν γόνυ επουρανίων (αγγέλων) και επιγείων (ανθρώπων) και καταχθονίων (πονηρών δυνάμεων) και πάσα γλώσσα θα ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ΚΥΡΙΟΣ, εις δόξαν Θεού Πατρός»* (βλ. Φιλιππησίους Β/2:9-11).

Το συμπέρασμα είναι ότι οι αυτοαποκαλούμενοι «Μάρτυρες του Ιεχωβά», είναι Μάρτυρες ενός ανύπαρκτου ονόματος. Το συγκλονιστικό είναι ότι και οι ίδιοι γνωρίζουν επ' ακριβώς **πως επικράτησε λανθασμένα** με την πάροδο των αιώνων το όνομα «ΙΕΧΩΒΑ», όπως λεπτομερώς αναλύεται στη σελίδα **8** του βιβλίου τους με τίτλο **«ΤΟ ΘΕΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ»** (Ελληνική έκδοση 1984), αλλά παρ' όλα αυτά κύριο μέλημά τους είναι πώς να διακηρύξουν και να «εξυψώσουν» ένα ανύπαρκτο όνομα.

Δεν εξυψώνουν τον Ιησού, γιατί ότι ο Ιησούς Χριστός είναι γι' αυτούς ένας άγγελος (ο Μιχαήλ), ένα κτίσμα του Θεού, ένας κατώτερος θεός. Στο περιοδικό τους «ΞΥΠΝΑ» (22.09.1983, σελ.24) γράφουν **«...Γι' αυτούς και πολλούς άλλους λόγους οι αληθινοί χριστιανοί διακρατούν την άποψη ότι ο Ιησούς δεν μπορεί να είναι “ο Θεός”, αλλά μάλλον ο Γιος Του»** και εξηγούν ότι δεν μπορεί να είναι **“ο Θεός”**, γιατί το οριστικό άρθρο **«ο»** ανήκει μόνο στον Πατέρα Θεό, τον Ιεχωβά (βλ. επίσης «ΞΥΠΝΑ», 08.02.2002, σελ.16-17).

Οι αληθινοί πιστοί είναι **«μάρτυρες του ΙΗΣΟΥ»**, είναι **«μάρ-**

τυρες του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ» και όχι «μάρτυρες του ΙΕΧΩΒΑ». Αυτό το είπε ο ίδιος ο Ιησούς στους μαθητές του, λίγο πριν αναληφθεί: «**Θέλετε λάβει δύναμιν, όταν επέλθη το άγιον Πνεύμα εφ' υμάς, ΚΑΙ** (προσέξτε αυτό) **θέλετε είσθε εις ΕΜΕ μάρτυρες...**» (βλ. Πράξεις Α/1:7-8). Ο Ιησούς λέγει θα είσθε μάρτυρες **«εις ΕΜΕ»**, όχι σε κάποιον άλλον, θα είσθε δικοί Μου μάρτυρες **«...ΚΑΙ εν Ιερουσαλήμ, ΚΑΙ εν πάση τη Ιουδαία και Σαμαρεία, ΚΑΙ έως εσχάτου της Γης»**. Παντού, όπου και αν βρισκόμαστε, θα μαρτυρούμε το όνομα του ΙΗΣΟΥ, θα μαρτυρούμε ότι ο Ιησούς Χριστός ο Ναζωραίος, που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ από την παρθένο Μαρία, είναι ο Υιός του Θεού του ζώντος, είναι ο προσωπικός μας Κύριος και σωτήρας. Αυτό και μόνον αυτό το όνομα πρέπει να ομολογούμε.

Ο Λόγος του Θεού λέγει **«Πας όστις επικαλεσθή ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ θέλει σωθεί»** (βλ. Ρωμαίους Ι'/10:13, Πράξεις Β/2:21, Θ/9:24) και **«Ποιο είναι το όνομα του Κυρίου, που πρέπει να επικαλεστούμε;» Είναι ΙΗΣΟΥΣ** και όχι «Ιεχωβάς». Είναι το μόνο όνομα που μπορεί να επικαλεσθεί ο κάθε άνθρωπος για να σωθεί:

«Και δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου σωτηρία, διότι ΟΥΤΕ ΟΝΟΜΑ άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξὺ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθούμε...»
(Πράξεις Δ/4:12 /βλέπε: Ις'/16:31, ΚΒ/22:16).

2. «ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΧΩΒΑ» είναι ΤΡΙΑΔΙΚΟΙ;»

Ίσως το παραπάνω ερώτημα να ξενίζει τον κάθε αναγνώστη, καθόσον όλοι γνωρίζουν ότι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά σε όλα τα βιβλία τους παρουσιάζονται ως «αντιτριαδικοί». Για το θέμα αυτό ήδη αναφερθήκαμε συνοπτικά και στο προηγούμενο κεφάλαιο (σελ. 95-96). Έχοντας αναλύσει τι πιστεύουν οι «τριαδικοί» (ευαγγελικοί, πεντηκοστιανοί, κλπ) και τι πιστεύουν οι «μη τριαδικοί» (μονοθεϊστές πεντηκοστιανοί) σχετικά με την «τριάδα», θα ήθελα εδώ να κάνω μερικές παρατηρήσεις και διευκρινίσεις σχετικά με την λεγόμενη αντιτριαδικότητα ή μη των Μαρτύρων του Ιεχωβά και να επισημάνω **τις ομοιότητες ή τις διαφορές** με τους λοιπούς «τριαδικούς» και «μη τριαδικούς».

(α) **Οι τριαδικοί ευαγγελικοί και πεντηκοστιανοί** (όχι όλες οι ομολογίες) δέχονται την προϋπαρξη του «ΘΕΟΥ ΥΙΟΥ», που άφησε τη δόξα Του στον ουρανό και ήρθε εδώ στη Γη ως άνθρωπος στηριζόμενοι στο Φιλιππησίους Β/2:6-8 «...*όστις (ο Ιησούς) εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να ήναι ίσα με τον Θεόν, αλλ' εαυτόν ΕΚΕΝΩΣΕ λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους, και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος, εταπείνωσεν εαυτόν γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυρού*». Κατά συνέπεια, η τριαδική διδασκαλία προϋποθέτει ΕΝΑ Θεό με ΤΡΕΙΣ θείες υποστάσεις (τρισυπόστατος), δηλαδή «ΘΕΟ Πατέρα», «ΘΕΟ Υιό» και «ΘΕΟ άγιο Πνεύμα» (ομοούσιοι και αδιάρητοι).

(β) **Οι μονοθεϊστές πεντηκοστιανοί** (στο σύνολό τους) δέχονται την προϋπαρξη του «ΛΟΓΟΥ του ΘΕΟΥ», που **«εξήλθεν»** μέσα από τον Πατέρα και **«σαρξ εγένετο»** (βλ. Ιωάννης Η/8:42, ΙΓ/13:3, Ις'/16:27-30, κλπ). Η επίσημη μη τριαδική διδασκαλία προϋποθέτει ΕΝΑ Θεό, του οποίου ο ΛΟΓΟΣ φανερώθηκε **«εν σαρκί»**. Εδώ δεν έχουμε ΤΡΙΑ θεία ξεχωριστά πρόσωπα (υποστάσεις), αλλά έχουμε ΕΝΑ, τον **ΠΑΤΕΡΑ Θεό**, που όλο το πλήρωμά του **αγίου ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Του** κατοίκησε μέσα **στον ΥΙΟ Του**, στον «άνθρωπο Χριστό Ιησού («χωρίς μέτρο» όπως αναφέρει ο Ιωάννης) και κατά συνέπεια η θεότητα που κατοικούσε μέσα στον Ιησού ήταν η θεότητα του Πατέρα: **«Όποιος είδε Εμέ, είδε τον Πατέρα»**. Εδώ δηλαδή έχουμε τρεις φανερώσεις του ενός μόνου αληθινού Θεού, όχι τρεις θείες ξεχωριστές υποστάσεις, αφού πολύ καθαρά αναφέρει και στην προς Εβραίους Α:3 ο απόστολος Παύλος ότι ο Πατέρας έχει μία υπόσταση, καθόσον ο Ιησούς είναι το **«απαύγασμα (=ακτινοβολία) της δόξης και χαρακτήρ ΤΗΣ υποστάσεως Αυτού...»** (όχι ΤΩΝ υποστάσεων του Θεού).

(γ) **Οι Μάρτυρες του Ιεχωβά** δέχονται ότι ο Ιησούς προϋπήρχε, όχι ως **«ΘΕΟΣ ΥΙΟΣ»**, που διακηρύττουν οι τριαδικοί, ούτε ως **«ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»**, που διακηρύττουν οι μη τριαδικοί, αλλά ότι ήταν ένα ΚΤΙΣΜΑ του Θεού, στηριζόμενοι στα εδάφια **«πρωτότοκος πάσης κτίσεως»** (Κολοσσαείς Α/1:15) και **«η αρχή της κτίσεως του Θεού»** (Αποκάλυψη Γ/3:14) και κλείνουν προς την άποψη πιθανόν να ήταν ο

άγγελος Μιχαήλ, όπως ήδη αναφέραμε ότι υποστηρίζουν στο περιοδικό τους «ΞΥΠΝΑ» (22.09.1983, σελ. 24).

Κατά συνέπεια, η δογματική τους τοποθέτηση βρίσκεται σε **ένα ενδιάμεσο στάδιο** μεταξύ των «τριαδικών» και «μονοθειστών» (μη τριαδικών). Όπως οι τριαδικοί αναγεννημένοι πιστοί δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού Χριστού ως «Θεού Υιού», το ίδιο και οι Μάρτυρες του Ιεχωβά δέχονται την προϋπαρξη του Ιησού όχι ως «Θεού Υιού», αλλά ως ενός **αγγέλου**, γεγονός που το διακηρύττουν και στα επίσημα βιβλία και περιοδικά τους. Δεν μπορούν επίσης να θεωρηθούν και επίσημα τριαδικοί, αφού δεν δέχονται το «άγιο Πνεύμα» ως ξεχωριστό θείο πρόσωπο, αλλά ως την «ενεργό δύναμη του Θεού».

Με τους "μη τριαδικούς μονοθειστές" οι Μάρτυρες του Ιεχωβά (ΜΤΙ) ταιριάζουν μόνο στις **ορολογίες**, αλλά όχι στη **δογματική τοποθέτηση**, αφού οι μη τριαδικοί αναγεννημένοι πιστοί δέχονται ότι μέσα στον άνθρωπο Χριστό Ιησού κατοικούσε «παν το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικώς» και ότι ο Ιησούς είχε τέλεια και τις δύο φύσεις, δηλαδή και την ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ φύση και τη ΘΕΙΑ φύση, η οποία ήταν του Πατέρα που κατοικούσε «χωρίς μέτρο» μέσα Του, κάτι που οι Μάρτυρες του Ιεχωβά απορρίπτουν.

(δ) Τέλος, οι «**Μάρτυρες του Ιεχωβά**» και οι επονομαζόμενοι «**Ευαγγελιστές**» (βλ.Κεφάλαιο ΤΕΤΑΡΤΟ) έχουν ταυτόσημες απόψεις, τόσο στη **μη** χρησιμοποίηση τριαδικών όρων, όσο και στην κατάσταση των αποθανόντων πιστών, μέχρι την ανάστασή τους, πιστεύουν δηλαδή ότι οι ψυχές των αποθανόντων βρίσκονται σε ανυπαρξία και όχι σε συνειδητή κατάσταση. **Η ουσιώδη διαφορά** μεταξύ αυτών των ομάδων είναι ότι οι μεν «Ευαγγελιστές» διδάσκουν την εμπειρία της ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ, έχοντας πλήρη συμφωνία στο θέμα αυτό με τις τριαδικές και μη τριαδικές ομολογίες (ευαγγελικών και πεντηκοστιανών), οι δε «Μάρτυρες του Ιεχωβά» δεν το διακηρύττουν.

Συνοπτικά, για τις υπάρχουσες διδασκαλίες σχετικά με τη θεότητα ή μη του Ιησού Χριστού, καθώς και για την προϋπαρξή Του,

αναφέρουμε τα ακόλουθα:

(1) **Οι «Μάρτυρες του Ιεχωβά»** δεν δέχονται τη θεία φύση του Ιησού, εφόσον αποδέχονται και διακηρύττουν ότι είναι το «τέλειο» κτίσμα του Θεού.

(2) **Οι «τριαδικοί»** δέχονται τη διπλή φύση, έχοντας κάποια σύγχυση, γιατί στο θέμα αυτό δεν υπάρχει από όλες τις ομολογίες μια ενιαία δογματική τοποθέτηση, καθόσον **άλλες** διακηρύττουν ότι μέσα στον «άνθρωπο Χριστό Ιησού» κατοικούσε η θεότητα του προϋπάρχοντα «Θεού Υιού», **άλλες** διακηρύττουν ότι μέσα Του κατοικούσε η θεότητα του Πατέρα και **άλλες** αναφέρουν και τις δύο περιπτώσεις.

(3) **Οι «μονοθεϊστές»** (μη τριαδικοί), όλες οι υπάρχουσες στην Ελλάδα ομάδες έχουν ενιαία τοποθέτηση επ' αυτού, διακηρύττοντας ότι μέσα στον «άνθρωπο Χριστό Ιησού» κατοικούσε μόνο η θεότητα του Πατέρα Θεού, αφού δεν δέχονται την προϋπαρξη του «Θεού Υιού»

3. «Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΚΤΙΣΜΑ;»

(1) Η Αγία Γραφή έχει ένα απλό μήνυμα για τον κάθε άνθρωπο: *«Όποιος πιστέψει στη σταυρική θυσία του Ιησού και μετανοήσει, ο Θεός τον συγχωρεί και εξαλείφει όλες τις αμαρτίες του, τον αναγεννά με το άγιο Πνεύμα Του και τον κάνει μέλος του σώματός της εκκλησίας Του, την οποία αγιάζει με το Πνεύμα Του»* (βλ. Εφεσίους Ε/5:25-27, Τίτος Γ/3:4-7). Οι πιστοί των πρώτων αποστολικών αιώνων λάτρευαν τον Ιησού και του απέδιδαν τιμή και δόξα ως τον Θεό τον Παντοκράτορα και πρόσμεναν την ελπίδα της ανάστασης και της αρπαγής της εκκλησίας (βλ. Α' Κορινθίους ΙΕ/15:50-54, Α' Θεσσαλονικείς Δ/4:13-14, Ματθαίος ΚΔ/24:30-31, κλπ). Αυτή είναι περιληπτικά η μαρτυρία της Αγίας Γραφής, που σήμερα αρνείται και παραποιεί, τόσο η κατεστημένη (ανά τον κόσμο) εκκλησία, όσο και οι διάφορες θρησκευτικές οργανώσεις, όπως είναι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά με τους οποίους ασχολούμαστε στο παρόν κεφάλαιο. Η μεν κατεστημένη εκκλησία αποπροσανατολίζει τον άνθρωπο από τις αλήθειες της Βίβλου και τη σωτηρία δια πίστεως στη θυσία του Ιησού (Εφε-

σίους Β/2:8-9, κλπ) και τον στρέφει μόνο στις ανθρώπινες παραδόσεις, οι δε Μάρτυρες του Ιεχωβά του δίνουν υποσχέσεις για έναν γήινο παράδεισο, πλην όμως η βασιλεία του Θεού είναι πνευματική και ουράνια.

Το ερώτημα είναι: «Πως τόσο άνθρωποι στην αναζήτησή τους για κάτι καλύτερο και το αιώνιο, αντί να βρουν την πηγή των ζωντανών υδάτων, τον Κύριο Ιησού, έπεσαν μέσα σ' ένα ξερό λάκκο με τρύπες, δοξάζοντας γι' αυτό τον Θεό και πιστεύοντας σε τέτοιες πλάνες;» (Ιερεμίας Β/2:13).

(2) Επειδή οι Μάρτυρες του Ιεχωβά παρερμηνεύουν τα εδάφια «πρωτότοκος πάσης κτίσεως» (Κολοσσαείς Α/1:15) και «η αρχή της κτίσεως του Θεού» (Αποκάλυψη Γ/3:14) υποστηρίζουν ότι ο Ιησούς Χριστός πριν γεννηθεί ήταν ένα κτίσμα του Θεού, ήταν ένας κατώτερος θεός, ή ήταν ένας άγγελος, ο Μιχαήλ, θα ήθελα πριν κλείσω το κεφάλαιο αυτό, να παρουσιάσω τι αναφέρει ο Λόγος του Θεού για την ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ και τη ΘΕΙΑ φύση του Ιησού Χριστού, ώστε ο κάθε αναγνώστης να μη δέχεται τις κακοδοξίες των αυτοαποκαλούμένων «Μαρτύρων του Ιεχωβά», που είναι μάρτυρες ενός ανύπαρκτου ονόματος, ενώ οι αναγεννημένοι πιστοί είναι **«Μάρτυρες του ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ»**, είναι οι αληθινοί **«ΜΑΡΤΥΡΕΣ του ΙΗΣΟΥ»**, είναι μάρτυρες του ονόματος, το οποίο είναι πάνω από κάθε άλλο όνομα και μια ημέρα στο όνομα αυτό θα γονατίσει κάθε γόνατο ΕΠΙΓΕΙΩΝ (=ανθρώπων), ΕΠΟΥΡΑΝΙΩΝ (=αγγέλων) και ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΩΝ (=πονηρών πνευμάτων) και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι **ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ο αναστημένος και ένδοξος ΕΙΝΑΙ ΚΥΡΙΟΣ** «εις δόξαν Θεού Πατρός» (Φιλιππησίους Β/2:11).

Μήπως οι Μάρτυρες του Ιεχωβά γνωρίζουν γιατί εδώ ο Παύλος λέγει «εις δόξαν Θεού ΠΑΤΡΟΣ» και δεν λέγει «εις δόξαν Θεού ΥΙΟΥ;»

Γιατί πολύ απλά, ο Ιησούς ήταν η ορατή φανέρωση του Θεού του αοράτου και μέσα από Αυτόν δοξαζόταν ο Πατέρας. Ο όρος **«ΚΥΡΙΟΣ»** σημαίνει ότι ο Πατέρας Θεός έδωσε στον Υιό Του όλη την «κυριότητά» Του, όλη δηλαδή την «εξουσία» Του, τον έκαμε, όπως ανέφερε και ο απόστολος Πέτρος την ημέρα της Πεντηκο-

στής «**ΧΡΙΣΤΟΝ και ΚΥΡΙΟΝ**» (Πράξεις Β/2:36, Ε/5:31).

(3) Ας δούμε με συντομία τι αναφέρει ο αληθής Λόγος του Θεού, η Αγία Γραφή, για τις δύο φύσεις του Κυρίου Ιησού, την **ανθρώπινη** και τη **θεϊκή** φύση, χωρίς όμως να γίνει κάποια ιδιαίτερη ανάλυση, καθόσον δεν είναι το κυρίως θέμα μας στο παρόν βιβλίο:

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΦΥΣΗ:

Ονομάζεται «*άνθρωπος Χριστός Ιησούς*» και «*έσχατος αδάμ*» (βλ. Α' Τιμόθεου Β/2:5 /Α' Κορινθίους ΙΕ/15:45) και είναι ο μόνος μεσίτης μας προς τον Θεό Πατέρα. **Σαν άνθρωπος** πειράστηκε, έπαθε, έκλαψε, υπέφερε, πόνεσε, σταυρώθηκε, πέθανε και τάφηκε. Είναι ο Υιός του Θεού τον οποίο γέννησε ο Πατέρας δια μέσου της παρθένου Μαρίας. **Σαν άνθρωπος** φαίνεται στην Αποκάλυψη ως «*το Αρνίον το εσφαγμένον*» και ως «*η ρίζα και το γένος του Δαβίδ*» (βλ. Αποκάλυψη Ε/5:5,12 και ΚΒ/22:16). Σαν άνθρωπος είναι κατώτερος από τον Πατέρα και υποτάσσεται σ' Αυτόν: «*Και αυτός ο Υιός θέλει υποταχθή εις τον υποτάζαντα εις Αυτόν τα πάντα, διά να ήναι ο Θεός ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΝ ΠΑΣΙ*» (βλ. Α' Κορινθίους ΙΕ/15:28 /βλέπε επίσης Γ/3:23 και ΙΑ/11:3).

ΘΕΙΑ ΦΥΣΗ:

Ο Ιησούς Χριστός, ως προ τη θεότητά Του, είναι:

- 1. «Ο ΘΕΟΣ** (ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ που υπάρχει) **εν Χριστώ**» (Β' Κορινθίους Ε/5:19).
- 2. «Ο ΘΕΟΣ** (που) **φανερώθηκε εν ΣΑΡΚΙ**» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16). Δηλαδή είναι «Ο ΓΙΑΧΒΕ που φανερώθηκε μέσα στη ΣΑΡΚΑ του Υιού Του, του Ιησού».
- 3. «Ο ΘΕΟΣ** (ο "ΗΛ") **μεθ' ημών: ο ΕΜΜΑΝΟΥ-ΗΛ**» (Ματθαίος Α/1:23). «ΗΛ» ή «ΕΛ» είναι ο ενικός αριθμός του «ΕΛΟΧΙΜ». Άρα ο Ιησούς είναι η φανέρωση του «Ελοχίμ». Κατά γράμμα «**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ**» σημαίνει «ο ΗΛ μεθ' ημών».
- 4. «Ο ΘΕΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ**» - Εβραϊκά είναι «ΕΛ ΓΚΙΜΠΟΡ» (Ησαΐας Θ/9:6).
- 5. «ΑΙΩΝΙΟΣ ΠΑΤΗΡ**» (Ησαΐας Θ/9:6). Ο Ιησούς αποκαλείται «αιώνιος Πατέρας», αλλά ΠΑΤΕΡΑΣ είναι μόνον ένας, ο ΘΕΟΣ. Άρα ο Ιησούς

είναι η φανέρωση του Πατέρα Θεού (ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στο κείμενο της μετάφρασης του Αρχ. Νεόφυτου Βάμβα αναφέρεται λάθος «ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΑΙΩΝΟΣ»)

6. «**Ο ΕΛΟΧΙΜ**» (βλ. Ψαλμός ΜΕ/45:6-7, Εβραίους Α/1:8-9, Ησαΐας ΛΕ/35:4, Μ/40:3, Ματθαίος Α/1:23, Γ/3:3, κλπ).
7. «**Ο ΓΙΑΧΒΕ**» (βλ. Λουκάς ΚΑ/21:8, Εφεσίους Δ/4:5-6, Ιωάννης Η/8:24, 28,58, ΙΓ/13:19, Ψαλμός ΡΙ'/110:1).
8. «**Το Α και το Ω, η ΑΡΧΗ και το ΤΕΛΟΣ**» (Αποκάλυψη Α/1:8).
9. «**...ο ΩΝ, και ο ΗΝ, και ο ΕΡΧΟΜΕΝΟΣ, ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ**» (Αποκάλυψη Α/1:8). Εδώ ο Ιησούς φανερώνεται ως ο «Παντοκράτωρ». Δεν υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ «Παντοκράτορες», αλλά μόνον «ΕΝΑΣ», ο Πατέρας, ο οποίος φανερώθηκε «εν Υιώ».
10. «**...ο ΩΝ επί πάντων ΘΕΟΣ ευλογητός**» (βλ. Ρωμαίους Θ/9:5, Εφεσίους Δ/4:5-6).
11. «**Ο Αληθινός ΘΕΟΣ και η Ζωή η Αιώνιος**» (Α' Ιωάννου Ε/5:20).
12. «**Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΑΣ και Ο ΘΕΟΣ ΜΑΣ**» (Ιωάννης Κ/20:28).
13. «**Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΘΕΟΣ και ΣΩΤΗΡΑΣ ΗΜΩΝ**» (Τίτος Β/2:13).
14. «**Ο ΚΥΡΙΟΣ**» (βλ. Πράξεις Β/2:36, Ι'/10:36, Ματθαίος ΚΗ/28:18, Ιωάννης Γ/3:35, ΙΖ/17:2, κλπ). Ο «Κύριος» του ουρανού και της γης φανερώθηκε «εν Χριστώ».
15. «**Ο ΕΓΩ ΕΙΜΙ**», Εβραϊκά «ΕΧΓΙΕ» (βλ. Έξοδος Γ/3:13-14, Ιωάννης Η/8:24).

Ίσως τα παραπάνω εδάφια να είναι δυσνόητα και δυσερμήνευτα, τόσο για τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, όσο και για άλλους ερευνητές και μελετητές της Γραφής, γιατί βλέπουμε τον ίδιο τον Ιησού να ταυτίζει τον εαυτό Του (ως προς τη θεότητά Του) με τον ένα και μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει. Η Αγία Γραφή διακηρύττει **μόνο ΕΝΑ Θεό**, τον Πατέρα και αυτή τη διακήρυξη έκανε και ο Ιησούς, όταν Τον ρώτησαν, ποια είναι «πρώτη» όλων των εντολών: «...Απεκρίθη ο Ιησούς ότι πρώτη εστίν “Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών, ΕΙΣ ΕΣΤΙΝ”...» (Μάρκος ΙΒ/12:29 - αρχ. κείμενο /βλ. Δευτερονόμιο ς'/6:4). Ο ίδιος ο Θεός λέγει: «*Προ Εμού (άλλος) Θεός ΔΕΝ ΥΠΗΡΞΕ, ουδέ ΘΕΛΕΙ ΥΠΑΡΧΕΙ μετ' Εμέ. Εγώ, Εγώ (είμαι) Κύριος, εκτός Εμού*

ΣΩΤΗΡ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ» (βλ. Ησαΐας ΜΓ/43:10-11, κλπ).

Η θεότητα που κατοικούσε μέσα στον Υιό ήταν του Πατέρα. Έχουμε τον **«ΑΝΘΡΩΠΟ Χριστό Ιησού»** και τον **«ΘΕΟ Πατέρα»**, όπου η ανθρώπινη φύση του Υιού ταυτίζεται με τη θεία φύση του Θεού Πατέ-ρα: **«Διότι εν Αυτώ (τον Ιησού) κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας σωματικώς»** (Κολοσσαείς Α/1:19) και εξηγεί στο κεφ.Α:9 ότι η θεότητα είναι του Πατέρα.

Ο ίδιος ο Ιησούς μας διαβεβαιώνει ότι Αυτός που μένει και κατοικεί μέσα Του είναι ο ίδιος ο Πατέρας: **«Διά να γνωρίσητε και πιστεύσητε, ότι ο Πατήρ (είναι) ΕΝ ΕΜΟΙ, και Εγώ ΕΝ ΑΥΤΩ»** (Ιωάννης Ι΄/10:38). Επίσης: **«Ὅστις εἶδεν ΕΜΕ, εἶδε τον ΠΑΤΕΡΑ ...Δεν πιστεύεις ότι Εγώ Είμαι εν τῷ Πατρὶ και ο Πατήρ είναι εν Εμοί;»** (Ιωάννης ΙΔ/14:9-10) και **«ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, αυτός εκτελεί τα έργα»** (Ιωάννης ΙΔ/14:10). Άραγε, πως ερμηνεύουν τα εδάφια αυτά οι Μάρτυρες του Ιεχωβά;

Θαυμαστή αποκάλυψη. Ο ένας και μόνος αληθινός Θεός που υπάρχει, ο ΓΙΑΧΒΕ, φανερώθηκε στη σάρκα, στο πρόσωπο του μονογενή Υιού Του για να Τον γνωρίσουμε, να Τον ψηλαφίσουμε και να δούμε τη δόξα Του. Ο Ιησούς Χριστός είναι η **ορατή** εικόνα του Θεού του **αοράτου** (Κολοσσαείς Α/1:15), είναι ο **τύπος** από το **αντίτυπο**, είναι **«το ΑΠΑΥΓΑΣΜΑ (=η ακτινοβολία) της δόξης και ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ της υποστάσεως Αυτού (του Πατέρα)...»** (Εβραίους Α/1:3). Εδώ λέγει **«της (όχι “των”) υποστάσεως»**, γιατί ο Θεός είναι **«Ένας»** και η θεία υπόστασή Του κατοίκησε χωρίς μέτρο στον Υιό. Αυτός είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός τον οποίο λατρεύουμε, υψώνουμε και δοξάζουμε, Αυτός είναι ο ΜΕΣΙΤΗΣ μας προς τον Πατέρα Θεό.

(4) Ο απόστολος Παύλος στις επιστολές του γράφει ότι **«στους τελευταίους καιρούς μερικοί θα αποστατήσουν από την πίστη, προσέχοντες σε ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΠΛΑΝΗΣ και σε διδασκαλίες δαιμονίων»** (βλ. Α΄ Τιμόθεου Δ/4:1-3). Στις τελευταίες ημέρες θα έρθουν **«καιροί χαλεποί»** και οι άνθρωποι θα είναι **«φίλαντοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς, αγράριστοι, χωρίς αγιότητα, άσπλαχνοι, αδιάλλακτοι, σκυοφάντες, χωρίς εγκράτεια, άγριοι, σκλη-**

*ροί, προδότες, προπετείς, πνευματικά τυφλωμένοι, περισσότερο φιλή-
δονοι παρά φιλόθεοι»* και όλοι αυτοί θα παριστάνουν τους ευσεβείς,
αλλά ο Λόγος του Θεου προτρέπει «και τούτους φεύγε» (Β΄ Τιμό-
θεου Γ/3:1-5).

Το ίδιο αναφέρει και ο απόστολος Πέτρος, ότι θα υπάρξουν
ψευδοδιδάσκαλοι που θα φέρουν «**αιρέσεις απολείας**», διδασκαλίες
δηλαδή που θα αρνούνται και τον ίδιο τον Ιησού και θα οδηγούν
τον άνθρωπο στην αιώνια καταδίκη (Β΄ Πέτρου Β/2:1-3). Μας προτρέ-
πει να είμαστε πνευματικά άγρυπνοι γιατί ο εχθρός της ψυχής με τα
όργανά του εμφανίζεται σαν «**άγγελος φωτός**» και σαν «**λύκος με
ένδυμα προβάτου**» (Β΄ Κορινθίους ΙΑ/11:13-15). Για να αποφύγει ο άν-
θρωπος να πέσει στην παγίδα του εχθρού, να παραπλανηθεί και
να γίνει δέσμιός του, πρέπει να στηρίζεται, όχι σε ανθρώπινες
διδασκαλίες και παραδόσεις, αλλά μόνο στον Λόγο του Θεού, που
είναι το φως που μπορεί να φωτίσει τα σκοτεινά μονοπάτια της
ζωής μας.

Κεφάλαιο ΕΝΔΕΚΑΤΟ
ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ "JESUS ONLY"
Γκρεμίστε τα δογματικά τείχη, γιατί
"μόνον ο Ιησούς" σώζει

1. Φθάνοντας στο τέλος της μελέτης μας και αφενός μεν **επειδή** το βιβλίο αυτό είναι αποτέλεσμα των πολλών ερωτημάτων που τέθηκαν στο facebook σχετικά με το δογματικό πιστεύω τον λεγομένων Jesus Only και αφετέρου **επειδή** είναι ίσως το μοναδικό βιβλίο στην Ελληνική χριστιανική βιβλιογραφία, που ασχολείται με το θέμα αυτό, θα ήθελα να επανέλθω επί του θέματος και να κάνω ένα **"ΚΑΛΕΣΜΑ για να γκρεμιστούν τα δογματικά τείχη"**, που έχουν δημιουργηθεί μεταξύ των τριαδικών πιστών και των μονοθεϊστικών πιστών που τους αποκαλούν Jesus Only.

Προς τούτο, κρίνεται απαραίτητο να γίνει μία σύντομη αναδρομή στα προηγούμενα κεφάλαια και αναφερθούν πάλι μερικά βασικά σημεία που έχουν άμεση σχέση με το θέμα αυτό, για να καταλήξουμε στο τέλος σε μια μεγαλειώδη και θαυμαστή διαπίστωση, που είναι ότι τριαδικοί και μη τριαδικοί **ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑ**, σύμφωνα με την προσευχή του Κυρίου Ιησού: *«...Διά να ήναι πάντες ΕΝΑ, καθώς συ Πάτερ, είσαι εν εμοί και εγώ εν σοι, να ήναι και αυτοί εν ημίν ΕΝΑ, διά να πιστεύση ο κόσμος ότι συ με απέστειλας. Και εγώ την δόξαν την οποίαν μοι έδωκας έδωκα εις αυτούς, διά να ήναι ΕΝΑ καθώς ημείς είμεθα ΕΝΑ»* (Ιωάννης ΙΖ/17:21-22).

2. Ένα θέμα που έχει δημιουργηθεί μεταξύ πολλών πιστών στη χώρα μας, είναι η **χρησιμοποιούμενη ορολογία** για τη διάκριση των "ΤΡΙΑΔΙΚΩΝ" και των "ΜΗ ΤΡΙΑΔΙΚΩΝ" κινήσεων. Ίσως σε πολλούς αυτό να φανεί πολύ παράξενο και να απορήσουν γιατί θίγεται ένα τέτοιο θέμα και γιατί θα πρέπει να δοθεί κάποια διευκρίνιση. Σε τι ωφελεί αυτό; Το πρόβλημα που έχει δημιουργηθεί κατά βάση

είναι **μονομερές**, καθόσον έχει δημιουργηθεί αποκλειστικά από τη μία πλευρά και συγκεκριμένα από μία συγκεκριμένη μερίδα πιστών που ακολουθούν την τριαδική διδασκαλία, οι οποίοι λόγω άγνοιας και επίγνωσης της αλήθειας:

- **αφενός μεν** κατακρίνουν τις τυχόν ορολογίες ή τους τίτλους που "εξαναγκάζονται" να χρησιμοποιούν οι μη τριαδικοί για να αυτοπροσδιορίζονται, όταν τους ρωτούν τι είναι και τι πιστεύουν (ανεξάρτητα εάν ενεργούν σωστά ή λάθος) και
- **αφετέρου** οι ίδιοι οι τριαδικοί έχουν υιοθετήσει δικούς τους τίτλους, που αποδίδουν στους μη τριαδικούς, στους οποίους τίτλους εμμένουν με πρωτοφανή ζήλο.

«**Jesus Only**», «**αντιΤριαδικοί**» και «**αντιΤριαδιστές**» είναι οι τρεις βασικές ορολογίες που έχουν υιοθετήσει και αποδίδουν οι τριαδικοί στους μη ακολουθούντες την τριαδική διδασκαλία και μάλιστα προτάσσουν τον όρο **Jesus Only**, τον οποίο χρησιμοποιούν στις πλείστες των περιπτώσεων, πιστεύοντας ότι αυτός ο όρος ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Οι ίδιοι οι μη τριαδικοί (μονοθεϊστές), τουλάχιστον στη χώρα μας (χωρίς να αναφέρομαι στο εξωτερικό), **δεν έχουν υιοθετήσει κάποια επίσημη κοινή ορολογία ή τίτλο** για να τους ξεχωρίζει και να διακρίνονται από τους τριαδικούς, γιατί ο βασικός στόχος τους δεν είναι να έρθουν ενάντια στους τριαδικούς αδελφούς, αλλά ΜΑΖΙ να πολεμήσουν τον κοινό εχθρό, τον Διάβολο με τις πονηρές δυνάμεις του. Όταν τους ρωτούν «τι είστε και τι πιστεύετε», οι απαντήσεις ποικίλουν και συνήθως είναι του τύπου:

- *"Εμείς δεν πιστεύουμε στην τριαδικότητα του Θεού"*
- *"Εμείς πιστεύουμε στη μοναδικότητα του Θεού"*
- *"Εμείς πιστεύουμε στον Ένα Θεό και όχι σε τριάδα"*
- *"Εμείς είμαστε μονοθεϊστές, όχι τριαδικοί"*
- *"Εμείς δεν χρησιμοποιούμε μη Βιβλικούς τίτλους"*

Το αντίθετο, οι ακολουθούντες την τριαδική διδασκαλία, οι ίδιοι ομολογούν με καύχημα ότι στο πιστεύω τους είναι "**τριαδικοί**" και αυτό το καταγράφουν προς επιβεβαίωση στα διάφορα γραπτά

τους (βιβλία, άρθρα, σχόλια, κλπ). Είναι ένας τίτλος, τον οποίο δεν τους τον έδωσαν οι μη ακολουθούντες το τριαδικό δόγμα, αλλά μόνοι τους, μέσα στην πάροδο των αιώνων, τον έχουν υιοθετήσει και τον έχουν αποδεχτεί πλήρως ως **τον απολύτως ορθό όρο**, καθόσον (κατά την άποψή τους) εναρμονίζεται με τη διδασκαλία της Αγίας Γραφής.

Οι ίδιοι επίσης το γνωρίζουν και το ομολογούν ότι τέτοιος όρος μέσα στην Αγία Γραφή δεν αναφέρεται **ούτε μία φορά** και ούτε τον χρησιμοποιούσε η πρώτη αποστολική εκκλησία, αλλά καθιερώθηκε χρονικά πολύ μεταγενέστερα. Ιστορικά είναι γνωστό ότι το τριαδικό δόγμα καθιερώθηκε από τις Οικουμενικές Συνόδους της Νίκαιας (325 μ.Χ) και της Νέας Ρώμης/Κωνσταντινούπολης (381 μΧ), όπου θεσπίστηκε το **«Σύμβολο της Πίστεως»** με τα 12 άρθρα, όπως ισχύει σήμερα, πλην όμως οι ορολογίες «τριάδα - τριαδικός» δεν είχαν ακόμα χρησιμοποιηθεί. Αυτό συνέβηκε τον 6^ο μ.Χ αιώνα από τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό, που χρησιμοποίησε τον όρο αυτό στο νομοθετικό κώδικα που θέσπισε, που είναι γνωστός ως Ιουστινιάνειος Κώδικας.

Αξίζει να αναφερθεί ότι οι ακολουθούντες το τριαδικό δόγμα, θεωρούν το «Σύμβολο της Πίστεως» **ως αλάνθαστο δογματικά** και παρ' όλο που οι ίδιοι ομολογούν ότι **δεν είναι θεόπνευστο κείμενο** και ότι σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να αντικαταστήσει τον θεόπνευστο Λόγο του Θεού, θεωρούν ότι βρίσκονται σε πλάνη οι μη τριαδικοί, οι οποίοι δεν δέχονται το κείμενο αυτό ως αξιόπιστο.

Παρ' όλο που οι μονοθεϊστικές (μη τριαδικές) κινήσεις ή ομάδες, δεν έχουν υιοθετήσει τίτλους και ταμπέλες για να ξεχωρίζουν από τις άλλες κινήσεις και **παρ' όλο** που τα μέλη τους δείχνουν ανεκτικότητα και υποχωρητικότητα στους αποδιδόμενους σε βάρος τους τίτλους μομφής, εκεί που περισσότερο αντιδρούν δεν είναι **τόσο** στον τίτλο "Jesus Only", **όσο** στον τίτλο **«αντιΤριαδικός»** (ή **αντιΤριαδιστής**). Αυτός ο τίτλος απορρίπτεται από την συντριπτική πλειοψηφία των μη τριαδικών και ίσως να μην υπάρχουν εξαιρέσεις, καθόσον αντιτριαδικές ομάδες υπάρχουν πολλές, όπως είναι οι Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι Ευαγγελιστές (όχι Ευαγγελικοί), πολλές

κινήσεις μεταξύ των Αντιβεντιστών της Έβδομης Ημέρας και άλλων μη γνωστών κινήσεων στον Ελλαδικό χώρο. **Όλων αυτών των αντιτριαδικών ομάδων η δογματική θέση και διδασκαλία διαφέρει ριζικά σε διάφορα θεμελιώδη δόγματα της Αγίας Γραφής από αυτή των γνησίων "μονοθεϊστών",** οι οποίοι γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο αποκηρύσσουν τον όρο "αντιτριαδικός, για να μην ταυτίζονται με τις ομάδες αυτές και ειδικότερα με τους Μάρτυρες του Ιεχωβά, οι οποίοι δεν δέχονται αναγέννηση, βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα, απορρίπτουν τη θεότητα του Ιησού και έχουν διαστρεβλωμένες θέσεις στα εσχατολογικά θέματα.

3. Κατόπιν των παραπάνω, η διάκριση μεταξύ των δύο κατηγοριών έγκειται στο ότι οι τριαδικοί διακηρύσσουν την **τριαδικότητα του Θεού** και οι μη τριαδικοί διακηρύσσουν τη **μοναδικότητα του Θεού**. Επειδή όμως και των δύο κατηγοριών η διδασκαλία είναι «μονοθεϊστική», οι τριαδικοί ισχυρίζονται ότι διακηρύσσουν τη μοναδικότητα του Θεού **επειδή** εκφράζεται μέσα από την τριαδική υπόσταση του Θεού.

Στη διάκριση μεταξύ «**τριαδικότητας**» και «**μοναδικότητας**» θα ήθελα να κάνω όχι δογματική ερμηνεία και ανάλυση, αλλά καθαρά **γραμματική ερμηνεία**, σύμφωνα με έγκυρα λεξικά και στην προκειμένη περίπτωση θα χρησιμοποιήσω το Λεξικό της Ελληνικής Γλώσσας του καθηγητή γλωσσολογίας Γεωργίου Μπαμπινιώτη:

- **ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ, -ή, -ό** (συνήθως με άρθρο): **(1)** Αυτός του οποίου δεν υπάρχει άλλος όμοιος στο είδος του, ο ένας και μόνος. **(2)** Αυτός που δεν επιδέχεται καμία σύγκριση, που όμοιός τους σε αξία, σε αρετές είναι αδύνατον να βρεθεί (σελ. 1122, έκδοση 1998).
- **ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ, η** (χωρίς πληθ.): Το να είναι κάτι μοναδικό, το να μην υπάρχει άλλο σαν και αυτό (σελ. 1122, έκδοση 1998).
- **ΤΡΙΑΔΑ, η:** **(1)** Σύνολο τριών προσώπων ή πραγμάτων. **(2)** ΘΕΟΛ. Αγία Τριάδα, η (κατά τη χριστιανική διδασκαλία) ο Θεός στις 3 υποστάσεις του (Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα). ΕΤΥΜ. αρχ. τριάς, -άδος. Με τη σημασία του δόγματος του χριστιανισμού, η λέξη απα-

ντά από τον 6ο αιώνα μ.Χ. στον Ιουστινιάνειο Κώδικα (σελ. 1812, έκδοση 1998).

- **ΤΡΙΑΔΙΚΟΣ, -ή, ό:** μεταγενέστερος όρος (1) Αυτός που σχετίζεται με την τριάδα. (2) Αυτός που σχετίζεται με την Αγία Τριάδα: ο Θεός - τριαδικότητα (σελ. 1812, έκδοση 1998).

Από τα παραπάνω είναι σαφές ότι όποιος **εκφράζεται** ότι ακολουθεί την ΤΡΙΑΔΙΚΟΤΗΤΑ του Θεού, δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι ακολουθεί ταυτόχρονα και τη ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ του Θεού, καθόσον γραμματικά οι όροι δεν έρχονται σε συμφωνία, ούτε καν είναι συνώνυμοι. Κατά συνέπεια, εφόσον ο όρος "τριάδα" **δεν είναι Βιβλικός** και εφόσον **δεν εκφράζει** τη μοναδικότητα του Θεού, θα πρέπει ΝΑ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙ ως όρος που προκαλεί διαιρέσεις και εντάσεις μέσα στο σώμα του Χριστού, κεφαλή του οποίου είναι Ιησούς Χριστός και των (αυτοαποκαλούμενων) τριαδικών και των μη τριαδικών.

Επειδή είναι ένα πολύ σοβαρό θέμα, αυτό που εξετάζουμε, θα ήθελα να δώσω ιδιαίτερη έμφαση στο γεγονός ότι ο λαός του Θεού, η εκκλησία, **θα πρέπει να κατανοήσει και να αποβάλει κάθε όρο, τίτλο, ορολογία ή ταμπέλα που δεν αναφέρεται μέσα στην Αγία Γραφή**, γιατί στην προσπάθειά τους οι μελετητές και οι ερευνητές της Βίβλου να ερμηνεύσουν και να αναλύσουν τους διάφορους αντιβιβλικούς όρους, πέφτουν σε ερμηνευτικά ατοπήματα, τα οποία φέρνουν διαίρεση και εντάσεις μέσα στο σώμα του Ιησού Χριστού, ο οποίος προσευχήθηκε να είναι «**πάντες ΕΝΑ**».

Ορολογίες και τίτλοι που έχουν κληρονομηθεί από την Ορθόδοξη (Ανατολική) εκκλησία και από την Καθολική (Δυτική) εκκλησία πρέπει να απορριφθούν. Τέτοιοι αντιβιβλικοί όροι είναι: Τριάδα, τριαδικός, τρισυπόστατος, ομοούσιος, Θεός Υιός, Παναγία, βασίλισσα των ουρανών, αιεπάρθενος, Θεοτόκος, Θεομήτωρ, καθολικός, ορθόδοξος, πεντηκοστιανός, ευαγγελικός, κλπ, κλπ.

4. Προσωπικά, όταν με ρωτούν ποια διάκριση κάνω μεταξύ των δύο κατηγοριών, συνήθως απαντώ ότι τους κατατάσσω σε «**μονοθεϊστές που ακολουθούν την ΤΡΙΑΔΙΚΟΤΗΤΑ του Θεού**» και σε

«μονοθεϊστές που ακολουθούν τη ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ του Θεού». Μέσος όρος, κατά τη δική μου άποψη και ερμηνεία δεν υπάρχει, καθόσον δεν μπορεί κάποιος να ακολουθεί «γκρίζες ζώνες», να δέχεται ταυτόχρονα και την τριαδικότητα και τη μοναδικότητα του Θεού, κατά παράβαση και παρέκκλιση των κειμένων γραμματικών κανόνων.

Για τον όρο «**Jesus Only**» (μόνον ο Ιησούς), ο οποίος έχει γίνει αιτία μεγάλων εντάσεων μέσα στο σώμα του Χριστού, θα ήθελα να αναφέρω την παρακάτω **προσωπική μου άποψη, η οποία ΑΝΑΤΡΕΠΕΙ τα μέχρι σήμερα δεδομένα και απομυθοποιεί και αποδομεί τη χρησιμοποίηση του όρου ως μομφή και ρετινιά και τον μετατρέπει** σε έναν ευλογημένο και ένδοξο τίτλο. Ειδικότερα:

Λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τις 3 παρακάτω περιπτώσεις:

(1) ΟΤΙ ο όρος Jesus Only χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά, λίγα χρόνια μετά τη μεγάλη έκχυση του Πνεύματος του Θεού στην οδό Αζούζα το έτος 1906, με πρωτεργάτη της κίνησης για την μοναδικότητα του Θεού τον **Φρανκ Μπάρτλμαν**, συγγραφέα του βιβλίου Azusa Street, χωρίς τότε να εκφράζει ακραίες δογματικές θέσεις.....

(2) ΟΤΙ στην Ελλάδα όλους τους μη τριαδικούς, ανεξάρτητα εάν μεταξύ τους έχουν ή όχι θεολογικές διαφορές (μικρές ή μεγάλες), τους αποκαλούν όλους ανεξαιρέτως Jesus Only, έχοντας υιοθετήσει το δόγμα «*πας μη τριαδικός, Jesus Only*», αντιγράφοντας το «*πας μη Έλλην, βάρβαρος*»

(3) ΟΤΙ εάν στο εξωτερικό υπάρχει κάποια κίνηση, ή οργάνωση με την επωνυμία “Jesus Only” (προσωπικά δεν πιστεύω ότι υπάρχει επίσημα), που ακολουθεί **ακραίες θεολογικές θέσεις**, που δεν ταυτίζονται με τις θέσεις των Ελλήνων μη τριαδικών, οι τριαδικοί πάλι τους αποκαλούν Jesus Only.....

ΠΙΣΤΕΥΩ ότι στην Ελλάδα είναι άσκοπη και μάταιη η διαμάχη για τον όρο αυτό, ο οποίος είναι ένας καθ’ όλα **ΒΙΒΛΙΚΟΣ ΟΡΟΣ** και κατά συνέπεια **όλοι μας είμαστε Jesus Only** (μόνον ο Ιησούς), **τριαδικοί και μη τριαδικοί, γ ι α τ ί**

- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** μας σώζει από τις αμαρτίες.
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** μας θεραπεύει από τις αρρώστιες.
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** μας ελευθερώνει από τον Πονηρό.
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** είναι ο **μεσίτης** μας προς τον Πατέρα Θεό.
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** έχει όλη την εξουσία σε ουρανό και γη.
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** έχει το όνομα, το υπέρ παν όνομα, το οποίο το κληρονόμησε από τον Πατέρα Θεό.
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** είναι το κέντρο του θαυμαστού σχεδίου του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου *προ καταβολής κόσμου*.
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** μας αποκαλύπτει τον Πατέρα, καθόσον «*εκ του Πατρός εξήλθεν*» και ήταν «*εις τον κόλπον του Πατρός*» (Ιωάννης Η/8:42, Α/1:18).
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** θα μας παραστήσει ως την εκλεκτή νύμφη Του ενώπιον του Πατέρα
- Γιατί **ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ** είναι ο ακρογωνιαίος λίθος που στηρίζεται με ασφάλεια το οικοδόμημα της εκκλησίας Του (Εφεσίους Β/2:20)

Δεν γνωρίζω κάποιον να ταυτίζεται απόλυτα με τις απόψεις μου, γι' αυτό πιστεύω ότι **είμαι ο μοναδικός** μεταξύ όλων των αναγεννημένων πιστών (τριαδικών και μη τριαδικών) που ΑΕΝ με ενοχλεί καθόλου ο όρος Jesus Only, γιατί σύμφωνα με την Ελληνική μετάφραση του όρου («μόνον ο Ιησούς») **ΟΛΟΙ ΕΙΜΑΣΤΕ JESUS ONLY** και οι τριαδικοί είναι Jesus Only και οι μη τριαδικοί είναι Jesus Only, **γιατί ΜΟΝΟΝ Ο ΙΗΣΟΥΣ είναι η κεφαλή του ΕΝΟΣ σώματος και των τριαδικών και των μη τριαδικών.** Αυτός έχυσε το αίμα Του για μας, Αυτός σταυρώθηκε, πέθανε, αναστήθηκε, αναλήφθηκε και θα έρθει πάλι μέσα στη δόξα Του για να παραλάβει το άγιο σώμα της εκκλησίας Του και να μας παραστήσει στον Πατέρα Θεό. Την πιο ευλογημένη ορολογία μέσα στον Λόγο του Θεού, ο Διάβολος την διαστρέβλωσε και την έκανε **σημείο έριδας και αντιπαράθεσης.**

Ας μην μαχόμαστε λοιπόν μεταξύ μας, **είμαστε αδέρφια πνευματικά**, αναγεννημένα και βαπτισμένα με το άγιο Πνεύμα του Θεού.

5. Προσωπικά για τη διάκριση των δύο κατηγοριών έχω υιοθετήσει τους όρους **"τριαδικοί"** και **"μονοθεϊστές"**, παρ' όλο που και οι τριαδικοί είναι καθαρά μονοθεϊστές. Θα έλεγα ότι ο όρος "μονοθεϊστής" είναι ένας **αδόκιμος όρος ανάγκης**, που τον γέννησε η πίεση που ασκείται από μερίδα τριαδικών πιστών επάνω στους μη τριαδικούς πιστούς.

Έχοντας μέσα μου την όραση να δω το λαό του Θεού στην Ελλάδα ενωμένο, **ας απορρίψουμε όλους τους αντιβιβλικούς τίτλους και όρους και όλοι μαζί να υιοθετήσουμε τον ΕΝΑ τίτλο του «μονοθεϊστή»**, που εκφράζει και φανερώνει τον ένα και μόνο αληθινό Θεό που υπάρχει, τον **ΠΑΤΕΡΑ**, ο οποίος με το άγιο **ΠΝΕΥΜΑ** Του, κατοίκησε, χωρίς μέτρο, εν πληρότητι (Ιωάννης Γ/3:34), μέσα στον **ΥΙΟ** Του, τον άνθρωπο Χριστό Ιησού, γι' αυτό ο Ιησούς είχε την τέλεια ***ανθρώπινη φύση*** ("Υιός του ΑΝΘΡΩΠΟΥ") και την τέλεια ***θεία φύση*** του Πατέρα ("Υιός του ΘΕΟΥ").

Θα διευκρινίσω γιατί στην πράξη χρησιμοποιώ τον **αδόκιμο διαχωρισμό** σε "τριαδικούς" και "μονοθεϊστές" και γιατί δεν χρησιμοποιώ τον **δόκιμο διαχωρισμό** σε ***"μονοθεϊστές που δέχονται την τριαδικότητα του Θεού"*** και σε ***"μονοθεϊστές που δέχονται τη μοναδικότητα του Θεού"***.

Πιστεύω ότι η απάντηση είναι αυτονόητη και πολύ απλή, γιατί υπάρχει **μία μεγάλη ειδοποιός διαφορά** που ξεχωρίζει τις δύο αυτές κατηγορίες, που είναι ότι οι ***"τριαδικοί είναι μεν μονοθεϊστές"***, αλλά οι ***"μονοθεϊστές ΔΕΝ είναι τριαδικοί"***. Τι σημαίνει αυτό;

Σημαίνει ότι η 1η κατηγορία έχει **δύο ιδιότητες**, του ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ και του ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΗ, ενώ η 2η κατηγορία έχει **μόνον μία ιδιότητα**, έχει μόνο ένα χαρακτηριστικό, που είναι η ιδιότητα του ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΗ.

Κατά συνέπεια ο τριαδικός μονοθεϊστής, δέχεται επί πλέον διδασκαλίες, τις οποίες δεν τις δέχεται ο απλά ονομαζόμενος μονοθεϊστής. Όλα αυτά πρέπει να αλλάξουν και όλοι μας να γίνουμε

«ένα», όπως ο Ιησούς προσευχήθηκε (Ιωάννης ΙΖ/17:21-22).

Χρησιμοποιώ λοιπόν την ορολογία **«μονοθεϊστής»** με έναν μεγάλο οραματισμό στην καρδιά μου, που είναι όλοι οι αδελφοί, τριαδικοί και μη τριαδικοί, να απορρίψουν όλες τις αντιβιβλικές ορολογίες και να διακηρύξουν ότι ακολουθούν **την πρώτη όλων των εντολών** που δόθηκε από τον ίδιο τον Θεό. Η μοναδικότητα του Θεού, **δεν είναι απλά μια εντολή**, μέσα στις πολλές εντολές που ο Θεός έδωσε στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης και τις επανέλαβε στην περίοδο της Καινής Διαθήκης ο Ιησούς, αλλά είναι η **«πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών»**, δεν υπάρχει άλλη ανώτερη εντολή, είναι **Η ΕΝΤΟΛΗ ΤΩΝ ΕΝΤΟΛΩΝ**. Όταν ο Ιησούς ρωτήθηκε από έναν από τους γραμματείς “ποια είναι η πρώτη από όλες τις εντολές”, επανέλαβε τα λόγια που αναφέρονται στο Δευτερονόμιο ς’/6:4 *«Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτόν ότι πρώτη πασών των εντολών είναι· Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ (=ένας) Κύριος»* (Μάρκος ΙΒ/12:29).

Ο Θεός σιχαίνεται την αμαρτία, γι’ αυτό στην περίοδο του νόμου, ήθελε **ο λαός Ισραήλ** να ξεχωρίζει από τα γύρω ειδωλολατρικά έθνη. Το ίδιο θέλει και σήμερα από τον **πνευματικό Ισραήλ**, την εκκλησία, να ξεχωρίσει από τον κόσμο και να ζει σε συνεχή αγιότητα, αλλά και σε αληθινή ενότητα. **Πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας (τριαδικοί και μη τριαδικοί) είμαστε ΕΝΑ, όλοι μας είμαστε μόνον ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΕΣ, όλοι μας είμαστε JESUS ONLY, γιατί η βάση της πίστης μας είναι κοινή.**

Γι’ αυτό αδελφέ μου

- **μη** χρησιμοποιείς όρους του συστήματος του κόσμου τούτου,
- **μη** χρησιμοποιείς τριαδικούς όρους,
- **μη** χρησιμοποιείς ορθόδοξους όρους,
- **μη** χρησιμοποιείς θρησκευτικούς όρους,
- **μη** χρησιμοποιείς ανθρώπινες διατάξεις που φέρνουν διαίρεση στο σώμα του Χριστού.

Τριαδικοί και μη τριαδικοί έχουμε το ίδιο πιστεύω:

Πιστεύουμε σε έναν Θεό, τον ΠΑΤΕΡΑ, που είναι Πνεύμα και είναι ο δημιουργός του σύμπαντος.

Πιστεύουμε στον ΥΙΟ, στον Ιησού Χριστό, που είναι ο μόνος μεσίτης προς τον Πατέρα.

Πιστεύουμε ότι ο Θεός που είναι ΠΝΕΥΜΑ, κατοίκησε με όλο το πλήρωμα του αγίου ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ Του μέσα στον Ιησού.

Πιστεύουμε ότι ο Ιησούς γεννήθηκε εκ Πνεύματος αγίου από την παρθένο Μαρία, σταυρώθηκε, πέθανε και αναστήθηκε και με τη σταυρική Του θυσία πλήρωσε τις δικές μας αμαρτίες.

Πιστεύουμε ότι μόνον ο αναστημένος και ένδοξος Ιησούς σώζει, θεραπεύει και ελευθερώνει.

Πιστεύουμε ότι Ιησούς θα έρθει στο μεσουράνημα για να αρπάξει την εκλεκτή Του νύμφη εκκλησία..

- Είμαστε όλοι ΕΝΑ (αυτή είναι η προσευχή του Ιησού).
- Είμαστε όλοι ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΕΣ .
- Είμαστε όλοι ΑΔΕΛΦΙΑ με το αίμα του Ιησού.
- Είμαστε όλοι ΣΩΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥ με κεφαλή Αυτόν.
- Είμαστε όλοι ...**JESUS ONLY**, γιατί «μόνον ο Ιησούς» σώζει!

Κεφάλαιο ΔΩΔΕΚΑΤΟ

Η ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ και ΤΑ ΔΟΓΜΑΤΑ

(επίλογος)

ΜΙΑ ΟΜΟΡΦΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ:

Μία ανθοδέσμη είναι υπέροχη όταν περιλαμβάνει πολλά ΚΑΙ διάφορα ΕΙΔΗ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ: Τριαντάφυλλα, γαρύφαλλα, τουλίπες, βιολέτες, κλπ. **ΜΙΑ ανθοδέσμη, ΠΟΛΛΑ είδη λουλουδιών.** Και εμείς, όλοι οι αναγεννημένοι πιστοί είμαστε ΜΙΑ εκκλησία του Ιησού στην Ελλάδα, ΠΟΛΛΕΣ όμως ομολογίες, οι οποίες όλες μαζί ΣΥΝΘΕΤΟΥΝ μια υπέροχη **πνευματική ανθοδέσμη**, που δίνει «ΕΥΩΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ». Ας προσέξουμε μερικές βασικές λεπτομέρειες, που είναι παράδειγμα για μας:

(1) Η «ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ» ΤΟΥ ΑΡΩΜΑΤΟΣ:

Το κάθε είδος ΛΟΥΛΟΥΔΙΟΥ (η κάθε χριστιανική ομολογία ή ομάδα) δίνει το δικό του ξεχωριστό και υπέροχο άρωμα, ένα άρωμα πνευματικό, που αναβλύζει μέσα από την ψυχή του κάθε παιδιού του Θεού και φθάνει μέσα στο θρόνο της χάρις Του.

(2) Η «ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ» ΤΟΥ ΑΡΩΜΑΤΟΣ:

Αφού στον φυσικό τομέα, το κάθε είδος ΛΟΥΛΟΥΔΙΟΥ, έχει το δικό του ξεχωριστό άρωμα, αυτό σημαίνει ότι το τριαντάφυλλο ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να μου προσφέρει του άρωμα του γαρύφαλλου, ούτε το γαρύφαλλο να μου δώσει το άρωμα του γιασεμιού, και ούτω καθεξής. Έχω λοιπόν ανάγκη ΟΛΑ τα λουλούδια, θέλω να έχω μια όμορφη ανθοδέσμη από ποικιλία λουλουδιών.

Τυπολογικά, στον πνευματικό τομέα, η κάθε χριστιανική ομολογία (ή ομάδα) έχει ένα άρωμα που ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να μου δώσει η άλλη ομάδα στην οποία εγώ βρίσκομαι. Άρα έχω ανάγκη και αυτήν την ομάδα, αλλά και όλες τις ομάδες, γιατί η κάθε μία με το δικό της

ξεχωριστό άρωμα, συνθέτουν την όμορφη εικόνα της πνευματικής ανθοδέσμης, που είναι το σώμα της εκκλησίας του Ιησού Χριστού και έχει κοινό χαρακτηριστικό: *«Ενωδιά Χριστού είμεθα»*.

(3) **H «ΖΩΗ» ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ:**

Τα άνθη, διαφορετικά μεταξύ τους, διατηρούνται ΟΛΑ ζωνρά και ολόφρεσκα, γιατί μέσα στο ανθοδοχείο υπάρχει ΝΕΡΟ, ένα είδος νερού και από **το ίδιο νερό** τρέφονται ΟΛΑ. Το Ζωντανό Νερό που «τρέφει» και δροσίζει τις διαφορετικές δογματικές ομολογίες και ομάδες είναι το ΙΔΙΟ, είναι ο Ιησούς Χριστός, που είναι η κεφαλή (=εξουσία) όλων των αυτών των ομάδων. Αυτή είναι η υπέροχη εικόνα της εκκλησίας του Κυρίου Ιησού. Όλοι μας πίνουμε ΜΟΝΟ από το ίδιο πνευματικό νερό: Τον ΙΗΣΟΥ.

Ο Κύριος υποσχέθηκε στην εκκλησία Του ότι στους έσχατους καιρούς θα κάμει **«νέον πράγμα»** και αυτό έχει να κάνει με το έργο της αναζωπύρωσης που ο Κύριος υποσχέθηκε στην εκκλησία Του και ένας από τους πολλούς τρόπους που θα φανερωθεί θα είναι και με τη δημιουργία **πυρήνων συνεργασίας και ενότητας** μεταξύ όλων των πιστών, ανεξάρτητα σε ποια δογματική ιδιαιτερότητα ανήκουν, διατηρώντας ο καθένας τη δογματική του ταυτότητα.

Στόχος του Κυρίου δεν είναι να ΧΩΡΙΣΕΙ, αλλά να φέρει σε ΕΝΟΤΗΤΑ το λαό Του. Αυτό θα γίνει μόνο με την ειλικρινή αγάπη του ενός προς τον άλλον και όχι με το τι αυτός φρονεί δογματικά. Ο Κύριος Ιησούς θα φέρει το λαό Του σε αληθινή ενότητα πίστης και πνεύματος, αυτό δεν θα γίνει με ανθρώπινες ενέργειες.

Ο Κύριος θέλει ο λαός Του (η εκκλησία) να γκρεμίσει τα οχυρά του Διαβόλου και να ελευθερώσει τους πνευματικά δέσμιους, να γκρεμίσει τα οχυρά της διχόνοιας, της πνευματικής υπερηφάνειας και του φανατισμού και να χτίσει ένα πνευματικό οικοδόμημα με θεμέλιο την ενότητα και τη συνεργασία και με συνδέσμους τη φιλαδέλφεια και την αγάπη. ΑΜΗΝ

... /// ...

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1: «ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ»
διακονίες, εκδόσεις, κινήσεις... και άλλα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ SITE	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
www.evangelicals.gr	Πανελλήνιος Ευαγγελικός Σύνδεσμος
www.jesuslovesyou.gr	Ελληνικό Χριστιανικό Portal
www.ologos.gr	Εκδόσεις «ο ΛΟΓΟΣ» (βιβλία)
www.logosmusic.gr	Εκδόσεις «ο ΛΟΓΟΣ» (μουσική)
www.amg.gr	Διακονία «ο ΛΟΓΟΣ» (AMG)
www.pergamos.com.gr	Εκδόσεις «ΠΕΡΓΑΜΟΣ»
www.nikites.eu	Εφημερίδα «ΝΙΚΗΤΕΣ»
www.machera.com.cy	Περιοδικό «Η ΜΑΧΑΙΡΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ» (Μιχαλάκης Πουλλαϊδής)
www.emmiss.com	Αβέρκιος και Λένια ΑΒΕΡΚΙΟΥ
www.eiea.gec.gr	Ελληνικό Ιστορικό Ευαγγελικό Αρχείο
www.cefgreece.gr	Χριστιανική Διαπαιδαγώγηση
www.sporeas.com	Ιστοσελίδα ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ
www.facebook.com/HNMinistries www.hnministries.org	Διακονίες ΗΛΙΑ ΝΤΟΥΦΑ
www.koryfes.gr	Διακονία ΗΛΙΑ ΗΛΙΑΔΗ
www.pentecost.gr (και Ραδιοφωνικός σταθμός: «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»)	
www.acocgr.org	Αποστ. Εκκλησία του Χριστού (Αθήνα)
www.christianscorintos.net	Αποστ. Εκκλησία του Χριστού (Κόρινθος)
www.anastasi.gr	Αποστολική Εκκλησία ΑΝΑΣΤΑΣΗ
www.alithos-anesti.gr	Υπεύθυνος: Δ.Χρησιτίδης
www.e-jesus.gr	Αναζωπύρωση στην Ελλάδα
www.hellas4jesus.gr	Αποστολική Εκκλησία ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΣ Ι.Χ.
www.AlkiviadisFiladelfos.com	Διακονία «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ» (Α.Τζελέπης)
www.ekxe.gr (και Ραδιοφωνικός σταθμός) Εκκλησία Χριστιανών Ελλάδας	
http://xristianikanea.blogspot.g	Χριστιανικά Νέα - Γ.Λυκοπάντης Ρόδος
www.HisChurch.gr	Κεντρο Ευαγγελίου Αθήνας
http://epistoligr.blogspot.com	Εκκλησία του Ιησού Χριστού

http://imoniodos.blogspot.com	ΙΗΣΟΥΣ: Η ΜΟΝΗ ΟΔΟΣ
www.christianity.gr (και Ραδιοφωνικός σταθμός)	Ε.Α.Ε.Π. Αθηνών
www.nionia-church.gr	Ε.Α.Ε.Π. Μεταμόρφωσης
www.nikaia-church.gr	Ε.Α.Ε.Π. Νίκαιας
www.godmessengers.gr	Ε.Α.Ε.Π. Πειραιά
www.eaep-agiaparakievi.gr	Ε.Α.Ε.Π. Αγίας Παρασκευής
www.koinoniaeeee.gr	Κοινωνία ΕΛΕΥΘ. ΕΥΑΓΓ.ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
www.eeepfkis.gr	Ε.Ε.Ε. Πεύκης
www.newlife4you.gr	Ευαγγελική Εκκλησία «ΝΕΑ ΖΩΗ»
www.thriamvos.gr	Διακονία - Εκδόσεις «ΘΡΙΑΜΒΟΣ»
www.gec.gr	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
www.logiazois.gr	Διακονία - Εκδόσεις «ΛΟΓΙΑ ΖΩΗΣ»
www.zontanonero.gr	
www.maranatha.gr	
http://www.greekbibles.org/	ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
http://www.bibleinfo.com/el	ΒΙΒΛΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ
www.christianartists.gr	Έλληνες Χριστιανοί Καλλιτέχνες
www.alleluia.gr	
www.greeksforchrist.org	«Έλληνες για τον Χριστό» (Eng)
http://www.adventist.gr/	Εκκλησία «ΑΝΤΒΕΝΤΙΣΤΩΝ»
www.christianbook.gr	Γενικές Χριστιανικές Εκδόσεις
www.grbc.gr	Ελληνικό ΒΙΒΛΙΚΟ ΚΟΛΕΓΙΟ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ SITE	ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
www.radioalphaomega.com	Βροντάδος, Χίος
www.christianismos.gr	Ρόδος
www.voiceofgod.gr	
www.wordofgod.gr	
www.tofos.org	Αθήνα
www.radioapokalipsi.gr	
www.DoxaRadio.airtime.pro	Αθήνα
www.christianity.gr	104,3 FM

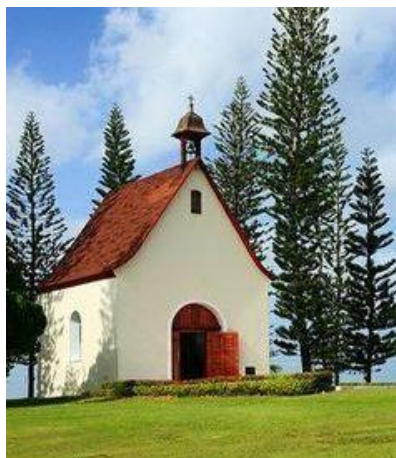
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2: **«ΟΡΘΟΔΟΞΗ και ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ»**

Στην παρούσα μελέτη, σχετικά με τα δόγματα και τις ομολογίες, που δραστηριοποιούνται στον Ελλαδικό χώρο, δεν συμπεριλήφθησαν στοιχεία που να αφορούν την **«Ορθόδοξη εκκλησία»** και την **«Καθολική εκκλησία»**, γιατί ο βασικός στόχος ήταν να καταγραφούν και να παρουσιαστούν ΜΟΝΟ οι αναγεννημένες ομάδες, κινήσεις, σωματεία, κλπ. και σύμφωνα με τα υπάρχοντα στοιχεία, μέσα στο χώρο των παραπάνω δύο δογμάτων και ιδιαίτερα της κατεστημένης Ελλαδικής Ορθοδόξου εκκλησίας δεν υπάρχουν ομάδες αναγεννημένων πιστών, που να τις δέχεται **επίσημα** η Ορθόδοξη εκκλησία, ότι αποτελούν πνευματικό κομμάτι της.

Όσες ομάδες αναγεννημένων πιστών, **δεν έχουν αποκοπεί** οι ίδιες από την Ορθόδοξη εκκλησία, **διατηρούν τον τίτλο** του «ορθοδόξου» και **προσπαθούν να δραστηριοποιούνται** μέσα στα πλαίσια της Ορθοδόξου εκκλησίας όπου βέβαια αυτό είναι επικτό, καθόσον στο λατρευτικό μέρος έχουν πλήρως διαφοροποιηθεί από την Ορθόδοξη εκκλησία, έχοντας αντικαταστήσει τη «θεία λειτουργία» με το «κήρυγμα, θεωρούνται από την Ορθόδοξη εκκλησία ως «αιρετικές» και αποκόπτονται. Τέτοιες γνωστές ομάδες αναγεννημένων πιστών, που παρουσιάζονται ως «ορθόδοξες», με εξαιρετικά πνευματικό έργο είναι η **«Π.Α.Χ.Α.»** που είχε δημιουργηθεί από τον Άγγελο Δαμασκηνίδη, η κίνηση που έχει δημιουργήσει ο πρώην ιερέας και συγγραφέας Στυλιανός Χαραλαμπίδης, η **«Μεταμόρφωση»** στη Θεσσαλονίκη και πολλές άλλες σχετικές κινήσεις, γνωστές ή άγνωστες.

Η Καθολική εκκλησία της Ελλάδας, θεωρείται από την Ορθόδοξη ως «ετερόδοξη», αλλά από τα υπάρχοντα στοιχεία, δεν προκύπτει εάν μέσα στους κόλπους της ή εκτός αυτής δραστηριοποιούνται ομάδες αναγεννημένων πιστών. Είναι βέβαια γνωστό ότι και η Ορθόδοξη εκκλησία και η Καθολική εκκλησία, ταυτίζονται

πλήρως στο λατρευτικό μέρος, βάση του οποίου αποτελεί η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ενώ για τις αναγεννημένες ομάδες, κινήσεις, κλπ, που τις κατατάσσουν στη Διαμαρτυρόμενη κίνηση η βάση της λατρείας είναι το ΚΗΡΥΓΜΑ. Αξίζει να σημειωθεί ότι μέσα στους κόλπους της **εκτός Ελλάδας** Καθολικής εκκλησίας υπάρχουν επίσημα αποδεκτές από την Καθολική εκκλησία, ομάδες αναγεννημένων και βαπτισμένων με το άγιο Πνεύμα πιστών, που τις αποκαλούν «χαρισματικές». Επειδή ο αριθμός των μελών των ομάδων αυτών, ήταν παγκόσμια πολλές εκατοντάδες χιλιάδες, σε μια «πολιτική» κίνηση του Βατικανού αποφασίστηκε να μην αποκοπούν από την Καθολική εκκλησία ως αιρετικές, αλλά να αγκαλιαστούν και να θεωρηθούν ότι αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι δικό της.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ: «ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ»

Γεννήθηκε στο χωριό **Σελινούνας** (Κρόκοβα) του Αιγίου. Από μικρός αγαπούσε τον Θεό και πήγαινε τακτικά στην εκκλησία και στο κατηχητικό σχολείο. Ο πατέρας του ήταν ψάλτης, αλλά τον έχασε όταν ήταν σε ηλικία εννέα (9) ετών και πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια, καθώς η μητέρα του, χήρα με έξι (6) ανήλικα παιδιά, οικονομικά τα έβγαζε πολύ δύσκολα. Όταν ήταν σε ηλικία **14** ετών και βρισκόταν στη Β΄ τάξη Γυμνασίου, η Μη-

τρόπολη Αιγιαλείας δώρισε στους μαθητές από μία Καινή Διαθήκη σε μετάφραση 4 καθηγητών Πανεπιστημίου (έκδοση ΒΙΒΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ) και για πρώτη φορά διάβασε ολόκληρη την Καινή Διαθήκη και μάλιστα δύο φορές. Διάβαζε και έβλεπε πόσο απλά και όμορφα παρουσιάζονται οι αιώνιες αλήθειες του Λόγου του Θεού και πόσο απλό είναι ο κάθε άνθρωπος να έχει προσωπική σχέση με τον Ιησού Χριστό. Στις απορίες που είχε, απαντήσεις δεν έπαιρνε από κανέναν. Όλοι του απαντούσαν αδρίστα και συγκεχυμένα .

Χαρακτηριστικά, θυμάται την ανάλυση που τους έκανε ο καθηγητής της Θεολογίας για την προς Εβραίους επιστολή, σύμφωνα με την οποία καταργείται η **ειδική ιεροσύνη** της περιόδου της Παλαιάς Διαθήκης, καταργείται πλέον μεσιτικός ρόλος των ιερέων και θεσπίζεται η **γενική ιεροσύνη** όλων πιστών της περιόδου της Καινής Διαθήκης με μοναδικό αρχιερέα και μεσίτη τον ίδιο τον Ιησού Χριστό. Αυτό δεν μπορούσε να το καταλάβει. Ρωτούσε ιερωμένους και θεολόγους «γιατί στους πρώτους αποστολικούς χρόνους δεν υπήρχε ειδική τάξη ιερέων και γιατί σήμερα υπάρχει;» αλλά παντού υπήρχε άγνοια. Ρωτούσε «γιατί ο Ιησούς ήταν πάντοτε απλός, χωρίς χρυσαφικά και στολίδια επάνω Του και γιατί πήγαινε με ένα απλό γαϊδουράκι, ενώ οι σημερινοί θρησκευτικοί ηγέτες είναι γεμάτοι με πανάκριβα χρυσαφικά επάνω τους και χρησιμοποιούν πολυτελείς λιμουζίνες;» αλλά απάντηση καμιά. Σε σχετική ερώτηση που έκανε σε κάποιον Αρχιμανδρίτη από την Κρήτη, η απάντηση ήταν ότι «εμείς γενικά χρησιμοποιούμε λιμουζίνες παλαιού τύπου». Ρωτούσε για θέματα πίστης, σωτη-

ρίας, δικαίωσης, κλπ, αλλά η απάντηση πολλές φορές ήταν στερεότυπη: *«Πήγαινε στην εκκλησία, άναψε κανένα κεράκι, φίλησε το χέρι του παπά για ευλογία...και λοιπά, και λοιπά»*. Εκείνο που πολύ τον στενοχωρούσε ήταν, όταν του έλεγαν *«Πίστευε και μη ερεύνα»*.

Μετά από όλα αυτά και ενώ βρισκόταν στην Στ΄ τάξη του Γυμνασίου (το Γυμνάσιο ήταν εξατάξιο), πήρε την απόφαση να μην ξαναπάει στο καθηγητικό, αφού λύση στις απορίες του δεν είχε και αποφάσισε να ερευνήσει μόνος του για να βρει την ΑΛΗΘΕΙΑ, αφού οι άνθρωποι μη έχοντας οι ίδιοι την «αλήθεια», δεν μπορούσαν να τον οδηγήσουν σ' αυτήν. Είχε μέσα του την έντονη επιθυμία να έχει μια ζωντανή και προσωπική σχέση με τον Ιησού, αλλά ο Διάβολος, ο εχθρός του ανθρώπου, τον παρέσυρε και ασχολήθηκε με άλλα πράγματα, που δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του.

Το Σεπτέμβριο του **1975** έρχεται στην Αθήνα για να φοιτήσει στο Πολιτικό Τμήμα της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (Δημόσιο Δίκαιο και Πολιτικών Επιστημών). Η επιθυμία στην καρδιά του για να γνωρίσει την αλήθεια συνέχιζε να καίει, αλλά ο εχθρός της ψυχής, του παρουσίασε άλλα ενδιαφέροντα, όπως πολιτική, διασκέδαση, κλπ, τα οποία όχι μόνο δεν μπορούσαν να γεμίσουν το κενό της καρδιάς του, αλλά αυτό συνέχεια μεγάλωνε. Για ένα χρόνο ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την πολιτική, έχοντας ενταχθεί σε κάποιο πολιτικό φορέα. Όταν πήγαινε σε διάφορες πολιτικές συγκεντρώσεις, φώναζε, χειροκροτούσε και γενικά εκδηλωνόταν έντονα, έδειχνε πως αυτό τον γέμιζε, αλλά όταν επέστρεφε στο σπίτι, μέσα στο πνεύμα του υπήρχε μια ανεξήγητη θλίψη και μια μεγάλη απογοήτευση, με αποτέλεσμα να αναρωτιέται *«Εάν πράγματι αυτός ήταν ο σκοπός της ζωής του; Και εάν αυτός είναι, τότε γιατί δεν τον ευχαριστεί τίποτα;»*. Στην κρουγή αυτή της καρδιάς του, ο ουρανός δεν έμεινε ασυγκίνητος, γιατί ο Ιησούς Χριστός αποκαλύπτεται σε κάθε ειλικρινή καρδιά που Τον εκζητεί με απλότητα.

Το έτος **1976** και ενώ βρισκόταν στο Β΄ έτος των σπουδών του, εργαζόταν σε μια ιδιωτική επιχείρηση στην περιοχή Μεταμόρφωση Αττικής. Εκεί εργαζόταν και ένας νεαρός άνδρας, ονόματι Νίκος, που αγαπούσε τον Θεό και η συμπεριφορά του και ο τρόπος του διέφερε όλων των άλλων. Κάποια ημέρα είχε μαζί του ένα άρθρο από μια ημερήσια εφημερίδα, που αναφερόταν στον Αντίχριστο. Το πήρε, το διάβασε και ένωσε τη μεγαλύτερη έκπληξη στη ζωή του. Δεν μπορούσε να καταλάβει πως, ενώ είχε διαβάσει πολλά χριστιανικά βιβλία, είχε διαβάσει την Καινή Δια-

θήκη και επί χρόνια πήγαινε στο κατηχητικό σχολείο, δεν γνώριζε τίποτα για τον «άνθρωπο της αμαρτίας», τον Αντίχριστο και τώρα μια πολιτική εφημερίδα να ασχολείται με το θέμα αυτό. Αυτό ήταν το κίνητρο για να αρχίσει να μελετά τον Λόγο του Θεού με ζήλο. **Όλα τα άλλα ενδιαφέροντά του παραμερίστηκαν.**

Μελετώντας συστηματικά για ένα εξάμηνο τον Λόγο του Θεού άρχισαν τα πνευματικά του μάτια να ανοίγουν και να κατανοεί πράγματα για τα οποία πριν είχε απορίες και ερωτηματικά. Η ζωή του άρχισε να αποκτά νόημα και σκοπό. Κατάλαβε πλέον, **γιατί** υπάρχει, **γιατί** ο Ιησούς σταυρώθηκε, **γιατί** ο κόσμος βρίσκεται μακριά από τον Θεό, **τι** πρέπει να πιστεύει και να ακολουθεί, **πώς** να σωθεί από τις αμαρτίες του και **τι** ήθελε από αυτόν ο Ιησούς. Γνώριζε πολλά ΓΙΑ τον Ιησού Χριστό, αλλά ακόμα του έλειπε το πιο σημαντικό, δεν είχε γνωρίσει προσωπικά ΤΟΝ ΙΔΙΟ τον Ιησού. Ήξερε με το νου ποια είναι η αλήθεια, αλλά με την καρδιά δεν είχε γνωρίσει Αυτόν που είναι η Αλήθεια. Αυτό συνέβηκε τον **Απρίλιο του 1977**, κάποιιο πρωινό που δεν εργαζόταν και ήταν μόνος σπίτι. Καθώς μελετούσε τον Λόγο του Θεού, ένωσε την επιθυμία να αφιερώσει τη ζωή του στον Ιησού και να αναλάβει Αυτός το τιμόνι της ζωής του. Γονάτισε και με απλά λόγια ζήτησε από τον Κύριο Ιησού να έρθει το Πνεύμα Του να κατοικήσει μέσα στην καρδιά του και να αναλάβει Αυτός τη ζωή του. Τότε, έγινε μάρτυρας μιας θαυμαστής εμπειρίας, κάτι σαν ουράνιο φως τον γέμιζε και η ζωή του σε δευτερόλεπτα άλλαξε ριζικά. Μια νέα πνευματική γέννηση έγινε εκείνη τη στιγμή, αναγεννήθηκε από το άγιο Πνεύμα του Θεού. ΠΡΙΝ ήταν ένας **χαμένος αμαρτωλός** με προορισμό την αιώνια καταδίκη, ΤΩΡΑ ήταν ένας **σωσμένος αμαρτωλός** με ουράνια κληρονομιά.

Μετά από αυτό το γεγονός που ήταν ορόσημο στη ζωή του, ενώθηκε με μια χριστιανική συνάθροιση για να λατρεύει τον Κύριο Ιησού μαζί με άλλους πνευματικούς αδελφούς, που είχαν και αυτοί την εμπειρία της αναγέννησης, εκπληρώνοντας έτσι τον Λόγο Του, που μας προτρέπει «*Να μην αφήνουμε να συνερχόμαστε όλοι μαζί, καθώς είναι συνήθεια σε μερικούς*» (βλ. Εβραίους 1'/10:25). Καθώς προχωρούσε στον πνευματικό δρόμο και αυξανόταν στην πίστη, εκζητούσε όλο και περισσότερο να του αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού και να έχει μεγαλύτερη επίγνωση του προσώπου του Ιησού. Παρατήρησε ότι στη συντροφιά των πιστών που βρισκόταν, μερικές διδασκαλίες της Αγίας Γραφής δεν θίγονταν. Το **1978** ένωσε μεγάλη χαρά μέσα στο πνεύμα του, καθώς έμαθε ότι υπάρχουν πιστοί, που είχαν στη ζωή τους, εκτός της εμπειρίας της αναγέννησης και

την εμπειρία της Πεντηκοστής, όπως αυτή αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων (βλ. κεφ.2^ο) και κήρυτταν **θεία θεραπεία** από τις αρρώστιες, καθόσον τις αλήθειες αυτές τις διάβαζε μέσα στον Λόγο του Θεού και τις πίστευε από την αρχή της πίστης του. Έκτοτε ζητούσε ευκαιρία να βρεθεί με τους αδελφούς αυτούς, γεγονός που συνέβηκε για πρώτη φορά σε κάποια χριστιανική εκδήλωση το έτος **1979**, κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Καθοριστικός παράγοντας για την παραπέρα χριστιανική του πορεία ήταν το γεγονός της θαυμαστής αποκάλυψης που του έκανε ο Κύριος Ιησούς για το **«ποιος είναι»** και να ακολουθεί την **«πρώτη ΠΑΣΩΝ των εντολών»**, η οποία είναι **«Άκουε Ισραήλ. Κύριος ο Θεός ημών είναι ΕΙΣ» Κύριος»** (Μάρκος ΙΒ/12:28-31). Γνώρισε ότι η εκκλησία Ιησού Χριστού είναι ο πνευματικός Ισραήλ και λατρεύει τον ΕΝΑ Θεό που υπάρχει, τον **Πατέρα**, μέσα στο πρόσωπο του **Υιού Του**, του Ιησού, στον οποίο κατοικεί όλο το πλήρωμα του **αγίου Πνεύματος** του Πατέρα σωματικά.

Το **1980** κατατάχθηκε στην Πολεμική Αεροπορία, όπου εκπλήρωσε τις στρατιωτικές υποχρεώσεις του, υπηρετώντας το μεγαλύτερο μέρος της θητείας του στην Λήμνο. Ένα μήνα μετά την απόλυσή του από το στρατό, νυμφεύεται και από τον Νοέμβριο του **1982**, αρχίζει μαζί με τη σύζυγό του να εργάζεται για τον Κύριο Ιησού στη χριστιανική συνάθροιση που είχε πάει όταν ο Κύριος τον αναγέννησε με το Πνεύμα Του. Ο Κύριος τον ευλογεί και στον τομέα της εργασίας του, όπου με θαυμαστό τρόπο ανοίγει το δρόμο και το Μάρτιο του **1984** διορίζεται στο δημόσιο. Το Σεπτέμβριο του **1986**, φεύγει από τη χριστιανική ομάδα στην οποία ήταν, χωρίς όμως, για ένα μικρό χρονικό διάστημα, να προσκολληθεί σε κάποια άλλη, γιατί ο Κύριος είχε κάτι θαυμαστό να κάνει στη ζωή του και έπρεπε να μάθει να στηρίζεται μόνο σ' Αυτόν και να Τον εμπιστεύεται πλήρως.

Τον επόμενο χρόνο, στις **9 Νοεμβρίου 1987**, ημέρα Δευτέρα, ο Κύριος Ιησούς τον βαπτίζει με το Πνεύμα Του. Όπως ο ίδιος ομολογεί στη βιογραφία του, ήταν γι' αυτόν μια συγκλονιστική εμπειρία. Καθώς προσευχόταν μαζί με άλλους πιστούς και δόξαζε τον Κύριο Ιησού, Αυτός τον γέμισε με το Πνεύμα Του, όπως ακριβώς γεμίζει ένα δοχείο με νερό και ταυτόχρονα ένας χείμαρρος δοξολογίας έβγαινε από μέσα του σε ξένες γλώσσες, όπως συνέβηκε για πρώτη φορά στους αποστόλους την ημέρα της Πεντηκοστής και όπως συνέβηκε και συμβαίνει σε εκατομμύρια πιστούς σε όλους τους αιώνες και σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Με την **«αναγέννησή»** του το Πνεύμα του Θεού καθάρισε τη ζωή

του από κάθε αμαρτία, γιατί ο Ιησούς επάνω στο σταυρό του Γολγοθά πλήρωσε τις δικές του αμαρτίες και τις δικές του αρρώστιες, πέθανε ο Ιησούς αντί γι' αυτόν. Με το «**βάπτισμα του αγίου Πνεύματος**» ο Κύριος κατοίκησε μόνιμα μέσα του και το σώμα του έγινε ο ζωντανός ναός του αγίου Πνεύματος του Θεού (βλ. Α΄ Κορινθίους 5/6:19, Β΄ Κορινθίους 5/6:16, κλπ). Η πνευματική του πορεία και γενικά η ζωή του πήρε από το τότε νέα πορεία. Μετά από ενάμισι χρόνο (Ιανουάριος 1989) βαπτίζεται με το άγιο Πνεύμα και η σύζυγός του. Η υπηρεσία τους μέσα στον αγρό του Κυρίου, η οποία πέρασε από πολλά στάδια δοκιμασιών, θλίψεων και αγώνων, παίρνει νέα μορφή.

Ήδη από το 1986 είχε αρχίσει να γράφει βιβλία πνευματικού περιεχομένου, τα οποία έγιναν η αιτία να δημιουργούνται διάφορες πνευματικές εστίες πανελλήνια και ο Κύριος να τον χρησιμοποιεί πιο θετικά για τη διάδοση του μηνύματος του ευαγγελίου Του. Το συγγραφικό έργο το είχε ξεκινήσει από ηλικίας 19 ετών περίπου, όπου είχε κάνει μικρές μελέτες και είχε συγγράψει διάφορα άρθρα και δοκίμια, καθώς και δύο κοινωνικά διηγήματα. Αργότερα, όταν έδωσε την καρδιά του στον Ιησού, αφιέρωσε το χάρισμά του αυτό στην υπηρεσία Του.

Έχει συγγράψει μεγάλο αριθμό βιβλίων με ποικίλη ύλη, κατά βάση πνευματικού περιεχομένου (ερμηνευτικά, απολογητικά, εσχολογικά, κλπ). Στη διακονία του έχει δώσει την (άτυπη) επωνυμία «**ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ**» (www.AlkiviadisFiladelfos.com, FACEBOOK: **Filadelfos**) γιατί πιστεύει ότι μόνο με ειλικρινή αγάπη και φιλαδέλφεια μπορεί κάποιος να υπηρετήσει τον πλησίον του, μια γνήσια φιλαδέλφεια που να έχει τα σπλάχνα Χριστού και την καρδιά της αγάπης του Πατέρα.

Εκτός από τη συγγραφική του δραστηριότητα, είναι και ένας κήρυκας του Λόγου του Θεού, με αποτέλεσμα πολλοί άνθρωποι να έχουν ευλογηθεί από τη διακονία του, καθώς εκζητούν τον Ιησού Χριστό στη ζωή τους και στρέφονται με δίψα στον άγιο Λόγο Του, ο οποίος (όπως ιδιαίτερα τονίζει) αποτελεί ύψιστη τιμή για τη χώρα μας, καθόσον η Καινή Διαθήκη έχει γραφτεί απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, ένα προνόμιο μοναδικό για μας, που ο Θεός δεν το έδωσε σε κανένα άλλο έθνος. Είναι πνευματική μας και πολιτιστική μας κληρονομιά, μια παρακαταθήκη ευλογημένη.

Για περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο «**ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ**» (Κωδικός 11)

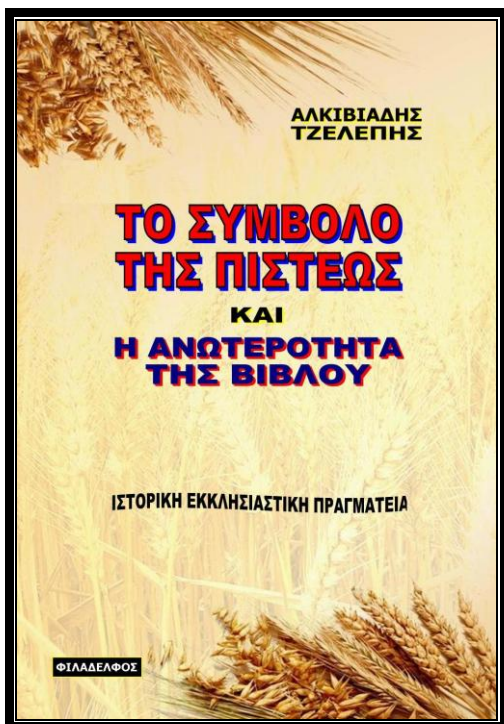
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 34 - 0

Α' έκδοση: 11/2007 ❖ Β' έκδοση: 11/2019

Αρχική έκδοση: 03/1998 ❖ Σελίδες 88

Στο βιβλίο αυτό περιγράφεται με σύντομο, αλλά και με γλαφυρό τρόπο η ΟΜΟΛΟΓΙΑ - ΜΑΡΤΥΡΙΑ του συγγραφέα Αλκιβιάδη Τζελέπη.

Περιγράφεται **πως** αναγεννήθηκε και βαπτίσθηκε με το άγιο Πνεύμα του Θεού, **ποιοι** άνθρωποι ήταν γι' αυτόν πνευματικά στηρίγματα, **πως** και με ποιους συνεργάστηκε μέσα στο έργο του Θεού, **τι** προβλήματα είχε σαν αναγεννημένος πιστός στη δουλειά του, **πως** τα πνευματικά βιβλία που έχει γράψει έγιναν μια πηγή ευλογίας για εκατοντάδες ανθρώπους σε Ελλάδα και εξωτερικό και **πως** ο Κύριος τον έχρισε και τον οδήγησε να εργαστεί ως κήρυκας του Λόγου του, μεταφέροντας το μήνυμα του ευαγγελίου, μέσα από CD, DVD και το διαδίκτυο σε όλο τον κόσμο ...και πολλά άλλα.

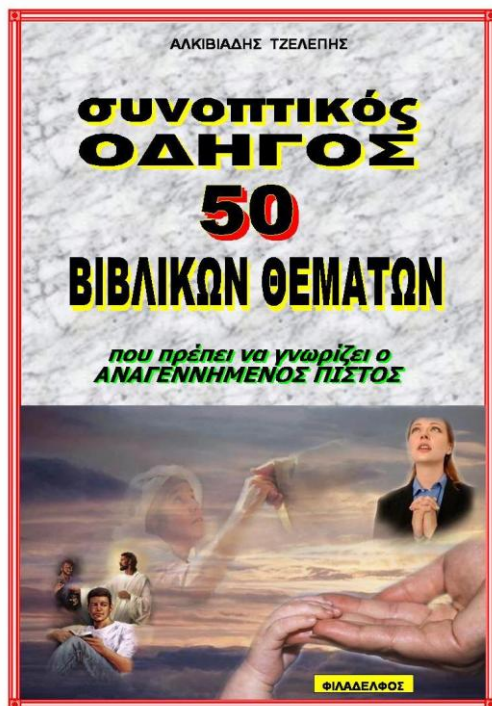

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 43 - 2

Α' έκδοση: 01/2017 (Σελ.524) # Β' έκδοση: 03/2023 (Σελ.584)

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ, καθόσον γίνεται μια αντικειμενική ιστορική καταγραφή των γεγονότων και των συνθηκών που συνετέλεσαν στην καθιέρωση του «Συμβόλου της Πίστεως». Περιγράφεται με λεπτομέρειες όλο το παρασκήνιο που προηγήθηκε της Συνόδου της Νίκαιας (325 μ.Χ), πριν υπογραφεί το Σύμβολο της Πίστεως, καθώς και οι πιέσεις που ασκήθηκαν από το Ρωμαίο αυτοκράτορα Κωνσταντίνο, ο οποίος προήδρευσε της Συνόδου με τον τίτλο του Pontifex Maximus, δηλαδή του Μεγάλου Αρχιερέα.

❖ Παράλληλα γίνεται και μια πανοραμική παρουσίαση των αρχαίων ειδωλολατρικών δοξασιών, που με την πάροδο των αιώνων υιοθετήθηκαν από το χριστιανισμό και πως αυτό έγινε κατορθωτό, για να είναι τεκμηριωμένη από κάθε άποψη η παρουσίαση του όλου θέματος. Ο δόκιμος όρος που θα μπορούσε να αποδοθεί στο παρόν βιβλίο είναι ότι αποτελεί μια «ιστορική εκκλησιαστική πραγματεία», που με τεκμηριωμένα στοιχεία δείχνει την ανωτερότητα της *θεόπνευστης* Βίβλου απέναντι σ' ένα *ανθρώπινο* θρησκευτικό σύγγραμμα, όπως είναι το «Σύμβολο της Πίστεως».

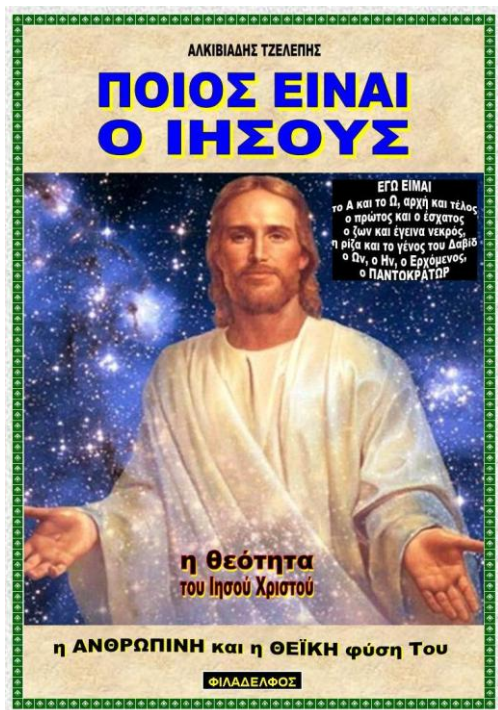

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 2 - 9

Α' έκδοση: 09/2012 ❖ **Ανατύπωση:** 2021 ❖ **Σελίδες** 84

Το βιβλίο αυτό περιέχει 50 βασικές διδασκαλίες και αρχές της χριστιανικής πίστης, που πρέπει να γνωρίζει ο κάθε πιστός, ανεξάρτητα σε ποια δογματική ομολογία ή κίνηση ανήκει. Ίσως να είναι το μοναδικό κείμενο που παρουσιάζει τόσα πολλά θέματα με έναν υπέρ συνοπτικό τρόπο, γιατί ο στόχος του βιβλίου είναι να αποτελέσει έναν ΟΔΗΓΟ ΕΥΡΕΣΗΣ των θεμάτων που παρουσιάζονται, ώστε ο κάθε αναγνώστης να ανατρέχει στη Βίβλο και σε άλλες πηγές, που παρουσιάζουν και αναλύουν το κάθε θέμα με λεπτομέρειες.

Στο τέλος του κάθε θέματος αναγράφεται με φιλά γράμματα ο τίτλος των βιβλίων ή των μαθημάτων σε CD/DVD, στα οποία μπορεί να ανατρέξει ο ενδιαφερόμενος αναγνώστης για περισσότερες πληροφορίες και λεπτομερή ανάλυση.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 28 - 9

A' έκδοση: 06/1992 ❖ **B'** έκδοση: 01/1995

Γ' έκδοση: 03/2018 ❖ Σελ. 84

«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ»: Πρόκειται για ένα καθαρά ερμηνευτικό βιβλίο, το οποίο δεν «διαβάζεται» απλά, αλλά προσφέρεται για «μελέτη» και «διδασκαλία», καθόσον αποτελεί μια συστηματική παρουσίαση των δογματικών αληθειών της Αγίας Γραφής, που αναφέρονται στη φύση του Πατέρα και του Υιού και στην κοινωνία του αγίου Πνεύματος.

Αναλύονται και εξηγούνται με κατανοητό τρόπο η ανθρώπινη και η θείκη φύση του Κυρίου Ιησού Χριστού, η σχέση Του με τον Πατέρα, η φανέρωσή Του στον άνθρωπο, η θέση Του στον ουρανό και πολλά άλλα που απασχολούν κάθε αναγνώστη της Βίβλου (σελίδες 80 - αρχική έκδοση 1992, επανέκδοση 2003)

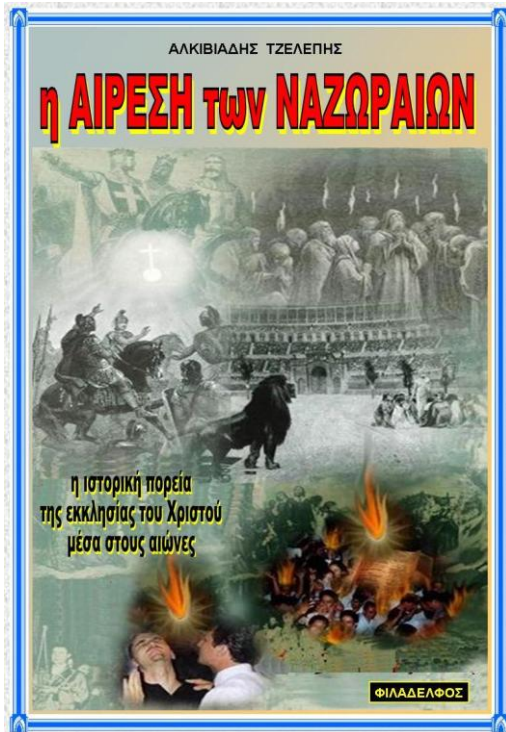
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 36 - 4

Α' έκδοση: 02/2021 ❖ Σελίδες 552

❖ Ένα βιβλίο που αποτελεί «ΥΜΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ» για το σημαντικό ρόλο της μέσα στην εκκλησία, στην οικογένεια και στην κοινωνία. Επειδή το θέμα «γυναίκα» από τους αρχαίους χρόνους ήταν ένα αμφιλεγόμενο θέμα που δημιουργούσε αντιπαράθεσεις στο βιβλίο αυτό ασχολούμαστε με όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται μέσα στην Βίβλο και δίνονται απαντήσεις σε πολλά ερωτήματα που απασχολούν κάθε εκζητητή των αληθειών της Αγίας Γραφής.

❖ Στο βιβλίο αυτό, δίνονται απαντήσεις σε θέματα, όπως είναι:

- Μπορεί μια γυναίκα να κηρύττει, να προσεύχεται ή να προφητεύει;
- Ποιες είναι οι διακονίες και οι υπευθυνότητές της μέσα στην εκκλησία;
- Ποια είναι η πνευματική της εξουσία, που της δόθηκε από τον Θεό;
- Ποια ενδυμασία αρμόζει στη γυναίκα, που επαγγέλλεται θεοσέβεια;
- Μπορεί μια χωρισμένη να παντρευτεί ξανά;
- Τι αναφέρει η Βίβλος για τις γαμήλιες (συζυγικές) σχέσεις;
- Ποιος ο ρόλος της γυναίκας σαν σύζυγος και σαν μητέρα
- Και πολλές άλλες απαντήσεις θα βρείτε στο βιβλίο «σταθμό για τη γυναίκα»

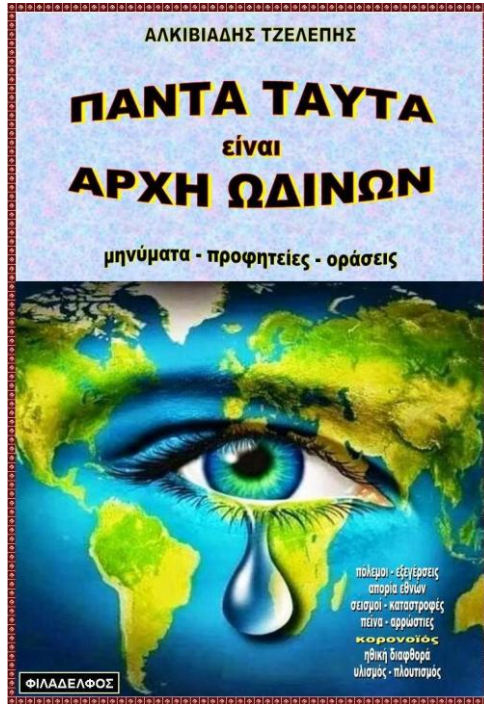
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 16 - 6

Α' έκδοση: 1993 ❖ Σελίδες 84

Το Ιουδαϊκό θρησκευτικό κατεστημένο αποκαλούσε τον Ιησού Χριστό «**ΠΛΑΝΟ**», τον απόστολο Παύλο αρχηγό της «**ΑΙΡΕΣΗΣ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ**» και γενικά όλους τους πιστούς των πρώτων Χριστιανικών χρόνων ότι ανήκαν στη «**ΝΕΑ ΑΙΡΕΣΗ**».

Τα μεγάλα ερωτήματα που υπάρχουν, όπως: «**ΠΟΙΟΣ** είναι ο πραγματικά αιρετικός;», «**ΠΟΙΟΙ** ήσαν οι μεγαλύτεροι αιρετικοί όλων των εποχών», **ΤΙ ΕΙΝΑΙ** ή **ΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ** εκκλησία;»και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Μαζί με τα βιβλία «**Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ**» και «**ΠΟΛΕΜΟΣ και ΝΙΚΗ**» αποτελούν μια θαυμαστή προφητική τριλογία.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 35 - 7

Α' έκδοση: 05/2020 - Σελίδες 88

❖ Το βιβλίο αυτό **γράφτηκε** κατά τη διάρκεια της συνεχιζόμενης επέλασης της πανδημίας του κορωνοϊού (Απρίλιος. 2020) και **περιλαμβάνει** προφητείες και οράσεις που ο Κύριος Ιησούς έχει δώσει στο λαό Του, την εκκλησία Του, για τις ημέρες αυτές, ώστε οι πιστοί να πάρουν θάρρος και δύναμη, για να αντιμετωπίζουν τα γεγονότα αυτά με ειρήνη στην καρδιά τους, έχοντας τέλεια εμπιστοσύνη σ' Αυτόν ότι θα τους διαφυλάξει και θα τους προστατεύσει μέσα από τα επερχόμενα δεινά.

❖ Στο βιβλίο αυτό συχνά αναφέρεται η φράση «**αρχή ωδίνων**» και αυτός είναι ο λόγος που δόθηκε και ο σχετικός τίτλος. Όλα αυτά που συμβαίνουν επάνω στην ανθρωπότητα είναι "ωδίνες", είναι πόνοι και συμφορές, που «**κοιλοπονούν**» κάτι το νέο. Οι προφητείες της Αγίας Γραφής είναι αρκετά αποκαλυπτικές στο θέμα αυτό και ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είχε αναφερθεί πολλές φορές, όταν μιλούσε για τα γεγονότα που θα προηγηθούν της Β' ένδοξης έλευσής Του.

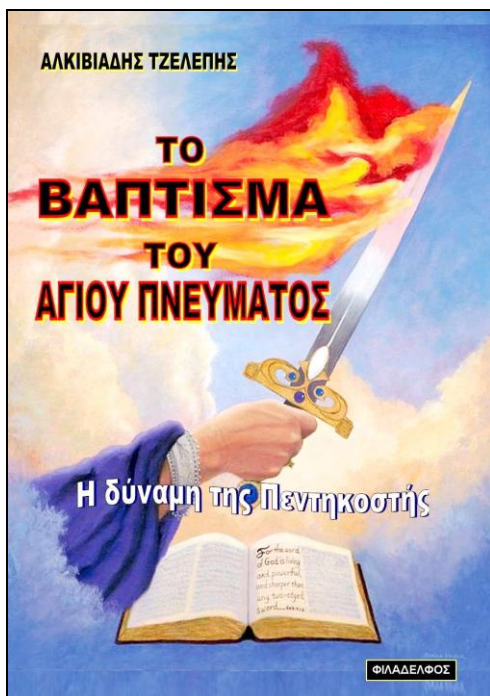
ISBN: 978 - 960 - 92560 - 2 - 5

Α' έκδοση: 08/1995 ❖ Γ' έκδοση: 06/2007

Ανατύπωση: 2020 ❖ Σελίδες 88

- **Ποια** σχέση υπάρχει ανάμεσα στη «ΜΑΣΟΝΙΑ» και το «ΣΑΤΑΝΙΣΜΟΣ»;
 - **Τι** αντιπροσωπεύουν τα «ιερά σύμβολα» των μασόνων-σατανιστών;
 - **Ποια** σχέση υπάρχει στα κινήματα «ειρήνης» και τον μελλοντικό «Παγκόσμιο Ηγέτη», τον αποκαλούμενο «Αντίχριστο»;
 - **Πως** αντιδρούν σήμερα στην κατάσταση αυτή οι επίσημοι πολιτικοί, κοινωνικοί και εκκλησιαστικοί φορείς;
- Αυτά και πολλά άλλα ερωτήματα βρίσκουν απάντηση στο βιβλίο αυτό.

Το βιβλίο αυτό είχε κυκλοφορήσει αρχικά με τίτλο «**ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ και ΣΚΟΤΕΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ**», αλλά επειδή το βασικό θέμα που πραγματεύεται είναι η χρήση των **ΚΟΙΝΩΝ ΙΕΡΩΝ ΣΥΜΒΟΛΩΝ** που χρησιμοποιούνται και από τους «**μασόνους**» και από τους «**σατανιστές**» (υπάρχει πλήρης ταύτιση), κρίθηκε σκόπιμο ο τίτλος να αλλάξει και να αποδίδει την πραγματικότητα.

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 4 - 3

Γ' έκδοση εμπλουτισμένη : 11/2021

(σελίδες 526)

❖ Ένα βιβλίο μοναδικό για την Ελληνική Χριστιανική βιβλιογραφία, καθόσον παρουσιάζει και αναλύει την εμπειρία της Πεντηκοστής και το λαλείν ξένες γλώσσες σύμφωνα με όλες τις επικρατούσες απόψεις, τόσο των υποστηρικτών της, όσο και των αντιφρονούντων (αντιχαρισματικών) Πρόκειται για μια απολογητική και ερμηνευτική μελέτη, που θα δώσει απάντηση στα ερωτήματα κάθε ειλικρινή εκζητητή της αλήθειας του Λόγου του Θεού.

Μερικά από τα περιεχόμενά του:

❖ Η υπόσχεση του Θεού για το άγιο Πνεύμα του Θεού - Το έργο του αγίου Πνεύματος στην περίοδο της Παλαιάς Διαθήκης - Πεντηκοστή: Το "σημείο" της εκπλήρωσης της υπόσχεσης του Θεού - Παρουσίαση 12 επιχειρημάτων που παρουσιάζουν οι αρνητές της εμπειρίας της Πεντηκοστής - Αποτελέσματα και οφέλη από το βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα - Πνευματικά χαρίσματα - Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην "αναγέννηση" και στο "βάπτισμα με το άγιο Πνεύμα" - Πως μπορεί ο πιστός να λάβει το άγιο Πνεύμα;

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεοότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «Ψάλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο βεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρώπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητίες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρόλης - 2η έκδοση)

ΔΟΓΜΑΤΑ και ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο που παρουσιάζει με συνοπτικό, αλλά πολύ κατατοπιστικό τρόπο, τις **διάφορες χριστιανικές ομολογίες, κινήσεις και ομάδες** που υπάρχουν και δραστηριοποιούνται στον Ελλαδικό χώρο, αλλά οργανικά δεν ανήκουν στην κατεστημένη Ελλαδική Ορθόδοξη εκκλησία. Το κοινό χαρακτηριστικό των κινήσεων αυτών είναι ότι τα μέλη τους είναι άτομα που έχουν **αναγεννηθεί** από τον Λόγο και το Πνεύμα του Θεού και έχουν προσωπική σχέση με τον Κύριο Ιησού, τον οποίο υμνώνουν και δοξάζουν. Η αναγέννηση δια μέσου της σταυρικής θυσίας του Ιησού είναι ο **συνδεικτός κρίκος** όλων αυτών των κινήσεων.

❖ Σε πολλούς υπάρχει **άγνοια και σύγχυση** για τη δογματική θέση των κινήσεων αυτών και η σύγχυση αυτή αυξάνει και δημιουργεί πολλά ερωτηματικά, όταν αποδίδονται στις κινήσεις αυτές διάφοροι χαρακτηρισμοί, τίτλοι και ονομασίες. Αυτή η σύγχυση δεν αφορά μόνον αυτούς που δεν είναι εξοικειωμένοι με τον Λόγο του Θεού και είναι αδιάφοροι, αλλά αφορά και τους ίδιους τους πιστούς που είναι μέλη των κινήσεων αυτών, με αποτέλεσμα η **έλλειψη σωστής πληροφόρησης και η άγνοια** να δημιουργούν πολλά προβλήματα, που γίνονται εμπόδια για την αληθινή ενότητα του σώματος του Κυρίου Ιησού.

❖ Το έτος 2011 δημοσιεύτηκε στο facebook ένα πολυσέλιδο άρθρο με τίτλο «**Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**», το οποίο προβλημάτισε πολλούς για τις χρησιμοποιούμενες ονομασίες των χριστιανικών αναγεννημένων κινήσεων στην Ελλάδα, όπως **ευαγγελικοί, πεντηκοστιανοί, αντιβεντιστές, ευαγγελιστές τριαδικοί, μονοθεϊστές, Jesus only, χαρισματικοί και πολλές άλλες ονομασίες**, με αποτέλεσμα να ακολουθησει και ένα δεύτερο άρθρο με τίτλο «**ΔΟΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΑ**» και τέλος να εκδοθεί το έτος 2012 το παρόν βιβλίο με περιορισμένη ύλη αρχικά και στις επόμενες εκδόσεις να βελτιωθεί σημαντικά η ύλη του.

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο **μοναδικό** στη χριστιανική βιβλιογραφία για το θέμα που πραγματεύεται, καθώς έχει γραφτεί από «**αναγεννημένο ΠΙΣΤΟ**» και αφορά αποκλειστικά και μόνο τις «**αναγεννημένες ΚΙΝΗΣΕΙΣ**», με βασικό στόχο να υπάρχει μια αντικειμενική και αξιόπιστη ενημέρωση, καθώς και στα λεγόμενα «**ανπαιρετικά εγχειρίδια**» της επίσημης κατεστημένης εκκλησίας, υπάρχουν πολλές ανακρίβειες για τους λεγόμενους «**ετερόδοξους**», όπως αποκαλούν τους μη ανήκοντες στην Ελλαδική εκκλησία.

"ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - βιβλιοθήκη - "FILADELFOS"
Site: www.AlkiviadisFiladelfos.com
Facebook: Alkiviadis Tzelepis (filadelfos)
E-mail: filadelfos02@hotmail.com